

U SLUŽBI MALOGA ISUSA

Vjesnik Družbe sestara „Služavki Malog Isusa“
Broj 4./380. Zagreb, prosinac 2015. Godina – LX.

VJESNIK

Za internu uporabu

Nakladnik

VRHOVNA UPRAVA
DRUŽBE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA
Zagreb, Naumovac 12
tel.: 00385 01/4673 411
e-mail: d.s.s.malog-isusa@zg.t-com.hr

Odgovara

s. M. Radoslava Radek
vrhovna glavarica

Glavna urednica

s. M. Ana Marija Kesten

Uredničko vijeće

s. M. Maneta Mijoč
s. M. Petra Marjanović
s. M. Kristina Adžamić

Lektura – djelomično

Omotnica O. Berberović, akademski slikar

Tisak

„Naša djeca“, tiskara d.d., Zagreb

Naklada

180 primjeraka

RIJEČ UREDNIŠTVA

Na novim raskrižjima svijeta

Iščitavajući drugo pismo Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, darovano Crkvi u Godini posvećenog života, nailazimo na sadržaj koji nam govori o redovničkoj zajednici kao zajednici *proročkog posredovanja evanđelja na novim raskrižjima svijeta*.

Redovničke obitelji su nastale upravo zato, da evanđeoskim duhom *nadahnuju nove putove, ponude neočekivane staze ili žurno i spretno odgovore na ljudske i duhovne potrebe*. Papa Franjo ukazuje na *kreativnu vjernost, na Božja iznenađenja u redovničkim zajednicama*, te smatra da je potrebno u redovničkim zajednicama *računati sa konstantnom božanskom kreativnošću*. *Kad god se trudimo vratiti izvoru i ponovno otkriti svježinu evanđelja javljaju se novi putovi, kreativne metode s različitim oblicima izraza, rječitiji znakovi, bremenite novim značenjem za današnji svijet. Zapravo, svako autentično evangelizacijsko djelovanje je uvijek 'novo'*.

Novost evangelizacije traži od redovničkih zajednica da se nastane na dijelovima *neistražene zemlje, te s novim tehnologijama, proročki posreduju Božju riječ, da od tog „oceana“ učine sveto putovanje, iskustvo bratstva, karavanu solidarnosti; da poput straže pođu na margine, jer tamo pogled postaje jasniji, smisao prodorniji i ponizniji. Da prepoznaju i ukažu na plodove dobra, tamo gdje ga se obično ne vidi; da otkriju Boga koji stanuje u kućama, na ulicama, na trgovima, jer novi putovi vjere niču u poniznim mjestima, u znaku Riječi koja, ako se živi i sluša, vodi k otkupljenju*.

To 'novo' evangelizacijsko djelovanje koje proizlazi iz ljubavi prosvijetljene vjerom, potrebno je i danas nositi na nova i *neistražena raskrižja svijeta i u njima biti znak proročkog posredovanja vjere u našega Gospodina Isusa*.

Drage sestre, dragi čitatelji i prijatelji, o slavlju božićnih blagdana, na novim raskrižjima svijeta *zasadimo klicu načina djelovanja i malih prisutnosti nalik evanđeoskom zrnju gorušice (usp. Mt 13, 31-32), u kojoj će sjati bez granica intenzitet znaka: hrabra riječ, iskreno bratstvo, slušanje slaboga glasa, spomen Božjeg doma među ljudima...*

Urednica

RIJEČ CRKVE

Poruka Svetog Oca za 24. Svjetski dan bolesnika 2016.

*Pouzdati se u milosrdnog Isusa poput Marije:
"Što god vam rekne, učinite!" (Iv 2, 5)*

Draga braćo i sestre,

dvadeset i četvrti Svjetski dan bolesnika pruža mi priliku za posebnu blizinu s vama, dragi bolesnici, i s onima koji skrbe za vas.

Kako će se svečana proslava toga dana održati u Svetoj zemlji, ove godine predlažem razmišljanje o evanđeoskom izvještaju o svadbi u Kani (Iv 2,1-11), gdje je Isus učinio svoje prvo čudo na intervenciju svoje Majke. Izabrana tema – Pouzdati se u milosrdnog Isusa poput Marije: "Što god vam rekne, učinite!" (Iv 2, 5) – vrlo dobro se uklapa također u izvanredni Jubilej milosrđa. Središnje euharistijsko slavlje Dana održat će se 11. veljače 2016., na spomendan Blažene Djevice Marije Lurdske, upravo u Nazaretu, gdje

"Riječ tijelom postade i nastani se među nama" (Iv 1, 14). U Nazaretu je Isus započeo svoje poslanje spasenja, primijenivši na sebe riječi proroka Izaije, kako nam prenosi evanđelist Luka: "Duh Gospodnji na meni je jer me pomaza! On me posla blagovjesnikom biti siromasima, proglasiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima, na slobodu pustiti potlačene, proglasiti godinu milosti Gospodnje" (4, 18-19).

Bolest, posebno ako je riječ o težoj bolesti, uvijek dovodi ljudsku egzistenciju u krizu i sa sobom nosi dublja pitanja. Prva čovjekova reakcija može ponekad biti pobuna: zašto se to dogodilo upravo meni? Može osjetiti očaj, misliti da je sve izgubljeno, da ništa više nema smisla...

U tim situacijama, vjera u Boga je, s jedne strane, stavljena na kušnju, ali istodobno može otkriti sve svoje pozitivne potencijale. Ne zato što vjera daje da nestane bolest, bol ili pitanja koja oni sa sobom nose, već zato što nudi ključ kojim možemo otkriti najdublji smisao onoga što proživljavamo; ključ koji nam pomaže vidjeti kako bolest može biti put koji će nas dovesti bliže Isusu koji hodi uz nas, noseći križ. I taj ključ nam daje Majka, Marija, koja je osobno iskusila taj put.

Na svadbi u Kani, Marija je brižna žena koja primjećuje da su se supružnici našli pred ozbiljnim problemom: vina, tog simbola radosti na slavlju, je nestalo. Marija prepoznaje teškoću, na neki način doživljava to kao nešto osobno, i djeluje spremno i diskretno. Ne ostaje nijemo promatrati, a još manje gubi vrijeme na iznošenje sudova, već se obraća Isusu i predstavlja mu konkretni problem: "Vina nemaju" (Iv 2, 3). A kad joj Isus kaže da još nije došao njegov čas, kaže slugama: "Što god vam rekne, učinite!" (r. 5). Tada Isus čini čudo, pretvara veliku količinu vode u vino za koje se odmah pokazalo da je najbolje na cijelom slavlju. Koju pouku možemo izvući iz ovog otajstva svadbe u Kani za Svjetski dan bolesnika?

Gozba u Kani je slika Crkve: u središtu je milosrdni Isus koji čini znamenje; oko njega su učenici, prvine nove zajednice; a uz Isusa i učenike je Marija, brižna i pobožna Majka. Marija sudjeluje u radosti običnih ljudi i pomaže da ona bude još veća; posreduje kod Sina na dobrobit supružnikâ i svih uzvanika. Isus ne odbija zahtjev svoje Majke. Koliko je samo nade u ovom događaju za sve nas! Imamo Majku dobrodušna i budna oka, poput njezina Sina; majčinskog srca puna milosti, poput njega; ruku koje žele pomoći, poput Isusovih ruku koje su lomile kruh za gladne, doticale bolesnike i ozdravljale ih. Sve nas to ispunjava pouzdanjem i otvara naša srca Kristovoj milosti i milosrđu. Marijin zagovor daje nam doživjeti utjehu za koju apostol Pavao blagoslivlja Boga: "Blagoslovljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, Otac milosrđa i Bog svake utjehe! On nas tješi u svakoj našoj nevolji da bismo i mi sve koji su u nevolji mogli tješiti onom utjehom kojom nas same

tješi Bog. Jer kao što su obilate patnje Kristove u nama, tako je po Kristu obilata i utjeha naša" (2 Kor 1, 3-5). Marija je "utješena" Majka koja tješi svoju djecu.

U Kani jasno izlaze na vidjelo karakteristične značajke Isusa i njegova poslanja: on je onaj koji pritiče u pomoć onome koji je u teškoći i potrebi. Naime, tijekom svog mesijanskog poslanja on će mnoge ozdraviti od bolesti, nemoći i zlih duhova, vraćati vid slijepima, hromima dati da hode, gubavcima vraćati zdravlje i dostojanstvo, mrtve uskrisivati a siromašnima naviještati radosnu vijest (usp. Lk 7, 21-22). I Marijin zahtjev, tijekom svadbene gozbe, kojeg je Duh Sveti sugerirao njezinu majčinsku srcu, daje da na vidjelo izbije ne samo Isusova mesijanska moć, već i njegovo milosrđe,

U Marijinoj brizi se ogleda Božja nježnost. Ta ista nježnost je prisutna u životima svih onih koji pohađaju bolesne i razumiju njihove potrebe, čak i one neprimjetne, jer gledaju očima punim ljubavi. Koliko puta majka koja bdije uz krevet svog bolesnog djeteta, ili dijete koje se brine za starijeg roditelja, ili unuk i unuka koji se brinu za baku ili djeda, stavlja svoju molitvu u Gospine ruke! Za naše drage koji pate zbog bolesti tražimo najprije zdravlje. Sâm Isus je pokazao prisutnost Kraljevstva Božjega u prvom redu kroz svoja ozdravljenja: "Pođite i javite Ivanu što ste čuli i vidjeli: Slijepi progledaju, hromi hode, gubavi se čiste, gluhi čuju, mrtvi ustaju, siromasima se navješćuje evanđelje" (Mt 11, 4-5). Ali ljubav oživljena vjerom potiče nas da za njih molimo nešto veće od tjelesnog zdravlja: molimo za mir, za vedrinu života koja izvire iz srca i koja je Božji dar, plod Duha Svetoga, dar kojega Otac nikada ne uskraćuje onima koji zaufano za njega mole.

U prizoru iz Kane, osim Isusa i njegove Majke, su i oni koji su nazvani "poslužitelji", koji dobivaju od nje ovu uputu: "Što god vam rekne, učinite!" (Iv 2, 5). Naravno, čudo je Kristovo djelo; međutim, on se želi poslužiti ljudskom pomoći pri činjenju toga čuda. Mogao je učiniti da se vino izravno pojavi u posudama. Ali on se želi osloniti na ljudsku suradnju i traži od slugu da ih napune vodom. Kako je divno i Bogu milo biti sluge drugima! To nas više od bilo čega drugoga čini sličnima Isusu, koji "nije došao da bude služen, nego da služi" (Mk 10, 45). Ti neimenovani ljudi iz Evanđelja uče nas nečem velikom. Ne samo da slušaju, već slušaju velikodušno: napuniše posude do vrha (usp. Iv 2, 7). Oni vjeruju Majci te spremno i dobro čine ono što se od njih traži, bez prigovora i kalkuliranja.

Na ovaj Svjetski dan bolesnika zamolimo milosrdnog Isusa, po zagovoru Marije, njegove i naše Majke, da svima nama udijeli istu raspoloživost za služenje onima u potrebi i, konkretno, našoj bolesnoj braći i sestrama. Katkad to služenje može biti naporno i teško, ali sigurni smo da će Gospodin sigurno pretvoriti naše ljudske napore u nešto božansko. Mi također mo-

žemo biti ruke, srca koja pomažu Bogu činiti svoja, često skrivena, čuda. I mi, bili zdravi ili bolesni, možemo prinijeti naš trud i patnje poput vode kojom su napunjene posude na svadbi u Kani i pretvorene u najfinije vino. Diskretnim pomaganjem onima koji trpe, kao i bolesnima, mi uzimamo naš svagdanji križ na naša ramena i slijedimo Učitelja (Lk 9, 23). Iako će iskustvo patnje uvijek ostati misterij, Isus nam pomaže otkriti njegovo značenje.

Ako budemo znali slijediti glas one koja govori također nama: "Što god vam rekne, učinite". Isus će uvijek pretvarati vodu našega života u birano vino. Tako će ovaj Svjetski dan bolesnika, koji će se svečano slaviti u Svetoj zemlji, pomoći ostvariti nadu koju sam izrazio u buli objave izvanrednog Jubileja milosrđa: "Neka ova jubilejska godina življena u milosrđu osnaži susret s [židovstvom i islamom] i sa svim drugim plemenitim religijskim tradicijama; neka nas učini otvorenijima za dijalog kako bismo jedni druge bolje upoznali i razumjeli; neka ukloni svaki oblik zatvorenosti i prijezira i odagna svaki oblik nasilja i diskriminacije" (Misericordiae Vultus, 23). Svaka bolnica ili lječilište može biti vidljivi znak i mjesto za promicanje kulture susreta i mira, gdje iskustvo bolesti i patnje, kao i profesionalna i bratska pomoć, pridonose prevladavanju svih granica i svih podjela.

U tome nam pružaju primjer i dvije redovnice koje su proglašene svetima u svibnju prošle godine: sveta Marija Alfonsina Danil Ghattas i sveta Marija od Propetog Isusa Baouardy, obje porijeklom iz Svete zemlje. Prva je bila svjedokinja krotkosti i jedinstva, pruživši jasno svjedočanstvo o tome koliko je važno da budemo odgovorni jedni za druge i da jedni drugima služimo. Druga, ponizna i nepismena žena, bila je poučljiva Duhu Svetom i postala oruđe susreta s islamskim svijetom.

Svima koji su u službi bolesnima i onima koji trpe želim da im Marija, Majka milosrđa bude nadahnuće. "Neka nas ona svojim umilnim pogledom prati u ovoj Svetoj godini, kako bismo svi uz mogli ponovno otkriti radost Božje nježnosti" (isto, 24). Dopustimo toj nježnosti da se nastani u našim srcima i izrazimo je u svojim djelima. Povjerimo Djevičinu zagovoru tjeskobe i nevolje, kao i radosti i utjehe, i uputimo joj svoju molitvu, da svrne na nas svoje milosrdne oči, osobito u trenucima boli, i da nas učini dostojnima kontemplirati danas i zauvijek Lice milosrđa, njezina Sina Isusa.

Ovu molitvu za sve vas pratim svojim apostolskim blagoslovom.

Iz Vatikana, 15. rujna 2015.

Spomendan Blažene Djevice Marije Žalosne

Franciscus

ČESTITKE ZA 125. OBLJETNICU UTEMELJENJA DRUŽBE

APOSTOLSKA NUNCIATURA
U HRVATSKOJ
Prot. N.1563 /2015

Zagabria, 17 ottobre 2015

Rev. Madre Generale,

Ho l'onore di trasmettere il Messaggio che l'Em.mo Card. Segretario di Stato ha indirizzato a Lei, a nome di Santo Padre Francesco, in occasione del 125 ° anniversario della fondazione della Congregazione delle Ancelle del Bambino Gesù (Allegato).

Ben volentieri mi unisco alla preghiera e agli auguri di Sua Santità, con sempre grato ricordo del bene che la Congregazione opera in favore della Chiesa e della Società.

In unione della preghiera e del servizio alla Chiesa.

Alessandro D'Errico
Nunzio Apostolico

Rev. Madre
Sr. M. Radoslava RADEK
Superiora Generale delle
delle Ancelle del Bambino Gesù
ZAGABRIA

*"Poštovana Časna Majka
M. Radoslava RADEK
Vrhovna uprava Družbe sestara Služavki Malog Isusa
ZAGREB*

U prigodi 125. obljetnice osnutka vaše cijenjene Družbe, Sveti Otac Papa Franjo duhovno se pridružuje proslavi ovoga velikoga događaja. Petrov Nasljednik želi da vaše redovničko služenje, kako u hrvatsom narodu tako i u sveopćoj Crkvi i dalje doprinosi izgradnji Kristova Kraljevstva, te moli Duha Svetoga za ustrajno i uvjerljivo naviještanje Radosne Vijesti. Po primjeru vašega utemeljitelja, časnoga Sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, hrabro prenosite ljubav Krista Gospodina onima koji su vaše majčinske nježnosti i pažnje najpotrebniji, te se možda nalaze odbačeni na periferiji svijeta. Budite svjedokinje zajedništva, odvažite se biti prisutnima čak i ondje gdje postoje razlike i napetosti, budite vidljivi znak prisutnosti Duha Svetoga koji ulijeva u srca žarku želju, da svi budemo jedno. Samo ćete tako, spominjući se s ponosom dične prošlosti, osigurati opstojnost vaše Družbe i u budućnosti. Dok zaziva nebeski zagovor Blažene Djevice Marije, Vrhovni Svećenik se preporuča da molite za Njega i Njegovo služenje sveopćoj Crkvi te vama, poštovane Časne sestre, kao i svima prisutnima na svetome slavlju udjeljuje zamoljeni Apostolski Blagoslov.

*Kardinal Pietro Parolin
Državni tajnik Njegove Svetosti"*

+ R. J. Šturić

N. Ap.

19. 10. 2015

APOSTOLSKA NUNCIJATURA
U BOSNI I HERCEGOVINI

Sarajevo, 15. listopada 2015.

N. 744

Mnogopoštovana Majko,

Raduje me slavlje 125° obljetnice utemeljenja i crkvenog služenja Sestara "Služavki Malog Isusa".

Želim izraziti svoju zahvalnost Vama i cijeloj Kongregaciji posebice za vjerno i revno služenje Svetoj Stolici i Apostolskoj Nuncijaturi u Sarajevu od samog njenog otvaranja.

Duhovno ću biti nazočan molitvom na raznim činima slavlja, dok će me svojom nazočnošću predstavljati Mons. Joseph Puthenpurayil Antony, tajnik Apostolske Nuncijature, s obzirom na moju trenutnu odsutnost iz Zemlje.

Neka Gospodin blagoslovi cijelu Kongregaciju i svaku Sestru ponaosob, dok izražavam Vama, mnogopoštovana Majko, svoje bogoljubne osjećaje poštovanja.

+ Luigi Pezzuto
Apostolski Nuncij

Poštovana
S.M. Radoslava Radek
Vrhovna glavarica SSMI
Naumovac 12
10000 ZAGREB
HRVATSKA

Zagreb, 19. listopada 2015.

Mnogopoštovana
S. M. Radoslava RADEK, vrhovna poglavarica
Družbe sestara Služavki Malog Isusa
Naumovac 12
10000 ZAGREB

Mnogopoštovana Časna Majko!

Raduje me što ćete 125. obljetnicu svoje Družbe sestara Služavki Malog Isusa proslaviti 25. listopada ove godine u Sarajevu, gdje je Družba i utemeljena. U molitvi i zahvaljivanju bit će na duhovan način povezan s Vama i sa svim sestrama uz najsrdačnije čestitke za jubilej.

Znakovito je da jubilej slavite u godini ohrabrujućeg apostolskog pohoda pape Franje Bosni i Hercegovini te u Godini posvećenog života u kojoj nas Sveti Otac poziva da sa zahvalnošću gledamo na prošlost, s velikom ljubavlju živimo sadašnjost te s nadom prigrlimo budućnost.

U toj nadi neka Vas trajno nadahnjuje primjer sluge Božjega vrhbosanskog nadbiskupa Josipa Stadlera, koji je osluškujući bilo vremena utemeljio Družbu s nakanom da sestre služe Bogu u nezbrinutoj djeci, starima i bolesnima. Ovom Vam prigodom odajem priznanje za redovničko služenje na području Zagrebačke nadbiskupije te želim da potpunim predanjem Kristu i Crkvi budete ljudima znak spasesnske privlačnosti Evanđelja. Čuvajte također spomen na svoga Utemeljitelja, tog velikog pastira Crkve, čiju beatifikaciju s nadom i radošću očekujemo.

Na Vas i na sve članice Družbe sestara Služavki Malog Isusa rado zazivljam blagoslov Trojednoga Boga te zagovor Marije Majke Crkve i blaženog kardinala Alojzija Stepinca.

Kardinal Josip Bozanić
nadbiskup metropolit zagrebački

PORUKE I ČESTITKE VRHOVNE GLAVARICE

Duhovna priprava za svetkovinu sv. Rafaela i slavlje 125. obljetnice Družbe

Zagreb, 1. listopada 2015.

Poštovane sestre provincijalke! Drage sestre, sestre novakinje i pripravnice!

Bliži nam se svetkovina našeg nebeskog zaštitnika sv. Arkandela Rafaela i dan Jubileja Družbe za koji smo se pripremale tijekom jubilarne godine. Vjerujem, kako smo nastojale ovu milosnu godinu proživjeti u zahvalnosti Gospodinu, sjećajući se divnih Božjih djela, koja nam je u svojoj dobroti darivao kroz našu dugu i burnu povijest. Jubilarna godina Družbe bila je i milosno vrijeme u kojem smo prema poticajima pape Franje, nastojale više

upoznati svetost našeg oca Utemeljitelja sluge Božjega Josipa Staldera, naših pokojnih sestara, našeg poslanja i djelovanja u Crkvi.

Nadam se, kako smo svaka osobno i sve zajedno nastojale više vremena posvetiti Gospodinu, ne zaboravljajući poziv koji smo u jubilarnoj godini Družbe primile od oca Utemeljitelja: „Pohodi svaki dan, samo četvrt sata, svojega najvećeg dobročinitelja i prijatelja Isusa.“

Nastojale smo da u jubilarnoj godini više poradimo na našem sestriškom zajedništvu organizirajući razne susrete na razini Družbe i Provincija, a i sudjelujući na različitim susretima i seminarima koje je u Godini posvećenog života organizirala Kongregacija za Posvećeni život i Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica u Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini. Mnoge od nas imale smo priliku biti sudionice Kongresa, seminara, duhovnih vježbi i sastanaka, te vjerujem kako svaka nosi prekrasno iskustvo na zajedništvo koje se rađalo u tim susretima i da je obogatila svaka svoju zajednicu, a tako i cijelu Družbu.

Osjećajući duboku zahvalnost za tolike milosti koje smo primile, na poseban način u ovoj jubilarnoj godini i Godini posvećenog života, želim vas pozvati drage sestre provincijalke, drage sestre, sestre novakinje i postulante, da na kraju jubilarne godine naše Družbe, povežemo se još više u sestriškom i molitvenom zajedništvu, moleći zahvalnu devetnicu u čast sv. arkanđela Rafaela. Ovu zahvalnu devetnicu priredilo nam je *Vijeće za duhovnost u Družbi* s ciljem da se sve zajedno i na isti način pripremimo duhovno za naše slavlje. Program devetnice priređen je prema Hodogramu Družbe u Godini posvećenog života. Devetnica će nas voditi u susret ocu Utemeljitelju, provesti težnjom za duhovnim napretkom Služavke Maloga Isusa. Na poseban način susret ćemo se s našim pokojnim sestrama koje su nam ostavile svijetli trag svetosti i mučeništva u službi Maloga Isusa. Ova devetnica bit će nam poput divnog „preludija“ koji će nas uvesti u zahvalno slavlje 125. obljetnice Družbe koju ćemo slaviti. 25. listopada 2015. u katedrali Presvetoga Srca Isusova, uz našeg oca Utemeljitelja, gdje ćemo na poseban način zahvaliti dobrom Bogu što nam je dao milost da možemo sa *zahvalnošću gledati u prošlost, s velikom ljubavlju živjeti sadašnjost i s nadom prigrliti budućnost*. Stoga vas ovim putem pozivam, da se okupimo u što većem broju na slavlju Jubileja Družbe i svetog nam zaštitnika arkanđela Rafaela.

Kako nam je svima poznato, sam otac Utemeljitelj je u svojoj poruci za 25. godišnjicu Družbe pozvao sestre da se za Jubilej pripreme vanjskim i unutarnjim načinom. Taj njegov prijedlog sestre su prenosile s naraštaj na naraštaj sve do danas. Sestre su nastojale uz duhovnu pripremu prema svojim mogućnostima posebno obdariti Isusovu najmanju braću. I ovaj poticaj koji

smo primile u baštinu, toplo vam preporučam. Neka i o ovom Jubileju drage nam Družbe, naše srce bude posebno otvoreno prema najpotrebnijima. Po Utemeljiteljevu primjeru pomozimo onima koji trpe, koji su siromašni, napušteni i bolesni, koji su nam najbliži u mjestu u kojem djelujemo. Neka taj dan, nitko pokraj nas ne ostane uskraćen Božje dobrote, ljubavi i milosrđa.

Uz ovu preporuku i poziv na kršćansku ljubav i milosrđe prema našoj braći i sestrama, želim vas pozvati da se u svakoj zajednici zadnja tri dana devetnice dadnu služiti tri svete mise:

21. listopada, zahvalnica za život našega oca Utemeljitelja i za njegovo proglašenje blaženim,

22. listopada, zahvalnica za sve primljene milosti u Družbi i za sve dobročinitelje žive i mrtve po kojima je Družba mogla više svjedočiti svoje poslanje u Crkvi. Za naše pokojne sestre koje su svojim služenjem i žrtvama doprinosile svetosti i životu Družbe,

23. listopada, neka bude dan zadovoljštine i posta kako nam to preporučuju i naše Konstitucije. Sveta misa neka se slavi na nakanu zahvalnosti za Božje milosrđe koje je dobri Bog pružao svakoj sestri u Družbi, unatoč svih padova i grijeha kojima smo ranjavali njegovo Presveto Srce.

Drage sestre, radujući se ovom našem duhovnom hodu kroz devetnicu i duhovnim plodovima koji će se događati u srcu svake od nas, kao i onih koji će nam se pridružiti u toj duhovnoj pripravi, na poseban način naši vanjski suradnici Prijatelji Maloga Isusa, sve vas pozdravljam, za vas molim i preporučam u molitve potrebe naše Družbe i duhovne potrebe svake njezine članice, odana vam u Malom Isusu i Mariji

s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica

Čestitka sestrama za 125. obljetnicu utemeljenja Družbe

*Sa zahvalnošću gledati prošlost,
s velikom ljubavlju živjeti sadašnjost,
s nadom prigrliti budućnost.*
Papa Franjo

Poštovane sestre provincijalke! Drage sestre, sestre novakinje i pripravnice!

U prigodi obilježavanja 125. obljetnice drage nam Družbe i slavlja svetkovine sv. Rafaela arkandela, želim vam uputiti prigodnu čestitku nadahnutu na ciljevima kojima je papa Franjo označio hod Bogu posvećenih osoba u Godini posvećenog života, a mi smo ih uzele i kao geslo Jubileja Družbe.

Razmišljajući o tim ciljevima osjećam kako nam pružaju priliku da se o ovom velikom Jubileju još više zagledamo u povijest Družbe i s velikom zahvalnošću srca razmišljamo o njezinoj prošlosti, i to ne bilo kakvoj prošlosti, već „prošlosti, iz koje proizlazi i ključa Voda života“, od koje i mi danas živimo, primamo životnu snagu za služenje u Crkvi i svijetu.

Gledajući sa zahvalnošću unatrag u prošlost Družbe možemo posvjedočiti svima, da je započela svoj život u Božjem srcu i iz Božje ljubavi prema otкупljenom čovjeku. U Božjem Srcu naš otac Utemeljitelj je pronašao to „živo vrelo“ a ono mu je nadahnjivalo put života, poslanja i služenja. K Božjem Srcu koje je toliko ljubilo ljude, upućivao je i dobre ljude koje mu je Bog po svojoj providnosti slao kao suradnike i prijatelje, te je zajedno s njima kamo je god pošao činio čudesna Božja djela od kojih je i naša Družba.

Tu Božju ljubav koja se kao rijeka razlijevala na sve strane, osjetile su i prve naše sestre, te su neustrašivo pristupile k tomu „živom vrelu Božje ljubavi“. Napajajući svoju dušu s njega, nesebično su služile onima koje im Provid-

nost svakodnevno slala. Te naše prve sestre *Služavke siromaha* nastojale su da *Izvor* iz kojeg su i same pile i na koji su se svakodnevno vraćale nikada ne presahne u njihovim srcima. S tog *Izvora* uzimale su i pile *Vodu života* mnoge duše koje su ispisale našu povijest sve do danas. I mi o 125-toj obljetnici drage nam Družbe, milošću Božjom živimo od snage života koja teče iz istog *Vrela*, iz Božanskog Srca koje nas neizmjerljivo ljubi.

Zahvalimo Gospodinu za Njegov tajanstveni silazak u život našeg oca Utemeljitelja, za Njegovo djelovanje u svim događajima koji su se zbili u rađanju drage nam Družbe a pobuđuju i nama danas, divljenje i radost i, napunjavaju nas vjerom i nadom u život. Zahvalimo Gospodinu što nam je darovao milost da baštinimo tako „bogatu karizmatsku povijest“ koja će i u svim budućim vremenima pozivati na poslanje. U ovoj zahvalnosti srca za prošlost koja je ispisana Gospodinovom prisutnošću i vodstvom Duha Svetoga, želimo primljeni nam karizmatski dar živjeti i danas u svojoj njezinoj životnosti. Želimo s novim naraštajima koje nam Gospodin po svojoj volji šalje nastaviti taj milosni hod u brizi za Njegovu najmanju braću i sestre.

Zahvalnost za prošlost koja je životna i danas, potiče nas da naš „sada“ živimo s velikom ljubavlju. Ona nas obvezuje da nastavimo s istim žarom, s istom ljubavlju živjeti posvećeni život. Tim žarom bilo je zapaljeno srce oca Utemeljitelja i naših sestara a pravi putokaz njihovom služenju Crkvi *bilo je Evanđelje*. Poput mnogih svetaca i njihov ideal bio je Krist koji je svoju veličinu skrio u malenost Djeteta u betlehemske štalice.

Vjerujem kako će se svaka zapitati što bi to značilo „Živjeti s velikom ljubavlju sadašnjost“? Što li je papa Franjo želio s tim ciljem? „Živjeti s velikom ljubavlju sadašnjost, značilo bi radikalno živjeti Evanđelje.“ Živjeti ga po primjeru Isusa Krista, po primjeru oca Utemeljitelja, po primjeru sestara koje su nam ostavile takova svjedočanstva.

Živjeti s velikom ljubavlju sadašnjost značilo bi vratiti se na početak predanja Gospodinu po sv. zavjetima kada je Isus u srcu svake osobe koja mu se predala bio prva i jedina Ljubav. Ako je to pravilo koje proizlazi iz poziva evanđelja na prvom mjestu u našem životu, tada možemo i moramo ljubiti u istini i milosrđu svaku osobu koju susrećemo na svom putu, jer nas Isus poučava i uči što je Ljubav i kakao ljubiti.

Živjeti sadašnjost s velikom ljubavlju značilo bi također postati „prekaljeni u zajedništvu“, svjedoci i tvorci onog plana zajedništva koji je na vrhuncu čovjekove povijesti po Božjem naumu. Značilo bi biti znak prisutnosti Duha Svetoga koji ulijeva u srca veliku ljubav da budemo jedno. (usp. Iv 17,21)

Drage sestre, ovo je zahtjevna zadaća svake Služavke Maloga Isusa koju treba ispunjati u svojoj svakodnevnicu i to ne bilo gdje, već na prvom mjestu

u zajednici u kojoj živi. Pozvane smo u našim zajednicama živjeti u onoj ljubavi kad smo se po sv. zavjetima predale do kraja svom zaručniku Isusu. Iz te ljubavi bit će nam lakše živjeti „zajedništvo“ u Duhu Svetom. Svjesne smo kako je to zahtijevan put koji je teško ostvariti ovdje na zemlji. Ali to je naš put, put Bogu posvećenog života u redovničkoj zajednici. O ovom cilju *živjeti s velikom ljubavlju sadašnjost i s nadom prigrliti budućnost* progovorio nam je i naš otac Utemeljitelj u *Poruci* koju je napisao svojim duhovnim kćerima prije 100 godina i to prigodom Srebnog jubileja *Kongregacije služavaka Maloga Isusa u Betlehemu*.

Odgovore na ovo i na mnoga druga pitanja koja si postavljamo u svojoj svakodnevnicu, potražimo upravo u toj, za nas dragocjenoj ispisanom oporuci od oca Utemeljitelja. O ovom jubileju Družbe i 100-om Jubileju primljene *Poruke*, darujem vam ju svakoj osobno, s nakanom da nam Utemeljiteljeve riječi budu poticaj kako živjeti s ljubavlju svoj Bogu posvećeni život u dražoj nam Družbi, kako ostati na „vrelu života“ i danas i sutra.

S pouzdanjem u Božju blizinu na našem životnom putu, nastavimo započeti put. Ostanimo vjerne Božjem pozivu i živimo ga u duhu našega oca Utemeljitelja. Nastavimo već danas na svetkovinu sv. Rafaela arkandela sa svom zauzetošću „pisati veliku povijest budućnosti, koju moramo uvijek imati pred očima, svjesne da nas prema njoj odlučno vodi Duh Sveti kako bi nastavio s nama činiti velike stvari.“

Drage sestre, sestre novakinje i pripravnice, s ovim razmišljanjem želim Vam svima zajedno i svakoj osobno čestitati radosnu svetkovinu sv. Rafaela i poželjeti blagoslovljeno slavlje 125. obljetnice drage nam Družbe. O ovom događaju darujemo vam i novu knjigu koja je s puno ljubavi pisana i pripremana upravo za slavlje 125. obljetnice drage nam Družbe. Čitajte ju zajedno u svojim zajednicama. Neka nas i ona povezuje u sestrinskom zajedništvu. U ovim prigodnim darovima primite i sestrinsku ljubav i dobre želje od sestara iz Vrhovne uprave Družbe, provincijskih glavarica i sestara iz provincijskih uprava.

U zahvalnosti srca, sve vas sestrinski pozdravljam i sa svakom od srca kličem: Živio Mali Isus! Slava našem ocu Utemeljitelju! Vječnu radost u nebu uživale naše pokojne sestre! Živjela naša Družba!

Vaša u Malom Isusu i Mariji

s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica

U Zagrebu 15. listopada 2015.
o spomendanu sv. Terezije Avilske

ČESTITKE PROVINCIJSKIH GLAVARICA ZA 125. OBLJETNICU UTEMELJENJA DRUŽBE

Sarajevo

Čestitka provincijske glavarice s. M. Admirate Lučić

Od vremena kada je prvi vrhbosanski nadbiskup Josip Stadler, sada sluga Božji, u sarajevskoj Mjedenici ulici, 24. listopada 1890. godine, blagoslovio prvu zajednicu osoba sakupljenih u netom kupljenom zdanju besjedom svetoga Rafaela Arkandela, ovaj dan slavimo kao Rafaelovo. Slavimo ga kao dan početka hodočasničkoga puta Bogu posvećene zajednice u povijest. Taj događaj, brižni pastir Stadler, je usporedio sa rođenjem, nastankom, novoga oblika prisutnosti u Vrhbosanskoj crkvi, a glavne odrednice su mu naklonost i prignutost prema osobama koje trebaju oslonac, pratnju, zaštitu. Za model organizacije odnosa uzeo je život Tobijine obitelji.

Snažan je bio zamah Duha što se je tada zatalasao iz Stadlerova srca. I danas, nakon 125.godina, dotiče nas snažno kao i nekada prve sestre. Zato u dubokoj radosti srca danas slavimo sveta otajstva na kojima počiva život Družbe sestara Služavki Maloga Isusa.

Utemeljitelj nas je učio da budemo uvijek zahvalne. Dopustite mi, stoga, kazati riječi radosti i zahvalnosti ponajprije milosrdnom i nježnom Očevu licu koje nam se u punini vremena objavilo u osobi Isusa Krista, Duhu Sve-

tom koji je oživio i živim čuva tu divnu sliku u našim dušama, srcima i osjećanjima. U sjećanjima vidim nepreglednu povorku osoba utkanih u našu 125 godišnju povijest: sestre, svećenici, djeca, nemoćne starije osobe, bolesnici, mladi, obitelji, dobročinitelji, vjernici i nevjernici, zapravo vidim sve one čije je duše izravno ili po posrednicima dotakla zatalasana snaga ljubavi sluge Božjeg Josipa Stadlera prije 125. godina.

Kada stojim, bolje reći klečim, pred licem Svevišnjega osjećam da trebam biti bosonoga, i uz riječi zahvalnosti trebam izgovoriti i riječ molbe za oprostjenje svih trenutaka kada naše riječi i djela nisu bila u dosluhu s Očevom voljom, kada smo grijebile i kada smo propustile učiniti dobro.

Nadalje, želim reći kako smo počašćene što danas, u naše vrijeme, možemo biti kao Bogu posvećene osobe i služiti u šezdeset i dva mjesta gdje Stadlerove sestre imaju poslanje. Uz svaku zajednicu su vezane brojne osobe. One, zapravo, podržavaju misiju sestara, bilo da su suradnici u projektima koje ostvarujemo, ili članovi Društva PMI, ili dobročinitelji koji molitvom, žrtvom, i svakovrsnom podrškom čine dobro duhovnoj obitelji sluge Božjeg Josipa Stadlera.

U istinskom strahopoštovanju pred svetošću koja nam je približena u svetom Rafaelu, pozdravljam vas njegovom divnom Besjedom koju je izgovorio pozdravljajući se sa članovima Tobijine obitelji pri povratku sa misijskog poslanja u njegovu život njegove obitelji:

"Blagoslivljajte Boga, hvalite ga i veličajte, hvalite ga pred svim živima zbog onoga što je za vas učinio. Lijepo je hvaliti Boga i uznositi ime njegovo; bogobojazno razglašavati djela njegova. Činite dobro, i neće vas zlo snaći. Dobra je molitva s postom, s milostinjom i s pravednošću. Bolje je dijeliti milostinju nego sabirati u hrpe zlato. Milostinja oslobađa od smrti, ona čisti od svakoga grijeha. Koji dijele milostinju i čine pravednost napunit će se života, a koji griješe bit će dušmani životu svome" (Usp. Tob 12).

Ovim mislima od srca čestitam časnou obljetnicu drage Družbe i želim blagoslovljeno jubilarno Rafaelovo 2015. godine svima vama koji ga poznate, poštuju i volite.

Živio Mali Isus uvijek u našim srcima!

*sestra M. Admirata Lučić
provincijalna poglavarica*

U Sarajevu 24. listopada 2015.

Čestitka provincijske glavarice s. M. Katarine Penić-Sirak

Rafaelovo 2015.

**Andelima svojim zapovjedi
da te čuvaju na svim
putovima tvojim**

(Ps 91,11...)

Drage sestre!

Kako je lijepo biti Isusova služavka zato što nas je On pozvao, povjerio nas je sigurnoj zaštiti anđela da bdije nad našim krhkim bićima i dopustio da, iako slabe nosimo Njegovo Ime i ljubav gladnima ljubavi.

Naš hod traje već punih 125 godina, a put je pred nama, da mu ne znamo zbroj dana. Kako je lijepo biti utkana u dragocjenu Utemeljiteljevu viziju služenja ljubavi u Družbi. Sve je upisano, urezano u Božje srce, učinjeno najmanjima, svakom bratu i sestri. Povjerene smo zaštiti arkandela Rafaela da štiti naše duše. On nas prati i upućuje u umijeće življenja i zna što nam je potrebno. Nitko vlastitim naporima ne može razviti bogatstvo svoga života. Potrebni su nam anđeli kao Božji glasnici da svoj život oblikujemo kroz ponizno služenje do potpunog predanja Bogu po uzoru našeg oca Utemeljitelja, sluge božjega Josipa Stadlera. Sa zahvalnošću i poštovanjem ga se spominjemo kao i svih sestara koje su nam prethodile do ovoga jubileja. Radosne smo i zahvalne što Isusu možemo služiti i nadalje. U blaženoj djevici Mariji, koju je Utemeljitelj nadasve štovao imamo moćnu zaštitu, a u arkandelu Rafaelu vjernog pratitelja.

S tim mislima i dobrim željama zajedno sa članicama Uprave od srca čestitam 125. rođendan svim sestrama, novakinjama i kandidaticama.

*s. M. Katarina Penić-Sirak
provincijalna glavarica*

Split

Čestitka provincijske glavarice s. M. Anemarie Radan

Split 11. listopada 2015.

Drage sestre, sestre novakinje i kandidatice!

Nalazimo se u vremenu priprave za proslavu svetkovine našeg nebeskog zaštitnika sv. Arkandela Rafaela i 125. obljetnicu Družbe. U ovoj godini posvećenog života pozvane smo promišljati svoj poziv. Prisjećajući se riječi koje je Utemeljitelj uputio sestrama za 25. obljetnicu Družbe, izdvojila bih samo jednu misao koja nam svima može biti poticaj u zahvaljivanju i zajedničkom rastu: „...Kroz to vrijeme Mali Isus ne običnom svojom providnošću nego upravo vanrednom svaku je od Vas rukovodio, dok je nije **k sebi uzeo u Betlehem**, da mu što vjernije služi kroz sav život svoj nastojeći njemu jedinom ugoditi obdržavajući njegovih sv. zapovijedi i triju preugodnih zavjeta...”

Kako ja kao Služavka Malog Isusa, kao ona koja nosi ime Marija, mogu osjetiti posebnost *vanredne providnosti kojom sam vođena i uzeta u Betlehem?*

Betlehem je kraljevski grad, grad u kojem se rodio Spasitelj. Pozvanošću u ovaj grad, pozvana sam podsjetiti se na svoje kraljevsko dostojanstvo koje imam po krštenju, Pozvana sam živjeti poslanje Božje pomazanice. Živjeti u Betlehemu znači osjetiti mjesto gdje se očituje ljudsko siromaštvo i Božja ljubav, čovjekovo sudjelovanje u Božjem naumu i spoznaja Boga koji provo-

cira „veliki svijet“ svojom malenošću, jednostavnošću koju samo oni koji su dozvolili srcu suobličjenje s Bogom mogu osjetiti i uvidjeti.

Svaka od nas je čula svoj poziv i svaki poziv se dogodio na drukčiji i poseban način, ali što je potrebno da bi se uistinu dogodio MOJ BETLEHEM?

OTVORENOST - kao Marija, čije ime nosim, otvorila sam se pozivu, ali moja otvorenost mora biti stalna. Da je Marija bila otvorena samo pri navještenju, ne bi se dogodio ni Betlehem, ni Nazaret, ni Kana Galilejska, ni Jeruzalem. Potrebno je živjeti otvorenost betlehemske štale koja u svojoj neuglednosti prima i stvorenja i Stvoritelja.

POVJERENJE - kao Marija potrebno je živjeti povjerenje. Ako poput nje u slobodi srca izgovaram svoj „NEKA BUDE“, tada se ne smijem povlačiti. Taj moj „NEKA BUDE“ mora biti i kad ne razumijem, i kad sam progonjena, i u siromaštvu, i u začuđenosti, i u odbijenosti i u boli koja ponekad razdire.

POSLUŠNOST - Marijin „Evo službenice“ - izgovorila sam u obliku „Evo me Gospodine, pozvao si me“. Taj „Evo me“ znači „Tu sam“. Možda se nekad pitam „Gdje sam? Što je meni ovo trebalo? Zašto sam poslušala pa je meni sada ovako, a drugoj nije?“ Marijin „Evo me“ više ne postavlja pitanja. U trenutku kada je čula od starca Šimuna da će joj „mač boli probosti dušu“ nije pitala ništa. Nekoliko redaka nakon ovog Luka piše kako je Marija sve ovo brižno čuvala u svom srcu.

Nema raspravljanja, traženja objašnjenja ni u najvećim bolima koje je kao majka osjetila. Svugdje je prisutan njen „Evo me“ -Tu sam i sve prihvaćam.

ISPUNJENJE ZAKONA - Kroz cijeli život nazaretske obitelji vidimo življenje Zakona. Isus sam sebe podvrgnu Zakonu, jer nije došao dokinuti Zakon, nego ga ispuniti. Kao dijete Božje živim po Zakonu Božjem, ali izricanjem moga „Evo me“ prihvatila sam i Pravila, Moj „Evo me“ može biti ispunjen samo slijedeći Pravila kojima mora biti prožet moj život, moje djelovanje, moj put svetosti na koji sam pozvana.

SIROMAŠTVO - Samim rođenjem u štali Isus nam daje primjer oslobođenosti od svega. Ukazuje nam na bitne i nebitne stvari u životu. Siromaštvo ne može oduzeti ljepotu i toplinu ljubavi i zajedništva, ono ih može samo učvrstiti.

PLODOVI POVJERENJA - Marija i Josip su povjerovali, odazvali se i krenuli u avanturu života s Bogom. Trenutci koji mnogima nisu bili razumljivi ispunjali su ih radošću zbog Božje blizine. U tim trenutcima ubirali su plodove svog povjerenja. Svojim odazivom na Božji poziv koji mnogima oko nas nije jasan, pristala sam na avanturu s Bogom, ali samo življenjem u potpunom povjerenju osjeti ću plodove tog povjerenja.

BETLEHEM ZNAČI „KUĆA KRUHA" - u njemu je rođen Kruh za život svijeta. *Uzetošću Betlehem*, ne bi smjele ostati gladne ili duhovno anoreksične, nego nasićene Kruhom života kojeg dijelimo međusobna i s braćom i sestrama. Pozvane smo kao Služavke biti poslužiteljice Boga Živoga ovom svijetu koji je još više duhovno gladan i ne prepoznaje istinsku hranu koja nas nasićuje i vodi punini života.

DODIR BOGA U MALENOSTI - naš Utemeljitelj je jako dobro razumio ovu Božju malenost i zato je želio da budemo Služavke Malog Isusa, one koje su odmah uz Njega, koje uviđaju sve Njegove potrebe, koje po izrazu Njegova lica, osmjehu, plaču, ručicama koje se uzdižu tražeći zagrljaj, imaju privilegiju biti uz Njega i osjećati Ga. Biti uz Onoga koji se „ovako htjede roditi koji hoće da Ga ljube, a ne da Ga se boje", biti od Njega *uzeta u Betlehem*.

U ovakvom zamislu blizine s Bogom u Njegovoj malenosti, postojimo i rastemo već 125 godina. Toliko je bilo, jeste i bit će onih koje dopuštaju biti *uzete u Betlehem*. Zahvaljujemo Bogu na ovoj *vanrednoj providnosti* koja je zahvatila i nas i dopustila nam osjetiti toplinu Betlehema.

Zahvaljujem i vama drage sestre, novakinje i kandidatice koje ste utkale dio sebe, u našem duhovnom hodu prema velikom rođendanu Družbe, kao i onima koje su se trudile uvježbavati svoje glasove kako bi zajedničkim pjevanjem uljepšale slavlje koje nam predstoji. Dao Bog da po zagovora sv. Rafaela i našeg Utemeljitelja slugu Božjega Josipa Stadlera poput Marije živimo svoje poslanje u otvorenosti i povjerenju, najprije u Betlehemu naših zajednica, a zatim braći i sestrama kojima smo poslone.

Čestitajući vam 125. rođendan Družbe i želeći da svaka od nas osjeti ovu posebnost *uzetosti u Betlehem*, pozdravljam vas.

Vaša u Malom Isusu

s. M. Anemarie Radan
provincijska glavarica

Pismo svim sestrama za Dan provincije BZ BDM

Drage sestre!

U vremenu proslave uzvišene zaštitnice naše Provincije želim po ovim i sljedećim riječima doći svakoj, pozdraviti vas srcem, zahvaliti za sve dobro što činite za Isusa. Želim vas potaknuti na razmišljanje o našim doprinosima novoj evangelizaciji u darovanoj nam jubilarnoj godini koja nezaustavljivo prolazi, o teškoćama, propustima i pogrješcima kako na osobnoj tako i na razini mjesnih zajednica i cijele provincije, sve u cilju što boljeg planiranja i svetijega življenja u dolazećem vremenu.

Danas smo započele molitvenu devetnicu u čast Bezgrješnog začeca blažene Djevice Marije. To je molitva u kojoj iskazujemo svu pohvalu, svu naklonost i svu čežnju prema majci Kralja naših duša po kojem je postala i majka svake od nas. Ona je kraljica Isusova srca! Kad i dok imamo

nju, moćnu majku, imao ama baš sve! Po njoj nam je Otac darovao svoga Sina, zaručnika naših duša; u njemu nam je objavio svoje milosrdno lice.

Dok je častimo, drage sestre, želim pozdraviti svaku radošću Marijina srca i milostima koje po njoj primao. Ona je bila nazočna u središtu događaja kada je u Utemeljiteljevu srcu nastajala Družba, pa kad se rodila i činila prve korake u nadstrešnici Mjedenice ulice, kada je učinila važni korak uspona do Bjelava, a odatle krenula diljem svijeta. Marija je uvijek bila nadahniteljica, vjerna učiteljica i mjerilo življenja, odnosa i vrednota sestre SMI i zajednice sestara. Ako smo kroz 125 godina života, osobno ili kao zajednica, učinile nešto što se Isusu dopada onda smo to prvenstveno činile pod vodstvom njegove majke Marije, jedine žene bez istočnoga grijeha začete.

Zato, drage sestre, dok joj izgovaramo pohvale, sa zahvalnošću prebirimo tijek i događaje naših života i zajednica. Koliko se oslanjamo na nju, njenu

ulogu i moć, dok izvršavamo ovozemaljske zadaće i poslanja? Ona nam je uvijek pred očima. Kad odgovara Arkandjelu - neka mi bude po riječi tvojoj, kada pod srcem osjeća Isusa idući k Elizabeti, kada traži sklonište gdje će ga roditi, kada u zastrašujuće nepoznatom nastoji stvoriti dobre i povoljne uvjete za Isusov rast, kada s njime bježi jer im moćnici prijete istrebljenjem, kada ga traži jer se izgubio u mnoštvu. Radi toga ne ispuštajmo je nikada iz vida! Ugledat ćemo uz nju i svetog Josipa.

Utemeljitelj naše Družbe sestara je uvijek u nju gledao, postojano mu je bila u srcu i na ustima. Ona, majka Isusova, bila je i njemu istinska, opipljiva majka. Nema poslanice u kojoj je ne spominje i ne časti njezino predodabranje od vječnosti. Uvijek je preporučao svećenicima, sestrama, vjernicima, baš svima, da je časte i da joj se utječu u svim potrebama. Potvrdu o neraskidivoj vezi Isusove majke Marije i našega oca Utemeljitelja zauvijek svjedoči i potvrđuje Utemeljiteljevo sveto preminuće. Njegova duša je pozvana napustiti tijelo upravo na Gospinu veliku svetkovinu, na dan kada cijela crkva slavi njezino bezgrješno začće.

Kako samo, drage sestre, imamo uzvišenu zaštitnicu i pomoćnicu na putu posvećenja naših duša i posvećenja duša svih koje je Isus poslao na naše životne putove. Neka po njoj, svima koje negujete, odgajate, poučavate, kojima uređujete odjeću i životni prostor, kojima pripremate i dajete hranu, o kojima se brinete, koje susrećete na ulici, bolnici, domovima, ne manje u školama, crkvama, vrtovima, neka baš svima s vama i uz vas bude lijepo jer im pristupate sa snagom Marijina blagoslova. Svaka smo Isusov dar onima kojima nas šalje da ih k njemu dovedemo. Svaka smo svojoj zajednici sestara dar. Svaka imamo zadaće i poslanje utjecati na kakvoću života u zajednici. Svaka u „težini“ vlastite osobnosti i svetosti pridodajemo životu zajednice blagoslov i mir, milosrdni odnos, radost i vrline, dodajemo hvalbenu molitvu Crkve i svjedočanstvo eshatološkoga sestrinstva. Mi ne ugrađujemo u zajednicu samo pozitivnu stranu vlastitih ljudskih osobina nego i onu niječnu. Ugrađujemo vlastite grijehе, mane i poroke, nedostatke i grijehе. Sveti otac našega vremena je 17. rujna o. g. na međunarodnom susretu mladih Bogu posvećenih osoba zamolio redovništvo DA PROBUDI SVIJET! Pritom je upozorio na teškoće i opasnosti koje u život zajednice unosi čin ogovaranja. Ovako je kazao: „Nemojte nikada bacati bombu ogovaranja, nikada! To je kuga života u zajednici! Na taj način redovnik, ili redovnica, koji su posvetili svoj život Bogu, postaju teroristi, jer u svoju zajednicu bacaju bombu koja uništava.“

Drage sestre, dobro je sučeliti se sa stvarnom situacijom i kakvoćom života u zajednici te vlastitim – osobnim utjecajem na njezin život. Prava je milost što smo našu jubilarnu godinu živjele u stopu s godinom Bogu posvećenog života. Nadahnjivale smo se i ujedno ispitivale svoje življenje pod prizmom

evanđelja, proročke uloge i nade. Po stupnju zadovoljstva, radosti i kvaliteti sestrinske suradnje u apostolatu možemo vrednovati i ocijeniti vlastito življenje, a time i apostolsku misiju života zajednice u Crkvi. Svako od nas su bezgranično dostupna glavna sredstva i načini spasenja. Nijedna od nas nije imuna na grijeh nezadovoljstva, prigovaranja, ogovaranja. Zato, drage sestre, dok upiremo pogled u Bezgrešnu majku Mariju i našega oca Utemeljitelja molimo svom snagom duše i srca da progledamo, da ispravno gledamo, da vidimo Dijete Isusa kako hiti k nama – u našu nimalo laku zbilju – da nas spasi, da osmisli našu žrtvu i dadne ponovni zamah zahvalnosti za prošlost, ljubavi u sadašnjosti i nadanja za budućnost.

Ovim mislima, drage sestre, upravo od srca želim svakoj radostan i blagoslovljen dan naše Provincije, a onda i našu najdražu svetkovinu Isusova porođenja - Božića, kojemu je Bezgrešno, prvo čelo. Sjeme pšenice, koje ćemo uskoro gledati i milovati dok izrasta, neka nas istinski dotakne i pouči o životu u sjemenu, ljepoti stvorenoga, i našoj odgovornosti za sve stvoreno, jednako i zamišljenom skladu stvorenoga, o milosrđu dobrog Očeva lica prema svemu „u zajedničkoj nam kući“, kako kaže sveti otac Franjo. Dopusnite mi, u toj simbolici, pri zagrljaju duše pružiti svakoj darak: *duhovna i tjelesna djela milosrđa, kalendar duhovnoga zajedništva, popis sestara i zajednica* gdje smo poznavane i poslone davati svjedočanstvo o Isusu koga ljubimo naše duše.

U zahvalnosti dragom Bogu i Bezgrješnoj Majci Mariji za svako dobro činjenje koje u svojoj Crkvi izvodi po našim skromnim životima, želim svakoj od srca milošću obasjanu svetkovinu Bezgrešnog Začeca Blažene Djevice Marije, po njoj blagoslovljen i radostan Dan naše Provincije te sveti dan Utemeljiteljeva preminuća. Promisli sluge Božjega Josipa Stadlera neka nas krijepe poukom o Bezgrješnoj majci Mariji i Isusovom svetom djetinjstvu. Toplim sestrinskim čestitke za Bezgrešno i Isusov sveti rođendan pridružuju se sestre iz uprave Provincije:

sestra Anđa Vranješ,
sestra Genoveva Rajić,
sestra Ljilja Marinčić i
sestra Kristina Adžamić
vaša po Djetetu Isusu i Bezgrešnoj majci Mariji

*sestra M. Admirata Lučić
provincijalna poglavarica*

U Sarajevu, 29. studenog 2015.
Na prvu nedjelju Došašća

BOŽIĆNA ČESTITKA VRHOVNE GLAVARICE I PROVINCISKIH GLAVARICA

Zagreb

Božić, 2015.

Živio Mali Isus!

**Poštovane sestre provincijalke,
drage sestre, sestre novakinje i kandidatice!**

U ovoj Svetoj godini imamo priliku otvoriti srce onima koji žive u najudaljenijim egzistencijalnim periferijama, koje suvremeni svijet često stvara na dramatičan način. Koliko je samo situacija nesigurnosti i patnje prisutno u današnjem svijetu! Koliko se rana nanosi onima čiji se glas ne čuje, jer je njihov vapaj postao nečujan i zagušen ravnodušnošću bogatih. Otvorimo svoje oči da vidimo bijedu ovoga svijeta, rane tolike braće i sestara lišenih dostojanstva i prepoznamo da smo dužni čuti njihov vapaj u pomoć. Približimo im se i pružimo im potporu da usmognu osjetiti toplinu naše prisutnosti, naše prijateljstvo i naše bratstvo.

(Misericordiae vultus 15.)

Molim Božansko Djetesce Isusa, da o slavlju svetkovine Božića ojača nam duh i srce nam učini milosrdnim, kako bi velikodušno odgovorile potrebama braće i sestara, koja su nam na poseban način blizu u ovoj Svetoj godini.

U ime Vrhovne uprave Družbe i u svoje osobno ime, želim Vam sretan Božić i blagoslovljenu Novu 2016. godinu.

Vaša u Malom Isusu i Mariji

*s. M. Radoslava Radek,
vrhovna glavarica*

Drage sestre, novakinje i kandidatice,

započinjući hod u ovoj jubilarnoj Godini milosrđa pozvane smo ovog Božića pozornije promatrati i živjeti neizmjernu Božju ljubav. Otvorimo svoja srca za ljubav, prostore svoga života za Božje djelovanje. Kad se oslobodimo mrakova i tereta prošlosti, naš će život dobiti novu kvalitetu i značaj. Dopusimo da Njegovo Rođenje svojim svijetlom prosvjetljuje tmine koje često obavijaju naš svijet i naše srce, jer nam Njegovo rođenje donosi nadu i radost!

Otvorimo se prilikama za nov početak! Radujmo se svakom danu! Budimo sunce jedna drugoj nježnošću, radošću, vedrinom, nadom. Zbacimo sa sebe staro, mračno i trulo, odjenimo ruho novih mogućnosti, ideja i ostvarenja ukorijenjenih na novosti Života potpune Ljubavi.

Neka novorođeni Bog u svojoj milosrdnoj jedinstvenosti uđe u naše zajednice, među naše prijatelje i one kojima smo poslani! Neka nadahne naš život, zajedništvo i rad!

Radosne i zahvalne za dar služenja Milosrdnoj Ljubavi, časnoj Majci i njezinu vijeću, sestrama provincijalkama, sestrama, novakinjama i kandidaticama cijele Družbe, našim dobročiniteljima i našim vanjskim suradnicima Prijateljima Malog Isusa, u ime splitske Provincije sv. Josipa
Čestit Božić i blagoslovljena Nova godina.

*s. Anemarie Radan
provincijska glavarica s Vijećem*

**Kad je Bog htio svijetu pokazati
koliko ga neizmjereno ljubi,
onda nije našao ništa tako drago,
tako nježno kao malo djetesce!
Sluga Božji Josip Stadler**

Božić, 2015.

Radost i mir Božića,
a svaki dan nove 2016. godine
obasjan milosrđem Božjim
od srca želi

*s. M. Katarina Penić-Sirak
i sestre SMI Zagrebačke provincije*

**O divni ključu Davidov i
vladaoče roda svog,
što otvaraš i zatvaraš,
i nema stvora nikakvog,
što spriječiti bi te mogao:
dobroćiv dođi,
sužnjeve iz mraka vodi
tamničkog!**

Božićna antifona

Drage sestre, dragi prijatelji naše zajednice!

Puno je svetih najava u ovogodišnjem došašću. U njemu se višestruko dotiču važna obilježavanja jubilarnih, posvećenih i svetih godina. Stoga su brojne poruke pastira Crkve sa svih razina. Rado ih pratim nekada u tisku, nekada u dokumentima. Doživljam ih kao snažne poticaje Duha Svetoga za organizaciju života i odluka u našem vremenu. Sveto, mudro, milosrdno, prirodno i plemenito biva u tim poticajima stavljeno na pozornicu svijeta kao svjedočanstvo djelovanja onih koji Boga ljube u odnosu na sve što je tomu suprotno.

Baš danas, dok pišem čestitnu poruku za Božić, u središtu pažnje su vrata, vratnice, sveta vrata milosrđa. Poglavar Katoličke crkve, Papa Franjo, izvanredno otvara Svetu godinu Božanskoga milosrđa gestom otvaranja vrata, i ulaska na vrata. Po prvi put u povijesti, s istom nakanom, otvaraju se i brojna vrata mjesnih crkava kako bi svaki vjernik imao priliku hodočastiti i ući na vrata s vjerom, ali i bogatom simbolikom, koja se pripisuje ulasku kroz otvorena vrata.

Božić je! Svemir nas upućuje u Betlehem, tamo gdje se Isus rodio i gdje se danas rađa. Želim sa svima vama ući u baziliku Isusova rođenja da tu kleknemo, poklonimo se, da vidimo pastire, pritom da čujemo anđele, da nas obasja čudesnost SVETE OBITELJI. Očima srca vidim vrata bazilike. Mala su to vrata. Niska su. Vidim luk nekadašnjeg portala koji ih dobrano nadilazi. Dobro se trebamo prignuti da uđemo. Pitam zašto su tako niska?

Ispričali su mi zašto.

Ta spoznaja mi je usmjerila misli do našega kraljevskoga grada Bobovca. Tražila sam vrata kroz koja je izišla kraljica Katarina Kosača i njena djeca. Koliko samo uspomena čuvaju te drevne gradske zidine. A onda su misli odlutale u Travnik, u podrum sjemeništa. Sjetila sam se našega oca Utemeljitelja, njegove povezanosti sa sjemeništem i želje da otvori vrata izobrazbe. Usto mi se jave istinite priče o zazidanim vratima kako bi „moćnici“ skrili tijelo sluge Božjeg Petra Barbarića i onemogućili pohod vjernika da se molitvom utekne u pomoć. Pojedinih vrata, starih vrata mnogih naših crkva kao i vrata obiteljskih kuća više nema.

Sjetila sam se i vrata našega samostana *Egipat*. Baš u ovom božićnom vremenu se navršava dvadeset godina kako su nam nadležne gradske vlasti simbolično predale ključ vrata (nisu se mogla ni otvoriti ni zatvoriti) i dopustile da uđemo u samostan koji su kroz punih 47 godina koristili po svojoj namisli, a u zadnjem ratu je izgorio.

Koliko samo napetosti, nemilosrđa, ratova, progonstava, sile moći od davnina do naših vremena u kojima nam se progonstva i ubojstva doimaju prestrašna. Ipak, Očev naum spasenja je sveti betlehemska događaj, tih, smirujućih, očaravajućih svojim svjetlom i radošću. Promijenio je poredak moći u svijetu. Najveća milost za dušu je ta što nam je događaj navješten, što nam je blizu, što su nam vrata k Njemu širom otvorena, što je ulaz, kako je kazao sveti Otac, besplatan, a On nas čeka, milosrdan, raširenih ruku.

Otuda nas uvijek iznova, u ciklusu godine, majka Crkva tješi divnim prizorom nježnosti Božanskog novorođenčeta, nasuprot okrutnosti onih koji ne razumiju ni milosrđe ni nježnost. Ovoga Božića molim presveto betlehemska Dijete Isusa da nam snagom Mladog sunca s visine ojača vjeru, koja nas zapravo uči da je On krajnji gospodar povijesti i simbolično se poistovjećuje, kako iznosi sveti Ivan (Iv 10, 9), s bitnim ili manje bitnim vratima; tko god uđe kroz njih spasit će se, i ulazeći i izlazeći na njih, nalaziti će pašu za život.

Draga časna majko Radoslava, drage sestre Anemarie i Katarina, sve drage sestre, sestre novakinje i pripravnice, dragi prijatelji naše zajednice neka nam svima sluga Božju Josip Stadler izmoli kod Bezgrješne majke Marije ljubav i pouzdanje koje je on imao i gajio prema moćnom Isusovom djetinjstvu i svetoj nazaretskoj obitelji, neka nas dotakne njegov žar u raznovrsnom i ustrajnom izlasku za spasenje duša.

Vaša po malome Isusu

sestra M. Admirata sa sestrama iz Provincije BZ BDM

U Sarajevu, o Božiću 2015.

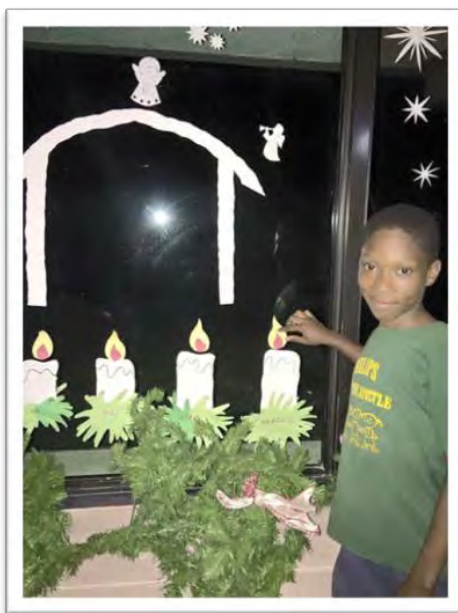
Božićna čestitka od sestara iz misija

Božić, 2015.

Dragi naši prijatelji, dragi prijatelji Misija!

Kroz ovaj Advent smo vas posebno nosili u srcu i svakodnevnoj molitvi krunice sa našim šticienicima u Cardinal Stepinac Children's Home. Radost nam je moliti Malenoga Kralja koji se radi nas rodio, da štiti i obiljem svoga blagoslova obdari sve naše drage prijatelje i dobročinitelje. Živjeli, a preko vas živjela trajna Ljubav i našla uvijek put do onih potrebnijih. Slavimo Božić, blagdan LJUBAVI koja je radi nas došla na zemlju kako bismo našli radost življenja i smisao života.

Svima vam od srca želimo ČESTIT BOŽIĆ I SVETO ISUSOVO POROĐENJE sa željom da vas/nas obuzme Njegova LJUBAV I MALENOST kako bismo mogli služiti i ljubiti tamo gdje jesmo, svatko od nas u svome pozivu. Već dugo se nismo javili pa koristimo priliku da vas malo informiramo i o trenutnom stanju na Haitiju. Život u ovoj siromašnoj zemlji nije ni malo jednostavan... ljudi se bore sa svime. Trenutna politička situacija je vrlo nestabilna. Bili su izbori u listopadu ove godine, prema rezultatima dobili su dva kandidata koji će se za „predsjedničku stolicu“ boriti neposredno nakon Božića u drugom krugu glasovanja. Nakon ovih

rezultata, nastao je opći nered u glavnom gradu Port au Prince, a i u drugim sredinama. Smatra se da su rezultati namješteni, pa se narod uvelike bunio i pravio prosvjede. Prosvjedi počinju paljenjem guma na cestama i glavnim prometnicama, te izlaskom prosvjednika na ceste, blokadom cesta...a najgore od svega toga je što u tim trenucima mnogi nepravедno i nedužno izgube svoje živote... nažalost, ako si se našao na „krivom mjestu“ nema ti više života. I tako nakon toga, mnoge noći su bile neprospavane, jer je po cestama, a i kod nas ispred kuće na ulici bilo pucnjave...mrtvih ljudi. Živimo

sa oprezom, i ne krećemo se baš puno. Nastojimo se ne izlagati opasnosti, i ako iziđemo do grada nešto potrebno nabavit već smo doma poslijepodne. Nije preporučljivo 'bijelcima' u vrijeme ovih nezdognih situacija biti vani na cesti... Sve u svemu, unutar naših zidova mi smo dobro i zdravo. Ograđeni smo velikim zidovima od tri metra na kojima se nalazi zaštitna žica, imamo security koji nas čuva a i dragoga Boga kojega zazivamo da nas čuva jer „uzalud stražar bdi, ako Gospodin kuće ne čuva“. Nije lagano u ovoj situaciji, ali unatoč svemu nastojimo sa našom djecom živjeti radost Božićnog otajstva u našim životima i srcima. Napose smo sretni što se u njihovim srcima rodila ljubav prema Malenome Isusu.

Na početku Adventa samo napisali imena sve djece, djelatnika i volontera, te izvlačili tko će za koga moliti i prikazivati žrtvice kroz ovo sveto vrijeme. To im je bilo novo, i svi su radosno iščekivali koga će izvući i za koga će moliti. U ovu akciju su se svi uključili. Ono što nas posebno veseli, da su se u nju uključili i naši radnici među kojima su: jehovi svjedoci, protestanti, baptisti...što reći, nego Bogu hvala da možemo i ovdje živjeti ekumenizam i među svima biti svjedoci Njegove ljubavi. Posebno se radujemo kićenju Božićnog drvca, prigodnim poklonima...

U Adventu smo također simbolično palili adventske svijeće napravljene od papira na prozoru u dječjoj blagovaoni, te ova četiri tjedna pripreve za Božić nastojali smo živjeti u miru, vjeri, oprost i radosti u svemu onome što radimo. Za Božić ćemo se pripremati animiranom devetnicom, te na Badnjak u procesiji s pjesmom i molitvom donijeti ćemo Maloga Isusa u sestarsku kapelicu. A nakon zajedničke molitve radovat ćemo se otvaranju božićnih poklona i odlasku na polnoćku...

Otvarat ćemo poklone na Badnjak kako bi na Božić imali što novoga obući u Crkvu, jer dugo nismo ništa novo dobili...zato se djeca ovome danu posebno raduju! Hvala vam dragi naši dobročinitelji, jer upravo vaš dar nam pomaže da im možemo tu radost priuštiti. Da imaju jedan poseban dan u životu kojem se raduju. Naučili smo ih da ih na Badnjak dragi Mali Isus preko srdaca dobrih ljudi obdaruje svim tim darovima, te da svoju hvalu za dar izreknu jednom molitvicom Malom Isusu da čuva dobre i drage ljude koji nas pomažu materijalno i svojim molit-

vama. HVALA VAM!

Djeca su nam Bogu hvala dobro. Rastu i napreduju. Svaki njihov napredak i naša je velika radost. S vama želimo podijelit radost providnosti zubara fra Afonsa, fratra iz Brazila koji će svoj djeci besplatno popraviti zube. Bogu hvala na ovoj providnosti, ovdje na Haitiju otići zubaru je luksuz, a ne samo potreba jer je jako skupo....tako da nam je njegova pomoć od velike koristi! Kao i vi, i mi smo zakoračili u godinu Milosrđa svim srcem i dušom.

Nastojat ćemo ju živjeti i ostvarivati kroz djela duhovna i tjelesna djela milosrđa u zajedništvu sa našim štíćenicima, te i njih poučiti da vide još potrebnije od sebe i da im pomognu. I Vama dragi naši prijatelji i dobročinitelji još jednom od srca želimo

ČESTIT BOŽIĆ I SVETO ISUSOVO POROĐENJE, TE BLAGOSLOV U NADOLAZEĆOJ GODINI... A NAPOSE RADOSNO HODOČAĆE U GODINU MILOSRĐA!

Zahvalni,
Vaše sestre
i djeca sa
Haitija

sr. Liberija Filipović, sr. Mirjam Filipović i sr. Ana Uložnik

IZ DUHOVNE RIZNICE SESTARA SLUŽAVKI MALOGA ISUSA

Neobjavljeni životopis

VIII. dio:

Smrt nadbiskupa Stadlera

Kad se vratio u Sarajevo, bolest mu bi sve jača i teža, dok se nije veoma pogoršala početkom prosinca 1918. Osam dana prije smrti nije mogao ni leći sam u postelju, niti spavati od silnoga kašlja, već je cijelo to vrijeme proveo za pisaćim stolom moleći i radeći. Premda mu je vidno organizam smalaksao, duh mu ostade jak. Vazda je bio strpljiv, vedar i prijazan! A najvećim se mukama milo smiješio, svakoga prijazno primao, svakoga radosno gledao. Sve boli je primao iz ruku Božjih i uvijek pokazivao potpunu odanost i suglasnost s Njegovom voljom. Ovakav heroizam u podnašanju boli pokazuju samo svete i savršene duše. Ne trebamo ni spominjati da je običajne večernje molitve redovito obavljao: Sv. kronicu, litanije, pozdrav anđeoski i recitiranje časoslova.

„Znamo – veli Bousset – da je pravi svetac viteški sluga Božji, radi toga je čovjek Bogu mio, jer on sve jače Boga ljubi te iz ove uzajamne ljubavi crpi izvanrednu snagu. Svetac raste u svetosti do posljednjega daha. Tumačite kako god hoćete njegova čudesa. Na smrtnoj postelji još ih najviše čini. Taj čas potvrđuje njegovu svetost više nego svi ostali u njegovu životu“. Astma i kašalj su nemilo gušili nadbiskupa. Unatoč svemu tomu pokazivao je vitešku strpljivost. „Nemojte se, Preuzvišeni, naprezati neprestanim molitvama, kad vam odlane, onda mi priopćite svoje želje, a ja ću ih ispuniti“, molila ga je s. Vjekoslava. „U svemu ću vas slušati“, odgovori Stadler, „ali molitve i streloviti zazivi meni itekako ublažuju boli“. Sve svoje bolne uzdahe protkao je neprekidnim slatkim zazivima Isusu i Mariji, majci Njegovoj. O, kako je ganutljivo bilo slušati kad je poluglasno govorio, ili šaptao: „Isuse, smiluj mi se! Majko Božja prežalosna, pomози mi!“ Uz to je nešto i na latinskome molio, dodaje s. Vjekoslava. Zazivao je svaki čas sv. Josipa, sv. Margaretu, sv. Anu, anđele čuvare, a najviše Prečistu i bez grijeha začetu. Kad su za čas popustile fizičke boli, opet bi nastavio molitvu i dušobrižnički rad, i to snagom koja nije, za čudo, odavala ni kakvu duševnu malaksalost, već se, dapače, odlikovala mladenačkom svježinom i žarom.

„Šuti i trpi!“, bilo je geslo velikoga Stadlera. Tako je on običavao govoriti kad bi ga najteže muke snašle. Bogudano i strpljivo je trpio, jer je crpio snagu i utjehu u Presv. Srcu Isusovu i u molitvi.

Nadbiskup Stadler, budući svjestan da su mu odbrojani dani života, pripravljaо se najozbiljnije i najsavjesnije za najodlučniji čas u životu, uvijek imajući pred očima konac života, vruće se moleći i za sretnu smrt. U tim trenucima je imao uza se vrlo pobožnu služavku, koja ga je u bolesti nesebično dvorila. S njom je običavao moliti jutarnju i večernju molitvu iz molitvenika „Rajska vrata“. Ona je govorila da su dva puta dnevno zajednički obavljali i ove molitve: za sretnu smrt sv. Josipu, Žalosnoj Majci Božjoj, sv. Klari i sv. Barbari.

Bilo je prije podne, uoči smrti nadbiskupa Stadlera, 6. XII. 1918. On je sjedio, po običaju, za pisačim stolom, ali nije radio, nego je imao zatvorene oči, činilo je se kao da je bio zadubljen u molitvu. Najednom vedrina prodahne njegovo blijedo lice, na usnama se razlije sladak osmijeh i čujem šapat: *To mi je drago... Baš mi je drago!* Nijesam se ufala pitati što mu je drago. Ja sam sebi protumačila da mu je Bog u stanju zanosa objavio što mu je srcu najdraže. Svi inače znadu da mu je uvijek dušu napunjala teška briga za sudbinu njegove mlade Družbe, i to je se vazda molio. God. 1910. 29. IX; prigodom blagoslova kapelice na Mladicama, kroz plač, pred mnogobrojnim uglednicima kod banketa, Stadler očitova svoju bol. „Komu ću vas, sirotice moje, ostaviti kad ja umrem!“ Već tada su se spremale crne oblačine da zgroze sam opstanak novoj Družbi. Može biti ga je Bog uslišao, i još za nje-

gova života zajamčio svoje posebno pokroviteljstvo nad njegovom Kongregacijom. To se je poslije smrti očigledno dokazalo.

Kad se navečer smrklo, nadbiskup prekinu duboku šutnju: „Ne znam, s. Vjekoslavo, zašto još nije zvonilo za večernju molitvu?“ Uvijek u 7 i po sati zvono zove ukućane i goste u kapelicu na molitvu. Tad moli tajnik sv. Kruonicu ili u njegovoj odsutnosti sam nadbiskup. On je izmolio prva dva dijela, a treći mora doći sad na red. Taj čas Stadler zabrinuto čeka. Tako je taj običaj zadržao do zadnjeg daha u životu.

Neugodnost doživi s. Vjekoslava. Nekakav se lopov ušuljao u samu nadbiskupovu sobu i odnio njegov jedini zimski kaput. Tako je držala ona. Ne preosta joj drugo nego otkriti krađu samom nadbiskupu, a onda javiti Redarstvu. Stadler sluša jadanje dobre sestre, pa će smiješeći: „Ja znam lopova. Taj sam ja. Molim vas, dođe jučer kateheta Zorko i potuži mi se kako nema zimskog kaputa. Ja sam imao, pa sam mu dao.“ – „A što ćete Vi sada?“ – „Bog će se pobrinuti.“ Tako ovaj novi Martin zaogrnu u svome kateheti samoga Isusa uoči smrti. I plaća će im biti ista.

Nitko nije mogao slutiti da će tako brzo dogorjeti njegov život. Ali se zbiše još neki čudnovati i zagonetni događaji. Ispade nadbiskupu sat na runo i prestade kucati. Mramorna ploča na noćnom ormariću puče sama od sebe na dvoje. To je ona ploča na koju su toliko kucale duše pokojnika noću, pozivajući ga da se za njih moli. Sve to sestru uznemiri i napuni zlom slutnjom. Kako je Stadler bio obziran u životu, tako je i u bolesti gledao da ne padne drugima na teret. Vidio je na svoje oči žalostan slučaj kako je jedan svećenik u svojoj bolesti zadavao najveće neugodnosti svojoj okolini. Da se i njemu slično ne dogodi, zazvao je usrdno sv. Anu. I zbilja, do zadnjega časa Stadler je mogao posluživati sama sebe.

Dva dana prije smrti reče s. Vjekoslavi: „Vjekoslava, ostani kod mene do smrti, budi uza me dok ne umrem!“ Želio je ispustiti dušu u nazočnosti ove sestre kao zastupnice Družbe Služavki Maloga Isusa. Ovdje treba primijetiti da je Stadler, kad bi došli u kuću žalosti - gdje je koji mrtvac ležao - da se za njegovu dušu pomolimo i svetom ga vodom pošokropimo, nikad nije mogao mrtvacu pogledati, nego je taj obred obavio oborenih očiju. Taj neustrašivi junak, koji je inače smjelo gledao smrti u oči, čutio je neobično jaku odvratnost, dapače, neki neprotumačivi strah od mrtvoga. Stadler će naskoro stupiti pred pravednoga suca. „Što ću ja tad nesretnik reći, koga ću za zagovornika uzeti, kad će jedva pravednik tada sretno proći?“

Često ovjekovječuju sebe pape, biskupi i kraljevi slikama kako pokazuju crkve koje su sagradili i druga djela izvedena na čast Božju i dobro bližnjega. To su zagovornici kod dobrog Boga da im bude milosrdan u času smrti i na sudu. I Stadler se pobrinuo za sigurne i moćne zagovornike: one nepre-

gledne čete odbačene djece zavoda *Egipat*, koja zahvaljuju za svoj spas nadbiskupu Stadleru. One stotine velike i male siročadi za koje se brinulo milostivo Stadlerovo srce, plakalo i patilo. One iznemogle starice koje je primio i one bezbrojne sirote koje je hranio i odijevao. Ona herojska Družba sestara koju Stadler ustanovi da se žrtvuje za zapuštene bijednike, da budu brižne majke siromašne djece i štap nemoćnih žena u starosti. Crkve: katedrala, crkva Prest. Trojstva, Srca Isusova na Mladicama, sv. Josipa u Han-Kumpaniji, sv. Alojzija u Travniku, Žalosne Majke Božje na Dolorozi, sjemeništa djevojačko i bogoslovsko. Eto, to su njegovi svemoćni zagovornici, odvjetnici kod suda Božjega.

Prvoga petka u mjesecu prosincu, tj. 6. XII. 1918., Stadler je zadnji put slavio Srce Isusovo, dana 7. i 8. XII. čitao je sv. misu njegov ispovjednik - o. Springer, dok je Stadler slušao pobožno sv. misu za pisačim stolom i primio sv. Pričest. Za historijske audijencije Stadlera kod Sv. Oca 2. XI. 1913., Pia X., kad se radilo da ga svrgnu s časti, reče pri svršetku: „Sveti Oče, moja je smjerna molba da mogu raditi za dobro svoga stada do zadnjega dana i zadnjega daha svoga života.“

Kad je Stadler s pomoću svoga ekonomu Jurića sanirao dugove *Sv. Filomene*, sav sretan dađe se na provedbu svojih grandioznih osnova. Od utroška hrane sa *Doloroze* i *Sv. Filomene* bili su svi troškovi spomenutih zgrada pokriveni. Sad se razvilo živahno dopisivanje između nadbiskupa i župnika Jurića kako će se što povoljnije unovčiti golemi prihod ljetine i postići najviša cijena.

Stadler uze tu zadaću u svoje prokušane ruke. Takva kupca nađe u firmi drva *Eisler und Ortlieb* u Zavidovićima. Sav sretan sjede te vlastoručno sastavi i posla brzojav prijatelju župniku u Modriču, koji glasi: „Sarajevo Br. brzojava: 1833. – Predan 8 prosinca u 11 sati i 20 min. prije podne Juriću, kanoniku, župniku Modriča. – Molim dođite odmah. Ima nade da ćemo sve prodati.“

8. prosinca u podne bila je sama s. Vjekoslava kod Stadlera. Najedamput ona opazi naglu promjenu, jer je bolesnik bio posve problijedio u licu, srce sasvim oslabilo, tijelo klonulo. Sva prestrašena, stade zdvojno zvati u pomoć, ali nitko se ne odazva. Sluga daleko u kuhinji. Nitko nije čuo. Električno zvonce nije funkcioniralo. Što uraditi? U očaju zavapi: „Bože sveti, pomози mi!“ U taj čas stvori se nadbiskupov sluga. „Leti brzo po kanonika, po liječnika!“, viknu sestra. Kasnije je pripovijedao sluga na upit sestre je li čuo zov. „Nikakva glasa nisam čuo, nego sam, potaknut nekim tajnim nadahnućem, sam od sebe pohitao u nadbiskupovu sobu, da vidim da li mu što slučajno treba.“

Na poraznu vijest da je Stadleru naglo pozlilo, dotrči najprije kanonik Hadrović, a za njim i liječnik koji mu daje injekciju. Kad su spomenuli sv. Pomast, kao da je jedva dočekao, povika: „Hoću, hoću primit sv. Pomast, o ja veoma rado umirem kad god je volja Božja. Da, ja rado umirem!“ – opetovao je.

Stadler je od ranoga djetinjstva ljubio Boga, a uz Boga Majku Božju. Sve darove svoga uma bijaše stavio samo u službu Boga i njegove Majke i žrtvo-
vao se za vremenito dobro i duševno spasenje bližnjega. On je dan i noć molitvom bio u neprekidnoj vezi s Bogom svojim, radosno pozdravljajući čas kada će se zauvijek s njim združiti. Kanonik Hadrović podijeli Stadleru sv. Pomast drhtećom rukom, gušeći se od suza koje su se miješale sa sv. uljem. Pri tomu svetome obredu bile su prisutne: č. Majka Krescencija, s. Marta, s. Vjekoslava, s. Adela, ss. Maloga Isusa i Jozo Lužanec, vjerni sluga nadbiskupov. Potresni je prizor praćen molitvom i jecajima prisutnih. Stadler je, sklopljenih ruku, pobožno molio. Dolazili su u sobu prijatelji koji su bili povezani sa Stadlerom čvrstom vezom ljubavi. Tu vidimo i biskupa Šarića, koji ga upita ima li što posebno izručiti č. Majci svojih sestara. Stadler odgovori da nema, jer je sve već prije uređeno. Nakon toga je svima dao svoj zadnji blagoslov. Počivao je u naslonjaču kraj pisaćega stola. Snage mu ponestaje. Nekada elastična uda, sad su ukočena. Prsti su na ruci ledeni. Svi vide kako napreže sile da nešto dohvati rukama, a nitko ne može odgonetnuti što hoće. Napokon skupi zadnju snagu i reče: „Molim vas, gdje su moje naočale?“ – Nitko se ne miče. Što će naočale oku koje je pomučeno u smrtnoj borbi, koje se počelo gasiti. Opet ponovi: „Molim vas, gdje su mi naočale da molim brevir. nisam još svršio?“ Čovjek Božji traži taj njemu toli drag brevir kojega nikad nije izostavio otkako je postao svećenikom, pa je htio da i konac časoslova svrši prije konca svoga života. Prisutni Isusovac, o. Herman, rektor Sjemeništa odvrća ga: „Preuzvišeni, to je za vas prenaporno, radije molite sv. krunicu, ako možete. Uostalom, nije potrebno, ja sam za vas izmolio brevir, a vi radije prikažite muke i boli koje vam šalje očinska ruka predobroga Boga“. – „Ali, još nisam svršio“, jedva čujno i žalosno uzdahnu sveti biskup. Zatim je njegov pogled tražio sv. krunicu da bude uznj kad bude umirao. Tâ, on ju je svaki dan cijelu izmolio otkako je postao bogoslov. Htio je izmoliti zadnju krunicu, ali ga snaga izdade i klonu.

Još jednom stavi na srce nasljedniku Šariću da širi pobožnost Srca Isusova. Kad je biskup Šerić odlazio s liječnikom, nadbiskup ga je pažljivo pratio svojim pogledom dok nije iščezao. Taj Stadlerov gest svima zape za oči. Možda dr. Šarić nije ni slutio da je taj pogled bio zadnji „Zbogom“ na ovome svijetu. On će iza njega preuzeti kormilo Nadbiskupije, on će zacrtanom stazom udariti i nastaviti od njega započeto djelo za procvat vjere i dobro

Hrvata. Zadnji pogled bijaše i vruća molitva da ga Bog pomaže i obasipa svojom milošću u svakom poduzeću.

Cijelo popodne je teško patio. Muke su postajale sve žešće. Patniku zastaje dah, podiže glavu da zahvati što više zraka, pa je opet spušta. Kašalj, ah taj nesretni kašalj, učinit će kraj njegovu dragome životu. Sestra koja ga je dvorila poručila je zato po č. Majku Krescenciju koja je došla u pratnji s. Marte i s. Adele. Tiho smo molile. Presvij. Hadrović je od časa do časa izgovarao razne strjelovite molitvice, koje smo svi opetovali. Nadbiskup je sve slabije i rjeđe disao, dah mu se sve više gubio, dok nije sasvim prestao disati i bez ikakva trzaja zaspao vječnim snom. Bolni nauk s. Vjekoslave: „NEMA VIŠE NAŠEG OCA“, oglasi svima da se svetac preselio u vječnost.

Skoči presvij. Hadrović i daje mu ponovno apsoliciju, molio je glasno strjelovite molitve dok je doktor pripravljaio injekciju i dao mu u ruku, malo se trznuo i više nije disao, niti je ta injekcija išta djelovala. U dvoru je nastala puna smetenost. Jozo je priprazio odijelo te smo, uz plač, uredili velikoga pokojnika, koji je ostao ležati do ujutro u svojoj sobi.

kraj

"Napišite jednu riječ, riječ zahvale prijateljima i dobročiniteljima
Katoličke Crkve u Bosni. ...

Za uspomenu ostavljam im svoju najdražu izreku:

'Imaj prema Bogu srce djetinje, prema bližnjemu srce materinje,
prema sebi srce sudačko'."

Sluga Božji Josip Stadler

Strossmayerova i Stadlerova Bezgrješna

Mramorni kip Bezgrešne

Na Strossmayerova dobročinstva prema Družbi podsjeća nas i mramorni kip Bezgrešne Djevice Marije, koji se od 1897. do 1949. nalazio u Sarajevu, najprije u kapeli ubožnice u Mjedenici, a od 24. listopada 1898. u kapeli nadbiskupske ubožnice i kuće matice Družbe u "Betlehemu" do godine 1949., kada su odlukom vlasti Bosne i Hercegovine sestre morale napustiti Sarajevo i Bosnu. Vrhovna uprava Družbe tada prelazi u Zagreb, u samostan "Antunovac", gdje su sestre sa sobom donijele i kip Bezgrešne iz kapele u "Betlehemu". Od tada se kip Bezgrešne nalazi u kapeli samostana "Antunovac", najprije u Maksimirskoj ulici, zatim u Novoj Vesi 55, gdje je i danas.

Vjesnik Družbe "U službi Malog Isusa" (br. 10./1968., str. 220.), donosi crticu iz Kronike Družbe, u svezi povijesti ovog prekrasnog kipa Majke Božje Bezgrešne, i gdje zapisuje: "1897. na Bezgrešno Začeće, bilo je prvo primanje u Marijinu Kongregaciju u Mjedenici. Obavljao je presvjet. Hadrović, a Utemeljitelj i biskup Strossmayer bili su prisutni i imali na sebi vrpcu Marijine Kongregacije. Kad su djeca vidjela kako oni stavljaju na sebe vrpcu veoma su se radovala. To se primanje obavilo pred mramornim kipom Imakulate, koji se sada nalazi u kapeli "Antunovca", a poklonio ga je biskup Strossmayer nama preko utemeljitelja ovako: Utemeljitelj je posjetio biskupa Strossmayera i kad je vidio ovako lijep kip ushićeno je kliknuo: 'Krasan kip! Kako bi lijepo odgovarao kapeli mojih sestara!' Na to je Strossmayer velikodušno rekao: 'Evo vam ga! Odmah je odnesen i postavljen u kapeli Mjedenice na oltarić, što se nalazio između dva prozora. Poslije je u betlehemske kapelice stajao na oltaru postrance. Svako dijete, kandidatice, svaka novakinja i sestra rado je klečala pred ti kipom i molila, kao se to čini i danas."

Službeni vjesnik vrhbosanske nadbiskupije "Vrhbosna" 15. prosinca 1897. (br. 24./1897., str. 394.-395.) bilježi o slavljinama mladih u nekoliko Marijinih kongregacija u Sarajevu prigodom blagdana Bezgrešnog začeća 1897. godine. Spominje tri ženske Marijine kongregacije: "u zavodu sv. Josipa, sv. Augustina i najnoviju kod djece u zavodu Maloga Isusa". Navodi da je Marijina kongregacija djece u nadbiskupskoj ubožnici "Betlehem" na svečani način proslavila milu majku Mariju. Već slijedeće godine na blagdan Bezgrešnog začeća 1898. ustanovljena je u Zavodu "Betlehem" Marijina kongregacija gojenica, u koju je do 1918. godine primljeno 100 gojenica, od kojih se 35 posvetilo redovničkom zvanju.

s. M. Maneta Mijoč

U SVETOJ GODINI MILOSRĐA MILOSRDNI POPUT OCA UTEMELJITELJA

Milosrđe u životu sluge Božjega Josipa Stadlera

8. Prosinac, 2015.

Gladna nahraniti

Uvod:

Gospodine Isuse Kriste, klečimo pred tobom i klanjamo se Tebi – milosrdni Bože u hramu naše mjesne Crkve. Otvaramo oči svoje duše za poticaje Tvoga Duha. Po primjeru Tvoga sluge nadbiskupa Stadlera, otvaramo se nadahnućima Duha Svetoga. Dopusti nam čuti kako nam govoriš po životu nadbiskupa Stadlera. Danas, nakon 97 godina, spominjemo u zahvalnosti za njegovo svjedočanstvo milosrdne ljubavi koju je od Tebe, milosrdno oče, naučio. Svjesni smo da bi mnoga sirotinja ostala gladna i žedna, da Tvoj sluga nadbiskup Stadler nije slijedio poticaje Duha Svetoga. Po Stadlerovu primjeru, i mi želimo biti zahvaćeni i nošeni Duhom Svetim. Stavljamo se Tebi na raspolaganje. Uči nas, vodi, usmjeravaj i učini milosrdnima.

Prikazujemo Ti ovu kratku šutnju i sve misli srca u njoj...

Danas – na dan Bezgriješnog Začeca – Tvoj predstavnik na zemlji, papa Franjo, otvara godinu Božanskog Milosrđa. U svom je apostolskom pismu najave izvanredne Svete godine milosrđa „Misericordiae vultus” (Lice milosrđa) Papa poručio: „Kako samo želim da nadolazeće godine budu prožete milosrđem, da bismo išli ususret svakoj osobi, noseći Božju dobrotu i nježnost!” (LM 5). Primjer takvog života, crkva Vrhbosanska ima u svom prvom nadbiskupu služi Božjem Josipu Stadleru. Stoga u godini milosrđa započinjemo s razmatranjem Stadlerovog življenja djela milosrđa. Želimo si tako posvjescivati kako je življenje djela milosrđa i danas moguće. Papa Franjo nas potiče da idemo ususret ljudima, a Stadler je to upravo činio. On nije čekao da mu netko dođe i zatraži komad kruha, već je i sam išao ususret siromasima. Nije gledao kakvog je netko izgleda, vjere ili narodnosti. Vidio je samo jedno, potrebu koju čovjek ima. Stoga su ne samo katolici, već i muslimani i pravoslavci, za njega govorili: „Preuzvišeni nadbiskup nam je i otac i majka“.

Daj nam, Gospodine, Stadlerovu suosjećajnost! Daj da osjetimo potrebe onih koji nas okružuju! Tvoj je sluga nadbiskup Stadler znao prepoznati kome treba kruha, kome pak ruha ili savjeta. Daj i nama sposobnost prepoznavanja potreba naših bližnjih.

Pjesma:

*Zdravo budi, Marijo, prejasna Zornice,
istočnog bez grijeha začeta Djevice,
jer tebe vječni Bog odabra od vijeka
za radost puka svog.*

*Začece bezgrešno tvoje mi štujemo,
buduć` da utješno od Crkve čujemo:
da ti si jedina od sveg svijeta
ljudi začela nevina.*

Misli za razmatranje: Čim je stupio na tlo Vrhbosanske nadbiskupije, Stadler je u svom iznajmljenom stanu dao „dijeliti siromasima čorbu, kruh i meso. Zimi dade načiniti baraku i grijati je, da svaki može doći i grijati se i tu se dijelila hrana.“ Njega u vršenju dijela milosrđa nije spriječilo to što ni sam nije imao krov nad glavom. Znao je doći među siromahe i sam ih posluživati. Čini se da je to upravo ono što od nas danas očekuje Kristov predstavnik na zemlji – papa Franjo: On želi da idemo u susret ljudima, da životom propovijedamo Božju ljubav i dobrotu. Previše je riječi, a premalo djela! Valja prijeći s riječi na djelo. Crkva nam Vrhbosanska nudi uzor nadbiskupa milosrdnog srca. Možemo li, poput svoga prvog nadbiskupa, podijeliti

sa siromasima sve što imamo? Stadler nije nikoga ostavio gladnoga! Njegova je ljubav išla čak dotle da im zimi sagradi drvenu baraku, kako bi se došli ugrijati i u toplom pojesti pripremljeni obrok.

Daj Gospodine, da poput Tvoga sluga nadbiskupa Stadler, budemo ljudi širokog i otvorenog srca! Daj da naše oči budu otvorene za potrebe ljudi koji nas okružuju! Daj nam dosjetljivo i milosrdno srce!

Prikazujemo Ti ovu kratku šutnju i sve misli srca u njoj...

Dok razmišljamo o temi Stadlerovog prakticiranja jednog od tjelesnih djela milosrđa – gladna nahraniti – prisjećamo se njegove brižljivosti 1896. godine kada je poplava zadesila Bijeljenu. Stadler je osobno obišao poplavljene i „sam svojim troškom i sakupljanjem milostinje kroz više mjeseci puno obitelji razne vjere hranio kruhom“. Isto je učinio 1903. godine, kada je gorio Travnik. Stadlerov suvremenik p. Hammerl piše da je Stadler odmah obišao nastradale i od svojih skromnih prihoda dao financijsku pomoć. Zatim se pobrinuo da kroz više mjeseci nastradali dobivaju brašno.

Sjećamo se također kako je Stadler kao nadbiskup zapazio da si siromasi ne mogu zimi kupiti brašna. Čim je to vidio, Stadler se odmah dao na posao. U jesen bi u Slavoniji kupio naveliko kukuruza, dovezao ga u Bosnu i dao samljjeti. Onda bi to brašno dao dijeliti i jeftino prodavati siromašnima. Kako lijepa i dosjetljiva gesta! Bilo bi previše nabrajati sva Stadlerova djela kršćanske ljubavi. Stadlerov suvremenik, p. Hammerl, kaže da je Stadler uvijek bio tamo, gdje se pojavila neka nevolja. Stoga on Stadlera naziva apostolom kršćanskog karitasa. Molimo stoga Boga za takvu apostolsku ljubav i revnost. Pred sobom imamo uzor čovjeka, nadbiskupa koji je uvijek bio tamo gdje ga ljudi trebaju. Od njega možemo učiti i od Boga moliti milost osjetljivosti za potrebe drugih. Daj nam, Gospodine, osjetiti potrebe onih koje susrećemo. Daj nam raspoloživosti i spremnosti staviti se na službu. Daj nam Stadlerove dosjetljivosti, da iznalazimo uvijek nove načine blizine i pomoći siromasima.

Pjesma:

Zdravo budi, Marijo, prejasna Zornice...

Danas razmišljamo o tome kako uz slugu Božjega nadbiskupa Stadlera nitko nije ostao gladan. Tko god je bio gladan, žedan, bolestan ili ostavljen, znao je kome se može obratiti za pomoć – sluzi Božjem nadbiskupu Stadleru. No, Stadler ni u čemu nije bio sam. Uvijek je bilo osoba koje su mu se željele pridružiti. Tako je Stadler povezivao bogate i siromašne; on je bio inicijator karitativnih akcija. U tome se nije dao smesti, ni obeshrabriti. Iako su Stadler i Vrhbosanska nadbiskupija imali skromne prihode, svačija ga je nevolja dotakla. Nije se oglušio ni na čiji vapaj! Tako, kada je 1898. godine

potres osiromašio grad Sinj i okolice, Stadler pokreće inicijativu i piše svojim svećenicima i vjernicima: „Pomozimo našoj braći. Istina, naše su mogućnosti skromne. I sami smo siromašni, ali nema ništa ljepše nego kada sirota pomaže drugu sirotu sa onim malo što ima, ali to je sve što ima.“

Pomozi nam, Gospodine, da budemo ljudi otvorena duha i srca. Daj da budemo pristupačni, da nam svatko može prići i zatražiti komad kruha, savjet ili molitvu. Pošalji nam raspoložive suradnike i prijatelje. Daj da ih znamo „zagrijati“ za Tebe i za ono što je Tvoje. Pomozi nam da, poput Tvoga sluge nadbiskupa Stadlera, budemo most između bogatih i siromašnih, bolesnih i zdravih. Daj da budemo osjetljivi na potrebe siromaha, da nam njihove potrebe budu „alarm“ koji nas pokreće na akciju. Pokreni nas Gospodine, da po nama pokreneš sve na akciju dosjetljive – konkretne ljubavi prema siromasima.

Prikazujemo Ti ovu kratku šutnju i sve misli srca u njoj...

Sluga Božji nadbiskup Stadler je mnogo činio ali i pisao o rješavanju socijalnih pitanja u BiH. U svom pismu od 2. veljače 1908. Stadler podsjeća da Bog ravna svijetom i da nam je po svom Sinu Isusu poručio „kako nam valja brinuti se za dušu, ako hoćemo, da se on pobrine za naše tijelo“. Govoreći o socijalnoj problematici Stadler kaže: „Svih tih pitanja nestalo bi, kada bi ljudi poslušnuli glas svojega Gospodina: Ištite najprije kraljevstvo Božje i pravdu njegovu, to jest sve, što vodi k tomu kraljevstvu, i ovo će vam se sve pridodati.“ Dok se danas nadahnjujemo na životu sluge Božjega nadbiskupa Stadlera, dopustimo da i nas podsjeti, da Bog ravna svijetom. Kada bismo si dopustili da ova istina postane naša životna istina, tada bi nestalo mnogih strahova, nerazumijevanja, prigovaranja ili ogorčenosti. Čemu zabrinutost, ako Bog stoji iza svega toga? Zašto prigovarati ljudima, ako iza toga stoji Bog? Nisu li nerazumijevanja i netrpeljivosti, ustvari znak malene vjere? Pomozi nam Gospodine, prepoznati Tvoju prisutnost u svakoj osobi i životnoj situaciji. Daj nam ljubavi i žara za ono što je Tvoje.

Prikazujemo Ti ovu kratku šutnju i sve misli srca u njoj...

Stadler je bio čovjek koji gleda, konstatira, čini, piše, pokreće. Tako, u već spomenutom pismu on veli: „Radnički je stalež u velikoj tjelesnoj biedi, no puno je veća duhovna nužda, u kojoj se nalazi, jer je u pogibelji, da svoju kršćansku vjeru izgubi.“ Zatim dodaje: „Od priেকে je potrebe, da se u kršćanskih obiteljih pobudi i uzdrži kršćanski duh i veliko pouzdanje u Boga.“ Molimo Gospodina da prepoznamo čega je gladna osoba koju susrećemo. Daj nam, Gospodine, osjetljivosti za potrebe drugih. Daj da im uvijek možemo pružiti komad kruha i Tvoju Riječ.

Pjesma:

Zdravo budi, Marijo, prejasna Zornice ...

Pouči nas majko Isusova i naša Marijo: Što nam tvoj Sin poručuje po životu i djelima sluge Božjega nadbiskupa Stadlera:

- Budi osjetljiv na poticaje Duha Svetoga! – pomози nam bezgješna majko Marijo!
- Nisu prošla vremena kršćanskog življenja i svjedočenja - pomози nam bezgješna majko Marijo!
- Usudi se biti drugačiji! Idi ususret ljudima - pomози nam bezgješna majko Marijo!
- Ne gledaj vanjštinu, već nutrinu i potrebu čovjeka - pomози nam bezgješna majko Marijo!
- Živi tako da drugi u tebi prepoznaju brata/sestru - pomози nam bezgješna majko Marijo!
- Prijeđi s riječi na djelo - pomози nam bezgješna majko Marijo!
- Nemoj se osakaćivati uskogrudnošću! Imaj srce - pomози nam bezgješna majko Marijo!
- Ne zatvaraj oči pred potrebom blišnjega - pomози nam bezgješna majko Marijo!
- Dopusti si biti tamo gdje te trebaju - pomози nam bezgješna majko Marijo!
- Bog ti je dao dvije ruke da povezuješ ljude - pomози nam bezgješna majko Marijo!
- Nemoj se umarati tražeći nove načine rješavanja sadašnjih teškoća - pomози nam bezgješna majko Marijo!
- Nastoj, poput Stadlera, gledati, slušati, pisati, činiti, a nadasve ljubiti - pomози nam bezgješna majko Marijo!

Zahvaljujemo Ti, Gospodine, za život i svjedočenje prvoga nadbiskupa sluge Božjega Josipa Stadlera. Hvala što nas po njemu upućuješ ka siromasima. Hvala za njegove duhovne kćeri, sestre Služavke Maloga Isusa. Daj da ga, Tvojom milošću, uskoro ugledamo uzdignuta na čast oltara. Amen!

s. M. Ljilja Marinčić

Žedna napojiti

Pjesma: *Klanjam ti se kraljiću...*

*Klanjam ti se kraljiću, božanstveni Djetiću
predubokim poklonom, dušom, srcem, koljenom.
Spavaj, spavaj Djetiću, o nebeski kraljiću,
ja ću tebe čuvati, svojim srcem grijati.*

Uvodna misao:

Budi hvaljen i slavljén Isus u Presvetom oltarskom sakramentu!

Danas, kada se spominjemo slugu Božjega Josipa Stadlera, prvog vrhbosanskog nadbiskupa i molimo Oca nebeskog da ga na radost naše crkve uzdigne na čast oltara, prikazujemo ti Gospodine ove misli i molitve s kojima želimo obnoviti svijest o djelima milosrđa o kojima si nas poučio te zajedno sa slugom tvojim Stadlerom, moliti te milost obnove duha i srca da znamo prepoznati i utažiti žeđ brata čovjeka, žeđ našeg srca i naše duše, ali i tvoju žeđ za nama Gospodine! Pošalji Duha svoga Gospodine da po Njegovom svjetlu otvorimo vrata srca i duše da se tvoja ljubav nastani u nama.

Kratka šutnja...

Meditacija: „Imaj prema Bogu srce djetinje“ – Tako započinje jedna od najpoznatijih izreka slugu Božjega Josipa Stadlera, koja je uz Riječ Božju bila program njegova života u odnosu prema Bogu, prema čovjeku i prema samome sebi. Imati srce znači ljubiti! Ljubiti, kao što nas je Isus naučio, jer „ljubav je od Boga“. To nam u današnjem čitanju poručuje sveti Ivan (1 Iv 4,7). Ljubiti kao što ljubi Otac Nebeski moguće je naučiti ako ljubimo Srce Sina njegova koje se za nas i nama predalo! To Srce, koje svaki dan susrećemo i primamo u Presvetom oltarskom sakramentu, žeđa za našom ljubavlju i ljubavlju svih svojih stvorenja. Jer „ljubav iziskuje da joj se vraća ljubav“, piše nadbiskup Stadler svojim vjernicima 1909. godine u poslanici o *Ljubavi i zahvalnosti*. „Pobožnošću prema presvetom Srcu naš Gospodin nam doziva u pamet da nas ljubi, i to je razlog zašto nam pokazuje svoje Srce. Što traži? Što očekuje od nas? On traži i očekuje samo jedno, što je srcu nužno; on hoće da bude od nas ljubljen.“

U istoj poslanici Stadler, da bi potaknuo vjernike na pobožnost prema Presvetom Srcu Isusovu, ističe tri velika dobročinstva koja primismo od Gospo-

dina, a za koja ne bi smjeli biti nezahvalni. To su: utjelovljenje, otkupljenje i presveti oltarski sakrament.

Utjelovljenje: „O kako je veliko dobročinstvo utjelovljenje! Utjelovljenjem Bog posta čovjek; on se među nama pojavi kao jedan od nas; on uze našu vlastitu narav u krilu djevičanskom Blažene Marije bez grijeha začete; on posta i ostatak će vazda naš brat, tijelo od tijela našega, kost od kosti naše. Koje li časti, kojega li dostojanstva, koje li uzvišene slave po sve potomstvo Adamovo! Budimo zahvalni!“

Kratka šutnja ili instrumental pjesme *Klanjam ti se Kraljiću.*

Otkupljenje: „Utjelovljenje Sina Božjega...biva još veće (dobročinstvo) kad se uzme u obzir da se je Sin Božji utjelovio u svrhu da nas otkupi, da nas sa svojim Ocem mukom i smrću izmiri. Zar nam nije dužnost da bez prestanka razmišljamo o velikom dobročinstvu otkupitelja te da tako svoju zahvalnost pokazujemo prema Otkupitelju svome?“ Budimo zahvalni!

Kratka šutnja ili instrumental pjesme *Klanjam ti se Kraljiću.*

Presveti oltarski sakrament: „Još ima jedno neizmerno dobročinstvo, što je Gospodin Isus ostavio, a što u našim dušama mora pobuditi i te kako veliku zahvalnosti. To dobročinstvo jest presveti oltarski sakrament...Nebo ne posjeduje ništa više, nego što mi posjedujemo u presvetom oltarskom sakramentu, ako i jest različitim načinom. (Zahvaljujući) presv. sakramentu Isus Krist je uvijek i sada kao i za vrijeme svoga boravka na zemlji Emanuel, to jest Bog s nama. Čujmo kako je Gospodin taj pronalazak svoje neizmjerne ljubavi navijestio: Neću vas ostaviti sirotne, jer gle, ja ću s vama ostati do svršetka vijeka. Ja neću prestati među vama stanovati...Ja ću se do konca vijeka po svem širokom svijetu, gdje god ima svećenika, rađati iznova u njihovim rukama, kao što sam se u Betlehemu rodio u krilu Marijinu. Kao što sam ja činio u Judeji, tako ću se za vas moliti neprekidno u svetohraništu; kao što sam na zdencu Jakovljevu čekao grešnicu Samarijanku, tako ću vas ja strpljivo čekati u mojem svetohraništu da vas slušam u svaki čas i da vam dam odgovore na vaša pitanja, da vas utješim i ojačam.“

Kratka šutnja ili instrumental pjesme *Klanjam ti se Kraljiću.*

„Kad čovjek osjeti da je neizmerno voljen, ne može ostati daleko od otajstva ljubavi koje se daruje. Ona ga zahvaća plamenom žrtvenog izgaranja, te i sam postaje ljubav“ (sv. Ivan Pavao II.). Ove nas riječi svetog Ivana Pavla II. vode ka razmišljanju o našem odnosu prema bratu čovjeku. Osjetimo li i shvatimo li u svom srcu veliku ljubav kojom nas Bog ljubi, ne možemo ostati zatvorena srca pred bratom koji je žedan, ne samo vode, nego naše ljubavi, naše pažnje, osmjeha, pomoći i blizine. Zato Stadler nastavlja izreku *Imaj srce* prema bližnjem, srce materinje. O tome nas poučava opet sveti Ivan u

današnjem čitanju kada kaže: „Ljubljeni, ljubimo jedni druge... Tko ne ljubi ne upozna Boga, jer Bog je ljubav“ (1 Iv 4,7-8). Mi smo *ljubljeni*, ali ako ne ljubimo, svjedočimo da Boga ne upoznamo! Ako ne ljubimo, uzalud nam je da smo ljubljeni! Ako ne ljubimo kako da radost Božje bude u nama? Ljubavi prema Bogu nas mora dovesti čovjeku, inače nije prava ljubav! Imajmo srce prema svome bratu/sestri i napojimo ih vodom u njihovoj žeđi, ljubavlju u njihovoj potrebi, blizinom u njihovoj samoći. „Gdje je svijet nemilosrdan, budimo Božje milosrđe; gdje je svijet beznadan, budimo Božja nada; gdje je nepravda, budimo Božja pravda; gdje je tuga, budimo Božja radost...neka naš život bude prisutnost našega Gospodina Isusa Krista“ u ovome svijetu. (Danielle Rose)

Kratka šutnja ili instrumental pjesme *Klanjam ti se Kraljiću*.

Imaj srce i prema sebi! Stadler nas uči da prema sebi imamo srce sudačko, tj. takvo srce koje neće biti oholo, uznosito i zatvoreno u sebi, nego da uvijek preispitujemo svoja djela, misli i stavove u svjetlu Božjeg Duha. Imati srce sudačko prema sebi, znači voljeti sebe, jer tako pokazujemo da kao slaba i grešna stvorenja ne želimo ostati u svom blatu grijeha, nego idemo na Izvor čiste vode gdje znamo da nas čeka Srce čisto koje nas svojom Krvlju pere i oprašta nam grijeha, te nas odgaja da budemo Njemu slični. Imati srce prema sebi, znači ići na taj Izvor, svaki dan i piti s Njega mudrost života, svjetlo života, Riječ života! Samo tako bit ćemo sposobni uvijek se iznova i sve više otvarati Božjoj ljubavi koja nas želi ispuniti da postanemo izvor koji će druge napajati. Pa kad nam Isus kaže: „Podajte im vi jest!“ ili piti, da imamo od čega dati!

- Gospodine, Izvore života i svetosti, prikazujemo ti naša srca i sve molitve u njemu. Učini srca naša po Srcu svome!
- Prikazujemo ti, Gospodine, našu nezahvalnost za sva dobročinstva kojima nas daruješ. Učini srca naša po Srcu svome!
- Prikazujemo ti, Gospodine, naše načine kojima želimo iskazati ljubav prema tebi i prema bližnjima. Učini srca naša po Srcu svome!
- Prikazujemo ti, Gospodine, sve ljude koji žedaju za tobom. Učini srca naša po Srcu svome!
- Prikazujemo ti Gospodine, svoje ruke, svoje noge, svoja srca, oči, usta i sve sebe. Učini nas apostolima svoje ljubavi!

Pjesma *Klanjam ti se Kraljiću* (3. strofa): Srce mi se rastapa, duša mi se natapa, od ljubavi goreći teb' u jaslam moleći!

KLANJAM TI SE KRALJIĆU

**Klanjam ti se kraljiću, božanstveni Djetiću
predubokim poklonom, dušom, srcem, koljenom.
Spavaj, spavaj Djetiću, o nebeski kraljiću,
ja ću tebe čuvati, svojim srcem grijati.*

**Srce mi se rastapa, duša mi se natapa
od ljubavi goreći teb' u jaslam moleći.
Spavaj, spavaj...*

**Ah, studene jaslice, ah preoštre slamčice!
Ne budite Djetića, božanstvenog Kraljića!
Spavaj, spavaj...*

s. M. Jelena Jovanović

8. Veljače, 2016.

Siromaha odjenuti

Pjesma:

*O Srce Sina Božjega, o slava ti i čast,
Dobrote ti si izvor čist i rajska naša slast.
U tebi nam je radost sva, u tebi nam je nada sva
U tebi žića kras, u tebi vječni spas!*

Isuse Ti si nas pozvao na milosrđe, snagom svoje riječi koju i danas izgovaram preko Petra naših dana, pomoz nam u svijetu, utonulom u more ravnodušnosti, očitovati Tvoje lice milosrđa te njime izgrađivati svijet, jer „malo milosrđa, mijenja sve“ kaže nam papa Franjo. U duhovnom zajedništvu s Crkvom, riječima molitve pape Franje otvorimo srce za Božje milosrđe:

Gospodine Isuse Kriste, ti si nas poučio da budemo milosrdni kao Otac nebeski i rekao nam da tko vidi tebe, vidi njega. Pokaži nam svoje lice i bit ćemo spašeni. Tvoj pogled, pun ljubavi, oslobodio je Zakeja i Mateja od robovanja novcu, a preljubicu i Mariju Magdalenu od iskušenja da sreću traže samo u stvorenju; potaknuo je Petra da zaplače, nakon što te je zatajio, a raskajanomu je razbojniku zajamčio raj. Daj da svatko od nas osjeti da je i nama upućena riječ koju si rekao Samarijanki: »O, kad bi znala dar Božji!«

Ti si vidljivo lice nevidljivoga Oca, Boga koji svoju svemoć očituje nadasve praštanjem i milosrđem: daj da Crkva u svijetu bude Tvoje vidljivo lice, lice

svoga uskrslog Gospodina u slavi. Htio si da i tvoji službenici budu zaogrnuti slabošću kako bi gajili istinsko suosjećanje prema svima koji su u neznanju i zabludi. Učini da svatko tko pristupi tvojim službenicima osjeti da ga Bog iščekuje, ljubi i da mu oprašta.

Pošalji svoga Duha i sve nas posveti svojim pomazanjem, kako bi Jubilej milosrđa bio godina milosti Gospodnje te tvoje Crkva, u obnovljenome zanosu, uzmogne donijeti siromasima radosnu vijest, proglasiti slobodu zatočenima i potlačenima te slijepima vratiti vid. Po zagovoru Marije, Majke milosrđa, to molimo tebe koji s Ocem i Duhom Svetim živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen. (Molitva pape Franje za Godinu milosrđa)

Primi milosrdni Oče trenutke naše kratke šutnje i u njoj poklone srca i duše, ...

Neka nas u očitovanju Božjega milosrđa prati zagovor sluge Božjega Josipa Stadlera, koji je ostavio divan primjer i svjedočanstvo života u milosrđu prema bližnjima. Za sirotinju se brinuo kao za samoga Maloga Isusa. Po njemu Bog je siromasima darovao dostojnu poslugu – sestre Služavke Maloga Isusa.

Milosrdno Srce Isusovo, nadbiskup Stadler Tebe je častio i Tebi služio u najsiromašnijima molimo Te proslavi i Ti njega čašću oltara i pridruži ga zboru blaženika Rimokatoličke Crkve.

Pjesma:

*U slavu svetog Srca nek' jekne pjesme glas,
I nebu, zemlji javi: Tko ljubi, brani nas.
Nek' hvaljeno i slavno u svaki bude čas,
to divno sveto Srce u kom je jedin spas!*

U nedjelju 13. prosinca 2015. godine u sarajevskoj Prvostolnici po rukama vrhbosanskoga nadbiskupa - uzoritoga Vinka kardinala Puljića otvorena su Vrata milosrđa, a vjernici su pozvani na molitvu, adoraciju, primanje svetih sakramenata posebno sv. ispovijedi i pričesti, hodočašćenje, ...

Neka se u ovoj Godini Božanskoga milosrđa prolaskom kroz Sveta vrata milosrđa i zagovorom Sluge Božjega Josipa Stadlera, otvore vrata našega uma i srca za duhovne i tjelesne potrebe ljudi našega vremena. Primjer i svetost života nadbiskupa Stadlera bili nam svjetlo na stazi milosrđa.

Znajući iz vlastitoga iskustva što je sirotinja i njezino tužno stanje, nadbiskup – sluga Božji - Stadler , veliki je dobrotvor i podupiratelj sirotinje.

U poslanici svećenicima – Ratna pomoć bez razlike vjere i nacije - nadbiskup Stadler poziva svećenike i vjernike na milosrđe prema siromašnima

budući da će usred strašnoga I. svjetskoga rata biti puno osiromašenih obitelji, kojima će trebati pomoć. Poziva na milosrđe iz ljubavi prema Presvetom Srcu Isusovu koje želi da se siromasima pomaže. Preporuča župnicima da u župnom dvorištu ili na nekom drugom mjestu naprave hambare za prihvata: pšenice, kukuruza, ječma, raži, ... kako bi se moglo primljeno odložiti i sirotinji dijeliti. U istoj poslanici potiče svećenike i vjernike na milosrđe bude jednako prema svakom čovjeku, bez razlike na vjeru i naciju, jer se Krist utjelovio u liku svakoga čovjeka.

Za života u Sarajevu, prvi susret nadbiskupa Stadlera sa siromasima započeo je, svakoga dana, na kućnome pragu. Kada bi ga suradnici odvrćali od dijeljenja milostinje svima koji ga zamole, znao je reći: „Bolje je pomoći desetorici nevrijednih nego li odbiti jednog uistinu siromaha koga smo smatrali nevrijednim.“ Kada ne bi imao ništa drugo poklanjao bi svoje košulje.

Primi milosrdni Oče trenutke naše kratke šutnje i njoj poklone srca i duše,
...

Ne samo da tijelo može biti u oskudici i siromaštvu, i duša može oskudijevati u svojim potrebama. Prije 102. godine sluga Božji Stadler u poslanici: Vjera i pričest, temelj socijalnih pitanja, svećenicima govori o potrebi svete pričesti bez koje mnogi zanemaruju vjeru ili je posve napuštaju. Pogledamo li, danas, stanje duše vjernika vrhbosanske nadbiskupije i Europe, ne čini li se isto. Sveta pričest je ono, po čemu se broje pravi kršćani, kršćani bez straha i prigovora, katolici dostojni svoga imena, rekao je nadbiskup Stadler, te preporučio čestu ispovijed i pričest, ne samo o Božiću i uskrsu, nego i druge dane kroz godinu. Kako tijelo, tako i duša treba hranu za život i razvoj u duhovnim dimenzijama. Možda sumnjamo te postavljamo pitanje: ginu li dosita pojedini ljudi i čitavi narodi bez česte i svagdanje pričesti? Nadbiskup Stadler u svoje vrijeme, a i danas odgovara: Jest, ginu i venu, propadaju duhovno i tjelesno. Možda pitamo: Kako? Onako kako nam nedavno rekoše u medijima. Zapadaju ljudi u svakovrsne nevolje duha i tijela: strahove, nesigurnosti, tjeskobe, očaj, malodušnost, ... zatim u razne oblike tjelesnih nevolja: siromaštvo, beskućništvo, nezaposlenost, migracije, ...

Primi milosrdni Oče trenutke naše kratke šutnje i njoj poklone srca i duše,
...

Presveto Srce milosrdnog Isusa k tebi dolazimo s potrebama duha, duše i tijela svih tvojih kćeri i sinova moleći Te: Sveti Bože, Sveti Jaki Bože, Sveti Besmrtni Bože, milosrdan budi nama i cijelom svijetu.

Ponavljati zaziv: Sveti Bože, Sveti Jaki Bože, Sveti Besmrtni Bože, milosrdan budi nama i cijelom svijetu.

- Crkvu – svoju zaručnicu - jačaj u svjedočenju, ispovijedanju i življenju milosrđa - (Svi zajedno) - *Sveti Bože, Sveti Jaki Bože, Sveti Besmrtni Bože, milosrdan budi nama i cijelom svijetu.*
- Probudi u vjericima želju za susret s Tobom i Tvojim milosrđem po sakramentu svete ispovijedi; ...
- Ohrabri vjernike kako bi se odazvali pozivu na život u snazi vjere, ...
- Učvrsti vjernike u duhovnoj mudrosti koja ih uvjerava da sudjelovanjem u sv. misi i sv. pričesti ne gube vrijeme i ne zanemaruju svoje poslove nego time nabolje upotrebljavaju vrijeme i najuspješnije se pripremaju za svoje poslove, ...
- Neka bi svi vjernici često, pa i svaki dan sv. pričest primali i postali dionici njezinih neizmjernih plodova, ...
- Pomozi vjericima vjerovati u providnosnu Očinsku brigu za svakoga čovjeka, kojom će svatko primiti ono što mu je potrebno za nebeski i zemaljski život, ...
- Pomozi kršćanima, u malim stvarima, Božju volju otkrivati i ostvarivati, ...
- Otvori srce kršćana za milosrđe prema ljudima na „periferijama“ te im pomozmi milosrđem mijenjati nepravedno lice ovoga svijeta, ...
- Podrži obitelji u molitvenom ozračju kroz zajedničku obiteljsku molitvu, ...
- Da nezaposleni i socijalno ugroženi pronađu put do života i rada u dostojanstvu ljudske osobe, ...
- Da bolesni dožive Tvoju snagu iscjeljenja i iskustvenu spoznaju da si Ti liječnik duše i tijela, ...
- Da beskućnici i prognanici upoznaju Tvoje milosrdno srce i lice, ...
- Da zemaljska dobra budu pravedno raspoređena i svima dostatna, ...
- Da težeći za vremenitim dobrima ne izgubimo vječna dobra i spase-nje duše,...
- Da svi koji prođu kroz Sveta vrata milosrđa u sarajevskoj Katedrali ili drugim naznačenim mjestima, molitvom, sakramentima i Euharistijskim slavljem otvore srca Božjem milosrđu te postanu nositelji milosrđa i djelatnici mira u današnjem svijetu, ...
- Odsjaj Božjega milosrdnoga lica neka ražari naša srca i učini ih sposobnima za „duhovna i tjelesna djela milosrđa“ koja smo vremenom zanemarili i na periferije gurnuli, ...

Milosrdnom Ocu obratimo se srcem djeteta i riječima njegova predragoga sina Isusa Krista: Oče naš ...

Sluga Božji J. Stadler potiče nas na molitveno obraćanje Presvetom Srcu Isusove koje je milosrđa vrelo: Moli me po Srcu Isusa, mojega predragoga Sina; po tome ću te Srcu uslišiti, i ti ćeš primiti, za što moliš, reče Bog časnoj Mariji od utjelovljenja iz reda sv. Uršule oko godine 1640.

Preporuča nadbiskup Stadler vjernicima da djela milosrđa poprate štovanjem Presvetoga Srca Isusova, jer ono je bogato milostima i milosrđem, te iz njega crpe utjehu i primaju pomoć. On savjetuju: po Srcu Isusovu moli ono što nakaniš moliti i prikazuj sve što radiš i ostvaruješ. Jer u Srcu Isusovu su pohranjene sve milosti i darovi.

Neka nas na u molitvama i svjedočenju Božjega milosrđa prati zagovor svetaca i našega prvoga vrhbosanskoga nadbiskupa – Sluge Božjega Josipa Stadlera – oca siromaha.

Primi milosrdni Oče trenutke naše kratke šutnje i u njoj poklone srca i duše, ...

Svi zajedno molimo prikaznu molitvu Presvetom Srcu Isusovu po zagovoru Sluge Božjega Josipa Stadlera i molitvom, u duhu, pred milosrdno Srce Isusovo stavimo sve siromahe na tijelu i u duši:

Božansko Srce Isusovo, udostoj se proslaviti svoga VJERNOG SLUGU Josipa Stadlera, koji Ti je s velikom vjerom i pouzdanjem posveti sva svoja nastojanja, sve svoje radost, sve svoje brige i trpljenja; sve što mu je dobri Otac darovao.

Po njegovu zagovoru i ja Ti posvećujem sva svoja nastojanja, sve svoje brige i trpljenja; daj mi da sve više ljubim Tvoje Presveto Srce i da Ti vjerno služim u čistoći duše i tijela.

Božansko Srce Isusovo, predajem Ti i preporučam, po zagovoru Josipa Stadlera, ovu potrebu ... i molim Te da po toj milosti proslaviš velikog oca siromaha, a meni daj da osjetim njegov osobiti zagovor i Tvoju pomoć. Amen!

Pjesma:

*Ti si veselje naroda svoga,
ti moga žića nada si sva.
Srce božansko Isusa moga
daj da sve više ljubim te ja.*

s. M. Kristina Adžamić

STADLEROVE STRANICE

Sarajevo

Stadlerovo u listopadu, 2015.

Spomen na slugu Božjega, prvog vrhbosanskog nadbiskupa mons. dr. Josipa Stadlera i molitva za njegovo proglašenje blaženim, obilježen je u katedrali Srca Isusova slavljem svete mise u 18.00 sati, gdje su se okupile sestre Služavke Maloga Isusa, djeca iz Stadlerova dječjeg *Egipta*, zajednica vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa koja je animirala liturgijsko pjevanje, te vjernici župne zajednice, na čelu sa župnikom don Markom Majstorovićem. Misno slavlje predvodio je mons. dr. Pavo Jurišić, postulatororkauze za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera uz suslavlje odgojitelja vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa: don Josipa Kneževića, don Marka Mikića i don Jakova Kajinića, te kancelara vrhbosanskog ordinarijata don Mladena Kalfića.

U prigodnoj propovijedi mons. Jurišić se osvrnuo na misna čitanja gdje smo čuli jadikovke pobožnih i bogobojaznih Židova koji iznose svoje nedoumice pred Bogom. „Oni žive po zakonu, te svakoga dana svoje molitve upravljaju Bogu točno prema uputama propisanim po zakonu, a blagoslova ni sreće niotkuda. Dok u isto vrijeme gledaju život onih kojima uopće nije stalo ni do Boga ni do njegova zakona, a dobro žive. Stoga pobožni članovi Jeruzalemske židovske zajednice nakon sužanjstva otvoreno iznose ono što im je na srcu. Počeli su razmišljati kako nema smisla služiti Bogu, jer mnogo lakše i bolje prolaze u životu oni koji su drski i nasilni ... Odlomak iz evanđelja navezuje se na molitvu Oče naš, te je samo nastavak Isusove pouke o molitvi. Ne samo da je dopušteno od Boga nešto moliti, nego čovjek treba Boga častiti, klanjati mu se, slaviti ga i zahvaljivati mu. Čovjek časti Boga i onda kada svoje prazne ruke uzdiže k Njemu i vjeruje da će ga Bog obdariti svojim darovima i svojom milošću ... To je sluga Božji Josip Stadler dobro svladao. Sam je bio čovjek rada i čovjek molitve. „Rano bi ustajao, i ljeti i zimi u 5 sati. Onda bi molio. Iza jutarnje bi molitve misio. Iza svete mise Bogu bi opet dugo zahvaljivao. Jedva se odvajao od oltara Presvetog Srca Isusova u svojoj tihoj kapelici. Zatim bi pojeo skroman doručak i uzeo časoslov da i njega pobožno izmoli prije nego se sav preda poslu. A posao bi započinjao s molitvom. Mogu po duši reći, kadgod bih došao nadbiskupu, zatekao bih ga gotovo uvijek da kleči na klecalu pred Propelom. I jedanput mi se izmaklo:

'Preuzvišeni! Vi se uvijek molite Bogu.' A on mi odvrati sa psalmistom: 'Pomoć je naša u imenu Gospodnjem, koji je stvorio nebo i zemlju.' (Ps 123, 8). Kroz dan bi više puta sišao u kapelicu da se pokloni Isusu, Bogu, Spasu svojemu. I kad bi izlazio iz kuće, pohodio bi Presveto. A kad bi se vratio kući, opet bi pohodio Presveto. Prije večere bio bi na zajedničkoj večernjoj molitvi u kapelici. Iza večere izmolio bi u sobi sve tri krunice u čast Kraljici svete Krunice. Tako su mu prolazili dani u radu i molitvi ... I mi od Boga možemo tražiti sve što nam je potrebno: kruh svagdanji i darove Duha Svetoga. Duh Sveti je veliki dar. On je izvor koji teče u život vječni“ zaključio je mons. Jurišić.

Nakon popričesne molitve, na grobu sluge Božjega Josipa Stadlera, svi su okupljeni molili da ga Gospodin uzdigne na čast oltara.

s. M. Jelena Jovanović

Stadlerovo u studenom, 2015.

Proslava 32. nedjelje kroz godinu u Sarajevskoj prvostolnici, obilježena je i spomenom na slugu Božjega dr. Josipa Stadlera. Na misno slavlje u 18.00 sati okupile su se sestre Služavke Maloga Isusa iz Sarajeva, djeca iz *Stadlerova dječjeg Egipta*, zajednica Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa, te župljani katedralne župe, kako bi slavili Boga i molili za proglašenje blaženim prvog vrhbosanskog nadbiskupa.

Misno slavlje predslavio je katedralni župnik - don Marko Majstorović uz suslavlje mons. don Pave Jurišića - postulatora kauze za proglašenje sluge Božjega Josipa Stadlera blaženim. U prigodnoj propovijedi don Majstorović se osvrnuo na riječ Božju koja nas ove nedjelje potiče na potpuno predanje i pouzdanje u Boga i Njegovu Riječ. Govoreći o onima „koji rado idu u dugim haljinama, vole pozdrave na trgovima, prva sjedala u sinagogama i pročelja na gozbama; proždiru kuće udovičke, još pod izlikom dugih molitava“ (Mk 12, 38), Isus nas poučava da se čuvamo primjera pismoznanaca kojima nije stalo do Božjeg nego do njihova ugleda. Prepoznajući u ovo naše vrijeme slična ponašanja don Majstorović je istaknuo da nas „ovo evanđelje poziva da se otkrijemo... pokajemo i vratimo na Kristov put“. Prvo čitanje iz Knjige o Kraljevima i drugi dio evanđelja nam daju za primjer dvije udovice koje su sve svoje pouzdanje stavile u Božju Riječ. Ono što im je bilo potrebno za život daju Bogu na slavu i uzdaju se da ih Bog neće ostaviti. „Poruka je, braćo i sestre, dati Bogu sve! To je čin vjere... čin pouzdanja. Ne odmjeriti... izmjeriti... izvagati“, nego sve! „Danas je 8. u mjesecu, dan kada molimo za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera. Svaki puta kada slušamo o njemu, ne možemo ne biti zadivljeni kako je taj naš Nadbiskup imao veliko povjerenje u Boga. Poput ovih udovica, ovih siromašnih žena, davao je sve najbolje od sebe... Brinuo se i za male stvari... o njivama, stoci... Jeli to trebao jedan Nadbiskup raditi? Nije, ali je htio dati sve od sebe. Mogao je živjeti drugačije, mogao je biti gospodin, mogao je biti okićen dugim haljinama, voljeti pozdrave na trgovima, pročelja na gozbama, ali nije! Nego je izabrao da sebe do kraja dadne za one koji su potrebni njegove pomoći“. Sve što je radio i ostavio iza sebe pokazuje koliko mu je bilo stalo do evanđelja, do potrebitog, do milosrđa. Na prvom mjestu mu je bilo ono što Isus traži! Primjer ovih udovica i Nadbiskupa Stadlera nas potiče na nasljedovanje i pouzdanje u Boga, zaključio je don Majstorović.

Na kraju misnog slavlja svi su se okupili oko groba sluge Božjega, te molili za njegovo skoro uzdignuće na čast oltara.

s. M. Jelena Jovanović

PROSLAVA 125. OBLJETNICE DRUŽBE

Sarajevo

Vanjska proslava 125. obljetnice utemeljenja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa

Sarajevo, 25. listopada 2015.

Svečanim Euharistijskim slavljem, 25. listopada 2015. u prepunoj katedrali Srca Isusova u Sarajevu, proslavila je 125. obljetnicu svoga utemeljenja Družba sestara Služavki Maloga Isusa koju je osnovao prvi vrhbosanski nadbiskup dr. Josip Stadler na blagdan sv. Rafaela arkandela 24. listopada 1890. godine u Sarajevu.

Za geslo slavlja sestre su izabrale riječi pape Franje koje je podario Bogu posvećenim osobama u Godini posvećenog života: „Sa zahvalnošću gledati

prošlost, s velikom ljubavlju živjeti sadašnjost, s nadom prigrliti budućnost“.

Misno slavlje predvodio je nadbiskup metropolit vrhbosanski kardinal Vinco Puljić u zajedništvu s biskupom dubrovačkim mons. Matom Uzinićem, predsjednikom Vijeća Hrvatske biskupske konferencije za ustanove posvećenog života i družbi apostolskog života, i gradišćanskim Hrvatom mons. Egidijem Živkovićem, biskupom austrijske biskupije Željezno (Eisenstadt), te uz koncelebraciju 28 svećenika.

U katedrali, u kojoj se nalazi grob njihovog utemeljitelja sluge Božjega Josipa Stadlera, okupile su se brojne sestre Služavke Malog Isusa iz svih triju provincija – Sarajevske, Zagrebačke i Splitske - predvođene vrhovnom glavaricom s. M. Radoslavom Radek, provincijalnim glavaricama: iz Sarajevske provincije s. M. Admiratom Lučić, Splitske provincije s. M. Anemarie Radan i Zagrebačke provincije s. M. Katarinom Penić- Sirak. U sarajevsku prvostolnicu došle su sestre Služavke Maloga Isusa iz gotovo svih zajednica gdje sestre djeluju molitvom izraziti duboku zahvalnost Bogu na svim primljenim milostima od početaka Družbe do danas, te moliti za blagoslovljenu budućnost.

Sestrama Služavkama Maloga Isusa pridružile su se i sestre iz drugih kongregacija, a na sv. Misi su sudjelovale sve četiri provincijalne poglavarice redovničkih zajednica koje svoje sjedište imaju u Bosni i Hercegovini - ses-

tara Služavki Malog Isusa s. Admirata Lučić, sestara Milosrdnica s. Terezija Karača te Školskih sestara franjevki Bosansko-hrvatske provincije s. Kata Karadža i Hercegovačke provincije s. Franka Bagarić, kao i sestre iz drugih redovničkih zajednica. Na slavlje su došli i brojni prijatelji Družbe i članovi Društva Prijatelja Malog Isusa predvođeni svojom Vrhovnom upravom, bogoslovi i drugi vjernici. Na Misnom slavlju sudjelovala je i grupa bivših i trenutnih parlamentaraca i političara iz Kruga Forchtensteiner iz Republike Austrije, koji su došli u pratnji austrijskog veleposlanika u BiH Martina Pammera.

Na samom početku svete Mise riječi pozdrava, dobrodošlice i čestitke uputio je rektor katedrale mons. Ante Meštrović.

Prvo misno čitanje čitala je Katarina Pilić kandidatice Sarajevske provincije, otpjevani psalam pjevala je s. M. Viktorija Predragović iz Zagrebačke provincije, a drugo čitanje čitala je s. M. Martina Grmoja iz Splitske provincije. Drugo čitanje pročitao je na njemačkom jeziku jedan hodočasnik i iz Austrije. Evanđelje je navijestio kanonik mons. Anto Meštrović.

Nakon navještenog evanđelja uzoriti kardinal Vinko Puljić obratio se prigodnom propovijedi svima nazočnima, a na poseban način sestrama svečaricama koje slave 125. rođendan Družbe. Propovijed kardinala Puljića prigodom proslave 125. obljetnice utemeljenja Družbe sestara SMI donosimo u cijelosti:

***Draga braćo u biskupstvu,
Draga braćo misnici,
Draga braćo i sestre prisutni u katedrali
i vi koji nas pratite preko valova Radio Marije!***

Na poseban način želim progovoriti vama, drage sestre svečarice, koje danas slavite 125. rođendan Družbe sestara Služavki Malog Isusa.

Dok mi ovdje u katedrali slavimo taj divni jubilej, papa Franjo s biskupima slavi završetak Biskupske Sinode o obitelji. Sjedinjujemo se u molitvi s njime kao jedna Crkva, sveta katolička i apostolska.

Dok mi ovdje u katedrali Srca Isusova slavimo Rafaelovo, kako su sestre Slu-

žavke Malog Isusa s oduševljenjem nazivale svetkovinu svoga nebeskog zaštitnika sv. arkandžela Rafaela, s nama su tu i zemni ostaci sluge Božjega Stadlera. On nas sigurno iz neba prati i, na neki način, raduje se jer to je njegovo djelo odnosno Božje djelo po njemu. Volio bih imati Stadlerovo srce i Stadlerova usta da danas, povodom ovog jubileja, progovorim onako kako je on govorio. Međutim, to ni izdaleka nemam. Ipak, s ljubavlju ću progovoriti o ovome danu vama, drage naše sestre Stadlerovke ili, kako vas mi jednostavno zovemo, Služavke Malog Isusa.

Zanimljiv je početak zajednice sestara Služavki Malog Isusa. Po ljudsku bi se reklo - ništa posebno, a opet jest posebno. Božje je djelo da je Družba preživjela 125 godina. Prebivajući sve ono što je u njihovim papirima u prošlosti zapisano, sestre su mogle itekako otkriti kako je tekla njihova povijest kroz ovih 125 godina. Čovjek se koji puta divi kako je Bog pratio tu zajednicu. Zato su s pravom za geslo ovog jubileja u osobama u Godini posvećenog života uzele riječi: sa zahvalnošću gledati prošlost.

Pripravljajući se za ovaj dan, sestre su izdale jednu divnu knjižicu u kojoj se nalazi devetnica u čast sv. arkandželu Rafaelu i brojni detalji o Družbi i njezinom Utemeljitelju. Tako se spominje zgoda kada je, prigodom obilježavanja 25 godina Družbe, sluga Božji Stadler, na temelju prispodobe o deset gubavaca, podsjetio da se samo jedan od ozdravljenih gubavaca vratio i zahvalio Isusu te potaknuo sestre da znaju uvijek biti zahvalne. I s pravom je ova današnja proslava dan zahvalnosti u kojoj zahvaljujete Bogu: hvala ti, što smo opstale unatoč svim kušnjama! Vi ste u spomenutoj brošuri, u kojoj se nalazi devetnica, nabrojali i one sestre koje su bile mučenice, koje su ubijene, koje su po zatvorima odležale, ali i one za koje je sam sluga Božji Stadler znao reći: ona je sveta sestra. Dakle, u vašu prošlost utkani su vrijedni životi i s pravom možemo reći: „Sa zahvalnošću gledamo na prošlost“.

Gledamo kako se razvijala Družba koja je iz Sarajeva pošla po Bosni i Hercegovini, a onda se širila u Hrvatsku i dalje te danas prožima brojne krajeve svojom prisutnošću i svojom karizmom. U tom duhu ću drugi dio gesla vaše proslave - s velikom ljubavlju živjeti sadašnjost - povezati s današnjim evanđeljem. Ovaj slijepi čovjek Bartimej vapi: „Gospodine, da progledam“. Nama zdravima te riječi puno ne znače jer smo se već naučili da je normalno vidjeti, gledati. A oni koji izgube vid, oni znaju što to znači: „Gospodine, da progledam“. To je taj fizički vid. A još je gore nutarnje sljepilo, kad čovjek izgubi smisao života, kad ne vidi čemu živjeti? To nutarnje sljepilo je gore od fizičkog sljepila.

Ovdje sam nekoliko puta spominjao primjer našega vrlog slikara Gabrijela Jurkića koji je oslijepio i boravio u samostanu na Gorici u Livnu. Tada je jedan, sada već pokojni, vrli lider komunizma došao i ponudio mu: Gabrijele,

evo mi ćemo ti platiti operaciju da se ideš liječiti. Tada je Gabrijel rekao: hvala ti; bojim se da neću vidjeti ono što sada srcem vidim. Često je snažnije ono srcem vidjeti, dušom vidjeti, dušom proniknuti. Eto to je ono - sadašnjost s ljubavlju živjeti. Najbolja optika života jest ljubav. Ta optika osmišljava žrtvu, i odnose s ljudima, i vjernost Bogu, i predanje Bogu. Zato ste s pravom uzeli riječ: sadašnjost živjeti s ljubavlju. Vjerujem da bi to itekako želio i sluga Božji Stadler vama koji vas je ustanovio kao zajednicu. Dobro se sjećate one njegove rečenice koja je ostala zapisana: želim da zajednice budu obitelji a ne čisti-lište. Dakle, to je ta ljubav koja stvara zajedništvo, obiteljsko ozračje, radost života. Jer, tko se s ljubavlju daruje, taj radosno živi.

Danas, obilježavajući ovu obljetnicu, ovaj jubilej, s pravom reci: hvala ti za sve one žrtve utkane kad su nas htjeli uništiti, a nisu nas uništili; kad su nas htjeli raspršiti, a nisu uspjeli; kad su nam sve oteli, a dušu nam nisu oteli. Zato živi sadašnjost s ljubavlju jer to je snaga predanja Isusu, to je najbolji očinji vid – vid srca koje vidi smisao života i to prenosi drugima. Taj Mali Isus, koji je simbol vaše Družbe, zapravo označava vaše poslanje služiti Malom Isusu, onom nejakom, malenom... To tako osvaja jer u čovjeku, ako išta ima u sebi ljudsko, proradi plemenitost kad vidi malo dijete jer dijete izaziva tu plemenitost. Sluga Božji Stadler kao da je htio u vama baš kroz to malo dijete probuditi sve ono lijepo plemenito služenje; služenje Djetetu Isusu koje se krije u svakom čovjeku koji treba naše ljubavi.

S nadom prigrliti budućnost – taj treći dio vašeg gesla vrijedi ne samo za vašu Družbu, nego i za sve nas koji živimo u ovom vremenu u kojem nam se tako sumorno nameću brojne stvari s nakanom da nam otmu nadu. Papa Franjo je poručio mladima: ne dajte da vam ukradu nadu! Silno je, velika je jakost živjeti iz nade. Danas, slaveći ovaj jubilej, želim vas ohrabriti riječima sluge Božjega Stadlera kao njegov nedostojni nasljednik. Želim vas ohrabriti da vaša karizma istinski bude obogaćenje Crkve u ovoj godini posvećenog života, kad se radujemo svim karizmama u Crkvi, svim redovnicama i redovnicima. Na poseban način, želim vama, koje ste naše gore list, da istinski donesete plodove evanđeoskog služenja, da u ovaj sumorni svijet unesete svjetla. Kao što smo obradovani današnjim danom koji je obasjan suncem, tako treba čovjek današnjice biti obasjan smislom života te s ljubavlju nositi svoj križ i ustrajno hoditi naprijed. Želim da vaša karizma donese u ovo ozračje vremena upravo tu snagu da se isplati živjeti.

Dok vam čestitam jubilej, dok vas hrabrim da se ostvarite u svojoj karizmi, želim iskreno zahvaliti za svaku žrtvu ugrađenu, ne samo u ovu mjesnu Crkvu gdje ste nikli, nego i u svaku mjesnu Crkvu gdje živite i djelujete da tamo svjedočite upravo onu karizmu koju je Bog po sluzi Božjem Stadleru vama darovao da budete prepoznatljive. Želim da budete neumorne u toj ljubavi, da

progledate očima vjere, progledate srcem koje vidi dalje nego što oči ljudske vide. To je taj eshatološki smisao života.

Uz moju iskrenu zahvalu, želim na poseban način s vama moliti da što prije slugu Božjega Stadlera doživimo uzdignuta na čast oltara, da, na neki način, njegov lik bude nama svima izazov da se ne damo obeshrabriti, slomiti ili zbuniti na putu Kristovom, na putu evanđelja. Koliko god se nadvijale razne ideologije i mitologije, Kristova je vječna. Za nju se isplati opredijeliti i nju se isplati se slijediti, jer život Kristov osmišljava naš zemaljski život i obećava nam vječni život. Sluga Božji neka nas prati, a mi smo na njega ponosni. Nemojmo okaljati njegov divni lik koji u vama živi! Budite nam na ponos, gdje god živjele i gdje god radile. Amen!

Po završetku homilije uzoritog kardinala Puljića euharistijsko slavlje nastavilo se ispoviješću vjere u Isusa Krista Gospodina našega.

Molitvu vjernika za ovo euharistijsko slavlje pripremila je s. M. Vesna Mateljan, a čitale su ih sestre novakinje s. Antonija Čobanov, s. Milana Žegarec, s. Faustina Zemunik iz Splitske provincije i s. Natalija Brkić iz Zagrebačke provincije.

Kod prinosa darova u euharistijskoj službi prigodni tekst, koji je priredila s. Vesna, čitale su sestre juniorke s. M. Martina Vugrinec iz Zagrebačke provincije i s. M. Stana Matić iz Sarajevske provincije. Vrhovna glavarica Druž-

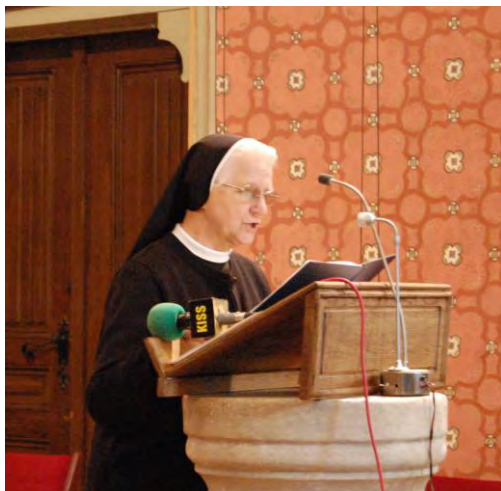
be s. M. Radoslava Radek donijela je svijeću - simbol Isusa koji je kroz 125 godine osvjetljavao životne staze sestrama; provincijske glavarice s. Admirata iz Sarajeva, s. Katarina iz Zagreba i s. Eduarda Marić, zamjenica provincijske glavarice iz Splita, donijele su medaljicu i Konstitucije Družbe; djeca iz Stadlerovog doma Egipat, Lucija Maličević i Anto Pecirep, s odgojiteljicom s. Klarom Jerković, prinijela su buket cvijeća koje simbolizira svu djecu za koju su se sestre brinule tijekom 125 godina i novu knjigu posvećenu utemeljitelju Družbe, nadbiskupu Josipu Stadleru; gđa Tonkica Kunarac iz Sarajeva, sa s. Genovevom Rajić iz Sarajevske provincije, donijela je kruh kao simbol bezbrojnih zalogaja kojima su sam nadbiskup Stadler i sestre SMI nahranili siromahe tokom proteklih 125. godina; sestre katehiste Rebeka Batarelo iz Splitske provincije i s. Marta Vunak iz Zagrebačke provincije, na dar su donijele Sveto pismo i Katekizam Katoličke crkve, a Prijatelji Maloga Isusa, vanjski suradnici sestara Služavki Malog Isusa iz triju Provincija gospođa Ivanka Novak, Marina Rubić i Boris Dragojević donijeli su na dar hostije, vino i vodu. Prijatelji Maloga Isusa iz Sarajevske provincije također su darovali za slavlje svetih Misa u Stadlerovoj katedrali 10.000 hostija.

Euharistijsko slavlje nastavljeno je u duhu zahvalnosti i molitve za sestre koje slave svoj veliki Jubilej Družbe.

Na kraju sv. Mise svi okupljeni predvođenjem kardinala Puljića, izmolili su molitvu za Vrhbosansku sinodu, potom su sestre Služavke Malog Isusa, predvođene vrhovnom glavaricom s. Radoslavom, obnovile svoje redovničke zavjete te ponovno obećale da će „doživotno obdržavati evanđeosko siromaštvo, čistoću i poslušnost“ uzdajući se u Božju neizmjernu dobrotu i milosrđe.

Nakon obnove zavjeta sestara, svima okupljenima u sarajevskoj katedrali uputila je riječ pozdrava i zahvale vrhovna glavarice Družbe sestara Služavki Malog Isusa s. M. Radoslava Radek. Njezin govor donosimo u cijelosti:

***Uzoriti gospodine Kardinale,
reverendissimo mons. Joseph segretario di Nunziatura Apostolica a
Sarajevo, mnogopoštovani oci biskupi mons. Mate i mons. Egidije!
Poštovani rektore katedrale prečasni Ante,
monsinjore Tomo i župniče vlč. Marko,
poštovana braćo svećenici, redovnici i redovnice.
Poštovani uzvanici iz društvenog i političkog života, poštovani bogoslovi,
dobročinitelji i prijatelji, dragi vjernici, draga braćo i sestre!
Drage sestre Služavke Maloga Isusa, drage sestre novakinje i pripravnice.
Dragi Prijatelji Maloga Isusa, na čelu s Vrhovnom upravom Društva!***

Dopustite mi da na kraju ovog euharistijskog slavlja zahvalim prije svega Trojedinom Bogu, što nam je darovao ovaj veliki Dan Gospodnji. Dan u kojem smo se okupili u Njegovo sveto Ime ovdje u katedrali Presvetoga Srca Isusova, da svi zajedno zahvalimo Bogu na 125. godina života naše redovničke zajednice - sestara Služavki Maloga Isusa, Družbe koja je niknula i pustila svoje korijene u ovoj Mjesnoj crkvi, u ovome gradu, u ovoj zemlji Bosni i Hercegovini, kojoj ni progonstva ni ratovi niti

bilo kakve druge kušnje nisu prekinule nit života.

Upravo ovdje, na našim korijenima, gdje su duboko utisnute stope oca Utemeljitelja i naših pokojnih sestara, osjećamo i poslije 125 godina njihov snažni duh služenja Gospodinu, njihovu snažnu privlačnost koja nas uvijek iznova nadahnjuje za naše blagoslovljeno danas i sutra.

Vjerujem, dok se u životu budemo nadahnjivale na Božjem djelu koje je započelo u nadbiskupskoj ubožnici u Mjedenici, u „Betlehemu“ i „Egiptu“, Gospodin će u svojoj dobroti pozivati u našu Družbu nove članice koje će biti spremne i u ovim vremenima nastaviti služiti Malome Isusu u njegovoj najmanjoj braći.

Zahvalna sam Gospodinu što nam je darovao milost da je ovo zahvalno euharistijsko slavlje o 125. obljetnici drage nam Družbe predslavio uzoriti Vinko kardinal Puljić, vrhbosanski nadbiskup i metropolita.

Uzoriti, ovdje u Stadlerovoj katedrali, u ime svih sestara Služavki Maloga Isusa, zahvaljujem Vam na Vašim molitvama i na Vašim očinskim riječima koje ste nam uputili na ovome svetom misnom slavlju.

Hvala vam na svemu što činite kako bi i naša Družba svojim životom doprinosila životu i poslanju ove mjesne crkve. Zahvaljujem Vam što podupirete i brižno pratite proces beatifikacije sluga Božjega nadbiskupa Stadlera.

Od svega srca zahvaljujem svima vama što ste zajedno sa nama sestrama Služavkama Maloga Isusa prinijeli Gospodinu na njegov oltar svoje zahvalne molitve za neizmjerena dobročinstva kojima je tijekom 125 godina obasipao svaku članicu Družbe i čudesno ju vodio svojim putem služenja u Crkvi i svijetu.

U ovome ozračju duboke zahvalnosti upravljam Gospodinu i žarku molitvu za svaku sestru, novakinju i pripravnicu u dragoj nam Družbi. Duh Božji neka nas sve vodi i hrabri na putu posvećenja, i svakoj sestri daruje svetu ustrajnost do kraja života.

Gospodine, sve nas koje ćemo već nakon ovog euharistijskog slavlja nastaviti put služenja, učini spremnima odgovoriti na potrebe vremena, kao što je to činio naš otac Utemeljitelj, sluga Božji Josip Stadler.

Neka živi Mali Isus! Uvijek našim srcima.

Poslije pozdrava i zahvalnih riječi vrhovne glavarice Družbe s. M. Radoslave, ceremonijar mons. Tomo Knežević pročitao primljenu čestitku pape Franje za slavlje Jubileja Družbe upućenu preko Državnog tajnika kardinala Petra Parolina. Čestitku su sestre primile preko Apostolskog Nuncija u Republici Hrvatskoj mons. Alessandra D'Errica, a ovdje ju donosimo u cijelosti:

Poštovana Časna Majka

M. Radoslava RADEK

*Vrhovna uprava Družbe sestara Služavki Malog Isusa
ZAGREB*

U prigodi 125. obljetnice osnutka Vaše cijenjene Družbe, Sveti Otac Papa Franjo duhovno se pridružuje proslavi ovog velikog događaja. Petrov nasljednik želi da Vaše redovničko služenje, kako u hrvatskom narodu tako i u sveopćoj Crkvi i dalje doprinosi izgradnji Kristova kraljevstva, te moli Duha Svetoga za ustrajno i uvjerljivo naviještanje Radosne Vijesti. Po primjeru Vašega utemeljitelja, časnoga Sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, hrabro prenosite ljubav Krista Gospodina onima koji su vaše majčinske nježnosti i pažnje najpotrebniji, te se možda nalaze odbačeni na periferiji svijeta. Budite svjedokinja zajedništva, odvažite se biti prisutnima čak i ondje gdje postoje razlike i napetosti, budite vidljivi znak prisutnosti Duha Svetoga koji ulijeva u srca žarku želju, da svi budemo jedno. Samo ćete tako, spominjući se s ponosom dične prošlosti, osigurati opstojnost Vaše Družbe i u budućnosti.

Dok zaziva nebeski zagovor Blažene Djevice Marije, Vrhovni Svećenik se preporuča da molite za Njega i Njegovo služenje sveopćoj Crkvi te vama, poštovane časne sestre, kao i svima prisutnima na svetome slavlju udjeljuje zamoženi Apostolski Blagoslov.

Kardinal Petar Parolin

Državni tajnik Njegove Svetosti

Nakon pročitane čestitke pape Franje uslijedile su zahvalne riječi uzoritog Kardinala, u kojima je pozvao da svi zajedno zahvalimo Bogu za ovaj veliki Jubilej Družbe himnom „Tebe Boga hvalimo“, koji su svi jednoglasno otpjevali. Potom su se u procesiji, prvo Misnici predvođeni kardinalom Puljićem i biskupima, uputili k grobu sluge Božjega Josipa Stadlera, čiji zemni ostatci počivaju u dnu katedrale. Svečanu procesiju zbor i sestre pratile su pjesmom svoga, nebeskog zaštitnika „Zdravo sveti Rafaele“. Zajedno su izmolili Molitvu za proglašenje blaženim sluge Božjega Josipa Stadlera kod njegova groba, kod kojeg su molili i sveti Ivan Pavao II., i samo nekoliko mjeseci prije slavlja ovog Jubileja i papa Franjo.

Potom je slijedio svečani blagoslov uzoritog Kardinala, u kojem je molio da Svemogući Bog udalji svako zlo i sve ispuni darom svoga blagoslova, učini srca svih pozornima na svoju Božansku riječ i tako zadobiju vječnu radost, pomogne svima shvatiti što je dobro i pravo kako bi koračali stazom njegovih zapovijedi i postali subaštinici nebeskih građana.

Nakon primljenog blagoslova, katedralom Presvetoga Srca Isusova, koja je bila ispunjena posebnim slavljeničkim duhom i radošću, razlijegala se himna Družbe „Služavke smo...“ koju su iz sveg srca pjevale sestre Služavke Maloga Isusa.

Dok se pjevala Himna sestre su prilazile grobu oca Utemeljitelja, na kojemu je gorjela jubilarna svijeća koju je dala uraditi vrhovna glavarica Družbe, i svaka je sestra na svoj način željela iskazati zahvalnost Bogu na svim primljenim milostima u životu Družbe i osobno, te što za svoga duhovnoga oca ima slugu Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, oca siromaha, i povjeriti mu potrebe svoga srca.

Ovo Euharistijsko slavlje uzveličao je svojim složnim glasom Župni zbor iz župe sv. Ivana Krstitelja Lug-Brankovići kraj Žepča i Zbor sestara SMI pod vodstvom s. M. Marinele Zeko iz Sarajevske provincije.

Proslavu jubileja 125. obljetnice Družbe sestre su zabilježile i jubilarnom fotografijom pred vrhbosanskom prvostolnicom, koja će, uz mnoge druge sadržaje i uspomene na ovaj Jubilej, govoriti budućim naraštajima Družbe o zahvalnosti i ljubavi koju i danas u kolijevci Družbe o njezinu drugom srebrenom jubileju „brižno čuvaju u svom srcu“ sestre Služavke Maloga Isusa. (KTA/S.AM)

Svečana akademija prigodom slavlja 125. obljetnice utemeljenja Družbe

U povodu 125. obljetnice utemeljenja Družbe, 25. listopada 2015., u Sarajevu, gradu kolijevci rođenja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, održana je svečana akademija, u dvorani Katoličkog školskog centra *Sv. Josipa*, na Banjskome Brijegu.

Program akademije otvoren je svečanom *Himnom* Družbe sestara Služavki Maloga Isusa koju je otpjevao zbor sestara Služavki Maloga Isusa sastavljen od sestara iz svih triju provincija, pod ravnanjem s. M. Dulceline Plavša.

Riječima pozdrava obratila se nazočnima vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek, čiji govor donosimo u cijelosti:

***Uzoriti gospodine Kardinale,
mnogopoštovani oci biskupi,
poštovani i dragi prijatelji naše Družbe!***

Čast mi je i radost, da danas, na ovaj veliki i svečani dan proslave 125. obljetnice utemeljenja drage nam Družbe, mogu, u ime cijele naše Družbe pozdraviti sve vas koji ste došli podijeliti s nama radost današnjeg dana i svojom prisutnošću uzveličati ovo slavlje.

Naša su srca ispunjena posebnom radošću što ovu značajnu obljetnicu smijemo slaviti u Godini posvećenog života i na sam dan završetka Biskupske sinode u Rimu, u kojoj su biskupi cijele Crkve zajedno s Papom Franjom razmišljali o prvj i najvažnijoj zajednici u Crkvi i društvu, a to je obitelj.

Našu obljetnicu slavimo u srcu Vrhbosanske nadbiskupije, u gradu njezina sjedišta, gdje je rođena i pozvana u život naša Družba. U njezinu životu ostavio je duboke i neizbrisive tragove sam njezin Utemeljitelj, prvi vrhbosanski nadbiskup sluga Božji dr. Josip Stadler.

Danas želimo sa zahvalnošću gledati u svetu nam prošlost. Želimo s velikom ljubavlju osvježiti sijećanja na njezine početke. Želimo na trenutak zaustaviti vrijeme i dopustiti da nam ona progovore srcu, da nam govore o Božjoj dobroti i ljubavi prema svakom čovjeku, koju je radikalno živio i svjedočio u zemlji koju mu je Božanska providnost povjerila sluga Božji Josip Stadler.

Upravo ovih dana u radu Sinode za obitelj kazao je filipinski kardinal Tagerlom: Kad se Božji puk raduje, onda se raduje i pastirovo srce. Vjerujemo da se danas, uz našeg Utemeljitelja, raduju u Nebu i drugi pastiri Vrhbosanske nadbiskupije. Vjerujem da se danas ovom radosnom slavlju raduje posebno i srce sadašnjeg Pastira Vrhbosanske nadbiskupije, uzoritog Vinka kardinala Puljića, petog nasljednika našega oca Utemeljitelja.

Uzoriti, zahvaljujem Vam što ste s nama danas i što dijelite radost današnjeg Jubileja. Dobro nam došli na ovu svečanu akademiju.

Pozdravljam mons. Josefa, tajnika Apostolske nuncijature u Bosni i Hercegovini, koji je ovdje s nama nazočan u ime Apostolskog Nuncija mons. Luigija Pezzuta. Monsinjore, dobro nam došli. Prenesite Apostolskome Nunciju našu iskrenu zahvalnost, pozdrave i radost ovoga slavlja.

Izražavam iskrenu dobrodošlicu dubrovačkom biskupu i predsjedniku Vijeća za posvećeni život i društva apostolskog života koje djeluje pri Hrvatskoj biskupskoj konferenciji u Zagrebu, mons. Mati Uziniću. Oče Biskupe, hvala vam što ste se odazvali našem pozivu i našli vremena kako bi svojom nazočnošću uzveličali ovo slavlje.

Ovom Jubilarnom slavlju naše Družbe pridružio nam se i biskup mons. Egidije Živković iz Biskupije Željezno, u čijoj biskupiji djeluju naše sestre. Oče Biskupe, zahvaljujem i Vama što ste se s nama i što dijelite s nama radost.

Pozdravljam mons. Pavu Jurišića, kanonika stolnog kaptola vrhbosanskog i postulatora kauze sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera. Mons. Pavo, koristim ovu priliku da Vam, u ime cijele Družbe, zahvalim za sve što činite kako bi što skorije doživjeli dan beatifikacije našega oca Utemeljitelja. Hvala vam što ste prihvatili naš poziv da danas nama nazočnima na ovoj akademiji

predstavite i novu knjigu koja je o ovom jubileju posvećena sluzi Božjem dr. Josipu Stadleru.

Posebnu dobrodošlicu upućujem dr. sc. Agnezi Szabo, koja nam je za slavlje 125. obljetnice Družbe i u Godini posvećenog života podarila divnu knjigu koja nosi naslov JOSIP STADLER, prvi vrhbosanski nadbiskup i utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa.

Dr. Szabo, hvala Vam na svoj ljubavi i žrtvi koju ste utkali u ovo djelo. Vjerujem da će svatko do koga dođe ova knjiga rado iščitavati njezine stranice. Hvala vam velika.

S osobitom radošću i zahvalnošću pozdravljam sve nazočne svećenike koji djeluju u različitim institucijama Vrhbosanske nadbiskupije. Pozdravljam nazočne župnike u čijim župama djeluju naše sestre. Pozdravljam i sve druge svećenike, redovnike i redovnice, predstavnike redovničkih zajednica koje djeluju ovdje u gradu Sarajevu kao i u drugim mjestima drage nam Bosne i Hercegovine i Hrvatske.

Zadovoljstvo mi je pozdraviti predstavnike iz društvenih i civilnih vlasti. Hvala vam što ste odvojili vrijeme i svojom nazočnošću uzveličali ovo slavlje.

Našemu slavlju Jubileja pridružio se i veći broj članova Društva PMI, koje je prije 20 godina, pod vodstvom tadašnje vrhovne glavarice Družbe s. Mirjam Dedić, započelo svoj put služenja. Danas je ovo vjerničko Društvo priznato od crkvenih vlasti u Hrvatskoj i u BiH. Zahvaljujem svima vama koji u svijetu nastojite rasti na putu svetosti i vršiti poslanje u duhu karizme naše Družbe. Hvala vam što ste danas s nama i što ste svojom nazočnošću i sudjelovanjem uzveličali ovo slavlje. Neka Mali Isus živi u vašemu srcu. Želim vam sretan 20. rođendan i dobro nam došli.

Svima vama, dragi prijatelji, zahvaljujem što s nama sestrama dijelite trenutke ovoga radosnog slavlja 125. obljetnice utemeljenja drage nam Družbe, još jednog Jubileja koji će ostati upisan u povijesti naše Družbe. Molim vas, neka se nitko ne osjeti isključen iz pozdrava i dobrodošlice.

I, na kraju, dopustite mi da, u ime Vrhovne uprave Družbe, uputim riječ dobrodošlice na ovo slavlje svim sestrama, novakinjama i pripravnicama drage nam Družbe.

Drage sestre, došle ste na ovo slavlje Jubileja predvođene svojim provincijskim glavaricama - s. M. Admiratom Lučić koja nam je danas sa svoji sestrama iz Sarajevske provincije pružila lijepo gostoprimstvo, došle ste sa s. Anemarie Radan iz Splitske provincije i s. Katarinom Penić-Sirak iz Zagrebačke provincije.

Radujem se dolasku svake od vas i svima zajedno čestitam ovaj veliki dan Jubileja Družbe, dan što nam ga je Gospodin u svojoj dobroti podario.

Prenesite iskrene čestitke svim sestrama koje zbog bolesti i apostolata nisu mogle biti danas ovdje s nama. Donesite im dar radosti kojim smo svi posebno obdareni. Po povratku u svoju zajednicu pohodite i grobove naših pokojnih sestara.

Na tim mjestima, gdje iščekuje uskrsnuće mrtvih 490 sestara, zahvalimo im što su nam ostavile tragove svetog života, najveći dar u baštinu, dragu nam Družbu. Danas, naša velika obitelj, zajedno s pokojnim sestrama, broji 835 zavjetovanih sestara, 4 sestre novakinje i 9 pripravnica.

Drage sestre, neka ovaj Jubilej dozove svakoj u srce ohrabrujuće riječi oca Utemeljitelja: „Nebojte se! Mali Isus je jači od svih vaših neprijatelja.“ „Pristupite Malome Isusu“. Svoju budućnost stavimo u Božje ruke. Oslonimo se i na sigurnu zaštitu našega nebeskog zaštitnika sv. arkanđela Rafaela i svijetli primjer života oca Utemeljitelja. Neka nas prate sve na putu života.

Hvala Vam svima što ste došli k sestrama Služavkama Maloga Isusa na slavlje 125. obljetnice drage nam Družbe.

Nakon pozdravnog govora vrhovne glavarice s. Radoslave nastupila su djeca Stadlerova dječjega Egipta. Miljenici sluge Božjega Josipa Stadlera, našega Utemeljitelja, svoju zahvalu Bogu, sluzi Božjemu Stadleru – dragome brodske djetetu, Crkvi koja se brine za djecu i sve koji su u nevolji, izrekli su jezikom glazbe i zvukom tamburice. Mandolinski sastav djece Stadlerova dječjega Egipta, iz Sarajeva, pod ravnanjem prof. Antuna Tvrtkovića, odsvirao je pjesmu „Fala“ pjesnika Dragutina Domjanića, koju je uglazbio Vlaho Paljetak.

Riječi dobrodošlice u kolijevku Družbe uputila je i provincijska glavarica Sarajevske provincije s. M. Admirata Lučić, provincije koju možemo nazvati i *čuvaricom svetih korijena Družbe*. Njezinu riječ pozdrava i dobrodošlice donosimo u cijelosti:

Zapala me je velika čast da vam, u ime domaćina, podarim dobrodošlicu u ovo Stadlerovo i Rafaelovo ozračje jubilarnog slavlja naše Družbe. Vama,

uzoriti oče Kardinale Vinko, preuzvišeni oci biskupi, monsinjore Joseph Puthenpurayil Antony, tajniče apostolske nuncijature, mons. Pavo Jurišiću, postulatore kauze našega oca Utemeljitelja, uvaženi predstavnici civilnih institucija, draga časna majko Radoslava, sve predrage sestre i Prijatelji Maloga Isusa, draga naša djeca i mladi, bolesnici koje negujemo i štitimo, nejak i nemoćni koje volimo, dobročinitelji koji podupiru našu misiju!

Osjećam osobitu, rekla bih jubilarnu čast, da vas sve u ovoj dvorani mogu vidjeti i pozdraviti. Ovdje smo ponaj-

prije svi u svojstvu djece Božje. To nam je, zapravo, najdivnija i svima za život najvažnija odlika!

Dopustite mi iskazati osobno poštovanje jer su mnogi od vas danas s nama kao izaslanici ili predstavnici institucija iz vjerskog i društvenog života. Stoga izuzetan pozdrav najstarijoj ženskoj redovničkoj zajednici, sestrama Milosrdnicama, na čelu sa provincijskom glavaricom sestrom Terezijom Karača. Naše prve susjede na Bjelavama su sestre Franjevke Bosansko - hrvatske i Hercegovačke provincije. Drage sestre Kato i Franka, u Vama pozdravljam sve poštovane i drage sestre franjevke. U osobi s. Terezije pozdravljam naše drage sestre Kćeri Božje ljubavi, s kojima smo povezane od prvih trenutaka našega rođenja u Sarajevu. Pozdravljam Sestre Predragocijene Krvi Kristove i sestre Karmelićanke Božanskog Srca Isusova, u vama pozdravljam sve vaše drage sestre.

Osobiti pozdrav dobrodošlice upućujem dragim redovnicima svetoga Franje, uvažene Bosne Srebrene, na čelu sa provincijalom fra Lovrom Gavranom. U Vama, fra Joso Oršoliću, pozdravljam svu braću franjevce. Vi ste našem Utemeljitelju bili preteče, i po dolasku u Sarajevo ustupili ste mu drvenu crkvu svetoga Ante za prvu katedralu. Od srca pozdravljam oce Isusovce koji su od

Utemeljiteljevih vremena bili duhovna i odgojna vodilja našim sestrama. Među nama su brojni prijatelji Družbe. U don Milanu Ivančeviću pozdravljam svu braću Salezijance, u pateru Marijanu Zubaku, svu braću Misionare Krvi Kristove, u prečasnom Marku Mikiću, vicerektoru, pozdravljam sve poglavare, profesore i bogoslove drage Stadlerove ustanove Vrhbosanskoga bogoslovnoga sjemeništa, kao i don Michela Capasso, iz NMM sjemeništa „Redemptoris Mater“. Osobito srdačan pozdrav upućujem predstavnicima našega sjemeništa u Travniku, velečasnom Pavi Šekeriji, svim odgojiteljima, profesorima i sjemeništarcima. S nama je iz Mostara msgr Željko Majić. Po vama pozdravljam biskupa Ratka i cijelu crkvu Mostarskih biskupija. Pozdravljam velečasnog Simu Ljuljića, župnika katedralne župe iz Bara, a u vama cijelu crkvu u Crnoj Gori gdje je Utemeljitelj još za života poslao sestre. Pozdravljam sve župnike i sve svećenike u Svećeničkom domu.

Mnogi mediji su popratili naše slavljeničko događaje, stoga od srca toplo hvala našoj KTA, KT, Radio Mariji, Vrhbosni, TV KISS, HEMI sa svim vrsnim novinarima i suradnicima. Hvala Vam što ste promicatelji Istine i Evanđelja.

Vama svima ovaj pozdrav izgovaram u dubokom poštovanju u ime svih sestara SMI koje su ikada služile u gradu našega nastanka, i u ime sestara što danas ovdje milošću poziva pokazuju Isusovo milosrdno lice.

Za ovaj događaj smo izabrali Katolički školski centar. Ovdje je naš Utemeljitelj s majkom Franciskom Lechner stavljao temelje odgoju i školstvu u BiH. Ovdje su naše prve sestre, a zatim i djeca o kojoj su sestre brinule, pohađale i završavale školu. Divna je ovo prilika da ih se sjetimo i zahvalimo na povijesnom putu oslikavanja Isusova milosrdnog lica u nebrojeno puno izraza. Danas im svima molitvenim spomenom kažemo toplo HVALA.

Među tisućama djece koja su pod ovim krovom KŠC usvajala znanje jesu i naše sestre i djeca. Stoga od srca zahvaljujem Družbi sestara Kćeri Božje ljubavi, zahvaljujem msgr. Peri dr. Sudaru, pomoćnom biskupu i pročelniku Sustava Katoličkih škola za Evropu, svim dosadašnjim ravnateljima, osobito velečasnom mr. sc. Mariju Ćosiću sa svim osobljem Centra.

Sretna sam što svi smijemo biti dionici ovoga događaja sjećanja i zahvalnosti. Živimo u vremenu snažnih poruka Godine Bogu posvećena života, prema kojima je redovništvo snaga u srcu Crkve. Neka nam u tome pomogne sveti arkandeo Rafael i podari nam zaštitu i lijek u svakoj potrebi duše i tijela. Sluga Božji Stadler je danas s nama, on nas je okupio. Podarili ste nam naklonost i vrijeme. Zato velika HVALA i neka vam bude ugodno!

Sestre Zagrebačke provincije Presvetog Srca Isusova i Srca Marijina, izvedbom glazbene točke pod nazivom „Ocu Utemeljitelju dr. Josipu Stadleru“ u glazbenom duhu zahvalile su za život Družbe najprije dobrome Bogu, zatim

Njegovu služi dr. Josipu Stadleru, prvome vrhbosanskom nadbiskupu. Tekst pjesme napisala je s. M. Mirjam Dedić, a glazbu don Miroslav Martinjak.

Predstavljanje knjige „Josip Stadler, prvi vrhbosanski nadbiskup i utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa“ autorice dr. sc. Agneze Szabo, - bilo je središnji događaj akademije. Autorica knjige dr. Agneza, sama je rekla za svoje djelo da je spomen-knjiga na 125. obljetnicu osnivanja Družbe sestara Služavki Maloga Isusa, koje je nastala radi upoznavanja šire javnosti sa značenjem ove svete obljetnice, sa životom sluge Božjega Josipa Stadlera i Družbe sestara SMI-a.

O knjizi su govorili mons. dr. Pavo Jurišić, postulador kauze sluge Božjega Josipa Stadlera, s. M. Vesna Mateljan, zamjenica vrhovne glavarice Družbe i pročelnica Povjerenstva za promicanje duhovne baštine oca Utemeljitelja - sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, i autorica knjige dr. sc. Agneza Szabo. Oni su nas proveli kroz knjigu koja prikazuje sažet pregled života i rada nadbiskupa Josipa Stadlera, utemeljitelja Družbe, kao i pregled služnja Družbe na crkvenom i socijalnom planu u proteklih 125 godina. Riječi zahvale dr. sc. Szabo što nam je u povodu 125. jubileja podarila vrijednu i značajnu knjigu u ime sestara uputila je vrhovna glavarica Družbe, s. M. Radoslava Radek.

Predstavljanje knjige popraćeno je glazbenim točkama i slajdovima kojima je prikazan lik i djelo sluge Božjega Josipa Stadlera i Družba sestara SMI.

Pjesmu pod nazivom „Utemeljitelju“, za koju je stihove i melodiju napisala s. M. Emilijana Petrov, SMI-a, a harmonizaciju o. Marijan Steiner DI, otpjevale su sestre Sarajevske provincije Bezgrješnoga začeca BDM uz klavirsku pratnju fra Slavka Topića.

Skladbu, koja sadrži životni moto sluge Božjega Josipa Stadlera, „Imaj srce...“, uglazbila je s. M. Dolores Brkić, a izvele su je članice Društva Prijatelja Maloga Isusa - Ivona Bosančić i Nada Šimić iz župe Sv. Mihovila, Dugopolje, uz pratnju prof. Mirka Jankova. Zbor sestara Splitske provincije svetoga Josipa izveo je pjesmu posvećenu sluzi Božjemu Josipu Stadleru pod nazivom: „Bogu i sirotinji“ u pratnji prof. Mirka Jankova. Stihove pjesme napisao je don Ante Mateljan, a glazbu don Šime Marović.

Brojni prijatelji Družbe uputili su pisane čestitke za značajni Jubilej. Pred kraj akademije pročitane su čestitke od Apostolskog Nuncija u Bosni i Hercegovini mons. Luginja Pezzuta, zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića, predsjednika KVRPP-a u BiH i provincijala provincije sv. Križa

Bosne Srebrene fra Lovre Gavrana i predsjednika HKVRPP-a fra Jure Šarčevića. Čestitke su pročitale s. M. Ana Marija Kesten, generalna savjetnica i tajnica, i s. M. Marina Piljić, prethodna provincijska glavarica.

Glazbene točke akademije okrunjene su skladbom Vilima Gustava Broža, češkoga skladatelja i dirigenta – „Stadlerova koračnica.“ Ovim djelom slušateljima je preneseno ozračje te 1907. godine, kada je – u povodu slavlja 25. obljetnice biskupovanja dr. Josipa Stadlera, u travničkom sjemeništu, nastalo i izvedeno glazbeno djelo. Skladbu „Stadlerova koračnica“ na klaviru izveo je maestro Dario Vučić, dugogodišnji član Društva Prijatelji Maloga Isusa i prijatelj Družbe.

U znak spomena na 125. obljetnicu Družbe i podijeljenu radost zajedničkoga zahvalnoga slavlja, sestre su nazočne uzvanike obdarile predstavljenom knjigom, a prije toga vrhovnoj glavarici Družbe, s. M. Radoslavi Radek, u ime svih sestara Družbe, uputila je čestitke provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić, a prigodni dar-

umjetničku sliku, rad akademskog slikara gosp. Ante Mamuše „Rafaelovo 1890. u prvoj nadbiskupskoj ubožnici u Mjedenici“ - uručile su s. M. Zdenka Tomas iz Splitske provincije i najmlađa sestra u Družbi s. M. Monika Maslač iz Zagrebačke provincije. Prigodni dar za Jubilej Družbe vrhovnoj glavarici Družbe s. Radoslavi uručili su i vanjski članovi Društva PMI gospođa Ivanka Novak iz Zagreba, Marina Rubić iz Splita i Boris Dragojević.

Na kraju svečane akademije nazočnima se obratio vrhbosanski nadbiskup, metropolit Vinko kardinal Puljić, peti po redu nasljednik nadbiskupa Stadlera. U pozdravnoj riječi poželio je sestrama da u ovom vremenu budu što više slika nadbiskupa Stadlera i svoga Utemeljitelja.

Kroz program akademije vodile su nas naše sestre Jelena Jovanović i Sandra Kapetanović. Prigodnu prezentaciju koja je pratila program akademije priredila je s. M. Kristina Adžamić.

Hvala i slava nebeskome Ocu na radosnom i zahvalnom slavlju 125. obljetnice Družbe!

Završit ću stihovima jedne sestre:

Grobovi ne mogu reći,
samo Bog to zna,
ali djelo Stadlerovo
još se nastavlja.
Zato, sestre,
smjelo naprijed,
dajmo snagu svu,
novom dobu svjedočiti
ljubav Kristovu.
s. M. Kristina Adžamić

Proslavljena 125. obljetnica utemeljenja Družbe sestara Služavki Malog Isusa u Splitu

Splitska provincija sv. Josipa Družbe sestara Služavki Malog Isusa, u četvrtak 29. listopada 2015., obilježila je 125. obljetnicu osnutka Družbe.

Obilježavanje 125. obljetnice osnutka Družbe započele smo u 16,30 sati zahvalnim euharistijskim slavljem u kapeli Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu, koje je predvodio splitsko-makarski nadbiskup mons. Ma-

rin Barišić u koncelebraciji s pastoralnim vikarom mons. Nedjeljkom Antom Ančićem, dekanom Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Splitu dr. fra Anđelkom Domazetom, rektorom Centralnog bogoslovnog sjemeništa don Borisom Vidovićem, ravnateljem Nadbiskupskog sjemeništa don Jurom Bjelišem i 40-tak svećenika. U tom nizu prisutnosti našeg nadbiskupa i svećenika osjećale smo našu redovničku prisutnost i ucijepljenost u život ove biskupije i metropolije kroz evanđeosko služenje i predanje ovih 125 godina pastirima ove biskupije i svećenicima, i zahvaljivale Bogu na tom milosnom daru. Tu su poglavari Centralnog bogoslovnog i Nadbiskupskog sjemeništa s bogoslovima i sjemeništarcima, uzdanicom nadbiskupije i Crkve u Hrvata i šire, kojima su sestre u svakidanjem životu domačice, duhovne majke i sestre. Tu su i naši svećenici iz Svećeničkog doma, profesori s Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Splitu, franjevci Provincije Presvetog otkupitelja, s kojom smo povezane preko djelovanja sestara u Metkoviću od 1912. godine, te njihove duhovne pomoći sestrama osobito preko sluge Božjeg oca Ante Antića, i braće iz samostana Gospe od zdravlja kao ispovjednika. Tu su i braća franjevci konventualaci iz samostana sv. Frane na Obali, gdje su sestrama kroz ovih 110 godina prisutnosti u Splitu česti ispovjednici, a sestre su često u ovoj crkvi na svagdanjoj sv. Misi. Bio je prisutan i salezijanac don Mirko Barbarić, u kojem smo osjećale povezanost sestara sa salezijancima u Splitu od 1910., kada su sestre preuzele djelovanje u muškom sirotištu Martinis Marchi, u kojem su oni bili voditelji, i Ženskom sirotištu zvanom "Kolijevka", a kako se ne sjetiti da je naš utemeljitelj nadbiskup

Stadler bio pitomac u nadbiskupskom konviktu (sirotištu) u Vlaškoj ulici kojeg su držali oci salezijanci. Tu su bili i oci Isusovci i oci Dominikanci. Zatim oci franjevci kapucini, fra Ante Logara iz Dubrovnika, gdje naše sestre djeluju, a dugogodišnja je prisutnost djelovanja sestara u kapucinskim samostanima u Zagrebu-Dubrava, Varaždinu, Rijeci, a u Splitu naš samostan na Bačvicama je u župi Gospe od Poišana, koju vode oci kapucini, a tu. Okupio se veliki broj naših sestara predvođen vrhovnom glavaricom s. Radoslavom Radek i provincijskom glavaricom s. Anemarie Radan. Tu se i sestre drugih redovničkih zajednica: provincijalka sestara milosrdnica s. Radoslava Kevo, provincijalka školskih sestara franjevki s. Leonka Bošnjak Čovo, sa svojim sestrama, sestre Službenice Milosrđa, sestre Dominikanke, sestre Kćeri Božje ljubavi, sestre Karmelićanke od Božanskog Srca Isusova, sestre Kćeri Milosrđa, sestre Franjevke od Bezgrešne, sestre Svetog Križa, sestre Kraljice svijeta.

Divno je to bogatstvo naših redovničkih karizmi i našeg djelovanja u Splitu, naše osobno i zajedničko nastojanje svakodnevno biti Božje, težiti za svetošću kroz autentično evanđeosko življenje svojih karizmi. Tu su vanjski suradnici, članovi Društva Prijatelja Maloga Isusa, naša produžena ruka i bliski suradnici u ostvarivanju karizme, te naši dobročinitelji.

Euharistijsko slavlje

Na početku misnog slavlja zbor sestara pod vodstvom s. Dulciline Plavša uz orguljašku pratnju prof. Mirka Jankova zanosno je pjevao "Zdravo sveti Rafaela Boga višnjeg arhadele." Riječi pozdrava i dobrodošlice kao i čestitku sestrama za 125. godina života i služenja u Crkvi uputio je ravnatelj Nadbis-

kupskog sjemeništa don Jure Bjeliš, i istaknuo da je sluga Božji Josip Stadler "prije 105 godina poslao sestre i u ovu našu ustanovu, u biskupsko sjemenište u Splitu, i osobno bio u njoj, pohodio splitskog biskupa, u sjemeništu poglavare i svoje sestre."

Uvodeći u euharistijsko slavlje nadbiskup Barišić je istaknuo kako smo došli zahvaliti Gospodinu u ime tolikih sestara koje su živjele u Družbi kroz ovih 125 godina, ali i moliti za današnje sestre, da budu znak Božje prisutnosti u našoj sredini i vremenu. Pjevana je misa De Angelis. Prvo misno čitanje čitala je s. M. Miljenka Grgić, pripjevni psalam "Pred licem anđela pjevam Tebi" pjevale su novakinje: s. Milana Žegarac i s. Faustina Zemunik. Drugo misno čitanje čitala je novakinja s. Natalija Brkić, a evanđelje pjevao župnik Pučišća don Pavao Gospodnetić.

U homiliji je nadbiskup približio prisutnima život i rad sluge Božjeg Josipa Stadlera, istaknuo milosno Božje vodstvo s njim od njegova djetinjstva,

iskustva ranog umiranja roditelja, sestre, brata, siromaštva, dobrote plemenitih ljudi, odgoja u sirotištu u Požegi i Zagrebu, sjemeništa u Zagrebu, bogosloviji u Germanicum u Rimu, gdje je, prema svjedočenju njegovih odgojitelja otaca isusovaca, bio živi izgled svojim kolegama, biser kolegija, savjestan i pobožan, osobito Srcu Isusovu i Blaženoj Djevici Mariji, te Hrvat svim srcem. Na Gregorijani je postigao dvostruki doktorat iz filozofije i teologije, a kao svećenik profesor u sjemeništu i na Bogoslovnom fakultetu u Zagrebu zauzeto je radio. Gospodin ga je pripremao za preuzimanje službe prvog vrhbosanskog nadbiskupa i metropolite. Nadbiskup je naglasio kako je Stadler došao u Bosnu i u teškim uvjetima počeo organizirati život povjerene mu nadbiskupije. Nije imao biskupskog dvora, nego je kao podstanar stanovao kod jednog Židova. Kao katedrala služila mu je drvena crkva sv. Ante na Bistriku. Među prvim zadacima, koje mu je Sveti otac Leon XIII. postavio kod imenovanja, bio je podignuti vlastiti kler, koji će uz franjevce djelovati i preuzimati rad na župama. Zadaci veliki i brojni, a gotovih sredstava nema. Jedino što ima to je njegova živa vjera, nepokolebljivo svagdanje pouzdanje u Svemogućeg Boga i plemenite ljude koje ponizno moli za pomoć za "Božju stvar u Bosni", osobito biskupa Strossmayera. Prijatelji, znanci i suradnici iz naprednijih hrvatskih krajeva i iz raznih strana Evrope slali su mu priloge za gradnje. Tako je pouzdanjem u Boga i uz pomoć dobročinitelja Stadler sagradio sjemenište u Travniku, u Sarajevu katedralu posvećenu Srcu Isusovu, bogosloviju s crkvom sv. Ćirila i Metoda, koju je blagoslovio đakovački biskup Juraj Strossmayer, i u propovijedi nazvao nadbiskupa Stadlera Thaumaturgom, čudotvorcem, jer je gotovo iz ničega stvorio u Bosni tolika velika djela i u 14 godina biskupske službe imao potpuno izgrađena dva sjemeništa. Stadler je podigao je i zgradu Nadbiskupskog dvora, Kaptolski dvor, dvije nadbiskupske ubožnice u Sarajevu te nekoliko crkava po nadbiskupiji. Uz materijalnu izgradnju nadbiskupije tu je i Stadlerova pisana filozofska i teološka riječ, propovijedanje, naučavanje, i briga za duhovnu izgradnju. Nadbiskup se posebno osvrnuo na Stadlerovu ljubav prema siromašnima i nazvao ga anđelom Bosne. "On se natapao na izvoru Božanske ljubavi Srca Isusova. Bio je čovjek reda, molitve, trpljenja i budnoga duha.", istaknuo je nadbiskup. Stadler je bio socijalno osjetljiv, gorljivi apostol ljubavi prema povjerenom mu stadi, osobito prema sirotinji koje je u njegovo vrijeme u Bosni i u Sarajevu bio veliki broj, pa je dobio najljepši naziv "sirotinjski otac i majka". Djela karitativne ljubavi koja je ostvario svjedoče da je uistinu bio čovjek koji je imao srca za druge, koji je u njima vidio i ljubio samoga Isusa Krista. Pozvao je preko župskih ureda u Bosni, Hrvatskoj i Sloveniji, dobre i plemenite djevojke za služenje siromašnima u nadbiskupskim ubožnicama Sarajevu, koje je on podigao. Milosnim Božjim djelovanjem osnovao je Družbu sestara Služavki Malog Isusa, za služenje Malom Isusu u siromašnima, nezbrinutoj djeci i starcima, koja evo

milosno djeluje već 125 godina. Nadbiskup je u homiliji nadodao kako su sestre bile u ono vrijeme, a i danas su, vidljiva produžena ruka ljubavi Božje i lijek za tolike rane siromaštva i ljudske bijede. Naglasio je kako su i druge sredine bile potrebne njihove prisutnosti pa je tadašnji splitski biskup Filip Franjo Nakić pisao "Promotrivši pravila Kongregacije pod naslovom Ubožnica Maloga Isusa i uvjete utemeljenja i opstanka iste Kongregacije, uvidio sam kako ona spasonosno djeluje već u više mjesta gdje je utemeljena, te uvjerio se da bi ista spasonosno mogla djelovati i u ovoj Biskupiji Spljetsko-Makarskoj na utjehu i spas nevoljnika i bijednika". Sestre su došle u Split 1905. godine za rad u muškoj i ženskoj ubožnici u Velom Varošu, a 1910. godine preuzele su rad u muškom sirotištu Rikover Martinis Marhi i u ženskom sirotištu Kolijevka, domaćinstvo u splitskom sjemeništu, i otvorile svoj samostan sv. Ane u Velom Varošu. Od tada se djelovanje sestara širi i po drugim mjestima u splitskoj Nadbiskupiji. Danas sestre djeluju na 30 mjesta, u samostanima, ustanovama i na župama i čine najbrojniju žensku redovničku zajednicu u Nadbiskupiji. Biskup Nakić je napisao: "Radujem se još više i mojoj biskupiji, koja je sretna, te i ona može da oćuti korist i upliv požrtvovnog rada časnih sestara iste Kongregacije koje u ovom gradu čedno, ali uspješno djeluju na korist vremenitu i vječnu". Nadbiskup Barišić je kazao da se ovoj radosti pridružuje i on sam, 125 godina poslije, kao i cijela nadbiskupija u čiji su život sestre duboko urezane. "Vaše skromno i blago, sestrinsko i majčinsko djelovanje osjetili su mnogi, a na poseban način mi svećenici. Prisutne ste u našem Sjemeništu, na Bogosloviji, u kući Nadbiskupije i u svećeničkom domu. Vaša ljubav, briga i žrtva prati nas od naše formacije preko župa na kojima djelujemo i u našoj starosti. Za nas, kao i mnoge potrebite koji su željni pogleda, tople riječi, ispružene ruke i utjehe, vi ste anđeli. Sv. Augustin reče da je anđeo naziv za službu, a ne narav, stoga vas s pravom zovemo anđelima jer služite s ljubavlju i u svima vidite sliku Malog Isusa. Zato vam u ime tolikih župnika, živih i pokojnih, želimo zahvaliti za sve što ste dale i dajete našoj mjesnoj Crkvi", istaknuo je nadbiskup. Spomenuo je da su sestre Služavke Malog Isusa imale čast služiti zagrebačkom nadbiskupu kardinalu blaženom Alojziju Stepincu u zatočeništvu u Krašiću do njegove smrti, od 5. XII. 1951. do 10. II. 1960. godine. Kazao je kako vjeruje da je nad njima i njegov blagoslov, kao i blagoslov njihova utemeljitelja. "Poštovane sestre, uz jubilej 125 godina djelovanja vaše redovničke zajednice, u Godini posvećenog života, čestitam vam jubilej s pozivom i ohrabrenjem riječima pape Franje 'Sa zahvalnošću gledajte svoju prošlost, s velikom ljubavlju živite sadašnjost, a s nadom prigrlite budućnost'. Živio Mali Isus!", zaključio je mons. Barišić.

Molitvu vjernika čitali su naša kandidat-ica Tajana Andrlje i gospodin Borko Gunjača, zauzeti i vjerni Prijatelj Malog Isusa iz Omiša. Molili su za Crkvu i njezine pastire, za proglašenje blaženim i svetim sluge Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera, za Družbu i njezinu duhovnu obnovu, za nova duhovna zvanja, za Prijatelje Malog Isusa, za dobročinitelje i pokojne sestre. Zahvalili su Bogu za dobra koja smo primile kroz 125 godina postojanja Družbe, zamolili zagovor za daljnji hod na putu evanđeoskog služenja, da sestre budu Božji lijek ondje gdje žive i rade.

Na prikazanju su preneseni simbolični darovi popraćeni tekstom, koji je čitala s. Jelena Marović. Sveto Pismo je prinijela s. Rozamunda Vukas. Svijeću, kao zahvalu za prisutnost Božjeg svjetla u životima svih Služavki Malog Isusa kroz ovih 125 godina, prinijela je novakinja s. Antonija Čobanov. Knjigu o Životu i djelu sluge Božjeg nadbiskupa

Josipa Stadlera, u znak zahvalnosti za život oca Utemeljitelja i molitvom da ga Gospodinu uzdigne na čast oltara, prinijela je s. Maneta Mijoč. Buket cvijeća prinijela je naša radosna šticićenica iz samostana sv. Rafela u Solinu Alica Radan, kao našu zahvalnost za sve one koje je Gospodin stavio na naš put kroz ovih 125 godina i povjerio nam karizmu služenja u ljubavi. Kruh-hostije koje će biti posvećene, prinijela je s. Milivoja Čalo, kao znak zahvalnosti Gospodinu što nam se svakodnevno daje u sv. Pričesti, da i mi njime nahranjene budemo kruh za druge i da mu se klanjamo u Presvetom Oltarskom Sakramentu. Vино, koje će biti posvećeno, prinijela je s. Marina Mužinić, kao zahvalnost za sve

radosti i žrtve kojima su bili prožeti životi naših sestara kroz ovih 125 godina. Vodu je prinijela Prijateljica Malog Isusa Marina Rubić, kao znak zahvalnosti Gospodinu za 20 godina djelovanja Prijatelja Malog Isusa koji su znak novoga života u Stadlerovoj karizmi.

Zbor sestara prikazanje je popratio je pjesmom "Primi, o Bože", za koju je riječi napisao dr. don Ante Mateljan, a glazbu mo don Šime Marović. Za vrijeme svete pričesti zbor je pjevao "Sebe nam daješ", koju je također napisao dr. don Ante Mateljan, a glazbu mo don Šime Marović, te pjesmu "Dušo Kristova", iz stare zbirke pjesama sestara Služavki Malog Isusa. Pred kraj misnog slavlja, predvođene vrhovnom glavaricom s. Radoslavom Radek, sestre su obnovile svoje redovničke zavjete. Nakon toga s. Radoslava pozdravila je sve prisutne i zahvalila Trojedinom Bogu na darovanom danu, kako bi zajedno mogli reći Bogu hvala za 125 godina služenja Družbe Crkvi, Hrvatskom narodu i šire, osobito onim najpotrebnijima u misijskim krajevima. Zahvalila je nadbiskupu na riječima ohrabrenja i preporučila Družbu u njegove molitve kako bi hrabro nastavile put služenja Malom Isusu u bližnjima.

Don Jure Bjeliš pročitao je čestitku vrhbosanskog nadbiskupa mons. Vinka Puljića, od 26. listopada, s kojim su sestre ovu obljetnicu svečano proslavile 25. listopada u sarajevskoj katedrali Srca Isusova, uz grob sluge Božjega Josipa Stadlera. Kardinal je sestrama zaželio da ovo slavlje "istinski bude prilika svim srcem zahvaliti za 125. godina života i rada Družbe, a onda utvrditi ljubav u identitetu, biti istinski služavka svim svojim bićem, kako bi hrabro i s nadom koračali u budućnost". Zatim je don Jure pozvao sve

prisutne na svečanu akademiju s predstavljanjem knjige pod naslovom "Josip Stadler, prvi vrhbosanski nadbiskup i utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa", koju je dr. sc. Agneza Szabo napisala i posvetila 125. obljetnici Družbe sestara Služavki Maloga Isusa u Godini posvećenog života. Prije svečanog blagoslova, nadbiskup je zaželio sestrama da po zagovoru arhanđela Rafaela uistinu budu "Božji lijek", da žive geslo svog utemeljitelja sluga Božjeg nadbiskupa Stadler: "Imaj prema Bogu srce djetinje, prema sebi srce sudačko, a prema bližnjem srce materinje." Nadbiskup je nakon svečanog blagoslova započeo pjevanje "Tebe Boga hvalimo", što su zbor i svi prisutni iz zahvalnosti srca nastavili. Zbor je na kraju zapjevao marijansku pjesmu "Ljiljane bijeli", koju je na osobiti način volio blaženi kardinal Alojzije Stepinac.

Akademija

Nakon svete mise slavlje je nastavljeno svečanom akademijom u velikoj dvorani Nadbiskupskog sjemeništa, u sklopu koje je predstavljena knjiga dr. sc. Agneze Szabo, članice Društva Prijatelja Malog Isusa. Program su vodile s. Martina Grmoja i s. Petra Šakić. Za uređenje kapele i dvorane, ukusnim i znakovitim aranžmanima cvijeća pobrinula se s. Dolores Brkić, provincijska pročelnica Društva Prijatelja Malog Isusa. U punoj dvorani na početku svečane akademije pozdravne govore su uputile časna majka s. Radoslava Radek i provincijalka s. Anemarie Radan. Pozdravivši sve okupljene Stadlerovim pozdravom: "Živio Mali Isus! Uvijek u našim srcima!"

provincijalka je zahvalila splitskim (nad)biskupima i svećenicima za sve dobro koje su učinili za njihova utemeljitelja i za sestre Služavke Malog Isusa. "Splitski biskupi i svećenici, bili su istinski Stadlerovi prijatelji, i na njihovu molbu već 1905. godina Stadler šalje svoje sestre iz Sarajeva u ovu biskupiju, u ovaj Grad i u druga mjesta u biskupiji. Tako sestre Služavke Malog Isusa u ovoj 125 godišnjici svog postojanja već 110 godine žive i dje-

luju u ovom gradu, a u ovom dragoj centralnoj ustanovi nadbiskupije u nadbiskupskom sjemeništu 105 godina. Milosni je to Božji dar za ovu mjesnu Crkvu, za oce biskupe, svećenike, bogoslove i sjemeništare, za svu braću ljude, i za nas sestre, koje smo pozvane biti ljubav u srcu ove nadbiskupije, s njom živjeti i osjećati, u njoj evanđeoski služiti." Provincijalka je na osobiti način pozdravila vrhovnu glavaricu s. Radoslavu Radek, koja nam uprisutnjuje duh Družbe i povezanost u jedinstvu duha i karizme. Zahvalivši svima koji su na bilo koji način pomogli ovoj proslavi provincijalka s. Anamarie je kazala kako je ovaj jubilej zahvala Bogu za primljena dobročinstva, prigoda za ocjenjivanje prijeđenog puta i preispitivanje za daljnje korake u suradnji s Božjom milošću i u poticajima Duha. "Molimo Gospodina za daljnju vjernost vlastitoj karizmi, da budemo proročki znak u ovome svijetu i vremenu u kojem živimo. Potrebno je da obnovimo svijest da možemo imati život darivajući život, da ćemo naći i imati nadu dajući nadu, da ćemo imati i živjeti ljubav nesebično ljubeći Boga i bližnjega", istaknula je s. provincijalka.

Vrhovna glavarica s. Radoslava se pridružila pozdravima i zahvalama. Naglasila je kako naša Družba, zajedno s pokojnim sestrama, broji 835 zavjetovanih sestara, četiri sestre novakinje i devet pripravnica. "Drage sestre,

neka ovaj jubilej svakoj dozove u srce ohrabrujuće riječi našeg utemeljitelja: 'Ne bojte se, Mali Isus je jači od svih vaših neprijatelja. Pristupite malom Isusu'. Svoju budućnost stavimo u Božje ruke, oslonimo se na sigurni zagovor Majke Marije i zaštitu naših nebeskih zaštitnika sv. Rafaela, sv. Josipa i s. Ane te svijetli primjer našeg utemeljitelja", kazala je s. Radoslava.

Pročitana je čestitka dubrovačkog biskupa i predsjednika Hrvatske biskupske konferencije za Ustanove Posvećenog života i Družbe apostolskog života mons. Mate Uzinića, od 16. listopada 2015. godine, u kojoj biskup Mate piše: "Svojim čestitkama pridružujem molitvu da sestre Služavke Maloga Isusa i u godinama koje slijede nastave, jednako gorljivo kao i kroz ovih 125 godina biti Marija u službi Malom Isusu, u skladu s onom vizijom koju je za Družbu i svaku pojedinu sestru imao utemeljitelj Družbe Sluga Božji Josip Stadler." Zbor sestara pod vodstvom s. Dulceline Plavša, a za orguljama je prof. Mirko Jankov, otpjevao je pjesmu "Splitte grade", za koju je tekst napisao dr. don Ante Mateljan, a uglazbio mo. don Šime Marović.

Pročitana je čestitka nadbiskupa zadarskog i predsjednika Hrvatske biskupske konferencije mons. Želimira Puljića, od 17. listopada 2015., u kojoj nadbiskup piše: "Zahvalan sam Božjoj Providnosti što sam kao mladi svećenik prije 37 godina došao u Stadlerovu Bogosloviju u Sarajevo gdje sam imao prigode upoznati jednog od najvećih sinova našega roda, nadbiskupa Stadlera. On je, naime, u vrlo teškim okolnostima izveo brojna i silna djela koja postadoše i ostadoše čudesnim Boljim darom Vrhbosanskoj nadbiskupiji, zemlji i narodu. A među tim njegovim djelima iz bogate ostavštine jesu i Družba sestara Služavki Malog Isusa koju je utemeljio prije 125 godina. Nije ga bez temelja biskup Strossmayer nazvao 'Božjim čudotvorcem'. Isusovac pater Puntigam pisao je kako su tri krjeposti resile tog revnog pastira Crkve Vrhbosanske: rad, molitva i trpljenje. I zaključio da po tom 'zemaljskom trojedinstvu sličimo božanskom Trojstvu: Radom smo slični Ocu Stvoritelju, trpljenjem Božjem Sinu, a molitvom Duhu Svetom koji u nama moli s neizrecivim uzdasima'. Vrijeme u kojem je Stadler živio i radio ima puno sličnosti s ovim današnjim. Razorenoj zemlji i ranjenim dušama i obiteljima potrebni su hrabri, odvažni i nesebični pojedinci i obnovitelji poput njega. Potrebni su posebice duhovni asistenti i molitelji koji će isprobiti blagoslov i sreću zemlji i narodu. Potrebni su tješitelji koji će liječiti rane djece, žena i ljudi. Poželio bih stoga, poštovana sestro Anemarie, neka današnje 'Stadlerove učenice' budu prepoznatljive po tom 'trojstvu' velikoga svoga Nadbiskupa-Utemeljitelja. Neka neumorno rade i ustrajno mole. A trpljenje će tako i tako samo doći."

Ovu veliku obljetnicu, zbog nemogućnosti prisustvovanja, svojom pismenom čestitkom 15. listopada popratio je i fra Joško Kodžoman, provincijski ministar Franjevačke Provincije Presvetog Otkupitelja, koji, između ostalog,

piše: "Raduje me spoznaja da je već 1951. godine fra Karlo Nola imenovan ispovjednikom Vaših sestara u splitskom sjemeništu, a više franjevac držalo je duhovne vježbe Vašim sestrama. Vaše sestre djeluju u župi sv. Ilije u Metkoviću, a franjevci svaki dan slave sv. Misu u Vašoj samostanskoj kape-
li."

O prvom dijelu knjige "Josip Stadler – prvi vrhbosanski nadbiskup i utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa", koju je dr. sc. Agneza Szabo napisala i posvetila 125. obljetnici naše Družbe u Godini posvećenog života, o našem Utemeljitelju Sluzi Božjem Josipu Stadleru govorio je mons. dr. don Mile Vidović. Mons. Mile Vidović je bio član Povijesne komisije u biskupijskom procesu za beatifikaciju Sluge Božjega Josipa Stadlera, i prvi je od svećenika učlanjen kao naš vanjski suradnik Društva Prijatelja Malog Isusa, te dobro poznaje život i djelo sluge Božjeg nadbiskupa Stadlera. U svom izlaganju je govorio o Josipu Stadleru, njegovom teškom djetinjstvu i školovanju, o njegovom djelovanju u Zagrebačkoj nadbiskupiji, a posebno o njegovom plodnom radu u Vrhbosanskoj nadbiskupiji. Mons. Mile je svima toplo preporučio da uzmu ovu knjigu, da je imaju među svojim knjigama, da je iščitavaju i tako još dublje upoznaju svijetli lik nadbiskupa Stadlera i duh Družbe koju je osnovao Božjim duhom nadahnut. Nakon don Milina prikaza knjige zbor sestara je otpjevao pjesmu "Ljubav tvoja", čije stihove je

napisao dr. don Ante Mateljan, a glazbu maestro don Šime Marović.

O drugom dijelu knjige, o Družbi sestara Služavki Malog Isusa i o njezinoj produženoj ruci o vanjskim suradnicama sestara Prijateljima Malog Isusa prikaz je dala s. Vesna Mateljan, vrhovna savjetnica i zamjenica vrhovne glavarice. Sestra Vesna detaljno je izložila povijest Družbe, od samog osnivanja, i probleme s kojima su se sestre susretale. Istaknula je kako je nadbiskup Stadler za vrijeme prvog svjetskog rata, od 1914. do 1918. godine, u dogovoru s vrhovnom glavariicom Družbe poslao osamdeset sestara za dnošenje ranjenika i bolesnika u vojnim bolnicama i liječilištima, i za rad u pučkim kuhinjama. Četiri sestre su umrle od posljedica ratnog stradanja: s. Dominika Groznik, ubijena gelerom koji je izbacivala njemačka vojska za vrijeme oslobađanja Sarajeva, 5. travnja 1945. u Reljevu, pokraj Sarajeva, gdje je i pokopana; s. Bonaventura Troglav-Breko, ubijena u krevetu gelerom za vrijeme rata u Čardaku (Bosna), 15. ožujka 1945.; s. Siksta Anđelka Despotović, umrla u krevetu od straha uslijed ratnih bombardiranja u Sarajevu, 15. travnja 1941.; s. Karitas Kovač, umrla od zaraze tifusom, jer je liječila za vrijeme rata ranjenike zaražene tifusom, u Čardaku (Bosna), 27. travnja 1945. godine. Četiri sestre Služavke Malog Isusa su bile osuđene od komunističke vlasti: s. Gaudencija Fanika Šplajt, 29. lipnja 1945. osuđena na kaznu smrti strijeljanjem, te je strjeljana i bačena u jamu Jazovku, a tri sestre su osuđene na zatvorsku kaznu: s. Teofanija Džaja, s. Tarsila Turić i s. Blanka Bekavac, koje su zatvorsku kaznu izdržale. Sestra Vesna je istaknula kako je s. Teofanija Džaja 1943. godine poslana u Osijek, gdje s drugih osam sestara radila kao bolničarka u Domu za ratnu siročad, u kojem je bilo smješteno osamdesetero djece. Sestra Teofanija zapisuje kako su koncem svibnja 1945. počeli stizati zarobljenici koji su prošli "Križni put" na Bleiburgu, i da su bili smješteni na sabirni logor na Zelenom polju kraj Osijeka. Bili su goli i bos, gladni i žedni. Iz Slovenije su došli pješke. Prošli su tešku kalvariju. Bilo ih je oko osamdeset tisuća. Baš onih dana padala je kiša, a oni pod vedrim nebom. Sestra Teofanija svjedoči i zapisuje: "Stalno sam mislila kako da im pomognem. Iz bolnice nisam mogla ići, jer je bolesnika bilo puno. Javila sam se na noćno dežurstvo na zarazno odjeljenje samo da sam po danu slobodna. Na zaraznom su bili oni koji su imali tifus. Bili su zarobljenici i partizani. Na jednu stranu jedni, a na drugu stranu drugi. Zarobljenike je čuvala straža. Mi sestre smo dežurale kod jednih i drugih. ... Mi sestre i djevojke koje su s nama radile u bolnici svaki dan smo se odrekle jednog obroka hrane za zarobljenike. Svaki dan, i po više puta, nosila sam im hranu. Po gradu sam sakupljala po raznim pekarama kruh. Dobri ljudi su mi davali robe, lijekova i drugo. Oni su jadni bili potrebni svega. Nosile su i druge sestre. Kada smo došle tamo da predamo hranu, oni (stražari) su nas ganjali sa svakim prostim riječima. Više su puta i pucali za nama. Mi se nismo dale zastrašiti." Tako je s. Teofanija po danu, i po sedam puta, obilazila

logor na Zelenom polju, nosila im hranu i tješila ih. Dobila je od grada tri uzastopne opomene, navodno da uzima hranu i lijekove iz bolnice i da nosi logorašima i oboljelima u logoru. Bila je to izmišljotina. Hranu i lijekove za logoraše, dobivala je od ljudi po gradu. Nakon treće opomene, dok je nosila hranu onima koji su imali tifus, a bili su smješteni u jednoj staroj zgradi izvan grada, gdje je bio i njezin rođak, koji je tu i umro, pred bolnicom 3. srpnja 1945. su je dočekali oficiri. Kad je ušla u sobe gdje su sestre stanovale, policija je ušla, napravila pretres, i odvela je s. Teofaniju, tri sestre milosrdnice, nekoliko djevojaka koje su s njima radile u bolnici. Sestra Teofanija odvedena je najprije u ured zatvora, gdje su joj uzeli sve što je imala uza se, kao i sve nabožne predmete (krunicu, križ). Stavili su je zatim u samicu (sobu metar za dva). U samici je ostala sedamnaest dana. Okrivljena i osuđena s. Teofanija Džaja, koja je tada imala 33 godine, najprije je odvedena na izdržavanje kazne u Tenju, a 13. lipnja 1946. prebačena iz Tenje u Ženski zavod u Slavonskoj Požegi za prisilni rad. Dana 19. rujna 1951. s. Teofanija je puštena iz tamnice na slobodu. Tako je s. Teofanija izdržala zatvorsku kaznu od 2. kolovoza 1945. do 19. rujna 1951. (1 godinu u Tenji, zatim 5 godina, 2 mjeseca i 19 dana u Slavonskoj Požegi, sve skupa 6 godina, 2 mjeseca i 19 dana). Često je znala reći: "Vjera je bila sva moja snaga za sve vrijeme robije. Nisam prestajala moliti ni u jednom momentu i Bog mi je uvijek pomagao. Bog mi je bio blizu kad sam najviše trpjela." Na kraju svjedočanstva o životu u zatvoru s. Teofanija zapisuje: "Tko bi mogao opisati koliko je tu bilo duševne i tjelesne patnje. ... Bogu dragom hvala ... Davno sam sve oprostila onima koji su mi možda i nesvjesno nanili teške boli. Ne bi želila da im moja muka bude (zapreka) na putu prema Gospodinu. Dragi Bog neka svima oprosti jer on zna, zašto je sve to dao. Svi neka se raduju s Gospodinom u raju." Nevina s. Teofanija izdržala je tešku zatvorsku agoniju samo zato što je ispunila svoje kršćansku i redovničku evanđeosku dužnost ljubavi prema potrebnima, bolesnima, što im je pružila komad kruha, potrebni lijek, lijepu riječ, molitvu. Zatim je s. Vesna istaknula i svijetli lik s. Tugomile Žolo i njezino služenje kao domaćice splitskom biskupu mons. Frani Franiću, koji je životno povezan s Družbom sestara Služavki Malog Isusa od svoje desete godine života do smrti, kao sjemeništara, bogoslov, profesor-odgojitelj i biskup, pune 84 godine, kako piše i svjedoči 10. kolovoza 1998., u Zahvalnici sestrama Služavkama Malog Isusa prigodom sedamdeset godišnjice služenja sestara njemu. U Malom sjemeništu i u splitskoj bogosloviji našao je sestre Služavke Malog Isusa, a s njima je povezan i kad se vratio sa studija iz Rima, jer je bio odgojitelj i profesor u Malom sjemeništu i bogosloviji, a one vode domaćinstvo u oba zavoda. Upućeni su jedni na druge i kad je imenovan za pomoćnog biskupa 1950., a još više kad je 1954. preuzeo upravu biskupije. "Tada mi je u biskupskom stanu, u Maksima Gorkog 6, kao domaćica određena sveta sestra Tugomila Žolo da mi

asistira", zapisuje nadbiskup Franić, 11. studenoga 1997. Od 1954. počinje služba s. Tugomile kod njega i završava u listopadu 1969. "Kroz taj dugi period svoje službe ona je dijelila dobro i zlo sa mnogom. Ona mi je bila i utjeha i anđeo čuvar sa svojim strogim redovničkim životom i sa svojom molitvom te predanjem u volju Božju. Te su naime godine, osobito one od 1953. do 1960., bile za mene najteže godine moga biskupskog života. ... u svojoj jednostavnosti sestra Tugomila i poticala me na heroizam: 'Ako Bog hoće, neka Vas i sve nas komunisti ubiju.' To je bila njezina molitva, to je bila njezina utjeha meni. Naravno da sam više puta dolazio sa župa potišten u to vrijeme i da mi je s. Tugomila svojim predanjem u Boga, svojom vjerom u Boga, svojim molitvama bila na utjehu. ... Uvjerio sam se da na tim malim dušama počiva Crkva, a ne na 'mudrim' kompromisnim dušama. Ti se dani i te se godine ne mogu zaboraviti. Više mi je vrijedila njezina duhovna asistencija nego materijalna domaćinska pomoć." Družba je doživjela bolni udarac 1949., kad su sestre, odlukom vlasti Bosne i Hercegovine, morale napustiti Sarajevo i Bosnu, nadbiskupske ubožnice, djecu i starice u njima. Sva pokretna i nepokretna imovina u Bosni Družbi je oduzeta, nacionalizirana. Generalna uprava Družbe se preselila u samostan u Zagrebu. U novim okolnostima Družba prihvaća službe u domovima za starije osobe u Domovini i izvan Domovine, rad u vlastitim samostanima s osobama s posebnim potrebama, njegovanje starica, rad s djecom u dječjim vrtićima, i sudjelovanje u pastoralnom radu u mnogim biskupijama, rad u školama. Družba je godine 1969. podijeljena u tri provincije: Sarajevsku, Splitsku i Zagrebačku, a sjedište vrhovne uprave je u Zagrebu. Nakon izlaganja s. Vesne prof. Ivan Bošnjak, član Prijatelja Maloga Isusa, izveo je na klaviru "Stadlerovu koračnicu", koju je prigodom 25. godišnjice biskupovanja dr. Josipa Stadlera, u čast jubilarca skladao Vilim Gustav Brož, češki skladatelj i dirigent. Zatim je o knjizi progovorila i sama autorica knjige dr. Agneza Szabo. Iznijela je sadržaj knjige i nakanu s kojom je krenula pisati knjigu. Zahvalila je vrhovnoj glavarici s. Radoslavi Radek i Vrhovnoj upravi što su joj povjerili pisanje ove knjige, koja je, kako svjedoči, i njoj samoj puno duhovno pomogla. Iščitavajući i pišući o sluzi Božjem, o njegovu životu i životu sestara u Družbi kroz ovih 125 godina, doživjela je duboku zahvalnost Bogu na tom velikom daru, i nadahnuće kako je potrebno i dobro biti Božji, živjeti po Božju, voditi ljude Bogu i Boga voditi ljudima. Zahvalila je svima koji su joj pomogli savjetima i podacima u pisanju ove knjige.

Završnu riječ uputio je mons. Marin Barišić. Podsjetio je sestre kako su i danas kod obnove redovničkih zavjeta rekle "ja sestra Marija", a onda u tišini rekle svoje osobno redovničko ime. Svaka sestra nosi ispred svog redovničkog imena ime Marija, a Marija je prva služavka Malog Isusa, i želio sestrama da budu vjerne služavke Malog Isusa, da ljube Isusa i da mu služe poput Marije u bližnjima. Nadbiskup je završio riječima pape Franje

da sa zahvalnošću gledamo prošlost, s velikom ljubavlju živimo sadašnjost, s nadom prigrlimo budućnost. I nadbiskup Stadler je pisao da je sestrama svoje Družbe da im je dao naziv služavke Malog Isusa da se i samim "ime-nom opomenu, da služeći siromašnoj djeci služe samom Malom Isusu." Zbor sestara je zatim izveo pjesmu "Bogu i sirotinji", za koju je tekst napisao dr. don Ante Mateljan, uglazbio maestro don Šime Marović, kojima i ovom prigodom zahvaljujemo na dugogodišnjoj i plodnoj suradnji. Riječi ove pjesme "Povedi, oče ubogih, i nas u vjeri služiti Bogu i sirotinji, po mjeri ljubavi..." neka budu svakodnevna molitva našega srca.

Nakon euharistijskog slavlja, gdje smo se duhovno nahranile i osvježile, te akademije bogate za um i srce, za uho i oko, nastavljeno je zajedničko druženje u prostorijama blagovolišta nadbiskupskog sjemeništa. Domjenak za 300 uzvanika ukusno je pripremila ugostiteljska usluga "Pinjur" iz Sinja. Naše vrijedne sestre, iz skoro svih zajednica, i naše neumorne domaćice Prijateljice Malog Isusa iz svih svojih podružnica, obogatile su nas tanjuri-ma ukusnih i raznovrsnih kolača, na čemu im od srca veliko hvala. Mladi Prijatelji Malog Isusa razveseljavali su nas mladenačkim osmjehom, vedri-nom, spontanošću i radosnom pjesmom.

Iako smo bili iz različ-
itih sredina, različ-
itih uzrasta i zvanja, bili
smo jedno. I nadbiskup,
svećenici i redovnici,
bogoslovi i sjemeniš-
tarc, dobročinitelji i
prijatelji, i sestre razli-
čitih redovničkih zaje-
dnica, i naše drage i
radosne štićenice iz
samostana u Solinu, i
naši Prijatelji Malog
Isusa i vjernici laici iz
različ-
itih gradova i župa, bili smo vesela srca, ispunjeni radošću da smo
Božji i da želimo biti Božji, biti uz Malog Isusa i njegovu radost i ljubav nosi-
ti u ovaj svijet danas.

Zahvalne smo Bogu na velikom milosnom daru 125. obljetnice Družbe ses-tara Služavki Malog Isusa. Neka živi Mali Isus uvijek u našim srcima i vodi nas svojim putem do daljnjih obljetnica.

s. M. Maneta Mijoč

Zagreb

Proslavljena 125. obljetnica osnutka Družbe sestara Služavki Maloga Isusa u Zagrebu

Proslava 125. obljetnice osnutka Družbe sestara Služavki Maloga Isusa u zagrebačkoj provinciji obilježena je predstavljanjem knjige o sluzi Božjemu Josipu Stadleru, dr. Agneze Szabo i euharistijskim slavljem u subotu 12. prosinca 2015. godine. Slavlju su, prisustvovali mnogi svećenici, redovnici i redovnice, dobročinitelji, Prijatelji Maloga Isusa i brojni drugi uzvanici.

Program predstavljanja knjige održan je u dvorani biskupa Srečka Badurine na Ksaveru kod otaca franjevac trećoredaca, a vodio ga je mons. Nedjeljko Pintarić. O samoj knjizi govorili su dr. Stjepan Razum, s. M. Vesna Mateljan i sama autorica dr. sc. Agneza Szabo. Glazbenim točkama, program su popratile sestre SMI naše provincije, dječji zbor iz Kloštra Podravskog, Prijatelji Malog Isusa i Mihael Mojzeš, student sa Instituta za crkvenu glazbu. Pozdravnu riječ uputila je s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica.

Nakon programa, u crkvi je održano svečano euharistijsko slavlje koje je predvodio pomoćni zagrebački biskup mons. Ivan Šaško u zajedništvu mnoštva svećenika povezanih sa sestrama. U prigodnoj propovijedi biskup nam je uputio sljedeće riječi:

„Nije li to čudesno? Dok još nisam niti pogledao čitanja današnjega dana, bio sam siguran da Božja riječ ne ostavlja bez poveznica. One se, doduše uvijek mogu naći, ali me danas iznenadila izravnost i očitost. Naime, zar nije iznenađenje da se upravo ove subote u središtu Božje riječi našao lik proroka Ilije koji je sveti zaštitnik Bosne i Hercegovine? Vidim to kao znak združenosti onoga puta koji je i Družbu sestara vodio iz Bosne i Hercegovine u druge krajeve naše domovine i svijeta.

Ali, znajući proroka Iliju i način djelovanja sestara Služavki Maloga Isusa, moglo bi se nametnuti pitanje: Je li ta zaštitnička prisutnost jedino što povezuje današnje sestre slavljenice s njime? U oči najprije upada ono što ih

razlikuje. Pa ipak, mislim da postoji nešto što zadire u dublje slojeve povezanosti.

Knjiga Sirahova predstavlja ga u gorljivosti riječi, u revnosti za Gospodina, u slavi čudesa. Spominje i prijetnje koje imaju snagu obratiti srca pred Božjom srdžbom, a sve u želji za obnovom izabranoga naroda. Ali, u tome navještaju ne smijemo prečuti sljedeće riječi: „Blago onomu koji će te vidjeti i onima koji su usnuli u ljubavi.“

Poput nadopune, čuli smo navještaj Evandjelja, u kojemu se, u pitanju upućenom Isusu, učenici osvrću na primjedbu pismoznanačica da treba doći Ilija. Isus potvrđuje tu najavu, sadržanu u Pismima. Štoviše, objašnjava tako da su i apostoli razumjeli da je u poslanju Ilije zapravo Ivan Krstitelj. I tu nalazimo sržnu rečenicu: „Ilija je već došao, ali ga ne upознаše.“

Blago onima koji će ga vidjeti, s jedne strane, i: Ne upознаše ga, s druge strane. U toj se napetosti odvija drama ljudskih života, ali jednako tako i ljepota vjere i poziva.

Prorok Ilija postao je očekivanim znakom dolaska Mesije. Znamo da je njegovo poslanje obilježila borba protiv ulaska krivoboštva u Izrael. Njegova gorljivost prelazi u nasilje protiv Baalovih svećenika. Osuđen i sam na smrt, bio je prisiljen bježati u pustinju. I upravo tamo, s okusom umora, poraženosti i malodušja, otkriva istinsko lice Boga koje mu se ne otkriva u grmljavini i vihoru, nego u laganome povjetarcu.

Ilija je Božji čovjek, prepun predanja, jasan i tvrd u provedbi cilja koji mu je povjeren. Njegov način djelovanja prepoznat je kao prikladan za pripremljanje dolaska Spasitelja. Kada se pojavio Ivan Krstitelj, bilo je naznaka takve pripreme, ali je Ivanova neobičnost ipak zbunjivala. Isus objavljuje da je baš Krstitelj zadnji prorok, te time ujedno objavljuje vlastito mesijansko poslanje.

No, između svih tih traženja, osluškivanja, podudarnosti i razlika, nalazi se pitanje *prepoznavanja*. Višestruko.

Naime, Ilija djeluje na jedan način, uvjeren da je to pravi pristup. Ali, suočen je s potrebom odmaka od svoga mišljenja, od svoga viđenja Božjega očitovanja. Njega su trebali prepoznati, ali je i sam trebao prepoznati.

Jednako tako i Ivan Krstitelj. Po gorljivosti i snazi riječi, po zauzetosti, snazi vjere i ispravnosti života jednak Iliji. Ali je ostao zbunjen; nije odmah prepoznao Dolazak koji je sam pripravljaao. Sjetimo se kako je po učenicima poslao upit: *Jesi li ti taj ili drugoga da čekamo.*

I dobio je odgovor o ozdravljenjima, o čudesnim djelima, o tome da se siromasima naviješta Radosna vijest. On je upućivao na prepoznavanje, a i sam je trebao prepoznati.

Prepoznati Božje lice, prepoznati Krista među nama i slijediti ga – to je izazov svakome vjerniku. No, mi ne trebamo lutati niti se pitati kao oni koji nisu upoznali Evanđelje, koji nisu susreli Isusa. Jer on je Božje Lice, on je – kako nam govori Jubilej – *Lice milosrđa* nebeskoga Oca.

Jedan od prvih proroka u Izraelu – Ilija i zadnji prorok, Kristov preteča – Ivan Krstitelj, nije li to put Družbe koji kao sadržaj ima Dijete Isusa i njegovo Srce ispunjeno ljubavlju i milosrđem? Prvi korak na obnovi svijeta, na putu Spasenja jest utjelovljenje Bogočovjeka u Djetetu, a zadnji je onaj korak koji se očituje u ljubavi na Križu i u slavi Uskrsnuća.

I jedno i drugo je odražaj Božje ljubavi, njegove sućuti i milosrđa. Dijete Isus se još u Majčinu krilu susrelo s djetetom Ivanom, u razigranosti, u velikom proroštvu za našu suvremenost. Taj titraj života u majčinu krilu snažna je propovijed suvremenom svijetu koji ne prepoznaje vrijednost i čudesnost otajstva života.

I nije slučajno da smo ovdje, vezani uz samostan i zajednicu franjevac koji posebno gaje hrvatsku liturgijsku i kulturalnu baštinu, koji su Crkvu obnavljali osjetljivošću prema ljudskosti Isusa Krista, da bismo i sami u ljudskosti, ma kako se činila malenom, prepoznali Božju veličinu.

Ilija je ostao živjeti u spomenu i srcima izabranoga naroda svojom potpunom predanošću Bogu i poslanju, ali jednako tako i svojom dubokom duhovnošću i žeđi za pravednošću. Te odlike su i danas suvremene i nadahnjujuće. Tim više što se svojom vjerom odupirao raznim gibanjima unutar krize vrijednosti. I sam je bio suočen s njima, ali je znao da bez Boga ne može; da bez Boga ni on ni njegov narod nemaju punine smisla.

Braćo i sestre, i danas smo u Crkvi pozvani na prepoznavanje, kako okvira u kojima Duh Božji želi djelovati po nama ljudima, tako i istinskih proroka među nama. Upoznali smo i to da se povremeno u Crkvi javljaju ljudi koji sebe vole smatrati prorocima ili se zvati sličnim imenima. Ali i dalje ostaje u Crkvi važno prepoznavanje onih koji čine čudesna djela, a da sami ne osjećaju da čine nešto posebno. Oni su proročka prisutnost.

Takva su trajna prisutnost u Crkvi ponajprije redovnici i redovnice. Njihovo prihvaćanje evanđeoskih savjeta pomaže u prepoznavanju prisutnosti vječnosti u prolaznome, a njihova brižnost prema potrebama konkretnih ljudi, pomaže u prepoznavanju vrijednosti uzajamne ljubavi i ljudskosti za vječni život.

Sestre koje djeluju 125 godina u svome imenu nose obilježje služenja. To je temeljni pojam ispisan na osobnoj iskaznici svakoga kršćanina i kršćanke. To služenje izvire iz radosti slobodnoga darivanja Bogu. Sestre su 'služavke *Isusa*', pri čemu dodaju pridjev: 'maloga' (*Isusa*). Taj dodatak ponekad izaziva reakcije čuđenja. Je li to potrebno istaknuti, jer ako se služi Isusu, onda mu se služi u cijelome otajstvu Utjelovljenja i Vazma, i malome i velikome.

No, ta je odrednica dana sa proročkom namjerom. Ona nastoji naglasiti malenost koja nam često nedostaje; prihvaćanje malenosti kao načina života; prepoznavanje malenosti kao budnost za Božja nadahnuća; kao suprotnost svakoj oholosti i umišljenosti. Družba je plod prepoznavanja i ostaje putokazom prepoznavanja.

Dok Isus na križu puno izravnije izaziva vjeru, proturječnosti, osporavanja do posvemašnjega prihvaćanja ili posvemašnjega odbijanja, otajstvo Maloga Isusa – jednako tako ne ostavljajući ravnodušnim – šire otvara prostore prihvaćanja. Poput laganoga povjetarca na Ilijinu licu ili stijenj koji Isus ne gasi, trska koju ne lomi, nego ih u spašenoj krhkosti, kao najljepši dar, donosi zatočenome Ivanu Krstitelju.

Crkva ne prestaje živjeti plodonosnu proročku napetost. Vjerujem da i same sestre, gledajući svoju povijest unatrag, mogu prepoznati tragove Ilije i Krstitelja, svojih oduševljenja i gorljivosti, jasnoće i sigurnosti, ali i pitanja, kriza koje pogađaju samu srž dara, karizme koja ih nosi.

Povjetarac, stijenj, napukla trska... To su prikladne slike i za Jubilej milosrđa u koji ulazimo u ovome došašću. Tomu dodajmo klicu, rosu, šapat, dodir, pogled i – Dijete. Biti osjetljiv i ponizan pred veličinom Božje prisutnosti. Biti malen, da bi se očitovala Božja veličina. Za to zahvaljujemo sestrama, dok im čestitamo i dok molimo da im ne uskrati trenutaka gorljivosti i plamena u njihovim zajednicama i u cijeloj Crkvi. Njihov poziv nije dio neke izvanjske skrbi za čovjeka, nego vidljivost – kako same vole reći – Malenoga Isusa u njihovim srcima.

Pred milosrdnim Ocem, vjerujući u zagovor sluge Božjega Josipa Stadlera, za sestre i za sve nas ponavljam psalamske molitvene riječi: „Bože obnovi nas, razvedri lice svoje i spasi nas! Amen.“

Riječ zahvale na kraju je uputila č. Majka s. M. Radoslava Radek Vrhovna glavarica Družbe.

Zahvalne smo Gospodinu za sve milosti koje nam je podario kroz 125-ogodišnji hod njegovim stazama, kao i svima koji su nam na tom putu bili blizu u teškim trenucima te nas i danas podupiru i prate svojim molitvama i pomoći.

s. M. Martina Vugrinec

Priprava i proslava Rafaelova u Družbi

Sarajevo

Devetodnevna duhovna priprava za Rafaelovo – 125. rođendan Družbe sestara SMI

Prema meditacijama i molitvama koje su nam pripremile sestre iz Povjerenstva za duhovnost u Družbi organizirale smo molitvenu *Devetnicu u čast sv. arkanđelu Rafaelu*, kao neposrednu pripremu za 125. obljetnicu osnutka Družbe sestara Služavki Maloga Isusa (SMI).

One su bile istinski pogled zahvalnosti za svjedočanstvo vjere naših sestara koje su iz generacije u generaciju prenosile duh i karizmu Družbe.

U kućnoj kapelici *Egipta* svaku večer od 15. listopada 2015., imale smo jednosatnu adoraciju, a 21., 22. i 23. listopada, ove godine, molile smo s katedralnom župnom zajednicom u sarajevskoj katedrali. Sudjelovale su sve naše sestre iz Sarajeva, naša djeca iz *SDE-a*, članovi društva PMI i brojni vjernici. Sestra Lucija Blažević, predstojnica iz zajednice u Nadbiskupiji je svirala i zajedno sa sestrom Mandom Pršlja, prefektom kandidatica i pripravnicama pjevala i animirala liturgiju.

Zahvaljujući vlč. Marku Majstoroviću – župniku - za svaku večer trodnevni-
ce imali smo novog svećenika predslavitelja.

Prvi dan trodnevni-
ce svetom misu je slavio don **Jakov Kajinić** - duhovnik bogoslova naše Vrhbosanske bogoslovije. U propovjedi je govorio o budnosti oslonivši se na evanđelje dana u kojemu je oslikan kradljivac koji dolazi iznenada. Stanje duhovne budnosti treba biti stav i način života. Naglasio je važnost zadnjega trenutka ovozemaljskoga života kad se budemo gledali oči u oči sa svojim Bogom. Sretni ćemo biti ako nas u tom trenutku Gospodar nađe budne s ispunjenim zadatkom, budne u miru s drugima, budne u miru s Bogom. Podsjetio nas je na istiniti događaj strasne i bogohulne kazališne predstave u Rusiji koju je režirao Aleksandar S. i na snažni obraćenički zahvat Duha koji je iznenadno progovorio u Aleksandrovoj duši te je prije nego će biti ubijen zavapio: Sjeti me se Gospodine u svome kraljevstvu.

U drugom danu trodnevni-
ce svetom misu je predslavio msgr. **Tomo Knežević** - profesor na KBF. Upravo smo taj dan slavili spomendan svetoga Ivana Pavla II., pa je u propovjedi govorio o papi čiji spomendan po prvi puta

slavimo napomenuvši kako je sveti Ivan Pavao II. pomicao granice, bio promicatelj širine pogleda. U životnom primjeru svetoga Pape vidimo ljepotu radosnog služenja i ostvarenja zvanja. Važno je naći svoje mjesto u crkvi, u obitelji, mjesto koje nam je Bog darovao. Neka nam u tome pomogne i neka nas zagovara današnji svetac i sluga Božji nadbiskup Josip Stadler za čije proglašenje blaženim molimo, kazao je msgr. Knežević.

U trećem danu trodnevnice svetu misu je slavio msgr. **Egidie Živković** - biskup iz Željezna. U propovijedi je govorio o važnosti duhovnosti i duhovnoga života, te o mističnom pogledu i iskustvu u katoličkoj vjeri. Prisjećajući se nedavnih prizora koje i sam vidio kako izbjeglice sa istoka pod svaku cijenu žele ući u vlak i povesti se prema željenom odredištu. Tračnice su nezaobilazne na putu do cilja. Mi kršćani, kazao je, za dobro i uspješno putovanje trebamo imati tri tračnice da bi stigli do cilja. Prva tračnica je tračnica duboke povezanosti sa samim izvorom života, s Božjim duhom. Druga tračnica je tračnica zajedništva. Crkva je zajednica vjernika, obitelj je zajednica, Družba sestara je zajednica koja ima svoje mehanizme hvatanja ravnoteže odnosa, kao što vagon na početku vožnje podrhtava dok ne uhvati ravnotežu, tako i u zajednici ima trzaja dok ne postignemo sklad relacija. Treća tračnica je tračnica milosrđa i solidarnosti. Ova tračnica je važna za život crkve, svih osoba crkve. Sluga Božji Josip Stadler je imao snažan oslonac na sve tri tračnice, a na ovoj je bio posebno prepoznatljiv. Svjedočio je na svakom mjestu i u svakom vremenu kako crkva može ići prema planu Očevu samo ako vozi tračnicom milosrđa. Stadlerove sestre su pozvane živjeti upravo ovu vožnju, a to je najbolji dokaz da su Isusove i Stadlerove. Milosrđe i solidarnost je osobna iskaznica ne samo sestre Služavke Maloga Isusa, nego svakoga kršćanina. Neka nam nadbiskup Stadler svojim primjerom i zagovorom pomogne kako bi i mi prema njegovom poznatom geslu imali prema Bogu srce djetinje, prema bližnjem srce materinje, a prema sebi srce sudačko.

Kako je treći dan trodnevnice padao na dan petka, sveta misa u predvečerje Rafaelova, bila je u znaku čašćenja presvetoga Srca Isusova, a nakon svete mise adoraciju Presvetom Oltarskom sakramentu animirale su mlade sestre SMI.

Zahvaljujući *Radio Mariji* u devetnici je mogao sudjelovati širi krug vjernika i slušatelja *Radio Marije*. Zahvalne smo Bogu na daru duhovno – molitvenog zajedništva putem medija. Posebno u danima trodnevnice, kada su vjernici posredstvom *Radio Marije* mogli pratiti misno slavlje s prigodnim propovjedima.

s.a.

Dubrovnik

Priprava na slavlje 125. rođendana Družbe u samostanu Svete Obitelji

Od 15. do 23. listopada 2015., mi sestre u samostanu "Sv. Obitelji" u Dubrovniku, molile smo sa sestrama cijele Družbe devetnicu sv. Rafaelu za 125. obljetnicu Družbe. Kroz 9 dana imale smo Euharistijsko klanjanje od 16.30 do 17.30 sati u kapeli.

Molile smo, razmišljale u tišini, pjevale... - Kroz devetnicu razmišljale smo što je sve dobri Bog učinio na zemlji našem ocu Utemeljitelju, sluzi Božjem Josipu Stadleru, o svjedočanstvu njegova života prema Bogu i sirotinji! Mislima smo se vraćale u dane osnivanja naše Družbe...

Zahvaljivale smo dobrom Bogu za 125. godina postojanja naše Družbe, za naše Provincije, za nas sestre danas i naš pomladak kao i za Pokojne sestre... Molile smo sv. Rafaela da on prenese naše molitve pred lice Svevišnjega! - Molile smo Gospodina da nam oprosti sve naše propuste, za sve ono što nije bilo dobro, i što nismo uvijek bile produžena ruka za potrebne...! - Obnovi nas Gospodine i blagoslovi, da i mi možemo reći s papom Franjom: "Sa zahvalnošću gledati prošlost, s velikom ljubavlju živjeti sadašnjost, s nadom prigrliti budućnost"!

s. M. Magna Borovac

Rafaelovo u samostanu Egipat prigodom 125. rođendana Družbe

Subota, divan sunčan dan. Sestre dolaze iz Sarajeva i obližnjih mjesta. Sve smo radosne i sretne. U egipatskoj kapelici smo se svi okupili: naša djeca, PMI, dobročinitelji, naše pripravnice, sestre. Uz klicanje Isusu započinjemo svetu Misu koju nam slavi msgr. Egidije Živković, biskup iz Željezna. Sestra Manda sa pripravnicama animira sveto slavlje, našega jubilarnog Rođendana. U duhu vidimo oca Utemeljitelja i naše pokojne sestre s nama. U prikazanim darovima prikazale smo zahvalnost za našu prošlost, žar našega služenja danas i krijepost nade za blagoslovljenu budućnost. Kliktales bi s psalmistom od radosti: Kako je lijepo kada sestre žive zajedno!

Biskup Živković je podsjetio kako dolazi iz Austrije od kuda su davno došli pređi sluge Božjega, nadbiskupa Stadlera i kako je sretan da je na istom sveučilištu učio gdje je u Beču učio i mladi Josip Stadler. Izrazio je osobito zadovoljstvo i zahvalnost što sada Stadlerove sestre žive svoj Bogu posvećeni život i djeluju u biskupiji Željezno. U propovjedi je naglasio važnost osobina svakoga kršćanina, a te osobine su nezaobilazne za svaku redovnicu, za sestru SMI. Nastavio je kako redovnica ponajprije mora biti duhovna osoba. Treba se hraniti duhovnom hranom, sakramentima i božjom riječi. Po ovoj hrani Bog u sestrama djeluje i one žive snagom Duha, duhovne su osobe. Drugo na što je usmjerio pogled sestara je da redovnica mora biti i svjetovna osoba, misleći pri tome kako svaka sestra treba znati potrebe današnjeg čovjeka, svijeta u kojem živi. Redovnica treba u jednoj ruci držati bibliju – Božju riječ, a u drugoj novine. Iz biblije će crpsti znanje Riječi, a iz novina stanje ljudi kojima je poslana. Samo snažnom privrženošću istinama svete katoličke vjere redovnica će, zapravo, moći prosuditi stvarno stanje ovoga svijeta i razlučiti zadaće svoje zajednice i svoju vlastitu zadaću u svijetu. Treća odlika redovnice je da mora biti crkvena osoba. Duhovnost i svjetovnost se susreću u crkvi. Staviti se na raspolaganjem crkvi i u njen

život unijeti duhovnost koja proizlazi iz Bogu posvećena života po svetim zavjetima je poslanje i zadaću svake sestre SMI.

Utemeljitelj vaše Družbe je bio duhovan čovjek, bio je svjetski čovjek, bio je crkven čovjek. Učimo se od njega istinski i sa žarom živjeti sve tri slojevite dimenzije Bogu posvećenoga života. Preporučimo u ovoj sveto misi Isusu, Mariji i Josipu da u Stadlerovoj zajednici uvijek bude duhovnih zvanja koja će, kako kaže sveti Pavao, odijevajući redovničko odijelo odjenuti darove Duha koji nas čine duhovnim osobama.

Od prvog stola zajedništva svi smo prešli u blagovaonicu. Sestra Hinka i Katarina su nam pripremile raznovrstan, bogat i ukusan objed. Radovali smo se uz zdravice, pjesmu i dosjetke. Uz slavljeničku tortu sestra provincijalka M. Admirata Lučić je uputila Rafaelovsku jubilarnu poruku sestrama i djeci te obdarila prisutne zajednice i goste, novom knjigom dr. sc. Agneze Szabo o Utemeljitelju, te lijepo urađenim kristalom sa našim jubilarnim znakom. Završila je poruku besjedom svetoga Rafaela koju je sam izgovorio po završetku misije i na odlasku od obitelji Tobijine.

s.a

Proslava 125. rođendana Družbe

U samostanu "Antunovac" u Novoj Vesi, sestre zagrebačke provincije proslavile su 24. listopada, Dan osnutka i svetkovinu svetog arkandela Rafaela, kao zaštitnika Družbe. Pripremale su se Devetnicom, a kao bliža priprava je bila trodnevna duhovna obnova pod vodstvom doc. dr. sc. Marjana (Marina) Ninčevića.

U misnim slavljinama i prigodnom riječju evocirao je razmišljanja o vjeri koja potvrđuje smislenost čovjeka u cjelini. Među svim uzorima vjere kroz cijelu povijest posebno mjesto pripada Mariji koja potpunim povjerenjem Riječi Božjoj pristaje da izgubi svoj život radi Boga. U svom činu vjere,

Marija ne pušta Bogu da raspolaže samo njezinim duhom i njezinim srcem, nego također i njezinim tijelom. Njezina vjera nije, stoga, formula koja se može naučiti napamet. Kod nje vjera nije ni osjećaj, ni mentalna suglasnost sa činjenicama, niti slaganje s nekim načelima, njezina vjera je izbor i životno predanje. Bog, dakle, najprije traži naše povjerenje. Bez povjerenja u Boga, naša vjera stoji na slabim nogama. A kakva je moja vjera? Molim li ja u svim situacijama svoga redovničkog života: neka mi bude Bože po riječi tvojoj? Imam li povjerenja u Boga?

Drugog dana je u prvi plan došao Isus, što je On novoga donio u ljudsku povijest. Čovječanstvo je stoljećima vapilo za spasenjem i oslobođenjem, ali ga ljudi u Isusu nisu prepoznali ni prihvatili. Gotovo na svakoj stranici evanđelja čita se nerazumijevanje i neprihvatanje Isusove osobe. Isus je svojim životom i praksom zacrtao na ovoj zemlji

obrisu najkorjenitije životne prakse koja se ne temelji na vlasti, moći, prisili, zakonu, inteligenciji ili genijalnosti, već samo na snazi srca i ljubavi, na nesebičnosti i usmjerenju prema čovjeku kao bratu i Bogu kao zajednič-

kom cilju. Zbog te novosti su sveci svesrdno posvetili sav svoj život Bogu i braći ljudima. Isus nije pružio nikakav reformatorski, akcijski program niti bilo kakav moralni kodeks, donio je svoja paradoksalno i čudesno očita protuslovlja: prvi će biti zadnji, najsiromašniji najbogatiji, najslabiji najjači, najneznatniji najznamenitiji, kako on mironosac donosi rat među ljude... Nas je poučavao kako da postanemo blagi i krotki, jer je poniznost pretpostavka svake krjeposti. Dok se sve zemaljske revolucije izvode zemaljskim sredstvima i silama i rađaju gorkim plodovima, nama valja izvoditi revoluciju nebeskim mjerilima: preobraziti i preporoditi najprije svoju nutrinu, pokazati zauzetu, čvrstu vjeru koja može mijenjati lice zemlje, jer mijenja čovjeka iznutra.

Treći dan je Isus trebao upasti u zamku glede prve zapovjedi u zakonu, stare teme židovske rasprave. Jeli to ljubav prema Bogu ili pak ljubav prema čovjeku. Nema bogoljublja bez čovjekoljublja, niti obrnuto, bez ljubavi prema sebi. Ili je ljubav trodimenzionalna ili uopće nije ljubav. Čovjek nam bez Boga izmiče. Bog nam bez čovjeka izmiče. Razrješenje te dvojnosti nalazimo u osobi Isusa Krista. U njemu možemo ljubiti i Boga i čovjeka i nebo i zemlju. Ali treba još i treća dimenzija, ljubav prema samome sebi. Ako svoje dobro vidim u sebi, to je egoizam, svoje dobro vidim u svijetu, to je materijalizam, svoje dobro vidim u Bogu to je prava ljubav prema sebi. Sve je to isprepletano: jedinstvo u trojstvu, trojstvo u jedinstvu. Trodimenzionalnost ljubavi je misterij trojstvenoga Boga koji je ljubav. Ljubav je osnovna snaga svemira. Božja ljubav nas uvjerava da njezina ljepota i veličina nadilazi površne senzacije. Jedino je takav nesebičan život uvjet da budemo sretni. Ostvarenje Isusove zapovjedi kreće od bližnjega. Ljubav prema Bogu mjera je ljubavi prema čovjeku, a ljubav prema čovjeku mjera je vrijednosti našega života. Veličina naše vjere pokazuje se na onom rubnom području dobrih djela za koja nitko ne zna. Milosrdno srce je jedino u stanju ispuniti zapovijed ljubavi prema bližnjemu, jer milosrdno srce ne pita, već djeluje. Ako nam je ozbiljno stalo da radimo po Božjoj volji i da zračimo njegovom ljubavlju, Duh Sveti će obilno blagosloviti svaku našu odluku donesenu iz ljubavi.

Na svetkovinu sv. Rafaela svečano euharistijsko slavlje predslavio je mons. Antun Perčić. Propovjednik je dotakao svrhu naše Družbe, Utemeljiteljeve upute o vršenju i uvjetima poslanja, načine ostvarivanja misije služenja. Naglasak je stavio na molitvu i žrtvu da bi djelovanje bilo svrsishodno. O liturgijskoj molitvi i euharistijskoj žrtvi ovisi jačina žara u apostolskoj duši. Na slavljeničkom druženju u zajednici sestara sudjelovali su uz prisutne svećenike, časna majka s. M. Radoslava Radek i sestre iz naših samostana.

s. M. Ana Čajko - Šešerko

Uz proslavu 125. obljetnice Družbe 24. listopada 2015.

U našim samostanima i zajednicama u Provinciji, 24. listopada, svečano je proslavljen dan Utemeljnika Družbe, uz blagdan sv. Rafaela, zaštitnika Družbe, jer je prije 125. godine, na blagdan sv. Rafaela 1890. godine u Sarajevu, ustanovljena Družba sestara Služavki Malog Isusa, kao plod milosnog nadahnuća i evanđeoski odgovor nadbiskupa Josipa Stadlera na konkretne potrebe povjerenog mu puka. Ova jubilarna proslava obilježena je u Provinciji, prema mogućnostima svake pojedine zajednice, devetnicom, koju smo ove godine imale prema pripremljenoj knjižici od strane Vrhovne uprave, te trodnevnicom, i svečano na sam blagdan sv. Rafaela. Gdje je bilo moguće uz sestre su bili i naši vanjski suradnici Prijatelji Malog Isusa.

U provincijalnoj kući, samostanu sv. Ane, svečanosti je prethodila devetnica, koju smo molile prema pripremljenoj knjižici, uz Večernju molitvu. U trodnevnicu smo imale sv. misu s prigodnom propovijedi. Prvi dan trodnevnicu, 21. listopada 2015., svetu misu s prigodnom propovijedi imao je župnik župe sv. Križa don Mihael Jelavić. Misna nakana je molitva za duhovnu obnovu Družbe. U homiliji se osvrnuo na tekst iz evanđelja koje se čitalo toga dana Lk 12, 39-48, na temu budnosti i pripravnosti u svakidašnjem življenju, imajući na umu da kome je god mnogo dano, od njega će se mnogo iskati. Potrebno je živjeti odgovorno, mudro, razborito, imajući na umu da je smisao života u traženju i vršenju volje Božje, onoga što je Bogu milo. Uzor imamo u svom utemeljitelju sluzi Božjem nadbiskupu Stadleru, koji je ustrajno i revno bdio nad sobom, nad svojim životom i životom nadbiskupije kao vjerni i razumni upravitelj, i usmjeravao ih Božjim putem. Živio je evanđelje autentično, kroz blizinu svima osobito rubnima, potrebnima, živio ga je hrabro u dobru i zlu, te ustrajno kroz molitvu, traženje i vršenje

volje Božje u sebi, i radosno prenoseći svetost života drugima. Na kraju molitve vjernika zajednički smo izmolili molitvu za proglašenje blaženim i svetim našeg utemeljitelja. Drugi dan trodnevnice imale smo sv. Misu, s misnom nakanom zahvala Gospodinu za sve primljene milosti kroz 125 godina, i zahvalna molitva Gospodinu za naše dobročinitelje mrtve i žive. Svetu misu je predvodio don Ivan Sučić, župnika Slimena, koji je dulji niz godina bio naš vrijedni župnik u Velom Varošu. Istaknuo je važnost kreposti zahvalnosti Gospodinu za primljene milosti i darove, i naveo primjer zahvalnosti jednog od desetorice gubavaca, kojeg je Isusu izliječio. Taj dan se slavi i sv. Ivan Pavao II., papa, pa je prigoda da se Gospodinu zahvalimo i za sve što je preko toga svetog pape učinio za naš Hrvatski narod, kojeg je očinski ljubio. Potrebna nam je u našem životu Božja pomoć i zaštita, pomoć i zaštita anđela čuvara, kao i pomoć drugih ljudi, kao što i mi trebamo misliti na druge i drugima činiti dobro, kako bi ili mili Bogu i ljudima. Na kraju propovijedi s don Ivanom smo izmolile molitvu Anđelu čuvaru, a na kraju sv. Mise molitvu za proglašenje blaženim i svetim našeg utemeljitelja. Treći dan devetnice imale smo cjelodnevno euharistijsko klanjanje s postom, koje je završilo večernjom sv. Misom i prigodnom propovijedi, koju je predvodio prof. don Vedran Torić.

U subotu, 24. listopada 2015., na 125-ti rođendan Družbe svečanu sv. misu je predvodio prof. dr. don Ante Mateljan. Na početku svete mise pozvao nas je na zahvalnost Gospodinu za primljene milosti kroz proteklih 125 godina života Družbe, na pokajanje za sve ono što nije bilo u skladu s Božjom voljom, i da upravimo pogled u lice Božje i pitamo se pred tim licem kako što bolje ići naprijed, kako biti u daljnjem životu što bolji odsjaj Božjeg lica, jer mi smo Božje ogledalo. Don Ante u homiliji se osvrnuo na promišljanja pape Franje koja je potkraj protekle godine iznio u svom govoru na susretu s članovima Rimske kurije za koju je rekao kako je zamišlja kao mali model Crkve i kao živo i dinamično tijelo koje je, kao i svako ljudsko tijelo, izloženo bolestima i nemoćima. I redovnička zajednica, kao jedan organizam koji sastavljen od više članova kao mnogih udova čini jedno, izložena je bolestima i slabostima. Dobro ih je uočiti, s njima se osobno susresti i nastojati ih liječiti i ispravljati, kako bi bolje funkcionirali, svjedočili Božu prisutnost u ovom svijetu. Don Ante podsjetio je na svaku od tih 15 spomenutih bolesti i nemoći, dodavši da Papa svojim stavovima i ovim mislima sigurno dobar poticaj svima nama za unutarnje vlastito preispitivanje savjesti. Među bolestima nalaze se osjećaj besmrtnosti i narcizma kao da smo nezamjenjivi. Zajednica koja nije samokritična, koja se ne posuvremenjuje, koja ne nastoji vidjeti sliku Boga utisnutu na licu drugih, osobito najslabijih i najpotrebitijih, koja se ne nastoji poboljšati je bolesno tijelo. Lijek za tu bolest je milost da se osjetimo grešnicima i kažemo svim srcem: 'Sluge smo beskorisne. Učinili smo što smo morali učiniti' (Lk 17, 10). Druga je bolest 'mortalizam'

kao "Martin kompleks", pretjerana zauzetost. To je bolest onih koji su uro-
njeni u posao, zanemarujući, neizbježno, 'bolji dio': sjesti i otpočiniti do
Isusovih nogu (usp. Lk 10,38-42). Zato je Isus pozivao svoje učenike da
'malo otpočinu' (usp. Mk 6,31), jer zanemarivanje nužnog odmora dovodi
do stresa i uznemirenosti. Treća je bolest mentalna i duhovna
"okamenjenost" od koje boluju oni koji imaju srce kameno i "tvrđi vrat" (Dj
7,51-60); oni koji gube unutarњи spokoj, vedrinu i odvažnost i sakrivaju se
ispod papirâ te postaju "strojevi koji obavljaju radnje", a ne "Božji ljudi".
Opasno je izgubiti ljudsku osjetljivost potrebnu da bi plakali s onima koji
plaču i radovali se s onima koji se raduju! Kao kršćanke i redovnice treba-
mo gajiti osjećaje poniznosti, nesebičnosti, velikodušnosti. Četvrta je bolest
pretjeranog planiranja i funkcionalizma. To se događa kad apostol sve paž-
ljivo isplanira i vjeruje da će stvaranjem savršenog plana stvari napredova-
ti, te se tako pretvara u knjigovođu ili računovođu. Nužno je, rekao je Papa,
sve dobro pripremiti, ali nikada pritom ne pasti u napast da sputavamo i
upravljamo slobodom Duha Svetoga, koja uvijek ostaje veća, darežljivija od
svih ljudskih planiranja. Peta je bolest slabe koordinacije. To je kad udovi
gube zajedništvo jedni s drugima i tijelo gubi svoju skladnu funkcionalnost i
svoju odmjerenost, postaje orkestar koji proizvodi buku, jer njegovi članovi
ne surađuju i ne žive duh zajedništva i izostaje timski rad. Šesta bolest, na-
vodi Papa Franjo, je "duhovni Alzheimer", to jest zaborav 'povijesti spase-
nja', osobne povijesti s Gospodinom, "prve ljubavi" (Otk 2,4). Vidimo znako-
ve te bolesti kod onih koji su izgubili sjećanje na susret s Gospodinom; kod
onih koji u potpunosti ovise o svojoj sadašnjosti, svojim strastima, hirovima
i slabostima; kod onih koji oko sebe grade zidove i navike te postaju, sve
više i više, robovi idola koje su isklesali vlastitim rukama, rekao je Papa.
Sedma je bolest suparništva i umišljenost kad izgled, boje odjeće i znakovi
časti postaju primarni životni cilj, zaboravljajući riječi svetoga Pavla: 'nika-
kvo suparništvo ni umišljenost, nego – u poniznosti jedni druge smatrajte
višima od sebe; ne starajte se samo svaki za svoje, nego i za ono što se tiče
drugih' (Fil 2,1-4). Osma je bolest egzistencijalne shizofrenije. To je bolest
onih koji žive dvostruki život, koji gube dodir sa stvarnošću, sa stvarnim
ljudima, i stvaraju tako vlastiti paralelni svijet, svijet duhovne praznine i
licemjerja, u kojem ostavljaju po strani sve ono što sa strogošću uče druge i
počinju živjeti skrivenim životom. Deveta je bolest naklapanja, mrmljanja i
ogovaranja. To je ozbiljna bolest, koja počinje jednostavno, možda samo
običnim trivijalnim razgovorom, te obuzme osobu koja postaje "sijač kuko-
lja" (poput Sotone), i u mnogim slučajevima "hladnokrvni ubojica" dobroga
glasa bližnjih, svoje subraće i susestara. To je bolest kukavicâ koje nemaju
hrabrosti reći nešto u lice osobama pa im govore iza leđa. Deseta je bolest
obožavanja vođâ, dodvoravanja nadređenima. To su ljudi koji u obavljanju
svoje službe misle samo na ono što moraju postići a ne ono što moraju dati.

To su sitne duše, nesretni ljudi koji se vode isključivo vlastitom pogubnom sebičnošću (usp. Gal 5, 16-25). Jedanaesta je bolest ravnodušnosti prema drugima, kad svatko misli samo na sebe i gubi iskrenost i toplinu ljudskih odnosa, kad onaj koji je najiskusniji ne stavlja svoje znanje u službu manje iskusnih, kad ne želi podijeliti s drugima što bi djelovalo pozitivno, kad, iz ljubomore ili lukavosti, osjeća radost zbog tuđeg pada namjesto da drugoga podigne i ohrabri. Dvanaesta je bolest smrknuto lice kao na pogrebu. Apostol mora težiti tome da bude uljudna, vedra, oduševljena i vesela osoba koja posvuda širi radost. Srce puno Boga je sretno srce koje zrači radošću i prenosi je na sve oko sebe. Ne gubimo dakle taj duh radosti, humora, koji nas čini dragim ljudima, čak i u teškim situacijama. Trinaesta je bolest zgrtanja materijalnih dobara, ne iz nužde, već samo radi nekog osjećaja sigurnosti. Zgrtanje samo otežava i nezaobilazno usporava hod. Papa je kod ove bolesti iznio jednu anegdotu. Podsjetio se kako su španjolski isusovci opisivali Družbu Isusovu kao "laku konjicu Crkve". "Sjećam se premještaja mladog isusovca, kada su se na kamion tovarila mnoga njegova dobra predmeti: torbe, knjige, predmeti i darovi. Tada mu jedan mudri stari isusovac, koji je to promatrao, reče: 'zar je to laka konjica Crkve?'. Naše su selidbe znak te bolesti", rekao je Papa. Četrnaesta je bolest zatvorenih krugova, gdje pripadnost grupi postaje jača od pripadnosti Tijelu i, u nekim situacijama, samome Kristu. Posljednja, petnaesta, bolest s Papinog "popisa" je svjetovna dobit, kad apostol pretvara svoju službu u vlast, a svoju vlast u robu za stjecanje svjetovne dobiti ili više moći. To je bolest ljudi koji nezasično pokušavaju uvećati svoju moć i da bi to postigli ne prezaju ni od klevetanja, ocrnjivanja i diskreditiranja drugih, čak i u novinama i časopisima. Oni to naravno čine samo radi vlastitog pokazivanja i dokazivanja da su sposobniji od drugih. I ta bolest nanosi mnogo zla Tijelu, jer dovodi ljude do toga da opravdavaju korištenje svakog sredstva za postizanje tog cilja, često u ime pravde i transparentnosti! Svoj govor Papa je završio duhovitom opaskom: "Jednom sam pročitao da su svećenici poput zrakoplova: vijest je samo kada padnu, no ima ih toliko koji lete. Mnogi kritiziraju a malo ih je koji mole za njih. To je vrlo lijepa izreka, ali i vrlo istinita, jer naglašava važnost i osjetljivost naše svećeničke službe i koliko zla može čitavom tijelu Crkve nanijeti samo jedan svećenik koji 'padne'". Don Anto nas je pozvao da zahvalimo Gospodinu za one koji među nama lete u svom pozivu, kao i za one koje nisko lete i prijete im opasnost da padnu. Molimo svete anđele čuvare, osobito danas arhanđela Rafaela, da bdiju nad nama, nad našom Družbe svojim zagovorom. Prati nas i dalje na našem svakidašnjem predanju Isusu i bližnjima.

Poslijepodne don Ante Mateljan imao je susret s Prijateljima Malog Isusa u župi sv. Spasa ne Mejašima, koje kao vjerni duhovnik prati već više godina. U ovo subotnje jutro jedan autobus Prijatelja Malog Isusa s nekoliko sesta-

ra, predvođen s. Dolores Brkić, provincijskom pročelnicom za Prijatelje Malog Isusa pošao je iz Splita put Sarajeva na sutrašnje centralno slavlje, a danas će se na putovanju susresti s važnijim mjestima vezanim uz život nadbiskupa Stadlera i Družbe. Sutra, u rano nedjeljno jutro, poći će iz Splita jedan autobus sestara i novakinja, prevođen provincijskom glavaricom s. Anemarie Radan, na centralno slavlje na razini Družbe proslave 125. godišnjice Družbe Sarajeva. Također će i sestre iz Metkovića skupa s Prijateljima Malog Isusa poći na slavlje u Sarajevo. U našoj splitskoj Provinciji svečano ćemo obilježiti 125. obljetnicu Družbe u četvrtak 29. listopada 2015., u nadbiskupskom sjemeništu u Splitu. Svetu misu zahvalnicu predvodit će otac nadbiskup mons. Marin Barišić s početkom u 16,30 sati. Nakon toga bit će svečana akademija, na kojoj će biti predstavljena knjiga dr. Agneze Sazbe "Josip Stadler, prvi vrhbosanski nadbiskup i utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa", a nakon toga domjenak. Hvala Bogu na ovom milosnom jubilarnom daru, i dao Bog da mu na slavu u braći ljudima vjerno služimo i danas i sutra.

s. M. Maneta Mijoč

Zagreb

Svečana proslava 125. obljetnice Družbe u Sarajevu

Radosna i zahvalna srca okupile smo se 25. listopada 2015. u katedrali Srca Isusova u Sarajevu kako bismo izrekle hvalu Bogu za 125-godišnji život Družbe sestara Služavki Maloga Isusa. Tu, u Stadlerovoj katedrali i pod njegovim okriljem, u slavlju je pod vodstvom provincijske glavarice s. M. Katarine Penić-Sirak sudjelovalo dvadeset sestara zagrebačke Provincije Presvetog Srca Isusova i Marijina u zajedništvu sestara iz drugih Provincija Družbe.

Proslava je započela svečanom svetom misom u sarajevskoj katedrali koju je predvodio preuzvišeni Vinko kard. Puljić, vrhbosanski nadbiskup u zajedništvu s mons. Matom Uzinićem te brojnim svećenicima. Sestrama su se u slavlju pridružili i njihovi vanjski suradnici Prijatelji Maloga Isusa, dobročinitelji te brojni vjernici. Kardinal Puljić je u svojoj homiliji zahvalio sestrama za njihovo služenje u Crkvi kroz proteklih 125 godina, zatim ih ohrabrio da i dalje nastave svoje djelo kao što je to činio njihov Otac Utemeljitelj sl. Božji Josip Stadler, jer i u ovo sadašnje vrijeme ima i te kako mjesta za služenje siromasima. Posebno je naglasio da sve što čine, neka čine iz ljubavi jer „najbolja optika je ljubav“. Sestre su nakon svete Pričesti obnovile svoje zavjete, zahvalile Bogu pjevajući Tebe Boga hvalimo, a potom se kardinal i sva asistencija uputila na grob sl. Božjega Josipa Stadlera, te su svi zajedno

izmolili molitvu za proglašenje blaženim sluge Božjega nakon koje je katedralu ispunio glas sestara pjevanjem himne Družbe.

U popodnevним satima održana je u Katoličkom školskom centru akademija na kojoj je predstavljena nova knjiga o Ocu Utemeljitelju dr. sc. Agneze Szabo pod naslovom „Josip Stadler prvi vrhbosanski nadbiskup i Utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa“. O knjizi su govorili postulator kauze za proglašenje blaženim Sluge Božjega don Pavo Jurišić, zamjenica vrhovne glavarice s. M. Vesna Mateljan te autorica knjige dr. Agneza Szabo. Sve su pjesmom popratile sestre, a sudjelovali su i Prijatelji Malog Isusa te djeca dječjeg doma „Egipat“.

Poseban pozdrav svim uzvanicima i čestitku svim sestrama, sestrama novakinjama i pripravnicama uputila je časna majka s. M. Radoslava Radek, kao i provincijska glavarica sarajevske Provincije s. M. Admirata Lučić, koja je bila domaćin slavlja.

Nosimo lijepe uspomene na ovaj dan, srca puna radosti, topline i ohrabrenja za nastavak našega služenja. No prije svega, pune smo zahvalnosti Gospodinu što nas je pozvao baš u ovu Družbu sestara Služavki Maloga Isusa, zahvalne smo na daru Oca Utemeljitelja, zahvalne smo na svakoj milosti kojom nas je obogatio, kojom nas je hrabrio i jačao u teškim vremenima za Družbu, u vremenima rata, progona, siromaštva, bijede. Zahvalne smo što nas i dalje obnavlja po novim zvanjima i svima nam daje ustrajnosti i odvažnosti koračati za njim kako u teškim trenucima tako i u trenucima mira i

radosti. Zahvalne smo mu što nas ljubi. Molimo ga da i dalje bude uz nas, da nas vodi i pomogne nam ustrajati i vršiti povjereno nam djelo služenja gledajući u svakome lik malenog Isusa u jaslama, te po uzoru na Oca Utemeljitelja u svemu dopustiti da se vrši Njegova volja i proslavlja Njegovo sveto Ime. Živio Mali Isus, uvijek u našim srcima!

s. M. Martina Vugrinec

Metković

Rođendan Družbe proslavljen u samostanu Svete Obitelji

Sestre Služavke Maloga Isusa i Prijatelji Maloga Isusa iz Metkovića u subotu 24. listopada zajedno su proslavili 125. rođendan Družbe. U ranim jutarnjim satima, još po mraku, samostanskoj kapeli naših sestara radosno su pohitali PMI s obje strane Neretve.

Svima prisutnima, kao i onima koji nisu mogli biti s nama, želja je bila u zajedništvu s našim sestrama svečano proslaviti Sv. Rafaela, Dan osnutka Družbe. Okupljeni u velikom broju, ispunjeni milošću Božje blizine, proslavu smo započeli sv. misom koju je predvodio fra Petar Gulić, župnik Župe sv. Ilije u Metkoviću. Najrevniji članovi dječjeg zbora pod vodstvom s. Vedrane uljepšali su jutarnje slavlje svojim milozvučnim pjevanjem. Okupljeni oko svetoga stola, zahvaljivali smo Bogu za: životno djelo Oca Utemeljitelja, svaku sestru koja je svojom ljubavlju i predanjem utkana u povijest Družbe te sve suradnike i dobročinitelje naših sestara, a posebno za PMI-e. Molitve ove zajednice posebno su bile upućene za sve pokojne sestre, za sve bolesne i nemoćne te za sve koji nisu u mogućnosti biti s nama, a htjeli su.

Poslije sv. Mise radost zajedništva prenijeli smo za obiteljski stol u samostanskoj blagovaonici, gdje su nas naše sestre srdačno i veselo primile i okrijepile. Posebnu dobrodošlicu izrazila nam je s. Branka, kućna predstojnica, te nam u svakodnevne molitve preporučila sve potrebe Družbe, a posebno nova duhovna zvanja. Radosno jutarnje osvježanje unijela su djeca iz zbora, koja su nastavila pjevati i tijekom ugodnog prijateljskog druženja nas starijih.

*Marijana Udženija Grgurović,
animatorica PMI*

Proslava 125. godišnjice naše Družbe

Godine 2014. na blagdan sv. Rafaela, svečano je otvorena 125. godišnjica naše Družbe u Sarajevskoj katedrali (grob našeg oca Utemeljitelja). Tim danom započela je priprava u svim našim zajednicama, svaka prema svojim mogućnostima. U isto doba započela je i godina posvećenog života, proglašena od papa Franje. Tom zgodom, papa Franjo, časna majka s. Radoslava Radek i s. provincijalka Anemarie Radan, poslali su nam svoje poslanice s prigodnim sadržajem.

Ova godina bila je prigoda da preispitamo naš redovnički život kako u cjelini tako i osobno u svijetlu našeg oca utemeljitelja Josipa Stadlera, a nadasve lika Isusa Krista najvećeg uzora, našeg zaručnika. Osvijetljene tim likovima

mogle smo uočiti, gdje smo i kako ih nasljedujemo kao vodiče. Mogle smo uočiti dosta pozitivnog djelovanja u ovom sekulariziranom društvu, kao i naše osobne propuste u našem služenju karizme.

Bilo je prostora za zajedničku molitvu, Euharistijsko slavlje, duhovne vježbe, rekolekcije, hodočašća

....

Mi, ovdje i sada, imamo priliku nasljedovati Isusa Krista, u našim bolesnicima, čiji smo mi glas kao i svjedočiti tu ljubav osoblju s kojima radimo, s kojima se svakodnevno susrećemo. Svakodnevno slavimo sv. Euharistiju popraćenu prigodnom homilijom vezanu za misna čitanja.

Na dan Družbe, na sv. Rafaela 24. listopada, ove godine slavile smo svetu Misu zahvalnicu, na kojoj je naš novi duhovnik lijepo ocrtao naš povijesni hod kao i lik našeg sluge Božjeg Josipa Stadlera. Toj svetoj misi prethodile su tri mise po nakani naših poglavara. Slijedila je večera, na koju smo pozvale svećenike našeg dekanata, koji su nam uvijek na usluzi, njih ima četvorica, jedan od njih je iz Konga.

Na dan 25. listopada slavile smo nedjeljnu Euharistiju, na kojoj bude i do 70 osoba. Naš direktor, praktični katolik, gospodin Gery Lefebvre, uzeo je riječ i svakoj pojedinačno se zahvalio za sve učinjeno u ovoj Ustanovi, nakon čega je slijedio pljesak. Lijepo je zvučalo to priznanje. Tom prigodom čestitao je cijeloj našoj Družbi.

Neka nas Gospa Mira, zaštitnica ove ustanove, i dalje čuva i štiti u službi Njenog Sina.

Sestre Audregnies

Haiti

Na Haitiju proslavljen jubilarni 125-ti rođendan Družbe sestara SMI

Radosne i zahvalna srca na svim primljenim milostima za povijesni hod kroz 125 godina nas sestara Služavki Maloga Isusasma proslavile i na dalekom i siromašnom Haitiju, na drugom dijelu planete.

Svečanu sv. Misu zahvalnicu za ovaj veliki jubilej, 24. listopada 2015. godine je predslavio apostolski nuncij na Haitiju, mons. Eugene Martin Nouget, u koncelecijaciji domaćih svećenika i redovnika.

Naš jubilej smo proslavili u zajedništvu sa drugim dragim redovnicama, prijateljima, našom djecom i haićanskim narodom zahvalivši Bogu za ove povijesne godine, za sve sestre koje su dale svoje živote u službi Malome Isusu, te i za sve nas žive da Mu ostanemo vjerne u vršenju karizme i radosnom svjedočanstvu Služavke.

Slaviti 125 godina Družbe za nas znači slaviti 125 godina života i karizme koju nam je u baštinu ostavio sluga Božji Josip Stadler, karizme koja je kroz više od jednogstoljeća služila siromašnima i brinula za siromašnu i napuštenu djecu, te siromašne i odbačene starije osobe. I ne samo to, nego i Božju ljubav koja se nama i kroz nas očitovala svima onima koje smo kroz svoje služenje susretale.

Posebno smo bile počašćene prisutnošću apostolskog nuncija mons. Nuge-
ta, i njegovog tajnika mons. Giuseppea Trentadue. Njihova prisutnost uveli-
ke je uzveličala ovo slavlje, a sve prisutne je oduševila njihova radost i
spontanost.

Naša draga djeca iz Cardinal Stepinac Children's Home su pod sv. Misom
animirala, pjevala, čitala čitanja i sa nama sestrama prinosila prinosne da-
rove. Njihovi mili i složni glasovi su naša srca uzdigla ka Gospodinu. Zahva-
ljujući bogoslovima Monfortancima djeca su pjevala kao pravi profesional-
ci, radosni i ponosni jer su dočekali trenutak da svim srcem zapjevaju Ma-
lom Isusu i dadnu hvalu Bogu za nas sestre Služavke Malog Isusa i za naš
dolazak na Haiti. Jako smo ponosne na njih i njihov doprinos ovom našem
povijesnom danu, slavlju Jubilarnog rođendana Družbe.

Nakon svete mise bio je priređen ručak, uz druženje, radosnu pjesmu i
animaciju koju su pripremili bogoslovi Monfortanci. Radost obiteljskog
zajedništva potrajala je do popodnevnih sati.

Gledajući povijesni hod nas sestara, karizmu koju nam je sluga Božji Josip
Stadler darovao, preko nas i cijeloj Crkvi, u našem srcu se rađa velika ra-
dost da smo i na drugom dijelu naše zemaljske kugle, na Haitiju, mogli prosl-
laviti ovaj jubilej među ovim siromašnim narodom.

Ova zemlja, Haiti, nas sa svojim siromaštvom i osnovnim ljudskim potre-
bama vraća na početke naše drage Družbe...koja je upravo radi ovakvih i
osnovana, živjela i opstala.

Svaki dan iznova nastojimo živjeti Utemeljiteljevu „Bog je davao, daje i da-
vat će“. S ovim mislima Bogu zahvaljujemo na svakom danu u kojem nas je

obasuo svojim darovima, te Ga molimo da nas i dalje prati u svim danima našega života i služenja u siromašnom haićanskom narodu.

U našem služenju i misijskom poslanju svoju pomoć nam pruža i s. Mirjam Filipović, Služavka Kristova. Zajedničkim snagama i ljubavlju nastojimo služiti Malome Isusu. Raduje nas njezina prisutnost među nama, a vjerujemo da je i za njezin dolazak zaslužan naš dragi otac Utemeljitelj. Neka mu je čast i hvala i za ovu prvu zajedničku misiju služenja Služavki Maloga Isusa i Služavki Kristovih u dalekom svijetu, u misijama.

Radost toga dana i danas je još uvijek prisutna u srcima svih nas: djece, personala i sestara. Živo se sjećamo toga dana i Bogu zahvaljujemo na radosti koju nam je ulio u srce.

Bogu smo zahvalne za ovaj veliki Jubilej koji naša Družba slavi, te radosne da ga možemo proslaviti i u dalekom Haitiju, da ljudi druge kulture mogu upoznati Stadlerovu karizmu koja živi po njegovim sestrama gdje god da jesmo. Živio Mali Isus!

*s. Liberija Filipović i s. Ana Uložnik,
Služavke Maloga Isusa*

Čardak - Doloroza

Hodočašće na groblje sestara povodom 125. obljetnice Družbe

Naša Družba sestara Služavki Maloga Isusa svečano je proslavila 24. listopada 2015., 125. obljetnicu svoga postojanja. Veliki i časnii jubilej bio je za sve sestre prava prigoda zahvaliti dobrom Bogu za oca Utemeljitelja, slugu Božjega Josipa Stadlera, i za divna djela koja je izveo po Družbi i njezinim članicama u prijednom povijesnom vremenu. U okviru svih programa kojima je obilježen jubilej, Sarajevska Provincija Bezgrješnog Začeca BDM, na čelu s provincijalom poglavaricom s. Admiratom Lučić, organizirala je hodočašće sestara iz Provincije na grobove pokojnih sestara na *Dolorozi* u Čardaku kod Modriče, koje je održano na Dušni dan, 2. studenog 2015. pod geslom: Sa zahvalnošću gledati prošlost, s velikom ljubavlju živjeti sadašnjost, s nadom prigrliti budućnost. (papa Franjo).

Na groblju u Čardaku počiva najveći broj pokojnih sestara Družbe, počevši od onih prvih pa sve do danas. Sestre su ovim hodočašćem željele zahvaliti za sve pokojne sestre koje svoj smiraj uživaju na groblju na *Dolorozi* u Čardaku, kao i na ostalim grobljima na području Bosne i Hercegovine, Hrvatske, Slovenije, Crne Gore, Vojvodine, Njemačke ...

Vrhunac hodočašća bila je Sveta misa, što ju je u prijepodnevnim satima na groblju predslavio vlč. Pavo Kopic, župnik u Čardaku, u koncelebraciji s vlč. Markom Perićem, dugogodišnjim župnikom župe Gromiljak i prijateljem sestara.

U svojoj propovijedi župnik vlč. Kopic, se osvrnuo na prijedenu povijest sestara Služavki Maloga Isusa u Čardaku i na sva djela koja i danas govore o sestarskoj ljubavi prema Bogu i bratu čovjeku. Zahvalio je sestrama što su u svojoj 125. obljetnici Družbe ovim hodočašćem počastile grobove svojih ses-

tara i na neki način oživile sjećanje na vremena kad su sestre u svom samostanu u Čardaku bile brojne i kad su župi Čardak i ovom kraju služile u du-

hu karizme svoga Utemeljitelja. Zaželio je da Družba i nadalje, zajedno sa sestrama koje sada djeluju u Čardaku, bude promicatelj sjećanja prošlosti na ovim prostorima.

Na koncu svete Mise, s. provincijalka Admirata pozdravila je župnika vlč. Pavu, sestre i vjerne

niko koji su bili na Misnom slavlju i svima zahvalila na sudjelovanju. Rekla je da stojimo na svetom tlu, kojim je nekada hodao sluga Božji Josip Stadler, a njegove sestre Služavke započele veliko poslanje.

Uslijedio je molitveni program na grobovima sestara, kojeg donosimo u cijelosti.

Bože u pomoć mi priteci
Gospodine, pohiti da mi pomogneš
Slava Ocu i Sinu...
Aleluja!

Pjesma:

- *Isus usta slavni, a mrak nesta tamni, teška žalost minu, dan veselja sinu, aleluja!*
- *Dan je sad veselja, dan je Spasitelja; hvalu svi mu dajmo, veselo pjevajmo, aleluja!*
- *A kad uskrsnemo, daj da začujemo glas tvoj božanstveni: Dođite svi k meni, aleluja!*

Drage sestre!

Nalazimo se na tlu našeg groblja na *Dolorozi*, na kojem svoj smiraj uživa najveći broj sestra naše Družbe, počevši od onih prvih pa sve do danas. Sjedinimo se u molitvi s našim sestrama koje počivaju na ovom groblju, kao i na grobljima u raznim mjestima Bosne i Hercegovine, R. Hrvatske, Crne Gore, Slovenije, Vojvodine, Njemačke i drugdje.

Prije 125 godina naša je Družba, pod okriljem i zagovorom svetoga arkanđela Rafaela, započela pisati knjigu života, čije smo sadržaje s ljubavlju iščitavale na svečanoj proslavi 125. obljetnice Družbe, koju smo u Sarajevu svečano slavili prije samo nekoliko dana. Tog smo dana mogle, u svečanom molitvenom ozračju, srcem dotaknuti naše početke, naše prve sestre, prvu kuću u Mjedenici ulici, prve siromahe koji su u toj siromašnoj kući našli svoj smiraj, prve sestre koje su započele prigibati svoja koljena i služiti Malom Isusu u svakom potrebitom čovjeku. U tom trenutku slavlja naše obljetnice osjetile smo i ljepotu Božjeg blagoslova kojeg su nam donijeli naši prvi početci. Iz tih početaka raslo je i izraslo veličanstveno stablo života naše Družbe. Na istoj proslavi jubileja 125 obljetnice, mogle smo osjetiti ljepotu svetačkih nadahnuća oca Utemeljitelja, njegovih herojskih djela, a i djela naših sestara koje su ugradile život u rast Družbe i Crkve.

U prigodi ove značajne 125. obljetnice, došle smo k vama, drage naše pokojne sestre koje počivate na ovom groblju, kao vaše susestre i kao hodočasnice, koje ćemo se jednoga dana k vama pridružiti u vječnoj Domovini. Želimo danas za vas moliti i zahvaliti vam za herojske primjere života, za vašu bogatu duhovnu baštinu koju ste nam podarile. Svojim životom svje-

dočile ste pobjedu života nad smrću, mirotvornost, blagost, strpljivost. Plo-dovi vaših života nas zadivljuju, jer ste uspjele osmišljeno živjeti i svako umiranje pretvoriti u blagoslovni dar. Dijelile ste se drugima, potrebitima, poput kruha, koji je u izobilju lomljen i razdavan za život i životnost svega što ste svojim poslanjem doticale. Mukotrpní fizički rad, siromaštvo, nera-zumijevanje, glad, podnosile ste u vjeri. Mi vam se danas divimo i kao da se ne osjećamo dovoljno prikladne pred veličinom toga dara kojeg ste nam ostavile.

U povijesti Družbe piše da je 23. rujna 1901. godine otac Utemeljitelj poslao 24 sestre, u pratnji preč. Vinka Palunka, povremenog duhovnog upravitelja Družbe, na veliki posjed Vrhbosanske nadbiskupije, zvanu *pustaru*. Stigle su na veliko polje muke, pod vedro nebo. Vrijedne sestarske ruke ubrzo su zvanu *pustaru* pretvorile u rodnu žitnicu, koju je otac Utemeljitelj nazvao-*Polje svete Filomene*. Doista, sestre su bile teške radnice i velike mučenice. Imale su veoma razvijen osjećaj za patnju, samoprijegor i odricanje. Zadi-vljujuće je da kroz deset godina života i rada na tom imanju ni jedna sestra nije napustila Družbu, dok ih je, nažalost, u tom istom vremenskom perio-du umrlo 13 sestara od tuberkuloze, i to u vrlo mladoj dobi. Sestre su na tom imanju, na polju svete Filomene, ostale sve do 1911. godine, kada su se preselile u *Dolorozu*, naš samostan i imanje što ga je sestrama kupio otac Utemeljitelj. Sestre su s *Doloroze* dva puta u svojoj povijesti doživjele stra-hote rata, izbjeglištva i otuđenja svega što su svojim rukama priskrbile. U svemu tome imale su milost, sve te tužne događaje prihvaćati u vjeri i iz vjere. Inače bi se njihove nade ugasile. To su nam vjeru posvjedočile naše pokojne sestre koje počivaju na ovom groblju i ostalim grobljima. Zato smo danas došle reći: ***Isuse, hvala ti za naše sestre!***

- Hvala Ti za prve 24 sestre, koje je otac Utemeljitelj 23. rujna 1901. godine poslao na veliki posjed Vrhbosanske nadbiskupije, zvanu *pustaru*, *Polje svete Filomene*, da ga obrađuju! ***Isuse, hvala Ti za naše sestre!***
- Hvala Ti za njihovu vjeru kojom su osmislile i zagrlile patnju svojih početaka pod vedrim nebom i beskrajno neobrađenom površinom zemlje na *Polju svete Filomene*. ***Isuse...***
- Hvala Ti za Presvetu Euharistiju, kojom si krijepio njihovu dušu i podarivao im snagu i pouzdanje u Tvoju dobrotu. ***Isuse...***
- Hvala ti za Tvoju Presvetu Riječ, koju su naše sestre životom svje-dočile i iz nje živjele. ***Isuse...***
- Hvala Ti za sve molitve kojima su Te naše sestre slavile. ***Isuse...***
- Hvala za njihovo osmišljeno življenje svih patnji i nedaća, za ustraj-nost i strpljivost. ***Isuse...***

- Hvala za prvih trinaest sestara koje su na imanju Filomena premislile, i to u ranoj životnoj dobi, od prevelikih napora rada i svih iscrpljenosti. **Isuse...**
- Hvala ti za patnje koje su sestre podnosile zbog nedovoljnog razumijevanja u životnim potrebama. **Isuse...**
- Hvala Ti za zemaljsko vrijeme koje si im poklonio, a koje su Ti one uzdarjem uzvratile. **Isuse...**
- Hvala T za sve sestre koje su dva puta u ratnim viorima bile prisiljen ostaviti ovaj samostan, crkvu i sve što su posjedovale i tražiti utočište posvuda. **Isuse...**
- Hvala Ti za naše pokojne sestre cijele Družbe koje počivaju na brojnim grobljima. **Isuse....**
- Hvala Ti za sestre koje sada ovdje žive i vrše svoje poslanje, kao i za sve sestre koje su ikada ovdje bile i radile. **Isuse....**

Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetomu! Kako bijaše na početku tako i sada i vazda uvijek vjekova Amen

- Po primjeru i zaslugama naših pokojnih sestara, udjeli nama danas, pouzdanje u Tvoju ljubav, molimo Te. **Usliši nas, Oče!**
- Po primjeru i zaslugama naših pokojnih sestara, pošalji nam novih duhovnih zvanja, molimo Te! **Usliši...**
- Po primjeru i zaslugama naših pokojnih sestara, nauči nas u svemu Tebi, Isuse, zahvaljivati, molimo Te! **Usliši...**
- Po primjeru i zaslugama naših pokojnih sestara, nauči nas snagu crpiti iz Presvete Euharistije i Tvoje Riječi, molimo Te! **Usliši..**
- Po primjeru i zaslugama naših pokojnih sestara, oslobodi nas o pogubnih želja, molimo Te! **Usliši...**
- Po primjeru i zaslugama naših pokojnih sestara nauči nas ispravno vrjednovati našu duhovnu baštinu i na njoj ti uvijek zahvaljivati, molimo Te! **Usliši...**
- Po primjeru i zaslugama naših pokojnih sestara oslobodi nas od nemara za Tvoja nadahnuća, molimo Te! **Usliši...**
- Po primjeru i zaslugama naših sestara udjeli nam zahvalnost za sve župnike ove župe, za duhovnike od sestara, za sve dobročinitelje, molimo Te! **Usliši...**

Slijedi čin polaganja svijeća na grobove sestara.

Pomolimo se

Nebeski Oče, od Tebe nam dolazi život i Tebi se vraća. Dao si nam ovaj boravak na zemlji kako bismo se pripremili na sudjelovanje u Tvojim vječnim ljubavi. Molimo Te danas za naše sestre koje počivaju na ovom groblju, kao i za sve naše sestre koje počivaju na brojnim grobljima. Za svaku Ti, Oče naš, zahvaljujemo. Vjerujemo da sve naše pokojne sestre u punini uživaju blaženstvo i ljepotu Tvoga raja. S vjerom usmjeravamo svoj pogled k nebu te s ljubavlju i poštovanjem stavljamo na njihove grobove upaljenu svijeću, dar naših zajednica iz Provincije.

Sestra provincijalka Admirata stavila je prvu svijeću pred križ, a nakon toga svaka je zajednica položiti svijeće na onoliko grobova koliko dotična zajednica broji sestara. (Zajednice su prozivane). Polaganje svijeća obavljeno je u tišini i tihoj molitvi...

Nakon završenog polaganja svijeća na grobove izmoljeno je Vjerovanje i jedna desetica slavne krunice: Koji je od mrtvih uskrsnuo...

Pjesma: *Uskrsli Kriste tebi vjerujemo mi, da i naš Uskrs jednom mora svanuti, al znamo da za Uskrs treba trpjeti, za život nam snage daj. Glori... Aleluja...*

Završna molitva: Božansko Djetešće, Isuse, koji si nam dao milost da Ti služimo u malenima i nemoćnima, daj da ne iznevjerimo tu milost površnim i nemarnim životom. Daj da prema konstitucijama vršimo savjesno svoje svet zavjete: čistoću, siromaštvo i poslušnost. Nauči nas da ustrajno slijedimo Tvoje krjeposti: poniznost, skromnost, samozataju i ljubav. Neka nam Tvoja milost privede mnogo dobrih i razboritih članica. Bdi svojim okom nad nama. Užezi u nama oganj svoje ljubavi da samo Tebe tražimo i jedino za Tebe živimo. Sjedini nas sa sobom i učini srca naša po Srcu svojem. Božansko Djetešće Isuse! Budi nam pomoć i snaga u napaštima, jakost u poteškoćama i utjeha u nevoljama. Daj da u kušnjama naučimo kako je spasonosno Tebe ljubiti. Posveti našu prošlost, sadašnjost i budućnost da uzmognemo jednoga dana doći k Tebi kao prave Tvoje zaručnice.

Predobri i milosrdni Isuse! Isplati blagom svojih neizmernih zasluga dugove **naših preminulih sestara** i dopusti im da uniđu u zajedništvo Tvojih svetih. Amen.

Opijelo je molio župnik, vlč. Pavo Kopic.

Nakon lijepog molitvenog zajedništva sestre su se okupile na zajedništvo obiteljskog stola, što su ga pripremile i organizirale sestre iz zajednice u *Dolorozu* u Čardaku. Sestrama iskrena hvala!

s. M. Genoveva Rajić

SESTRINSKO ZAJEDNIŠTVO

„Probudite svijet“

*Prvi svjetski susret za mlade redovnike i redovnice
i Bogu posvećene osobe*

Od 15. do 19. rujna 2015., povodom Godine posvećenoga života, u Rimu je održan "Wake up the World" – svjetski internacionalni susret za mlade redovnike i redovnice i Bogu posvećene osobe. Na susretu je nazočilo oko 5 tisuća, uglavnom tek nedavno doživotno zavjetovanih te braće i sestara u formaciji iz cijeloga svijeta. Na ovom susretu iz naše Družbe bile su i naše sestre novakinje sa svojom magistrom s. Marinom Mužinić. Evo što nam one zapisale o tom susretu:

Aleluja u Rimu

PRVI DIO: PROBUDITE SVIJET

Rim, 15.-19.09.2015. –Mlade posvećene osobe iz cijeloga svijeta krenule su prema Rimu gdje je povodom godine posvećenog života organiziran susret izazovnog naziva *Probudite svijet*. Kaže se da što nije zapisano kao da se nije ni dogodilo, podsjetio nas je jedan naš svećenik u Rimu, pa smo se evo dali na posao kako bismo zapisali što se to događalo u gradu u koji vode svi putevi pa tako i naš.

Ponedjeljak, 14.09.: DOLAZAK

Na dan Uznesenja sv. Križa krenuli smo prema Rimu, magistra s. Marina i četiri novakinje s. Antonija, s. Milana, s. Natalija i s. Faustina. Navečer smo stigli u Grottu Ferratu, gdje su nas toplo i radosno dočekale i primile naše sestre s. Ružica, s. Borgija i s. Ivana.

Utorak, 15.09.: BDIJENJE

Nakon što smo se malo zadržale po zemlji, spustile smo se u podzemlje, u metro, kako bismo podzemnim vlakom stigle u Rim, gdje smo se smjestile kod sestara Klanjateljica Krvi Kristove te uputile prema Vatikanu. Nakon zemlje i podzemlja, kao da se približismo nebu kad smo se našli na Trgu sv. Petra, koji je osvijetljen i impresivan odzvanjao uzvišenom melodijom Aleluje kroz zvučnike sa strana, ali i svojim izgledom. Iznad blještavih svjetala promatrao nas je Isus s vrha kolonada, zajedno s 40 kipova svetaca koji su nas okruživali. Tu uvodnu večer održano je bdijenje. Kardinal Joao de Aviz i nadbiskup Jose Rodriguez Carballo iz Kongregacije za posvećeni život, poželjeli su nam dobrodošlicu i pozvali nas prije svega na naše buđenje kako bismo potom mogli probuditi i svijet. Bdjeli smo tako uz pjesmu i službu čitanja svetih tekstova o pozivu i poslanju. Na čast Gospodinu pjevali smo Aleluju, Bless the Lord my soul, Magnificat...Početak susreta uz toliku braću i sestre, njih oko šest tisuća, iz oko 500 zajednica, raznih boja, izgleda, odijela, već je oslikao jednu čudesnu obitelj koja će se susresti i povezati na poseban način sljedećih dana.

Srijeda, 16. 09.: POZIV

Ujutro su počela predavanja, koja su svaki dan trajala od 9 do 13, uključujući i pitanja sudionika za predavače. Tema ovog prvog jutra bila je poziv.

Kardinal de Aviz rekao je što je za njega bitno za slijeđenje poziva: biti Isusovi učenici, slijediti svjetlost Utemeljitelja družbe te dati to svjetlo svijetu. Pritom nije potrebno mijenjati druge nego im samo davati svjetlost. Nagla-

sio je da u samostanu nismo odvojeni od svijeta nego smo dio naroda Božjeg.

Nadbiskup Carballo govorio je o potrebi intimnog odnosa s Isusom kao što su ga imali apostoli jer je posvećeni život zapravo život dvanaestorice. Odgovorio je na tri pitanja:

1) Kako se dobije poziv? Isus je taj koji preuzima inicijativu, On je taj koji je nas prvi pogledao i besplatno nam daje poziv. Kod Isusa nema tržišta kupnje i prodaje, On nas vidi još u utrobi i bira nas. Taj poziv je plod ljubavi Božje i sve u pozivu je milost. Zato i ne trebamo brinuti nego pjevati, naglasio je nadbiskup i pozvao cijelu dvoranu da zapjeva Magnificat što su mladi veselo i učinili.

2) Gdje i kad nas poziva? Isusa poziva ljude na običnim, čini se nevažnim, svakodnevnim mjestima. Poziva ih jednostavno ih voleći u ovoj priči života. On zna našu povijest, kakvi smo, naše slabosti, ali zove nas govoreći: 'Bitan si mi, računam na tebe.'

3) Kako traži da ga slijedimo? Isus zove da ga slijedimo odmah. Tako ribari ostaviše mreže velikodušno i bezuvjetno jer povjerovaše. Isus traži i da slijedimo samo Njega, tako da tko neće ostaviti majku i oca nije Ga vrijedan. A naša poslušnost Njemu termometar je naše vjere, ona pokazuje jačinu vjere. I poziv nije nametnut, Isus poštuje slobodu osobe. Kad Isus pozove, postoji prije i poslije poziva i povratka više nema, zaključio je Carballo.

Ostali predavači istaknuli su ljepotu raznolikosti poziva koja je dokaz da nas Duh Sveti drži u zajedništvu. Razni pozivi bogatstvo su posvećenog života i pokazuju da Duh Sveti ujedinjuje, ali ne uniformira.

Poslijepodne smo sudjelovali u radionicama u skupinama od po tridesetak osoba, gdje smo dijelili i sakupljali plodove osobnih izbora, života u zajedništvu i misija. U našoj grupi osobito smo dotaknuli temu skidanja maski, kako uz vodstvo Duha Svetoga spoznajemo istinu o sebi samima kroz molitvu i odnose s drugima. Dan je završio posjetom Sikstinskoj kapeli uz stručno vodstvo, iako riječi i nisu bile nužne u toj kapeli koja sama govori kroz oslikane zidove.

Četvrtak, 15.09.: ZAJEDNIŠTVO

Dan je započeo u zanosu i veselju, susretom sa Svetim Ocem! Koje li radosti u dvorani! Papa Franjo razgovor je započeo podsjetivši nas na mučenike današnjice koji su na osobit način u njegovom srcu te nas pozvao da razmišljamo o njima. Isijavao je mirom dok je odgovarao na pitanja mladih, a na osobit se način susreo s mladim redovnikom iz Sirije, koji je među prvima postavio svoje pitanje. Papa je poručio kako je bitno sanjati, a ne se uzdati u strogoću i samo slijediti pravila jer Isus je takve kritizirao. Bitan je

dijalog među svima, unutar zajednice i među zajednicama. Najgore što uništava zajednice je neopraštanje, a veliko je zlo i ogovaranje, smatra papa. Ogovaranje je za njega jedna vrsta terorizma, u kojoj bacamo bombu na osobu koja nije prisutna i ne može se braniti. Događa se i da se izdižemo iznad drugih zajednica, govoreći 'moja družba je najbolja jer je katolička, jer je ovakva ili onakva, a drugi nisu...', ali to ne smijemo činiti, poručuje naš Otac. Ne izdvajajmo se nego se povezujemo, unutar zajednice i među zajednicama. Naglasio je da je prije svega potrebno srce, dati sebe za druge kako bismo svjedočili Evanđelje, a da su organizacija, institucije, školovanja i slično - sekundarni. Za žene je istaknuo potrebu ostvarivanja kroz povučenošću i majčinstvo. 'Vi ste majke!', jasno je izjavio objasnivši da je redovnica ikona Crkve i ikona brižnosti i majčinstva Marije. Poručio je i da je za poziv bitno sjećanje na milosti, osobito sjećanje na prvi susret, onaj kad te Gospodin pogledao, kad si spoznao da te voli. To sjećanje daje snagu u trenucima tame. Dao nam je lijek i za narcisoizam današnjice, a to je klanjanje Presvetom pri čemu se spajamo s Gospodinom i onda više nisam 'ja' nego smo 'ja i Gospodin'. Izazvao nas je pitanjem: 'Možeš li se ti spojiti s Isusom u Presvetom?'

Nakon razgovora, papa Franjo prošao je kroz sredinu dvorane dok smo se mi približili što više, čak se i penjući na stolice kako bismo ga bolje vidjeli. Ispratili smo ga pjesmom i veselim povicima, puni energije.

Usljedi su predavanja na temu zajedništva. Jedno je govorilo o Betaniji kao slici Crkve. U Betaniji nalazimo obitelj, intimna prijateljstva s Isusom, borbu između života i smrti, zajednicu jednakih i mjesto pomazanja Isusova. Kako imamo obitelj po krvnom srodstvu gdje nas svi znaju i svi smo jednaki i tamo smo 'kod kuće' tako je i u Betaniji, tj. Crkvi, samo ne po krvi nego po vjeri i obećanju danom Isusu. Crkva je mjesto bratstva i veličanstva Pashe, Uskrsnuća. Betanija je zajedništvo koje vodi do uznesenja jer Isus je u Betaniji i uzašao k Ocu. Ne možemo se odvojiti od zajednice. Tako se Isus nije ukazao nasamo apostolu Tomi koji nije povjerovao svojoj braći nego se ponovno ukazao u zajednici da nas pouči kako trebamo imati povjerenja u braću i sestre.

Navečer smo išli na klanjanje u prekrasnu crkvu sv. Andrije, posebno uređenu za intimni susret s Presvetim, uz svjetlo svijeća i tamjan, uz mogućnost ispovijedi, pjesmu i nagovore svećenika. Jedan od svećenika razmatrao je pojam 'otvoriti' kao bitan i velik za one koji slijede Isusa. Rekao je da se trebamo otvoriti Isusu te pustiti da nas On potom otvori do kraja, da otvori naše grobove mrtvila u koje upadnemo, kao što je otvorio Lazarov grob. Otvoriti se kao što se otvori prozor da uđe svjež zrak koji je znak života, kao što se cvijet otvori da bude lijep, kao utroba žene koja rađa dijete, kao što otvorimo ruke za zagrljaj, kao što je Isus otvorio ruke na križu da se

preda, kao što se otvorila rana na Njegovim prsima da poteče krv i voda spasenja... 'Otvorimo se', bila je poruka koja je već najavljivala temu sljedećeg dana.

Petak, 18.09.: MISIJA

Ujutro smo pažljivo slušali izvrsno predavanje o mistici približavanja Anđele Wodke. On smatra da se danas trebamo okrenuti više mistici davanja, a ne samo njegovati mistiku primanja. Mi smo Isusov produžetak i mistika dolazi odozgor, primamo je, ali ona ide i do svake rane pa i one najdublje, spušta se do dna u čovjeku, tek onda je Isus zadovoljan. Trebamo imati strast za Isusa i Njegov narod, što primamo trebamo i davati dalje. Posvećena osoba je pastir boli cijeloga svijeta. Zatvoriti se samo u sebe sporo je samoubojstvo, tvrdi Wodka. Bez pripadnosti nemamo identiteta. Sam Bog je komunikacija, On želi kontakt s čovjekom, zato otvara uši i usta gluhome i nijemome. Prisjetimo se kako je Isus dopuštao da ga mijenjaju drugi, da se oblikuje kroz susrete s drugima. On se obogaćuje novim spoznajama, npr. u susretu s Kanaankom te vjerom satnika koja Ga iznenađuje jer tu vjeru šalje Otac i Isus se divi tim darovima koje mu Otac stavlja na put.

Zanimljiva je bila i teza o potrebi ekologije čovjeka na jednom od predavanja. Naime, čovjek današnjice izgubio je svoje mjesto u svijetu, povlači se u sebe i uzda se u svoje moći, a trebao bi se otvoriti svijetu. Prema tome bi i zajednice posvećenih osoba trebale stvarati veze s laicima, osobito stoga što nas je sve manje i zajednice su sve starije.

Nadahnuća smo crpili i iz predavanja o utemeljiteljima. Oni kroz Duha Svetoga postaju novi Krist i povijest Crkve zapravo je otkrivanje Isusa Krista kroz razne karizme koje susreću potrebu vremena. Ono što utemeljitelji čine ne pada na pamet drugima u to vrijeme, oni su ispred svoga vremena i zapravo vuku sve naprijed. Budimo kao i oni, pozvao nas je predavač, unatoč problemima i nevoljama, bez straha. Utemeljitelji su na probleme gledali novim pogledom – to nije problem, to je dar. Tako su za Majku Tereziju siromašni bili dar, a ne problem. Naveo je i primjer jednog sveca koji se ispovijedao pred siromašnima kao da su oni Krist i srce mu se topilo kad bi ih vidio. To je dar Božji i na nama je da ih slijedimo.

Pozvani smo i da budemo 'glocalni', kombinacija globalnog i lokalnog, i to tako da je globalno to što Bog grli sve nas, a lokalno – mi grlimo jedni druge. Isus treba biti na prvom mjestu, sve može nestati pa i Trg sv. Petra, ali međusobnu ljubav nam nitko ne može oduzeti, bila je jedna od zadnjih poruka prvoga dijela programa.

Navečer smo slušali glazbu i svjedočanstva, vidjeli smo ples časne sestre zaljubljene u Isusa, slušali pjesme s. Cristine i fra Alessandra, gledali mađi-

oničarsku priredbu jednog redovnika, pratili svjedočanstva obraćenja s islama na katoličanstvo, o ratnim iskustvima, humanitarnom radu i drugo. Pozvani smo i da otplešemo nekoliko koreografija sa simpatičnim Gigijem koji nas je ama baš sve povukao da slijedimo dance ritam i ne baš lagane korake. Cijeli Trg je plesao, uključujući i kardinala i nadbiskupa koji su maknuli i svoje kapice s glave kako bi slobodno mogli skakati u koreografiji 'nadvladaj sve prepreke u posvećenom životu'. Snimku našeg masovnog zajedničkog plesa u zanosu uistinu se isplati pogledati na internetskim stranicama jer garantiramo smijeh uz gledanje istih.

Subota, 19.09.: ZAVRŠNA PORUKA

Prijepodne posljednjeg dana bilo je ispunjeno pitanjima sudionika. Govorilo se o potrebi da se na novac gleda kao na slugu karizme, a ne kao primarni element u zajednici. Poslane su poruke potrebe ulaganja u formaciju jer tko ne ulaže u formaciju – ulaže u svoju smrt. Nužno je i uvijek 'odvojiti iz svog džepa' za potrebe drugih, za siromašne. Savjetuje se i da se ne poistovjećujemo s funkcijom u zajednici pa je u vezi s tim rečeno da ekonom ne bi smio biti na toj funkciji duže od devet godina. Srdačno se preporučuje povezivanje s provincijama drugih nacija i s drugim kongregacijama, putem zajedničkih formacija ili nekih drugih sadržaja, uz napomenu da se poštuje ako netko to ne želi i da se istoga ne stigmatizira. U odgovoru na jedno pitanje o tome kako prepoznati poziv naglasili su da psiholog nije taj koji odlučuje tko ima poziv nego je bitna čistoća namjere, a blagonakloni su i prema ulasku osoba s poteškoćama u razvoju u zajednice.

Nakon razgovora uputili smo se u baziliku sv. Petra na zajedničko, veličanstveno bogoslužje, uz napjeve na latinskom jeziku. Bazilika je odisala poviješću crkve, kroz kapele i kipove svetaca punih snage, monumentalne prikaze Isusove vojske. Kardinal de Aviz završio je propovijed riječima koje je uz široki osmijeh izrekao fra Alessandro u petak navečer – 'Predivan je cvijet, kako kaže sv. Franjo, a kako je tek veličanstven dar svijetu redovnik, redovnica, pogledaj ih i divi se Gospodinu!'

I eto, tijekom tih dana zajedništva u raznolikosti svih sudionika osjećala se i istovremena povezanost, o kojoj možemo čitati i odlučiti se za nju, ali kolika je milost doživjeti je kroz susret koji ostaje u duši. S kojom lakoćom sad dolazi svijest o nadopunjavanju i potrebi jednih za drugima i o ljepoti Božjeg plana koji od nas radi prekrasan mozaik, a svaka družba jedan je kamenčić.

Kroz ove dane obogatili smo se i druženjem s našim juniorkama i njihovom magistrom s. Marijom te sa s. Danijelom i drugim sestrama Klanjateljicama Krvi Kristove. Bilo je toliko doživljaja: putovanja u busu, metrou, druženja, smijeh, pokvareni lift, zgone i nezgone svih vrsta...trebale bi stranice za

prepričati sve to. Kako ispisati sve što je bilo lijepo, impresivno, posebno, novo, mistično, inspirativno i tako dalje, kroz te dane?

To ne možemo, ali ono što ne stane u ove redove, zapisat ćemo u sjećanje i crpsti iz tog izvora u danima suhoće, kako nas potiče papa Franjo na čuvanje sjećanja na susrete s Isusom, a Gospodin je bio među nama, u to nema sumnje!

s. Natalija Brkić

DRUGI DIO: HODOČASNIČKI HOD RIMOM

„Časna sestra je slika Majke Crkve i Majke Marije.“

Nakon što nam je Sveti Otac naglasio da ljudi moraju preko nas iskusiti materinstvo Crkve, krenile smo u obilazak raznih crkava i bazilika pokušavajući dokučiti smisao papinih riječi. Kroz ove dane ja sam također tražila

svrhu svog hodočašća u Rim jer znam da Gospodinu ništa nije bez razloga. Tražila sam odgovor i našla ga. Pozvao me da među mnoštvom i u buci i strci svakodnevnice zastanem i divim se koliko je On značio ljudima kad su toliko vremena posvetili Njemu podizujući mu stoljećima veličanstvene bazilike u čast. On hoće takav hram sagraditi i u našem srcu i u njemu se nastaniti. Da ono što svakodnevno primam u molitvi ispred tabernakula donosim u srca bližnjih. To je jedan od načina da oni okuse materinstvo Crkve.

Prolazeći kroz Kalistove katakombe mogla se osjetiti vjera prvih kršćana koji su živote polagali za Krista i žar kojim su proglašavali Božju Riječ iako su bili progonjeni. A crkva Santa Croce di Gerusalemme sve nas je ostavila bez teksta. Relikvije sv. Križa prenijele su nas na Golgotu i uvele u dubine otajstva muke i smrti Ljubljenog nam Zaručnika. On je dopustio da ga čavlom pribiju o drvo križa da nam pokaže da nema života bez križa, da ljubav ranjava. Tako smo mi prihvatile križ ovih dana i trpjele boli u nogama od neprestana hodanja ali se i radovale bez prestanka što imamo mogućnost produbiti svoj poziv hodajući po svetom tlu po kojem su prije nas mnogi sveci ostavljali tragove svoje vjere.

Mene osobno najviše je dotakao grob sv. Ignacija Loyolskog jer sam preko njegovih duhovnih vježbi kroz svakodnevna razmatranja primala poziv za redovništvo od Gospodina. Posjetile smo i Germanicum te hrvatsku crkvu sv. Jeronima gdje smo zahvaljivale Isusu što nije zaboravio svoj narod te još uvijek poziva mlade ljude da mu služe u svećeničkom pozivu. Na grobovima sv. Ivana Pavla, sv. Filipa Nerija, sv. Marije de Mattias, sv. Petra, sv. Pavla i mnogih drugih Božjih miljenika predavali smo Gospodinu sve one koji su se preporučili u naše molitve. Nismo propustile ni uživati u prirodi u marijanskom svetištu Divino Amore te papinom ljetnikovcu Castel Gandolfo sa našim sestrama iz Grotteferrate. Mali Isus doveo nas je i do relikvija njegove štalice u bazilici Santa Maria Maggiore te stola posljednje večere u Lateranskoj bazilici. U svakom slobodnom trenutku crpile smo snagu ispred Svetohraništa i odlučile biti poslušne savjetu Svetog Oca te biti žene klanjanja.

Leteći nad Jadranskim morem čovjek ne može ostati ravnodušan i ne vidjeti Božje veličanstvo u svemu stvorenom. Kako je jedan čovjek nebitan i malen naspram cijelog čovječanstva na kugli zemaljskoj, a opet pozvan da nešto učini za Gospodina i za spas duše bližnjih. Na nama je odluka. Možemo biti na zakržljaloj razini ali i rast. Možemo se diviti crkvama i bazilikama, ili biti crkva da ljudi preko nas redovnica iskuse materinstvo Crkve. Da poput Kolonada koje sagrađene poput raširenih ruku grle sve koji se nađu na trgu sv. Petra i mi grlimo u molitvi i prinosimo Bogu duše naših bližnjih i potrebnih. Ono što sam ja osjetila posjećujući razna svetišta i poznate rimske bazilike je da Duh Sveti čezne da se da svim ljudima jer Pedesetnica još nije završila. U knjizi naše vjere, neiscrpivom rudniku zlata tj. Bibliji imamo snagu kojom možemo zapaliti cijeli svijet kao što je to činio naš otac Utemeljitelj proglašavajući Božju Riječ u kriпти sv. Petra u vaticanskoj bazilici kada je slavio svoju prvu sv. Misu. Na svakom koraku susretali smo siromahe i prosjake koju su nas vraćali našoj karizmi družbe, prvotnom cilju postojanja Služavki Malog Isusa. Zahvale Gospodinu na milosti izabranja da budemo njegove služavke uspele smo se klečeći po sv. skalama i pjesmama Ga slavile neprestano po ulicama Rima. Nismo zaboravile otići i do bazilike sv. Klementa u kojoj je naš utemeljitelj bio posvećen za biskupa.

Sad kad smo se vratile u Domovinu idemo dijeliti ono što smo primile na ovom hodočašću. Sada idemo probuditi svijet i zaljubiti ga u Krista!

s. Faustina Zemunik, novakinja

„Probudite svijet“

Seminar mladih redovnika i redovnica te Bogu posvećenih osoba

15.-19. rujna 2015., Vatikan-Rim

U sklopu održavanja Godine posvećenog života, u Rimu je od 15. do 19. rujna 2015. godine održan seminar za mlade redovnike i redovnice i Bogu posvećene osobe pod geslom „Probudite svijet“. Seminar je započeo u utorak 15. rujna na Trgu sv. Petra u Vatikanu molitvenim susretom. Svim okupljenima tada je svoj pozdrav uputio prefekt Kongregacije za Ustanove posvećenog života i Društva apostolskog života S. Em. João Braz Card. de Aviz.

Svakodnevni dnevni red seminara započinjao je u auli sv. Pavla zajedničkom molitvom u 8.45 sati nakon koje su uslijedila predavanja od 9-13 sati, radionice sa svetom Misom od 16-19 sati te večernji program koji smo sami mogli sami odabrati.

Svaki dan seminara imao je svoju okvirnu temu na kojoj su se bazirala predavanja dotičnog dana. Tako je prvi dan seminara bio je obilježen govorom o pozivu. Na tu temu svoja izlaganja su nam iznijeli: S. Em. João Braz Card. de Aviz, prefekt Kongregacije, José Rodríguez Caraballo, O.F.M., tajnik Kongregacije, Fabio Ciardi, OMI i Mary Melone, SFA. Tema drugog dana bila je „U srcu zajedništva“, a predavanja su održali Paul Bere, SJ i Junkal Guevara, RJM. „Nade i tjeskobe svijeta“ bila je tema trećeg dana seminara o kojoj su govorili Andrzej Wodka, CSSR, Maria Inés Vieira Ribeiro MAD i Fabio Ciar-

di, OMI. Po završetku svih izlaganja, mogli smo iznijeti svoja pitanja i razmišljanja.

Bilo je predivno vidjeti toliko mladih lica oduševljenih za Gospodina. Šarenilo redovničkih odijela, lica različitih boja, a srca zagrijanih za samo jednog Krista Gospodina. Nikada viđene ljude pozdraviti kao da se znamo oduvijek...osjećajući da smo jedno bez obzira na vanjštinu. Ta uzljubio nas je samo Jedan, izabrao nas da s Njim budemo jedno i sada smo u Njemu i po Njemu jedno.

Posebnu radost smo doživjeli kada nas je u četvrtak, 17. rujna, posjetio i svoju nam očinsku riječ uputio Sveti Otac papa Franjo. Započevši svoj govor papa Franjo se u svojim mislima sjetio Sirije i svih koji tamo trpe stavivši nam njene stanovnike pred oči kao mučenike našeg vremena. Potom nam je preporučio da u produbljivanju svojega zvanja ne mirujemo u udobnosti posvećenoga života koji je sastavljen samo od strogoga poštivanja zapovijedi i pravila. Posvećeni život može biti neplodan, kada nije proročki; kada nije dopušteno sanjati. Poštivanje pravila ne treba biti strogo; ako je strogo, onda nije poštivanje nego osobno samoljublje, odnosno traženje sebe uz osjećaj da smo bolji od drugih. Potom nas je pozvao da se čuvamo ogovaranja koje je teror današnjeg vremena jer njime se baca bomba koja razara bez da se onome o kojem se govori pruži prilika da se brani. A govoreći o evangelizaciji istaknuo je kako evangelizirati ne znači samo uvjeriti, već svjedočiti da je Isus Krist živ. A svjedočanstvo se može dati samo životom, a ne nikakvim znanjem. Možemo učiti, ali sposobnost za grijanje srdaca ne dolazi iz knjiga, već iz srca. Zaželjevši nam ugodan dan i da radosno svjedočimo za Krista, preporučio se u naše molitve.

Popodnevni rad je započinjao u 16 sati, a održavao se po grupama na različitim lokacijama u Vatikanu i Rimu s obzirom na izabranu jezičnu skupinu (bila nam je dana mogućnost da izaberemo jezik na kojem ćemo pratiti seminar, a ponuđeni jezici bili su talijanski, engleski, španjolski, francuski i portugalski). Bile su to radionice u kojima smo mogli razmijeniti svoja iskustva s obzirom na temu dana. Nakon radionica u 18.15 sati slavili smo svetu Misu na mjestima organizacije radionica.

Gdje ćemo provesti večernji program seminara 16. i 17. rujna, mogli smo izabrati sami. Naime, večernji program seminara bio je organiziran na različitim lokacijama Vatikana i Rima. Program je bio organiziran u kontekstu svjedočanstva pod zajedničkim geslom „Put“, koji je bio razdijeljen na tri dijela: „Put objave“ u sklopu kojeg se moglo prisustvovati programu održanom u crkvi S. Maria in Trivio ili u bazilici S. Bartolomeo all'Isola Tiberina; „Put susreta“ sa programima održavanim u siromašnim četvrtima Appio i Nomentano, u Institutu San Gallicano ili na mjestima Caritas Rima;

„Put ljepote“ koji se otkrivao promatrajući Vatikanske muzeje ili u klanjanju pred Presvetim Oltarskim Sakramentom u bazilici S. Andrea della Valle, bazilici S. Maria in Via Lata ili bazilici di San Marco.

U petak, 18. rujna, večernji program je bio organiziran kao zabavno-glazbeni program sa svjedočanstvima redovnika i redovnica na Trgu svetog Petra u Vatikanu.

Seminar je završio u subotu 19. rujna kada je na jutarnjem susretu u auli sv. Pavla održana diskusija na kojoj su prefekt Kongregacije za Ustanove posvećenog života i Društva apostolskog života S. Em. João Braz Card. de Aviz ta tajnik Kongregacije José Rodríguez Caraballo, O.F.M. odgovarali na postavljena pitanja. Nakon diskusije uslijedila je svečana sveta Misa u bazilici sv. Petra koju je predvodio S. Em. João Braz Card. de Aviz, prefekt Kongregacije uputivši nam ohrabrujuće riječi i pozvavši ih nas na radosno svjedočenje. Pozvao nas je da nikada ne zaboravimo na trenutak u kojem smo osjetili Božji poziv i da se na taj trenutak uvijek vraćamo jer sve prolazi, sve se mijenja, ali taj trenutak uvijek ostaje. Rekao je kako će dolaziti krize, ali nas je ohrabrio da nikada ne odlazimo od Krista koliko god bilo teško jer On nas nikada potpuno ne napušta, On se uvijek vraća.

s. M. Martina Vugrinec

Zagreb

Novo ime za zavjet siromaštva

Susret sestara juniorki 25. rujna 2015. u samostanu "Antunovac"

Svakog 25. dana u mjesecu sestre Služavke Malog Isusa imaju priliku u ozračju sabranosti u svojim zajednicama promišljati o Božjem pozivu i odabiru. Taj dan u mjesecu rujnu sestre u privremenim zavjetima: s. Martina Vugrinec, s. Marta Vunak, s. Kristina Maslač, s. Margaret Ružman i s. Monika Maslač te njihova odgojiteljica, s. Marija Kiš iskoristile su za svoj formacijski susret koji je za cilj imao analizu zavjeta siromaštva s naglaskom na aktualizaciji u životu Služavke.

Susret je započeo poklonom Gospodinu u svetohraništu s molbom da On pomogne otvoriti srca i pameti kako bi susret bio na rast i obogaćenje svim sudionicama. Sestre je pozdravila s. Katarina Penić-Sirak, provincijalna glavarica i ohrabrila ih da na putu

kojim koračaju budu hrabre i odgovorne jer vrijeme koje živimo treba prožeti vjerodostojnim svjedočanstvom za Krista. Zajednički rad i promišljanje nad zavjetom siromaštva počivao je na nauku Crkve, na liku i djelu utemeljitelja, sluge Božjega Josipa Stadlera te propisanih Konstitucija Družbe sestara Služavki Malog Isusa. Sadržaj koji obuhvaća zavjet siromaštva identičan je od prvih entuzijasta u Crkvi koji se opredjeljuju za radikalno nasljeđivanje Isusa iz Nazareta, Spasitelja svijeta, a promijenilo se vrijeme u kojem se taj Isusov savjet živi. Gledajući na povijest Družbe, danas se postavljaju novi zahtjevi pred Služavke nego što je to bilo vrijeme dok je Družba činila svoje prve korake. Zavjet siromaštva treba promatrati pod dva vida, kao duhovno i materijalno siromaštvo. Oba vida su komplementarni i potrebno je preispitivati njihovo obdržavanje u svakodnevnom životu. Uočeno je da postoje različiti pogledi na zavjet siromaštva koji počivaju na svakom pojedincu osobno, ipak potrebno je iznova promišljati nad Isusovim susretom s bogatim mladićem koji Ga želi slijediti. Isus pred njega stavlja apsolutan zahtjev: „Ostavi sve što imaš!“ Naše apsolutno predanje traži slobodno odricanje od egocentričnosti i slobodno opredjeljenje za teocentričnost u našem životu. Kad Gospodine postane središte našeg bića i žića moći ćemo u slobodi i zahvalnosti živjeti radost Evanđelja.

Čovjek koji je zahvalan shvaća da to što jest i što prima ne dolazi od njega samoga, nego mu je darovano od Drugoga. On shvaća da je istinski osiromašen od svega svojega da bi se u njemu moglo nastaniti ono Božje i zato danas možemo reći da je novo ime za zavjet siromaštva zavjet zahvalnosti.

s. M. Marta Vunak

Zagreb

XXXI. Redovnički dani

23. i 24. listopada 2015. u organizaciji HKVRPP, održani su XXXI. Redovnički dani u Zagrebu. U zajedništvu brojnih redovnika i redovnica koji su sudjelovali na ovogodišnjim Redovničkim danima bile su i sestre naše zagrebačke provincije sestara Služavki Maloga Isusa.

Prvog dana, 23. listopada, Redovnički dani su se održavali u Franjevačkom samostanu u Dubravi. Nakon pozdrava predsjednika HKVRPP fra Jure Šarčevića, u jutarnjim satima su održana tri predavanja. Prvo je fra Darko Tepert govoreći na temu „Radost kao značajka mesijanskog doba“ naglasio kako su redovnici oni koji su znak mesijanskog kraljevstva na zemlji tj. nosioci radosti. Da bismo to uistinu mogli ostvariti od neizmjerne je važnosti obnoviti svoj osobni odnos s Isusom i u svemu tražiti Isusa. „Radost u Novom zavjetu“ bilo je predavanje s. Silvane Fužinato, iz Družbe Presvetog

Srca Isusova, koja je govorila o radosti na temelju blaženstava. S. Silvana je naglasila kako je radost plod osobnog iskustva spasenja, odgovornosti i darivanja drugome. Pozvani smo gledati na posvećeni život ne kroz ono čega smo se odrekli već kroz ono što smo darovali u ljubavi. Jer biti redovnik-redovnica znači biti za druge pred Bogom. A u predavanju „Zajedništvo u radosti“ fra Ljudevit Maračić, OFMConv, je na temelju govora pape Franje potakao na radosno življenje posvećenog života posebno naglasivši važnost ispita savjesti i svijesti o suodgovornosti. Nakon predavanja bila je prilika za svetu ispovijed i sveta Misa.

U popodnevnom dijelu, redovnicima i redovnicama se obratila prim. dr. sc. Petrana Brečić, dr. med. progovarajući o depresivnosti-je li to psihički poremećaj ili nešto drugo? Dr. Brečić je tako pobliže objasnila razliku između depresije kao bolesti i privremenog duhovnog stanja tuge koja katkada zahvaća čovjeka na neko vrijeme. Predavanje je potom održao i Branimir Stanić govoreći na temu „Odnosi i komunikacija u zajednici na primjeru samostanskog kapitula“.

U subotu, 24. listopada, Redovnički dani su se nastavili u Franjevačkom samostanu u Sigetu. Toga dana imali smo posebnu radost čuti stvarno stanje redovništva u Crkvi, poticaje, ohrabrenja i nade za daljnji hod od mons. Joséa Rodrigueza Caraballa, OFM, tajnika Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života u Vatikanu. Mons. José nas je ohrabrio da se ne bojimo priznati da je današnje redovništvo u krizi. No kriza je jako važan period u kojem se donose važne odluke i naš daljnji hod ovisi o tome kakve ćemo odluke donijeti. Kriza je vrijeme kada je potrebno raditi na temeljima, na korijenima, učiniti bitne promjene. Da bismo to uspjeli potrebni su nam bistrina i mogućnosti raspoznavanja, tj. darovi koji se ostvaruju samo u suradnji s Duhom Svetim. Potrebno je uzeti vlastiti život u svoje ruke unatoč tome što stvarnost nije uvijek lijepa; prestati tražiti krivca izvan nas jer svi smo odgovorni. Kao najveće probleme koji se danas javljaju u posvećenom životu mons. José je naveo okrenutost samom sebi, napuštanja posvećenog života, „kiselost“ u posvećenom životu tj. kronično nezadovoljstvo koje dušu čini suhom, duhovnu anemiju ili osrednjost, fundamentalizam, teološka krivovjerja koja su neprihvatljiva, nametanje autoriteta, pad broja instituta.

Također je istakao i radosti posvećenog života od kojih je prva svetost pozvavši nas da dopustimo da se naša svetost vidi u svijetu, a ne da se samo baziramo na problemima jer „puno više buke stvori jedno stablo koje padne, nego cijela šuma koja mirno raste“. Stavio nam je na srce i važnost trajne formacije ponajprije osjećajne i seksualne formacije iz kojih se rađa najviše problema u posvećenom životu koji dovode do napuštanja.

Na pitanje u kojem smjeru ići, mons. José nas je uputio prema proročkom životu. Pozvani smo biti navjestitelji dobra, ali istovremeno biti oni koji će ukazati na ono što nije dobro, pozvani smo u budućnosti naglasiti kontemplativnu dimenziju i zajedništvo, pozvani smo ići na periferije gradova, ali još više na periferije misli tj. biti ne samo oni koji će ukazivati na probleme i potrebe već i oni koji će predlagati i davati rješenja.

Moramo učiniti da posvećeni život bude prepoznatljiv u budućnosti, mada će se možda naš broj smanjiti. Ali, ako bi se zbog smanjenja broja, morali odreći evanđeoske znakovitosti, neka se to nikada ne dogodi.

Redovnički dani završili su svetom Misom koju je predslavio mons. José Rodríguez Caraballo u koncelebraciji apostolskog nuncija u Republici Hrvatskoj mons. Alessandra D'Errica te dubrovačkog biskupa mons. Mate Uzinića.

SMI

Sarajevo

Susret sestara juniorki provincije Bezgrješnog Začeca BDM

Susret sestara juniorki provincije Bezgrješnog Začeca BDM, održan je u nedjelju 22. studenog 2015. godine, na svetkovinu Krista Kralja u samostanu *Egipat*, pod vodstvom mr. sc. Sande D. Smoljo, psihologinje i teologinje koja radi u Centru Vrhbosanske nadbiskupije za savjetovanje i praćenje na psihološko-duhovnom putu. Tema je susreta bila *Rast i odgoj u afektivnoj zrelosti osoba u redovničkom životu*.

Susret je započeo euharistijskim slavljem u katedrali Srca Isusova u 08.00 sati gdje smo zahvalile Gospodinu i molile za dan koji je pred nama i zajedništvo koje nas jača na putu rasta. Nakon duhovne i tjelesne okrjepe, u 10.00 sati smo započele s radom kada nam se pridružila i s. M. Kristina Adžamić, savjetnica provincije za redovničku formaciju. Gđa. Sanda je najprije govorila o bitnim stvarima u procesu rasta i odgoja u afektivnoj zrelosti: važnost upoznavanja sebe, odnos i vladanje emocijama te njihova uloga u procesu sazrijevanja, odgoj i sazrijevanje u seksualnosti na koju se iz kršćanske perspektive gleda kao poziv da se bude sustvaratelj s Bogom i td. Istaknula je da je važno znati i prihvatiti da formacija osobnosti traje cijeli život: „i u trenutku kad prelazimo u nebeski Jeruzalem mi se formiramo jer prihvaćamo jednu novu stvarnost“. Sve ono što se događa u nama i oko nas daje nam priliku da upoznamo sami sebe i da upoznamo što nam Bog preko toga poručuje ili što nas želi preko toga naučiti. Za proces samo-odgoja važno je biti svjestan sebe, prihvatiti se i činiti sve da u svom životu

ljubimo i praštamo kao Krist, jer je to zadnja ljestvica našeg djelovanja. Cilj samoodgoja je sloboda i autentičnost na koju nas sve ponaosob Bog poziva. Zato je ovaj susret bio dragocjen i zanimljiv.

Nakon zajedničke molitve i objeda u poslijepodnevnim satima nastavile smo s radom gdje je svaka sestra imala priliku uraditi mali test procjene afektivne zrelosti što je bilo posebno zanimljivo. Susret je završio u 17.00 sati zajedničkom molitvom i zahvalom Gospodinu za zajedničko vrijeme i rad te za darove koje imamo da ljubimo jedni druge služeći svakome prema primljenu daru za izgrađivanje Tijela Kristova.

s. M. Jelena Jovanović

Zagreb

Susret mladih redovnika i redovnica

Radosno se odazivajući na poziv HKVRPP-a da sudjelujemo na susretu mladih redovnika i redovnica, redovničkih kandidata i kandidatice u Godini posvećenog života, mi sestre novakinje i magistra krenule smo iz Solina za Zagreb u petak 27. studenog u poslijepodnevnim satima.

Iako vremenske prilike nisu bile najpovoljnije za putovanje, uz Božju pomoć sretno smo stigle na svoj cilj, a dočekaao nas je vedar osmijeh časne majke, s. M. Radoslave Radek i s. M. Jadranke Lacić koje su nas povele do generalne kuće u Naumovac gdje smo odsjele za vrijeme našeg boravka u Zagrebu. Sestre su se pobrinule da nas najsrdačnije prime i ugoste, no ubrzo smo krenule na počinak da prikupimo dovoljno snage za sutrašnji dan...

Nakon zajedničke jutarnje molitve i doručka krenule smo u dvoranu Vijećnic Nadbiskupijskog pastoralnog instituta gdje je održan prvi dio susreta.

Susret su vodile Milosrdne sestre sv. Križa, s. Pia i s. Dijana, a započeo je molitvom trećeg časa kojeg su animirale sestre milosrdnice.

Pozdravni govor imao je fra Jure Šarčević, predsjednik HKVRPP-a i provincijal Hrvatske kapucinske provincije sv. Leopolda B. Mandića. Obrazložio je kako su potaknuti svjetskim susretom mladih redovnika u Rimu, koji je održan u rujnu, odlučili organizirati ovaj susret i na taj način približiti nam više poziv pape Franje da probudimo svijet. Koliko smo uspjeli vrijeme će pokazati, na nama je da činimo pomake na putu kreativne vjere. Tako nam je poručio da budemo snažni, hrabri, vjerni i da donosimo ploda. Zatim je detaljnije rastumačio svaki poticaj.

- „Budite hrabri jer u našoj slabosti se očituje Božja snaga (usp. 2 Kor 12, 9). Ne svrstavajte se u one koji od buke svijeta ne čuju Gospodinov glas, odgađaju odgovor na njegov poziv.“

- Citirajući papu Franju u nekim citatima poručio nam je „Bog je svog sina poslao svima i zauvijek, pozvani smo biti vjerni do kraja, raspaljivati ljubav prema Kristu i bezuvjetno se darivati.“

- „Donesite ploda – probudite svijet. Stablo se poznaje po svojim plodovima (usp. Mt 7,16). Posvećeni smo da živimo po logici dara, darivanjem samih sebe, u evanđeoskoj slobodi, prigrljujući malenost kao način života i nepodijeljena srca u bezuvjetnoj ljubavi Kristu i drugima. Ljubav onoga koji je Gospodinu prepustio život mora donositi ploda.“

Svoj pozdravni govor fra Jure završio je prepustivši nas zagovoru presvete Bogorodice.

Sljedeći nagovor imao je fra Ljudevit Maračić na temu „Zajedništvo u radosti“, u kojem nam je protumačio razmišljanja pape Franje. Govorio nam je kako trebamo biti neumorni graditelji – eksperti zajedništva, svjedočiti kako bratstvo nije utopija nego Isusova želja za cijeli svijet i da istinsko bratstvo jača našu radost i da daje puninu našem životu. Trebamo pokazati da nasljedovanje Krista osvaja naše srce. Posebno je istaknuo opasnost individualizma – „nitko ne gradi zajedništvo tako da se izolira. Ne podliježite napastima da ne bi postali individualni eksperti koji zaborave radosno zajedništvo. Istražujte obzore svog života u bdijenju.“ Pozornost nam je svratio i na to da se čuvamo ravnodušnosti koja nagrizava bratsko zajedništvo i da koristimo razne prigode da bi doveli radost u zajedništvo. Nagovor je zaključio opominjući nas riječima: „Ne dajte da vam ukradu radost zajedništva!“.

Slijedio je rad u grupama u kojima smo raspravljali o situaciji i problemima u redovništvu te o pozivima koje nam upućuje papa Franjo.

U podne u crkvi sv. Vinka Paulskoga okupili smo se da slavimo svetu misu koju je predvodio pomoćni biskup zagrebački mons. Ivan Šaško. U kratkoj i bogatoj homiliji Biskup nam je, nazvavši nas „svježom rosom Duha Svetoga na cvijetu Crkve“, ohrabrio ovim riječima: „Krist je onaj koji nas izabire – radosno iznenađuje – Bog je onaj koji je svoj pogled zadržao na nama.“ Zatim se osvrnuo na tri poticaja: „Hrabrost i snaga su suprotnost otežalosti srca. Jer kada nas se poziva na hrabrost poziva nas se na odricanje sebe-ljublja. Redovnici uvijek imaju proročko poslanje koje ne isključuje kušnje, no poteškoće nadvladava sloboda srca.; Budnost je kategorija ljubavi. Onaj koji ne ljubi ne vidi darove radosti.; Probudite svijet – u svako doba molite, ako želimo probuditi druge trebamo moliti, svijet se budi molitvom. Odsjaj je sigurnosti nade i svjedoči da nam je stalo do drugoga i da se gasi ako nema djela ljubavi. Molitva obuhvaća radost i žalovanja, ona je jedino djelo kada ne možemo ništa učiniti i jedina riječ kad se nema više što reći, ona je budilica i vraća nas na prag poslušnosti. Bog nas je sabrao da rasteretimo

srca, da ostanemo budni i donosimo radost svijetu. Neka nam da snagu za molitvu da probudimo svijet.“

Cijelo poslijepodne proveli smo u raznovrsnoj rekreaciji: u pjesmi, svjedočenju, plesu, sportu, predstavljanje rada u grupama... Preko dvjesto mladih, Bogu posvećenih, svjedočilo je svim srcem, na jedan neobičan način, svoj radostan hod na putu s Kristom. Susret je zaključen zajedničkom adoracijom i večernjom molitvom te smo se rastali sa željom i nadom da će se ova kvi susreti ponavljati.

Napustivši braću i sestre raznih zajednica vratile smo se k svojim. Sestre juniorke, sestre novakinje i kandidatice iz naše Družbe sastale smo se u generalnoj kući te provele večer družeći se sa sestrama, prepričavajući im obilje doživljaja te pokušavajući im demonstrirati nove načine rekreacije koje smo naučile.

U nedjelju ujutro pozdravile smo se sa sestrama i zatim otišle na svetu Misu u baziliku Presvetog Srca Isusova. Posjet Zagrebu završile smo ugodnim druženjem i ručkom sa sestrama u zajednici samostana Antunovac.

Zahvalne našem zaštitniku sv. Rafaelu sretno smo se vratile do večeri u našu zajednicu. Naš hod se nastavlja prepuštajući se Malom Isusu da nam pomogne primljene milosti u svakodnevici našeg života ostvariti.

s. Antonia Čobanov, novakinja

Duhovne obnove za sestre Sarajevske provincije

U organizaciji Provincijske uprave i Povjerenstva za duhovnost u Provinciji Bezgrješnog začeca BDM održana je duhovna obnova za sestre u Provinciji 2015., u nekoliko skupina. Prva skupina u samostanu sv. Josipa-Zagrebu, 19. rujna, za zajednice Remete, Voćin, Geretsried i Einstadt. Druga skupina u samostanu *Egipat*- Sarajevo, 26. rujna, za zajednice samostan *Egipat*-Sarajevo, Apostolska nuncijatura-Sarajevo, Vrhbosanska nadbiskupija-Sarajevo, Mostar, Neum i Prozor. Treća skupina u *Kući Navještenja* u Gromiljaku, 3. listopada, za zajednice Gromiljak, Vitez DSJ i OCSR. Četvrta skupina u samostanu *svete Male Terezije* u Doboju, 10. listopada, za zajednice Doboju-Maglaj, Čardak i Slavonski Brod

Svaka obnova započinjala je molitvom trećega časa, a voditeljica je bila s. M. Kristina Adžamić. U svom izlaganju na temu: *Odluke Kapitula u duhu Papine pobudnice Radost Evanđelja*, s. Kristina je veoma dobro i zorno protumačila Poruke XIV. Provincijskog kapitula, koje su, kako je rekla, jako dobre, temeljite i poticajne, kao što su i poruke pape Franje u pobudnici *Radost Evanđelja*. Iz poruka je posebno istakla naše srodno sestrinstvo i zajedništvo, koje se temelji na primjeru nazaretske obitelji, molitvi, adoraciji, kontemplaciji i obnovi žara u našem karizmatičkom služenju. To je i temelj na kojem se gradi nova kultura međusobnih odnosa, budi i produbljuje put evangelizacije oca Utemeljitelja.

Sve skupa pomaže obnovi žara u duši, što rađa novom duhovnom snagom i nutarnjim rasvjetljenjem. Pobudnicom pape Franje *Radost Evanđelja* i porukama Kapitula svaka sestra pozvana je biti živo Evanđelje, iz kojega bi ljudi mogli čitati poruku o Bogu. To je divno i odgovorno poslanje, što nam je Gospodin povjerio i izabrao nas da ga svjedočimo, rekla je s. M. Kristina.

Na temelju ovih ključnih misli bio je i rad po skupinama. U zajedničkom radu bilo je lijepo osjetiti sestrinsko ozračje, plod aktivnog sudjelovanja svake sestre. Iz rasprave se može izdvojiti naglašena potreba, da svaka sestra dadne svoj doprinos rastu i ljepoti zajedništva. Kroz poticajna pitanja, u zajedničkom razgovoru po skupinama, sestre su dijelile vlastita mišljenja i iskustva o vlastitom doživljaju sebe i redovničkog zajedništva, molitvenom

ozračju, radosti, povjerenju... Neka od pitanja bila su: Koliko svojim stavom i životom doprinosim da moja zajednica bude živa i radosna? Koliko se molim za svoju zajednicu? Kako pomažem bolesnim članovima zajednice? Zajednički je zaključak da u svjetlu Papine pobudnice trebam stalno, novim žarom, nastojati u svemu provoditi svet život.

Obnove su završavale sakramentom ispovjedi i svetom Misom. U svakoj zajednici bio je pozvan svećenik, koji je bio na raspolaganju kako za svetu ispovijed tako i za osobni razgovor. Sve su sestre izrazile da su im ove duhovne obnove drage i da ih rado podržavaju.

s. M. Genoveva Rajić

Zagreb

Da poslušam što mi to Gospodin govori

„Da poslušam što mi to Gospodin govori...“ bila je misao vodilja teme zavjeta poslušnosti na jednom od susreta sestara juniorki koji je održan u Novoj vesi 20. studenog 2015. Susret je započet kratkom molitvom kroz nadahnute tekstove i pjesme u kućnoj kapeli.

Zatim, nakon pročitane meditacije Brune Ferrera slijedila je dramatizacija teksta gdje se svatko unio u svoju ulogu da se jasnije predoči smisao zadanog teksta. Govoreći o zavjetu poslušnosti kao potpunom predanju te molitvi i otkrivanju Božje volje govorila je s. Marija Kiš, magistra juniorki, kroz citirane tekstove iz Svetog pisma, Konstitucija i crkvenih dokumenata. Izlaganje na temu o dokumentu „Služenje autoriteta i posluš“ imala je s. Martina, nakon čega je slijedio razgovor, refleksija i aktualizacija dotične teme. Zaključivši da bez braće i sestara ne možemo tragati i da aktivno sudjelovanje u poslanju ne može proći bez prisustva Isusa Krista kao prvog i pravog primjera poslušnosti završen je prijedpodnevni dio susreta.

Popodnevni sati ispunjeni su radionicom koju je animirala s. Marta i s izlaganjem na temu „Zavjet poslušnosti u svjetlu Marije, naše majke“. U radio-

nici svaka je dobila određeni ulomak iz Svetog pisma koje smo promatrale kroz usmjerenost na Mariju i njezinu poslušnost. Kroz pitanja na zadani tekst odvijala se daljnja diskusija i razmjena iskustva. Susret je završen stvaralačkim izražavanjem, tako što je svaka izradila bookmarker i na njega napisala misao vodilju provedenog dana u razgovoru i zajedništvu.

Evo i plodova rada zajedničkog susreta:

Hvalim Te, Gospodine moj i sve moje!

Hvalim Te za svaki zahvat u mome životu.

Hvalim Te zbog svih ljudi i događaja koje stavljaš na moj put.

Hvalim Te zbog svih oluja i nemirnih vjetrića na mom putu.

Hvalim Te što si svoju ruku položio na moje rame i pridružio me četama odanih Ti službenica, poput Marije, naše majke.

Vjek hvaljen i veličan budi!

s. Marta Vunak

Veliča duša moja Gospodina

Za svaki trenutak moga života

Od prvog kojeg se ne mogu sjećati

Do zadnjeg kojega još ne mogu znati

I za svaki onaj između

Koji mi daje da mogu klicati

Veliča duša moja Gospodina

Jer mi Gospodin dopušta da ga veliča

s. Margaret Ružman

Split

Duhovne obnove za sestre u Splitskoj provinciji

U našoj Provinciji s. Marija Miljenka Grgić održava duhovnu obnovu sestrama prema rasporedu koji je dostavljen iz uprave Provincije. Termini su slijedeći: Dubrovnik, 30. studenoga, Metković 1. prosinca, Vrgorac 2. prosinca, Šine 3. prosinca, Solin 4. prosinca, Split – provincijalan kuća 5. prosinca i Sutivan 6. prosinca.

Adventska duhovna obnova kao i uvod u Godinu Milosrđa, predviđena je za sve sestre koje mogu sudjelovati, na način da se sestre dogovore koji im termin odgovara s obzirom na dužnosti koje obavljaju.

Danas, 5. prosinca 2015., smo se sastale u provincijalnoj kući samostanu sv. Ane u Splitu. Nazočile su sestre iz te zajednice, kao i sestre iz zajednica: sjemenište, bogoslovija, svećenički dom, nadbiskupska kuća, samostan na

Bačvicama i samostan u Kaštel Kambelovcu. Za temu nagovora s. Miljenka je odabrala tekst iz knjige Baruha koji se čita na II. nedjelju došašća. U izlaganju dominirale su riječi: "Odjeni se zauvijek ljepotom slave Božje, ogrni se plaštem Božje pravednosti, stavi na glavu vijenac slave Vječnoga." (Bar 5, 2-3) Povlačeći paralelu vremena kad je Baruh živio i nevolja u kojima se Izrael nalazio s našim današnjim vremenom u kojem dominira malodušje, gubitak nade i pouzdanja, sivilo svakidašnjice, tužna budućnost, poticajno i ohrabrujuće odzvanjale su Baruhove riječi: „Bog će voditi Izraela (svaku od nas) u radosti, u svjetlu njegove slave, prateći ga milosrđem svojim i pravednošću.“ (Bar 5, 9) Sva naša sadržajnost, naše iskustvo grešnosti i nemoći, slabosti, ograničenosti i padova Bogu ne predstavljaju nikakav problem. On je taj koji će u nama dovršiti dobro djelo koje je započeo. Naš trud da učinimo nešto veliko i lijepo za Boga sastoji se u tome da Mu vjerujemo i „poravnamo staze“, kako bi se pripravili za Njegov dolazak. Poticajne misli i način izlaganja zaista je ohrabrujući. Veliko bogatstvo skriveno je Svetom Pismu. Zahvalni smo Bogu što nam Njegovu Riječ prenose i uprisutnjuju Njegovi navjestitelji. Posebno smo Mu zahvalni što između sebe imamo sestara koje su spremne s nama podijeliti svoje stečeno znanje.

Nakon duhovnog nagovora, sve sestre koje nisu bile vezane nekom drugom dužnošću otišle su pred Presveto u kućnu kapelu i Gospodinu zahvalile za ljubav koju su doživjele.

s. M. Laudes Bosančić

KARIZMATSKO POSLANJE

Brač

Radost na Braču

Zahvaljujući Providnosti te otvorenosti i dobroti srca gospodina Stanka i gospođe Dijane Kvesić grupa štićenika Doma Sv. Rafaela u Solinu u pratnji s. Nade i s. Krucifikse krenula je 03. rujna 2015. na izlet na otok Brač. U jutarnjim satima vidno uzbuđeni i radosni iz Solina autobusom su stigli na trajekt koji ih je odvezao do Supetra.

Prva destinacija bio je posjet našim sestrama u Pučišću. U Pražnicama, rodnom mjestu s. Krucifikse osvježili su se i produžili na Bol. Tamo ih je srdačno dočekaao i ugostio dominikanac otac Ivo Plenković, te im je pokazao dominikanski samostan. Slijedio je zatim ručak i druženje s obitelji Kvesić u njihovom hotelu. Nakon sreće podijeljene u

obiteljskom ozračju hotela „Adria“ uživali su u ljepoti Zlatnog Rata te vidjeli aerodrom u Bolu. Nakon ugodno i lijepo provedenog dana na Bolu krenuli su ponovo u Pražnice. Tamo ih je posebnom ljubavlju dočekala obitelj s. Krucifikse. Doživljena radost uvijek je veća kada je s nekim podijeljena.

Zadnja destinacija njihova izleta na Brač bio je naš samostan u Sutivanu. Sestre su štićenicima priredile radosnu dobrodošlicu, a oni su im uzvratili i pjesmom i molitvom. Djelić svoje radosti i ljubavi također su podijelili i s korisnicima staračkog doma u kojem djeluju sestre, a svakako nisu zaboravili pjesmom i molitvom u kapelici zahvaliti Onome čije je dobrote plod bio ovaj prekrasan dan.

Vrativši se kući unijeli su svoju radost i među one koji nisu bili u mogućnosti poći s njima, ali zasigurno ostaju s njima u zahvalnosti i molitvi za sve one koji su doprinijeli ispunjenju ovog dana vjerujući da će primiti nagradu za svoju ljubav jer: "Što god učiniste jednom od ovih najmanjih meni učiniste."

s. Milana Žegarac, novakinja

Zadar

Inkluzija u obrazovanju

U Petričanima (Zadar) od 11.-14. listopada u hotelu Pinija održana je konferencija podrške inkluzivnom obrazovanju. Prije tri godine u natječaju vijeća Europe izabrano je samo sedam škola iz Hrvatske u pilot projekt inkluzije pod nazivom: regionalna potpora inkluzivnom obrazovanju.

Među ovim posebnim školama je i Druga gimnazija Split u kojoj radi s. Dolores Brkić kao vjeroučiteljica te je imenovana od strane škole u tim za ovaj projekt. Sestra Dolores rekla nam je ukratko o Projektu i osobnom promišljanju:

Inkluzivna škola je u kojoj je svako dijete dobro došlo, svaki roditelj uključen a svaki nastavnik vrednovan. To je jedna od bitnih postavki i očekivani rezultat Vijeća Europe. Cilj projekta je poštivanje različitosti među svim učenicima, s posebnim naglaskom na one koji su izloženi većem riziku od marginalizacije i isključenosti. Imali smo učenike sa raznim tjelesnim oštećenjima te zdravstvenim poteškoćama kao i porijeklom. U tom smislu provele su se specifične inkluzivne edukacije za nastavnike, učenike i roditelje kao i više okruglih stolova. Jedna od bitnih svrha je razvijanje suradnje s roditeljima i lokalnom zajednicom te realiziranje različitih pedagoških pristupa u obrazovanju u skladu sa sposobnostima i sklonostima učenika. Dakle ,odgojem obrazovati , obrazovanjem odgajati te jednokopravnost za svih. Tu nezaobilazno trebam istaknuti osobnu misao i misli velikih odgajatelja : Evangelizirati odgajajući! Nije jedino važno odgajati dobre učenike nego škola treba stvarati i dobre ljude. Dobar odgajatelj je osoba koja je u potpunosti posvećena potrebama učenika i mladih. Drugim riječima njegovati toleranciju i snošljivost do prihvaćanja drugog i drugačijeg, rekla bih baš onako kako nas je Isus poučio i primjerom pokazao.

Realizacija našeg projekta odvijala se i posjetom drugim školama sa „družačijim,, pristupom gdje se njeguje na visokoj razni, razvoj vještina, razne kreativnosti, a naročito empatija. Naši učenici su razumjeli i uvidjeli karakteristične neke razlike... Bitno je znati drugačijost poštovati bez diskriminacije te imati svoja čvrsta uvjerenja. Tako stječu sposobnost kritičkog promišljanja i zauzimanje stava.

Na konferenciji iz Druge gimnazije sudjelovalo je pet roditelja predstavnika, sedam učenika i nas četiri profesorice koje su održale predstavljanje svog školskog projekta. Sve tri skupine sudjelovale su vrlo aktivno u radionicama gdje su bili prepoznati po vrijednim razmišljanjima, interventima i stavovima.

Umjesto zaključka rekla bih: važno je biti inkluzivan prvo prema samom sebi onda autentično i djelotvorno možeš tamo gdje živiš i radiš. Tako ispunjamo i Kristovu zapovijed ljubavi. „Nijedna velika stvarnost ljudskog života nije proizišla iz čiste misli; Sve su izišle iz srca i iz njegove ljubavi“ (R. Guardini). I naš sluga Božji Josip Stadler ostavio nam je sveti znamen: Imaj srce...!

s. M. Dolores Brkić

Zagreb

Imaj srce za misije

U tjednu za 89. svjetski dan misija, 16. listopada 2015. godine u samostanu "Antunovac" postavljena je misijska prodajna izložba u kojoj su sudjelovali PMI i sestre. U župnoj crkvi sv. Ivana Krstitelja u Novoj vesi, otvorenju izložbe prethodio je misijski pretprogram.

Program se sastojao od misijske meditacije "Lađari na rijeci života" koju je napisao Mario Habajec, župljanin župe sv. Pavla iz Retkovca, a izveli su je Prijatelji Malog Isusa iz Retkovca. Svetu misu predslavio je vlč. Odilon Gbenoukpo Singbo, koji je i sam bio dijete misija. Na misnom slavlju koncelebrirali su vlč. Alojzije Žlebečić, vlč. Josip Radelja i vlč. Tomislavom Kraljem. U programu i na euharistijskom slavlju pjevanjem je sudjelovao je zbor mladih iz župe sv. Nikole iz Bistre. Vlč. Odilon nam je osobnim iskustvom želio približiti svijet u kojem djeluju misionari, ali isto tako i probuditi u svima prisutnima svijest da smo pozvani biti misionari. Možda danas Europa, više nego zemlje Trećeg svijeta, treba dobrih misionara. Na otvorenju izložbe moglo se uočiti široko srce vjernika koji žele pomoći potrebniku u nevolji. Iako i kod nas postoje mnogi kojima je materijalna pomoć potrebna, i ova je prodajna izložba potvrda da je moguće odvojiti dio od svoje sigurnosti i darovati ih drugome. Svi prikupljeni prilozima namijenjeni su za potrebe dječ-

jeg doma u Beninu i dječjeg doma "Alojzije Stepinac" na Haitiju gdje djeluju sestre Služavke Malog Isusa. Na otvaranju izložbe prisustvovala je č. Majka s. M. Radoslava Radek, sestre iz naših zajednica, PMI i vjernici župe. Sve prisutne je pozdravila prigodnim riječima s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna glavarica. Samo ispružena i otvorena ruka može primiti Božju ljubav i darivati ju drugome.

SMI

Lug-Brankovići

Proslava Misijske nedjelje

Misijska nedjelja proslavljena je u župi Lug Brankovići kod Žepča 18. listopada 2015. Ovom danu prethodila je tjedna priprema za Svjetski Misijski dan. Vjeroučenici osnovne škole imali su prigodu na župnom vjeronauku slušati kateheze, o radu u misijama i o raznim iskustvima naših misionara, tom prigodom svi su dobili misijske kasice da svojim skromnim prilozima misle na one koji imaju manje od njih.

Djeca su tjedan dana pred Misijsku nedjelju svaku večer prije svete mise predvodili molitvu svete krunice, tijekom misnih slavlja okupljeni vjernici svoje molitve upućivali su za misionare, te slušali razmišljanja o raznim misijskim događajima i potrebama.

Na sam dan Misijske nedjelje misno slavlje predvodio je župnik vlč. Franjo Ivandić u koncelebraciji župnog vikara vlč. Ivana Karače.

Župnik je na početku svoje propovijedi iznio par statičkih podataka o misijama, i misionarima. pozvao je vjernike da budu uvijek otvoreni za potrebe dugih, te nastavio svi smo mi misionari oni koji su kilometrima od nas daleko pozvani su da navještaju Riječ Božju a mi smo pozvani da ih svojom molitvom pratimo i materijalno pomognemo prema svojim mogućnostima.

Za vrijeme svete mise mladi su kroz misijsku meditaciju «Lađari na rijeci života» vjericima približili misijski žar svakog misionara i kršćansku zadaću svakog vjernika.

Ovom događaju svoj doprinos pjevanjem i sviranjem dao je i župni dječji zbor pod vodstvom s. Marinele Zeko.

s. M. Marinela Zeko

Sisak

Župni zbor Karmel u Sisku

Mješoviti župni zbor Karmel iz Kaštel Kambelovca, pod vodstvom s. Mirte Lišnić gostovao u župi sv. Josipa radnika, Galdovo u Sisku. Zbor je u goste pozvao tamošnji župnik, fra Roko Bedalov koji je rođen u Kambelovcu.

Bila su to nezaboravna dva dana, 24. i 25. listopada. Bog je podario prekrasno vrijeme, pa je dugo putovanje time bilo olakšano.

Župnik i župljani, primili su članove zbora kao svoju najbližu rodbinu i najdraža prijatelje.

U subotu poslije podne, razgledali smo Sisak, posebno smo se zadržali u prekrasnoj katedrali. Potom kavica uz Kupu.

U nedjelju se slavio dan kruha i zahvalnosti za plodove zemlje. Crkva i dvorište bili su prepuni lokalnih plodova zemlje. Zbor iz Kaštela pjevao je na svečanoj svetoj misi u 10 sati, a poslije mise bio je kratki koncert. Župljani su s velikom pažnjom i užitkom slušali svoje goste. Kasnije se nastavilo druženje uz tamburaše i miris pečenih kestena, na crkvenom dvorištu.

Na povratku smo odlučili svratiti u Stepinčev Krašić. Tamo nas je dočekao župnik koji je s ljubavlju i pažnjom održao izlaganje o mučeničkom životu blaženoga Alojzija Stepinca.

s. M. Mirta Lišnić

Split

Nadbiskupijski stručni skup za vjeroučitelje

U organizaciji Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije i Agencije za odgoj i obrazovanje podružnica - Split, u subotu, 21. studenoga održan je prvi ovogodišnji nadbiskupijski stručni skup za vjeroučitelje u školi. U velikoj dvorani splitskog Nadbiskupskog sjemeništa okupilo se 240 vjeroučitelja iz Splitsko-makarske nadbiskupije i Hvarske biskupije kako bi kroz dva tematska predavanja i jednu prezentaciju sudjelovali u stručnom usavršavanju na temu „Uloga medija u odgoju i obrazovanju djece i mladih“

Nakon uvodne molitve koju su pripremile i predvodile vjeroučiteljice Monika Čopo i Tereza Vučinić iz Osnovne škole „Ivo Dugandžić Mišić“ u Komunu, u rad stručnog skupa sudionike je uveo don Josip Periš, predstojnik Katehetskog ureda. Govoreći o fenomenu komunikacijske umreženosti koja je zahvatila sveukupnu stvarnost, predstojnik je istaknuo kako suvremeni mediji danas preuzimaju ključnu ulogu socijalizacije i odgoja i time uvelike potiskuju u drugi plan utjecaj tradicionalnih odgojnih faktora poput obitelji,

škole i Crkve. Stoga je, između ostaloga, temeljna zadaća školskoga vjeronauka iskoristiti suvremeni način prijenosa informacija koji će biti u službi evangelizacije i produbljenja otajstva vjere te svojom formom neće zasjeniti sadržaj.

Prvo predavanje pod naslovom „Mediji naši svagdanji: utjecaj na školsku populaciju“ održala je dr. sc. Snježana Rađa, vjeroučiteljica u Osnovnoj školi don Lovre Katića u Solinu. Drugo predavanje pod nazivom „Uloga medija na formiranje vrijednosti“ koje je održala mr. sc. Vedrana Balić, vjeroučiteljica u Osnovnoj školi Petra Kružića u Klisu. Na koji način medijske sadržaje približiti vjeroučenicima i kreativno koristiti suvremene medije u nastavi vjeronauka sudionicima skupa približila je Marina Šimić, vjeroučiteljica u Osnovnoj školi Tučepi, kroz prezentaciju odnosno zajedničku radionicu pod nazivom „Uporaba digitalnih medijskih materijala u nastavi vjeronauka“. Mediji su nesumnjivo korisni u nastavi vjeronauka, no potrebno ih je koristiti na pravi način i u pravoj mjeri, naglasila je Marina Šimić, dokazujući to kroz didaktičku primjenu digitalnih medija u analitičko-interpretativnom, predavačko-prikazivačkom i problemsko-stvaralačkom sustavu. Način uporabe medijskog materijala kroz svaki od ovih sustava potkrijepljen je konkretnim primjerima u formi izrađenog video isječka, stripa, filmskih ulomaka, autentične fotografije i preuzetih prezentacija, a dio prezentacije bio je posvećen uporabi glazbe te interaktivnih sadržaja i igara. Važno je spomenuti kako je svaki od ovih postupaka prilagođen određenom dijelu sata, ali i cijeloj nastavnoj jedinici, a sve je to moguće izraditi uz pomoć specijaliziranih kompjuterskih programa i aplikacija. Na tragu poruke pape Benedikta XVI. vjeroučiteljima je poslana poruka hrabrog zaplovljavanja u more digitalnih medija, ne zaboravljajući kako su oni ipak samo posrednici dubljem poniranju u otajstvo vjere. Dio stručnog skupa i ovog je puta ostavljen za redovite informacije iz Katehetskog ureda, a sve je završeno kraćim radnim susretom vjeroučitelja mentora i savjetnika. Na ovom susretu sudjelovalo su skoro sve naše sestre vjeroučiteljice.

<http://www.smn.hr/123-nadbiskupijski-strucni-skup-za-vjeroucitelje>

Petar Kelvišer

Lug-Brankovići

Radujte se – Zlatna harfa

Župa svetog Ivana Krstitelja *Lug Brankovići* u nedjelju 15. studenog 2015., bila je domaćin 31 susreta *Zlatne harfe* koja se odvijala pod geslom *Radujte se*. Na susretu se okupilo oko 200 djece iz pet župa žepačkog dekanata koji su Boga slavili svojim pjevanjem.

Susret je započeo misnim slavljem kojeg je predvodio žepački dekan fra Zdravko Anđić župnik svetog Ilije u Zenici u zajedništvu domaćeg župnika vlč. Franje Ivandića koji je na samom početku izrazio dobrodošlicu svim zborovima kao i njihovim voditeljima. Pjevanje i sviranje za vrijeme svete mise animirali su dječji zbor i Prijatelji maloga Isusa koji su svoj doprinos dali i u samoj pripremi.

Drugi dio susreta započeo je nastupom i predstavljanjem svakog zbora koji je imao po dvije skladbe. Prva skladba bila je iz košarice a druga skladba na zadanu temu *Zlatne harfe*.

Voditelj programa bi je župni vikar vlč. Ivan Karača koji je osim vještog vođenja programa sudionicima dao upute i druge potrebne informacije.

Zborovi su nastupili abecednim redom. Prvi se predstavio dječji zbor iz župe Bistrica pod vodstvom s. Maristele, zatim dječji zbor domaćini Lug-Brankovići pod vodstvom s. Marinele, potom je nastupio zbor župe Raduni-ce pod vodstvom gđice Anemarije, dječji zbor svetog Josipa iz Zenice također je izveo dvije skladbe pod vodstvom s. Gabrijele i još jedan zbor na ovogodišnjoj Zlatnoj harfi je dječji zbor iz Žepča pod vodstvom s. Samuele.

Pojedinačni nastup svakog zbora pratio je stručni žiri prof. Jela Kajić, prof. Andrijana Tadić i vlč. Ilija Orkić.

Svoje dojmove i zapažanja izrekla je za svaki zbor prof. Jela koja je svaki zbor pohvalila sve je popraćeno burnim pljeskom. Po završetku ovog susreta svi zborovi dobili su diplomu iz ruku fra Zdravka. Nakon nastupa u crkvi za sve je organizirana okrpja i osvježanje zašto su se pobrinuli domaćini.

Da bi ova radost i zajedništvo što duže potrajali pobrinuli su se salezijanski bogoslovi koji su zajedno s animatorima žepačkih župa za djecu pripremili bogati dvosatni program.

s. M. Marinela Zeko

Sarajevo

Humanitarni koncert i prodajna izložba *Izvor radosti*

U četvrtak, 26. studenoga 2015., u 19 sati u prostoru *Franjevačkoga medijskoga studentskog centra* (Zagrebačka 18 - Sarajevo) upriličen je humanitarni koncert i izložba za djecu *Stadlerova dječjeg Egipta (SDE)* u Sarajevu koja spletom okolnosti odrastaju u udomiteljskom smještaju i pod majčinskom brigom sestara *Služavki Maloga Isusa*.

Na humanitarnom koncertu i prodajnoj izložbi sudionici su dijelili radost zajedništva, darivanja, uživali u ljepoti glazbe te za svoje najdraže nabavili-

darove što ih raduju. Sudjelovanjem i kupovinom izloženih dječjih radova, sestarskih kolačića, te rukotvorina članova Društva *Prijatelji Maloga Isusa* (PMI) podržali su misiju sestara *Služavki Maloga Isusa* u školovanju djece *Stadlerova dječjeg Egipta* u Sarajevu i postati sudionici ljepote darivanja.

Ovo je 11. humanitarni koncert i prodajna izložba u organizaciji *Stadlerovadječjeg Egipta* i HKD *Napredak* pod motom *Izvor radosti*. Radost u srcu je radost dobra kojega činimo sebi i drugima. Dok smo okrenuti drugima i njihovoj radosti, nošeni smo radošću vlastitoga srca. Neka nam svima izvor radosti bude uvijek u blizini.

U ovoj Godini Bogu posvećena života u ljepoti glazbenih točaka i duhovnoj povezanosti naših triju Bogoslovija čuo se odjek radosti Bogu posvećenih svećeničkih kandidata koji su najveći Isusov dar Crkvi: Tamburaški orkestar Franjevačke teologije, Klapa *Stadler* – Vrhbosanskog bogoslovnog sjemeništa, Bogoslovi nadbiskupijskoga misijskoga međunarodnoga sjemeništa *Redemptoris Mater* – Sarajevo. Na koncertu su nastupili i drugi promotori radosti i darivanja: Ana Babić, Dario Vučić, Djeca i sestre *SDE*, Tamburaški orkestar *Lira*, HKUD Domanovići, dok je program vodio fra Joso Oršolić – rektor svetišta *Sv. Nikole Tavelića* u Sarajevu – Kovačići i ravnatelj *Kruha sv. Ante*.

Riječi pozdrava svim uzvanicima uputila je provincijalna poglavarica - sestara M. Admirata Lučić. Među uzvanicima poimenice je pozdravila nadbiskupa metropolita vrhbosanskog kardinala Vinka Puljića, apostolskog nuncija u BiH mons. Luigia Pezzuta i provincijala Franjevačke provincije Bosne srebrenе i predsjednika Konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica u BiH fra Lovru Gavrana, prisutne svećenike i časne sestre, predstavnikе vlasti na čelu s predsjednikom Federacije BiH Marinkom Čavarom, predstavnikе institucija, medija i sve prisutne sudionike.

U svom obraćanju prisutne je nasmijao uzoriti Vinko kardinal Puljić kad je ispričao zgodicu iz svoga svećeničkog života, zatim je u osvrtu na geslo koncerta istaknuo žrtvu i ljubav koje donose radost i mijenjaju svijet, rekavši: „Prava radost ove večeri jest da se sestre žrtvuju. Kada djeca, po spremnosti sestara na žrtvu, otkriju smisao žrtvovanja i oni će biti spremni žrtvovati se. A svijet upravo mijenja ljubav koja je spremna na žrtvu“. Sestrаma Služavkama Maloga Isusa je čestitao i zahvalio na žrtvama i radu kojim se zauzimaju za povjerenu im djecu.

Pokroviteljci koncerta bile su većim dijelom žene i majke, čuvarice obiteljskog zajedništva i obiteljskih vrednota: Zajednica žena HDZ-a BiH - Vrhbosna *Kraljica Katarina Kosača*, KUD *Hrvatska žena* – Vitez, Etno skupina *Čuvarice*, *Samostan svetoga Nikole Tavelića*, Kovačići – Sarajevo i obitelj Lucie Gobetti i Daniele Onori. Ovim načinom dali su svoj doprinos u radosti odra-

stanja naših najmanjih i najdražih u kući *Egipat*, koja nastaje 1890., milošću Duha Svetoga, kada je prolazeći ulicama grada Sarajeva, naš Utemeljitelj Sluga Božji Josip Stadler, u susretu sa siromašnom i napuštenom „djecom grada Sarajeva“ otkrio radosno lice Božanskog Djeteta Isusa. Za njih pronalazi duhovne majke i odgojiteljice te 1899. otvara kuću - *Zavod Egipat* - rekavši: *Za svako dijete izloženo opasnosti stradanja, gubljenja i lutanja, treba postojati jedan Egipat gdje će naći utočište i obiteljsko ozračje,...* a sestrama poručuje: *Neka Vas sestre Služavke malog Isusa, vaše IME podsjeća da djeci služite kako biste malom Isusu služile! ... hranite dobrotom djecu i štitite ih od svakoga zla.*

Više od 125. godina sestre SMI slijede put i karizmu radosnog služenja djeci i njihovim potrebama na putu odrastanja. Život i rad posvećuju tome da svako dijete ima dom s ozračjem ljubavi, prihvaćanja, sigurnosti i svega što je potrebno za cjelovit rast i razvoj djeteta: hrana, odjeća, školovanje, druženje, igra, zdravstvena zaštita, izleti, iskustva radosti, rasta i korisnih spoznaja što obogaćuju život ... Nadahnjujući se tekstovima starozavjetne knjige o *Tobiji*, od samoga početka 24. 10. 1890. godine, sestre i djeca hode pod moćnom zaštitom svetoga arkanđela Rafaela.

s. M. Kristina Adžamić

Split

Misijska prodajna izložba za Tanzaniju i Haiti

Ususret božićnom Otajstvu, na početku nove Liturgijske godine i Svete godine milosrđa, sestre Služavke Malog Isusa Splitske provincije i vanjski suradnici članovi Društva Prijatelja Malog Isusa, pod vodstvom s. Dolores Brkić, pročelnice Društva Prijatelja Malog Isusa, u petak 27. studenoga organizirali su tradicionalnu misijsku prodajnu izložbu "Imaj srce za misije" u župi Gospe od Pojišana u Splitu. Prihod je namijenjen dječjem sirotištu "Alojzije Stepinac" na Haitiju gdje rade kao misionarke i Služavke Malog Isusa, te za siromahe u Tanzaniji gdje već više od 40 godina djeluje kao mi-

sionar don Ante Batarelo, koji je organizirao u svojoj misiji izgradnju crkve koja će biti posvećena bl. Alojziju Stepincu.

Otvaranju izložbe prethodio je uvodni program. Sve okupljene na ovu svečanost pozdravila je s. Dolores, koja je uvela u molitvu misijske krunice poticajnim mislima. Zatim je večernje euharistijsko slavlje predvodio gvardijan fra Žarko Lučić. U homiliji istako je važnost širenja Božje Riječi na koju smo svi pozvani Kristovim riječima: "Idite po svem svijetu i propovijedajte evanđelje". Propovijedamo svojim životom u svakoj situaciji i svojim vladanjem svjedočimo Božju ljubav. To je poziv koji nam upućuje Krist. Pjevanje su predvodili PMI-a, učenici Druge gimnazije u Splitu. Provincijalna glavarica s. Anemarie zahvalila se svim sudionicima, svima koji su

svojim radom doprinijeli ovoj prodajnoj izložbi, kao i ocima kapucinima, u čijem se prostoru odvija izložba. Nakon sv. Mise svi prisutni uputili su se u dvoranu kako bi svojim doprinosom potpomogli misije u Tanzaniji i Haitiju.

Misijsku prodajnu izložbu sačinjavali su razni ručni radovi, čestitke, svijeće, križevi, božičini nakiti i dr. koje su izradili Prijatelji Maloga Isusa iz Šestanovca, Katuna, Metkovića, Ciste Velike, Mejaša - Split, Pučišća - otoka Brača, Vrgorca, Trilja, Krila - Jesenice, Dugopolja, Druge gimnazije - Split, Brela, prof. Ivan Bošnjak, župa Gospa od Pojišana - Split, obitelj Petra i Ane Balta, provincijalne kuće - samostana sv. Ane, sestre Malog Isusa - Bačvice, sestre Novakinje - Solin.

Izložba je bila otvorena do nedjelje 29. studenoga od 8 do 20 sati.

s. M. Dolores Brkić

Što nas je fasciniralo na Misijskoj izložbi?

Pjevanje, radost Prijatelja Malog Isusa, zajedništvo sa sestrama, zalaganje neumorne pročelnice, iskreni dar srca za Misije... jednostavnost... duhovni dar svim misionarima, poticajne i dirljive uvodne riječi provincijalke s. Anemarie Radan i pročelnice PMI-a s. Dolores Brkić.

Pod motom „Imaj srce za Misije“ organizirana je humanitarna izložba u dvorani „sv. Leopold Mandić“ u našoj župi Gospe od Pojišana od 27. do 29.

studenog 2015. a pripremili su svoje rukotvorine Prijatelji Malog Isusa zajedno sa svojim sestrama voditeljicama pod vodstvom s. Dolores.

Ona nam je svima naglasila zbog čega baš u ovo vrijeme: „Idući ususret Božićnom Otajstvu na početku nove liturgijske godine i Godine Milosrđa, u Godini posvećenog života i velikog Jubileja Družbe kao i PMI-a. Isus nas i trajno poziva da mu pomognemo u potrebnima jer i Veliki Stadler je svoje sestre nazvao SLUŽAVKAMA a mi smo PRIJATELJI a prijatelj je uvijek raspoloživ za pomoć.“ Namjena prihoda je za sirotište na Haitiju gdje djeluju kao misionarke , nakon potresa ,sestre Služavke malog Isusa i siromahe u Tanzaniji gdje već preko 40 godina radi i naviješta Isusovu ljubav, misionar don Ante Batarelo. Njegova nećakinja s. Rebeka Batarelo je članica sestara Provincije i vijeća za PMI-a.

Marljive i vrijedne ruke sa velikim žarom srca dali su dosta truda pa se na izložbi moglo naći: adventske vijence, aranžmane, pletene rukotvorine, torbe, narukvice, krunice , ukrase za božićno drveće, štalice, dekorirane tanjure, anđele, svijećnjake, razna pripremljena hrana za zimmnicu, kolače... kreativne poruke sluge Božjeg Josipa Stadlera...

Mi članice sa Pojišana također i s. Zorka Radan, bili smo desna ruka našoj s. Dolores u postavljanju izložbe kao i dežurstvu kroz tijek izložbe, pa smo zajedno s njom bili oduševljeni kako je velika dobrota na djelu snagom Božjeg Duha svih sudionika za ovu izložbu: PMI-a Katuni, Šestanovac, Cista Velika, Metković, Mejaši-Split, Pučišća-o. Brač, Vrgorac, Trilj , Krilo-Jesenice, Dugopolje, Brela, Druge gimnazije-Split, Gospe od Pojišana-Split, prof. Ivan Bošnjak i njegova majka, obitelj Petra i Ane Balta, dvije slikarice..., s. Vesna Mateljan, s. Jordanka Čuže, zatim sestre iz provincijalne kuće samostana sv. Ane, zajednica sestara Malog Isusa sa Bačvica-Split i sestre Novakinje iz Solina. Uz ovu izložbu svoj prilog darovali su: sestre iz Dubrovnika, Kaštel-Kambelovca, sestre iz Sjemeništa i Bogoslovije u Splitu te gosp. Stipanović.

Posebno nas je dirnulo i potaklo ne samo na razmišljanje, nego i način osobnog djelovanja, DUHOVNI DAR našim misionarima diljem svijeta: Misijska krunica uz misli Velikog Stadlera i Euharistijsko slavlje koje je predslavio gvardijan samostana oo. Kapucina na Pojišanu.

I za kraj kako ne spomenuti naše glazbenike PMI-a, koji su uzveličali ovo molitveno slavlje, prof. Ivana Bošnjaka i orguljsku pratnju Mladena Bonomi te mlade glasove djevojaka iz Druge gimnazije-Split.

Jedan mali dio sa izložbe postavljen je kroz trodnevnicu sv. Nikoli u župi Krilo Jesenice od 3. do 5. prosinca. Vjerujemo: Ljubav je uvijek velikodušna! Bio je i jedan stol darova za Ruandu a pripremili su učenici osnovne škole iz Šestanovca kao vjeronaučna skupina za misije zajedno sa s. Brani-

mirom Lozo. Ne možemo zaboraviti Stadlerovu dolinu i našu s. Jacquelinu koja nas prati s neba, naglasila nam je s. Dolores.

Ana Marija Durdov i članice PMI-a, Pojišan - Split

Gromiljak

Misijska izložba u Gromiljaku - *Imaj srce za Haiti*

U subotu, 28. studenog 2015. godine, u 16 sati otvorena je sedamnaesta misijska izložba na Gromiljaku. Moto ovogodišnje misijske izložbe je bio „Imaj srce za Haiti“. Izložbu je otvorio don Ivan Bebek – župnik iz Prisoja – koji se prisjetio prvog susreta sa sestrama Služavkama Maloga Isusa. Kroz cijeli

program nazočne je vodila Darija Jurković-Stanić, koja se prisjetila svoga odrastanja sa sestrama. Podsjetila je na sestarsku otvorenost i gostoljubivost, kojom su ih okupljale i poticale na dobro. Program je svojim pjevanjem uzveličala poznata Etno skupina Čuvarice iz Rame.

U ime sestara, nazočne je pozdravila provincijalna poglavarica s. M. Admirata Lučić, koja je progovorila o „Kući Navještenja“, Anđelovom navještanju Mariji, te o navještanju naših sestara misionarki. Istaknula je važnost iskoračka kojeg su napravile naše sestre misionarke, te dodala: „Ovdje smo ponao sob da im zahvalimo što su nam otvorile pogled, proširile vidike. Mi po njima vidimo do Haitija, vidimo dušom i srcem što se događa na drugom kraju svijeta.“

Nakon pozdravnog govora provincijalne poglavarice, na sceni se pojavila skupina mladih Prijatelja Maloga Isusa – VIS „Imakulata“ iz Gromilaka – s pjesmom „Amor est victoria“ s kojom su nastupili na HosanaFestu u Subotici. Nakon pjesme sve je zašutjelo, a s. M. Ljilja Marinčić je pročitala pismo naših misionarki. Puno je toga što su nam poručile misionarke. Jedna od dirljivih rečenica svakako je i ona: „Živjeti na Haitiju, ne znači samo davati od onoga što si primio. Nego istovremeno i primati, učiti od djece i ovog naroda. Uvijek i iznova nas iznenadi njihovo zajedništvo. Sve što dobiju su spremni podijeliti, bilo da je to bombon, čokolada, voćka, igračka, tanjur riže.“ Nakon ove, kao i nakon svake druge točke, zaorio je prelijepi i gromki glas Etno skupine Čuvarice.

Pri koncu programa s. M. Danica Bilić je predstavila don Ivana Bebeka i njegovu župu, nakon čega je don Ivan preuzeo riječ te progovorio kako su

on i župljani Domanovića i Prisoja doživjeli susret sa sestrama Služavkama Maloga Isusa. O tom susretu i svim daljnjim susretima sa sestrama don Ivan je rekao: „U svome nastupu, svojim riječima i djelima časne sestre zbilja svjedoče jednu pravu, istinsku ljubav, ljubav Isusovu. U svima nama vide maloga Isusa i žele da mi osjetimo njegovu ljubav, blizinu i toplinu. U svome susretu sa nama žele nas obogatiti jednostavnošću, skromnošću, pružajući nam ne jednu nego obje ruke. Svugdje vesele, pomažu sirotu i nevoljnu, vode brigu za djecu i mlade, bliski sa starima. Svjedoče vjeru i šire svoj apostolat upravo onako kako je to zamislio Sluga Božji Josip Stadler. Jednostavno: SUPER SESTRE.“

Nakon ovih dirljivih riječi sestra Ljilja je u ime sestara zahvalila don Ivanu na prisutnosti i podršci, te mu poklonila sliku Raspetoga. Program je završio paljenjem prve adventske svijeće i odlaskom u salu u kojoj su nas dočekali pripremljeni pokloni.

s. M. Ljilja Marinčić

Krilo Jesenice

Sestre novakinje u župi Krilo Jesenice za trodnevnicu sv. Nikole

„Duh Jahve Gospoda na meni je, jer me Jahve pomaza, posla me da radosnu vijest donesem ubogima, da iscijelim srca slomljena; da zarobljenima navijestim slobodu i oslobođenje sužnjevima...“ (Iz 61,1)

Dana 3. prosinca 2015. u župi Krilo Jesenice, počela je trodnevnicu sv. Nikoli. Dok mnogi očekuju poklone, don Tomislav Bašić u svojoj župi odlučio je svoje župljane obogatiti duhovno. Pozvao je nas, sestre služavke Malog Isusa, koje također djelujemo na toj župi, da skupa sa vjernicima prisjetimo se predivnih djela koja je Gospodin učinio u našim životima. Tako smo se i mi novakinje odazvale ovom pozivu.

Kao slika Crkve, mi redovnice smo pozvane svjedočiti, bilo riječima, bilo djelima. Ovoga puta Gospodin je htio da to bude govorom. Evanđelje dana kaže: „Tko hoće ići za mnom, neka se odreče samog sebe, neka uzme svoj križ i neka me slijedi.“ Tako smo s. Antonia, s. Milana, s. Natalija i ja ostavile sve i pohitile u jaslice služiti Malom Isusu, a svoje svjedočanstvo smo izrekle s. Natalija i ja. Radosne smo što smo mogle govoriti kako nam je lijepo s Isusom. Onaj tko je zaljubljen, svima bi htio govoriti o svojoj ljubavi. Tako smo mi zahvalne don Tomislavu što nam je omogućio da podijelimo svoje svjedočanstvo živoga Boga sa njegovim župljanima. Sveti otac Franjo također napominje koliko je važno često se prisjećati onog prvog susreta sa Isusom, „vraćat se u Galileju.“

Osobno mi je bila velika čast govoriti o Isusovim „čudesnim pothvatima“ u mom životu. I to na samom početku trodnevnice mom zaštitniku jer me Gospodin izveo iz krila majčina na sam spomendan sv. Nikole te uz njegov zagovor me vodi k cilju - Nebeskoj domovini. Nakon slavljenja sv. Mise okupili smo se u samostanu da se malo okrijepimo. Na večeru uz pizzu pridružio nam se i dugorački župnik don Bože Čubelić, brat naše sestre Dujme. Dobre atmosfere nije nedostajalo. Svima nam je dobro došlo ovo lijepo druženje i slavljenje Gospodina svjedočanstvom u došašću. „Radujte se u Gospodinu. Ponavljam, radujte se.“

s. Faustina Zemunik, novakinja

Košute

Duhovna obnova djevojkama

Dana 5. prosinca triljske Mažoretkinje sudjelovale su na duhovnoj obnovi koju su organizirale sestre Služavke Malog Isusa u samostanu u Košutama. Obnova je započela svetom Misom koju je predslavio don Josip Bečić (župnik Vrpolja). Poslije sv. Mise djevojke su se družile sa s. Marcelom Žolo iz Splita. S njom su razgovarale o temama koje najviše zanimaju mlade.

Bitno je bilo naglasiti gdje mladi najviše griješe, poglavito po pitanju ovisnosti. Također jedna od zanimljivih tema je bila i kako mladi danas gledaju na Boga i koje je njihovo viđenje Boga. Djevojkama se duhovna obnova jako svidjela. Izrazile su želju za ponovnim druženjem, za koje bi bilo poželjno da traje duže. Zahvalne su Gospodinu za ovu milost, kao i s. Marceli za njezin trud i svaku izgovorenu riječ.

Triljske mažoretkinje

Solin

Sv. Nikola u samostanu sv. Rafaela

Gdje mi je čizmica? "Predstojnice, treba Vas neki čovjek!", sa svom ozbiljnošću dojavio s. Servaciji u nedjelju za vrijeme objeda. "On želi vidjeti Vas i sestre!" Začudila se predstojnica, tko je to nenajavljen a nedjelja je? I dok se ona dizala kako bi ga dočekala, on je već ušao u blagovaonicu. "Sv. Nikola!" - povikale su veselo sestre i zapjevale mu plješćući.

Nikola ih je pohvalio za dobra djela protekle godine i nagradio mandarinama. Na upit o porijeklu dotičnih mandarina te nagađanja da su iz Španjolske ili Italije, odgovorio je smireno: "Mandarine su iz vašeg podruma". Po noći je on, očito hodao po samostanu, i to ne samo po podrumu, jer su zametnute neke čizmice koje je ujutro valjalo potražiti! Zadovoljne odgovorom sestre su ispratile biskupa i uputile ga dalje prema Domu za štíćenike.

Lica naše 'velike djece' poprimila su izraze iznenađenja, čuđenja, divljenja, zaprepaštenja...Izraz na licu glavnog starosjedioca ove drage grupe, opće-poznatog Stoje teško je opisiv. Dozivao nas je prstom (da, a inače mu to nije običaj) i govorio uzbuđeno: "Bio Nikola, Nikola...". Neki od njih mudro su primijetili kako sv. Nikola ima istu pundžu kao i s. Faustina, novakinja koja prebiva u obližnjoj kući novicijata. Tajnovito su se smješkali i šaptali: "Znam tko si!", ipak su nastavljali radosno igru. Zadovoljno su primili poklone i pjevali sv. Nikoli, vičući mu dok je odlazio: "Dođi i dogodine, dođi, dođi!" A on je obišao i nepokretne štíćenike, zasmijavši i one koji se i malo rjeđe nasmiju, te bolesne sestre. Bio je tu za sve!

Baš je bilo lijepo primiti darove i sjetiti se ljepote darivanja, zato, zaista sv. Nikola doviđenja, do sljedeće godine, nemoj nas zaboraviti!

s. Natalija Brkić, novakinja

Sarajevo

Susret djece i uзорitog Vinka kardinala Puljića u SDE-u

Na Bezgriješno začće BDM kardinal Vinko Puljić je posjetio Stadlerov Dječji Egipat. Blagovao je ručak sa sestrama te su ga na kraju djeca iz SDE pozdravila pjesmama „Nek svud ljubav sja“ i „Djeca ljubavi“. Poslije tog veselog nastupa djece, Kardinal nam je ispričao priču o mački i dva promrzla miša, koja glasi:

Jedne večeri dva miša su se mrzla u štali. Gledali su na prozor kuće gdje su živjeli ljudi s mačkom koji se grijao ispod jelke. Oni su htjeli ući ali nisu mogli pored mačka, čovjeka i žene. Bez ikakve nade su otišli u štalu i uvukli su se u slamu. No tad se dogodilo čudo - Čovjek i žena su trebali slamu da ukrase okolinu jelke u kući. Tada su slučajno ponijeli i miševe u kuću. Mačak ih je ugledao i da se pokaže hrabar skočio je na miševe te srušio sve božićne figure. Tada ga je čovjek izbacio iz kuće. Zatim su čovjek i žena otišli u šetnju. Nakon malo vremena miševi su pustili mačka u kuću.

Kardinal je poslije toga podjelio djeci bananice, pozdravio se sa sestrama i djecom i otišao je sa svojim tajnikom vlč. Bojanom Ivešićem.

Ivica Slišković, SDE

Split

Otvorena šesta međunarodna izložba božićnih jaslca „Emanuel“

Pod pokroviteljstvom splitske Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja i Grada Splita, a u organizaciji splitske Katoličke udruge "Emanuel", u nedjelju, 13. prosinca u staroj Gradskoj vijećnici u Splitu na Pjaci otvorena je 6. međunarodna izložba božićnih jaslca pod nazivom "Emanuel" (Bog s nama).

Na svečanom otvorenju izložbe autore i sve okupljene pozdravio je predsjednik Katoličke udruge „Emanule“ Gvido Piesavoli, koji je kazao kako se izložba tradicionalno otvara u povodu blagdana svete Luce te naglasio kako se vidi da je od protekle godine ona zrelija, kako po izloščima, tako i po izlagačima, te na kraju pozvao je sve nazočne da i ove godine, polako i u miru, običu izložbu, zastanu pred svakim izložkom i opet nanovo dožive misterij Božića, uvijek drugačiji, a opet nepromjenjiv i vječan. Izložbu je u ime pokrovitelja otvorila zamjenica pročelnika za kulturu Grada Splita Maja Muniv-rana.

Na tri etaže zgrade predstavljeno je 60 božićnih jaslca raznih veličina i izrađenih od raznih materijala, od klasičnih s mahovinom i ovčicama koje nas vraćaju u djetinjstvo, preko minimalističkih stiliziranih prikaza, pa sve do onih visoke razine simbolizma, apstrakcije i minimalizma koja nas navode na razmišljanje o smislu Božića. Izložba je otvorena svaki dan od 9 do 13 sati i od 16 od 20 sati i trajat će do 6. siječnja iduće godine.

Na izložbi sudjeluje 50 izlagačazaljubljenika u tradiciju i božićne običaje od amatera do priznatih umjetnika među kojima su dva djela Sestre služavke Malog Isusa splitske provincije, autorice s.

Dolores Brkić. Naša s. Dolores izradila je jedne u ime naše Provincije i druge u ime Prijatelja Maloga Isusa. Nakon svečane sv. Mise u Splitskoj katedrali i otvorenja Godine Milosrđa, na kojoj je sudjelovao veći broj naših sestara, provincijalka s. Anemarie, njezina zamjenica s. Eduarda, provincijska ekonoma s. Zorka i druge, došle su i na otvorenje ove međunarodne izložbe.

Ivica Luetić

<http://www.smn.hr/149-split>

ODJECI DUŠE...

Radosna pjesma SMI

/prigodom 125. godišnjice Družbe/

Pod zlatnim suncem pobjede,
Kristovu stijegu prisežem.
Njegova radost tijelu je jakost,
milost na putu istine,
svjetiljka spasenja
koja nad svijetom sja.
Duša žeda te ljubavi čiste,
iz kaleža nebeskoga.
Kristova snaga, radost je najveća,
ljubav živa u slavi Uskrsa
i mudrost križa svetoga,
u kojemu čuva najslađe blago,
riječi života vječnoga.

O, Isuse, rajsko dijete,
Ti, najljepši Božji cvijete,
u tvom srcu naš je dom.
Utočište od oluja,
mirna luka žiću svom,
što nas krijepi nadom, molitvom.
Svi su dani s tobom sretni,
staze cvijećem posute.
Na sve strane ljubav cvjeta,
anđel Božji s nama pjeva.
Nitko nije kao Bog!

O, Isuse, rajsko dijete,
Ti, najljepši Božji cvijete,
čisto srce Majke svete,
Sine Božji, ljubljani!
Ti živiš vjernost kroz svoju svetost,
srce je tvoje božanskog okusa.
Hvala ti, za svu dobrotu,
hvala ti, za divan dar!
Mir i ushit, jasno svjetlo,
milosrđa živo vrelo,
dar služenja, nadu, spas.

O, Isuse, rajsko dijete,
Ti, najljepši Božji cvijete,
čisto srce Majke svete,
Sine Božji, ljubljani!
Hvala ti, za svu dobrotu,
za života našeg plam!
Srce je tvoje božanskog okusa.
Duša žeda te ljubavi čiste,
iz kaleža nebeskoga.

Branka Mlinar PMI
Omiš

Odjek proslave 125. rođendana Družbe

U nedjelju, 25. listopada ove godine, moje su noge prvi put stupile na sarajevsko tlo, to sveto tlo u kojem su ukorijenjeni počeci naše Družbe. Radovala sam se ovom hodočašću i pripremala danima prije. Predosjećala sam da me tamo čeka nešto predivno. I zaista tek sad vidim koliko sam milosti primila a da nisam bila ni svjesna. Zahvaljujem Gospodinu što nas je okupio toga dana iz svih krajeva da bi mu mogle jednodušno i jednoglasno pjevati hvalu što je utemeljio našu prekrasnu Družbu preko svoga slugu Josipa Stadlera koji je imao srce otvoreno za poticaje Duha i proslavio Boga svojim životom vršeći volju Njegovu, a ne svoju. Na mene osobno najveći dojam su ostavila djeca iz

li“, koji su nam se 125. Rođendana. vidjela sam lice odbačenost, koji su me potakli da karizme i poslanjima. Taj suscima mi je dao moja pitanja nego zamislit. Jedan od žavka? To je ona njenoj mogućnosvratu osmijeh na vano tim otkri- oči suzama zahpozvao – mene - od tog trenutka poziva još me nije Utemeljitelj me licu, tiho i nep-

„Egipta“, naši „anđepridružili u proslavi U njihovim očima Malog Isusa koji trpi vapi za ljubavlju. Oni uđem u dubinu naše nja: da služimo najret sa našim šticieni- više odgovora na što sam mogla iti njih je i: tko je slu- koja čini sve što je u ti da najmanjima lice. Uzbuđenje izaz- ćem ispunilo je moje valnicama. Bog me je da budem služavka, i velikodušnost mog napustila. Dragi tog dana uveo u šta- rimjetno, i svojim

zagovorom isprosi- mi milost da se zaljubim u Malog Isusa. Vjerujem da su sve sestre zahvaljivale zajedno sa kardinalom za vrijeme homilije našem najvećem dobročinitelju, Isusu, što nam je poslao svoga slugu, Oca Utemeljitelja na svijet, te si podsvjestile da svaka do nas nosi ime Marija, koja je bila prva služavka Malog Isusa. Postoji jedna usporedba da Duh Sveti u nama boravi poput šećera koji smo stavili u šalicu kave. Dok ne promiješamo kavu, šećer je na dnu, i kava je zbog toga gorka. Kad promiješamo šećer, kava dobije potpuno drugačiji okus i ugodna je za piti. Tako i mi kršćani bi trebali promiješati šećer ili pokrenuti Duha Svetoga koji je već u nama. Josip Stadler je to učinio. Zato mi, sestre Služavke Malog Isusa, slijedeći prim-

jer svog Utemeljitelja, nakon radosnog susreta i proslave 125. rođendana Družbe u sarajevskoj katedrali okupljene oko Stadlera, obogaćene primljenim milostima na ovom hodočašću, krenimo stopama Utemeljitelja već danas. Jer, evo sad je vrijeme milosno, sad je vrijeme spasa.

s. Faustina Zemunik, novakinja

Stopama Utemeljitelja

U nedjelju 1. studenoga 2015. na svetkovinu Svih Svetih u jutarnjim satima s. Admirata Lučić, provincijalna poglavarica, s. Anđa Vranješ, prdstojnica, s. Marija-Ana Kustura iz Nadbiskupije, s. Manda Pršlja i pripravnice uputile su se stopama Utemeljitelja na sv. Misu na groblje Dubravica u Vitez. Sestre su predvodile pjevanje i čitale pod sv. Misom. Svetu Misu je predslvio fra Ivan Kosača, župni vikar u Vitezu, koji se u svojoj propovijedi posebno osvrnuo na bit 8 Blaženstava u današnjem vremenu sa pitanjima: „Kako u današnjem vremenu reći blago ožalošćenima, onima koji pate zbog smrti voljene osobe, jer oni će se utješiti, kako danas reći mladima koji moraju napustiti svoju zemlju i ići u drugu zemlju da bi mogli preživjeti“? To su pitanja koja u današnjem vremenu veoma muče mlade. Mi koje smo se odlučile Bogu posvetiti trebamo biti sretni i Bogu zahvalne, jer smo izbjegle težinu tog pitanja, potpuno se predale svojoj zajednici s vjerom da dobri Bog sve to vodi. Imale smo i milost posjetiti grob naših pokojnih sestara koje su u Vitezu pokopane, od kojih smo neke i poznavale.

Na tom grobu sjetile smo se i svih naših milih pokojnih. Bilo je lijepo vidjeti uređene grobove i ljude koji dolaze moliti na grobovima svojih pokojnika za koje vjerujemo da su uistinu sveti. Zahvalne dragom Bogu da smo mogle sudjelovati i doprinijeti radosti sudjelovanja na sv. Misi i vidjeti nakon dužeg vremena djevojčicu Anamariju Lukić, koja je bila u „SDE“ i koja nas je s velikom radošću došla pozdraviti. Iako je bilo hladno, ništa nije moglo poremetiti nutarnju toplinu i ljepotu koju smo mogle osjetiti.

Nikolina Džavić, kandidatice

Nakon sv. Mise na groblju, uputile su se zajedno s. Anđa, s. Manda i pripravnice u Dom sv. Josip na Euharistijsko slavlje s onima Gospodinu dragima, slablašnim i nemoćnim ljudima u podmakloj dobi. Svetu Misu predslvio je vlč. Željko Marić, rektor u Nadbiskupijskom sjemeništu „Petar Barbarić“ u Travniku, koji je naglasio da sve što činimo i u što ulažemo napore možemo prikazati Bogu na slavu i za spas duše. Ne moramo svi biti uzdignuti na čast oltara u ovozemaljskom svijetu, ali po djelima koje činimo, dok boravimo u svijetu, biti ćemo uzdignuti ili pak ne uzdignuti na čast oltara na nebu. Naša

imena ne moraju biti zapisana u knjizi svetaca, ali ona će sigurno biti zapisana u nebu. Pjevanje pod sv. Misom animirale su sestre iz Doma sv. Josip, a pripravnice su sa sestarma pjevale i čitale

Nakom euharistijskog slavlja s. Admirata Lučić nam je ukratko govorila o povjesti Doma Sv Josip, a zatim smo prošetali predivnim Gajem Josipa Stadlera.

Valentina Šunjić, kandidatica

Laganim koracima prošetali smo oko doma, divili se ljepoti prirode u raskošnim jesenskim bojama, a zatim se uputili na ručak kod naših sestara. Na ručku je bio i viteški župnik fra Mario Kepić zajedno sa svojim suradnicima župnim vikarom fra Ivanom Kasalom i dvojicom bogoslova. Naše drage sestre su nas velikodušno počastile svojim bogatim, obilnim i ukusnim ručkom. Za vrijeme ručka smo se malo provešile i zapjevale. Svi u zajednici su bili jako radosni i veseli.

Ivka Martinović, kandidatica

Nakon veselog druženja sa sestrama i tjelesne okrijepe s. Admirata nas je sve iznenadila malim izletom u viteški kraj. Prvo smo se uputile prema spomen obilježju palim braniteljima i žrtvama domovinskog rata, gdje smo se pomolile za sve stradale i prisjetile tužnih ratnih dana. Zahvalne Gospodinu za živote svih onih koji su nesebično žrtvovali svoju mladost, kako bismo svi mi danas mogli mirno živjeti u zemlji naših predaka. Tada smo se uputile lašvanskom dolinom prema brdu Kalvarija. Sestra Admirata nam je pričala kako je naš Utemeljitelj nadbiskup Stadler još davne 1907.god. kupio brežuljak zvan Crkvine, današnja Kalvarija, te ga predao u ruke ocima Isusovcima. Oni su po ideji Stadlerovog prijatelje oca Antuna Puntigama prvo postavili križ, a 1913 .god. sagradili crkvu posvećenu Gospi Žalosnoj. Dok smo se penjale brdovitom stazom Križnog puta molile smo krunicu i divile se ljepoti Božijeg stvaranja, prekrasnoj prirodi, plavom nebu, sjajnom suncu i lišću boje zlata.

Stigavši do vrha Kalvarije, ugledale smo divnu bijelu crkvu, koja je sagrađena na temeljima stare, davne srušene rimske bazilike. Ti isti temelji su i danas vidljivi. Stojeći na vrhu Kalvarije sa zahvalnošću i radosna srca razmišljale o divnoj prošlosti kada je naš Utemeljitelj kročio ovim stazama Kalvarije, Viteza i cijele lašvanske doline.

Katarina Pilić, kandidatica

S Kalvarije smo se vratile u samostan sv. Rafaela u kojem djeluju naše sestre. Po dolasku s. Emanuela Juričević nas je upoznala sa radom i djelovanjem naših sestara u ovom samostatnu.

Najprije smo se poklonile Isusu u divnoj kapelici sv. Josipa, a zatim pošle na kat gdje se nalazi vrtić „Sunce“ koji pohađa 50-ero djece od 3-6 godina. Sestra Emanuela nas je provela kroz prostorije vrtića i ukratko nam opisala koje su to aktivnosti koje djeca obavljaju u tijeku jednog dana, odnosno opisala nam je jedan dječiji dan u vrtiću. U ovom samostanu borave i naše setre koje više aktivno ne rše svoj apostolat zbog bolesti ili pak zbog starosti. Jedna od sestara je s. Virgina Ninić, koja ima 103 god. Sestra Virgina je rođena 1913.god., te je u trenutku Utemeljiteve smrti imala 5 godina. Sestra nam je govorila o tom događaju i o onome što joj je ostalo u sjećanju na taj dan. Također nam je opisala kako je ona doživjela svoj poziv, te nas pripravnice potaknula na ustrajnost u svom pozivu. Nakon razgovora posjetile smo i pozdravile i ostale sestre ovoga samostana koje su nas srdačno primile i ugostile u svojoj kući. Sestre su bile radosne zbog naše posjete, te nas pozvale da ih u skoro vrijeme opet posjetimo. Mi zahvaljujemo Bogu i svima koji su nam omogućili ovaj milosni dan i predивно zajedništvo sa našim dragim sestrama u Vitezu.

Dragana Topić, kandidatice

Betlehemsko svjetlo

Polagano krenimo u svitanje novo
u novo blistanja svjetla.
Koračajmo mirnim i strpljivim korakom
kradimo komadiće tmine
i pretvorimo ih u svjetlo blistavo.
Obasjajmo svoje trenutke Malenim Isusom
i učinimo ih vječnošću.
Okrijepimo svoju dušu betlehemskim svjetlom
čuvajmo ga i nosimo u duši svojoj.
Jer Maleni Isus nam dolazi,
dolazi ljubiti nas.

Dragana Topić, kandidatice

Sretan Ti rođendan Kraljiću

Gledam te Maleni i drhtim od sreće znajući da si ponovo tu i ovog Božića, u mom srcu i u srcima drugih. Večeras ti moja duša radosno kliče „Gloria“! Posebno večeras osjećam Tvoju blizinu. U ovoj Svetoj noći molim te pohodi sve bolesne, napuštene, prezrene da i oni iskuse radost Božića i toplinu Tvoga srca. Sretan Ti rođendan moj Mali Kraljiću!

Valentina Šunjić, kandidatice

Molitva Presvetom Trojstvu za posvećeni život

Presveto i blaženo Trojstvo, koji činiš blaženim, ispunjaj srećom svoje sinove i kćeri, koje si pozvao da svjedoče veličinu Tvoga milosrđa, dobrote i ljepote. Svemogućí Oče, posveti sinove i kćeri koji su se Tebi odazvali, na slavu Tvoga imena.

Podrži ih svojom moći, da mognu svjedočiti da si Ti početak svega, jedini izvor ljubavi i slobode.

Zahvaljujemo Ti za dar posvećenog života. Molimo Te za sve koji u vjeri traže tebe, koji u svojoj sveopćoj ljubavi pozivaš cijelo čovječanstvo da ide prema Tebi.

Isuse, Spasitelju, Utjelovljena Riječi, Ti koji si za uzor dao svoj način života onima koje si pozvao, nastavi privlačiti k sebi osobe koje si pozvao da čovjeku našeg vremena budu vjernici svjedoci Tvoje prisutnosti, živi znakovi dobara budućeg uskrsnuća. Neka ih ni jedna kušnja ne odvoji od Tebe ni Tvoje ljubavi.

Duše Sveti, raširena ljubav u našim srcima, Ti koji daješ milost i nadahnuće dušama, vječni izvoru života, koji izvršavaš Kristovo poslanje u mnogobrojnim karizmama, molimo Te za sve posvećene osobe. Ispuni njihova srca nutarnjom sigurnošću, da bi bile izabrane za ljubav, slavlje i služenje.

Učini da uživaju tvoje prijateljstvo. Ispuni ih svojim mirom i Tvojom utjehom. Pomozi im nadvladati poteškoće, da se s povjerenjem podignu poslije pada. Učini od njih zrcalo božanske ljepote.

Daj im hrabrost da odgovore izazovima i milost da donesu ljudima dobrotu i čovječnost Isusa Spasitelja. Amen!

Ovu molitvu je za Godinu Bogu posvećenog života izdala biskupija Tournai-au Belgiji, a s francuskog je prevela naša s. Estera Goić.

Modrave

Moja priča započinje ovako: ovog ljeta, druga kandidatice i ja, uputile smo se prema Modravama, toj maloj „zabiti“ uz more, gdje se ne usudi svatko kročiti svojim lakiranim nogama s najnovijim cipelama, u strahu da ne bi možda isprobao nešto novo i izašao iz svog malog svemira, proširio svoje

horizonte. Čovjek se mora prisjetiti: „Sjeti se čovječe da si iz praha i da ćeš se u prah vratiti.“

Modrave su duhovno-rekreacijski kamp za mlade koji se nalazi u blizini Pirovca, odvojen od buke i jurnjave. Mnogima je nepoznat zbog toga što se baš i ne reklamira. Zašto bi mediji objavili nešto što će svima nahraniti dušu? Ali Bogu hvala što još ima onih koji traže izgubljene ovce i pokazuju im dio na pašnjaku koji je za njih pripremljen i koji će ih obilato nahraniti. Taj mali raj na zemlji vode i održavaju braća Isusovci. Slušajući moju sestru u Kristu, Tajanu kako svjedoči da je svoj poziv dobila baš tamo, zainteresiralo me što je to uopće.

Bez struje, vode, kupaonice, slatkiša, mobitela, kuće, u šatoru, u vreći, s pacima i skakavcima, na pontonu, uz rižu i jabuke, te pranje zubi i suđa u moru, zar je moguće uopće preživjeti, a kamoli susresti živoga Boga? Iteka-ko je moguće! Sama sam se uvjerila. Kad ostaneš bez svega, ne preostaje ti ništa nego da sklopiš ruke na molitvu. A plod molitve je vjera. Plod vjere je ljubav. Ljubav je cilj života. Tko živi za nešto drugo, uvijek će se prevariti.

Par dana prije odlaska na tu „avanturu“, borila sam se sama sa sobom. Sve me odvlačilo od odlaska. Sve u meni i oko mene se bunilo protiv toga. Znala sam da je to znak da Bog sprema nešto veliko. Došao je taj dan. Krenule smo. Stigavši u Drage, na stanici su nas su nas dočekale 4 djevojke s kojima nas je Krist odmah povezao silnom ljubavlju. Mali brod pretrpan našim torbama, prevezao nas je na modravsko tlo - tamo gdje Bog ljetuje. Oduše-

vila sam se vidjevši 60-ak mladića i djevojaka koji su svoje ljetne praznike odlučili provesti moleći i radeći. Nisu željeli provesti vrijeme uništavajući svoju dušu ispraznim noćnim izlascima, izležavanjem na plaži, ispijanjima kave i „ćakulama“ tj. ogovaranjima od jutra do sutra.

A sada, kako opisati tih nezaboravnih i najljepših tjedan dana u mom životu? Kako riječima izreći te osjećaje koji preplavljaju čitavo tvoje biće dok sjediš na kamenu zagrljen s ostatkom „ekipe“ oko oltara načinjenog od tih istih kamenja, gledaš u more i slaviš svetu misu okružen maslinama? Kako na običnom papiru opisati srce koje gori i kuca brzo i silno od radosti dok gledam svećenika bosa gdje u tolikoj jednostavnosti i s toliko silnom vjermom donosi meni preljubljenog Gospodina u toj maloj bijeloj hostiji? Teško, gotovo nemoguće. To se može samo doživjeti.

Možda se pitate što se tamo uopće radi tijekom dana? Prvotni cilj toga mjesta je upoznati Boga, sebe i bližnje. Za vrijeme kateheza koje vode animatori družila sam se i intenzivnije upoznala svoju grupu koja se sastojala od 9 članova. Slušala sam životne priče svojih vršnjaka koji žive u drugim gradovima iste nam domovine. Jer iako mnogi, jedno smo Tijelo. Radila sam u kuhinji (prala jabuke u moru, gulila krumpire, ...), okopavala masline, divila se sa svojom grupom kada smo od hrpe smeća izgradili svlačionicu. Još uvijek sam ponosna na nas i našu maštovitost i kreativnost koju smo od našeg Nebeskog Oca (kojeg često zovem „tatice“) primili i upotrijebili te vlastitim rukama od nečeg starog učinili nešto novo. Nadalje, družila sam se s ostalima na plaži, popodne u moru, a navečer na pontonu uz gitaru. Smišljala sam bećarce o kampu. Pa kaže jedan: „te Modrave baš su čudo pravo, Bog nas voli, boji na se đavo.“ Svakodnevno sam održavala 2 sata šutnje pod „duhovnom notom“ i osluškivala ljubavne riječi koje mi je moj Gospodin šaptao nježno. Neću lagati, nekad bih i zaspala. Ali, zar i liječnik ne uspava ponekad svog pacijenta da bi ga mogao operirati? Kroz to vrijeme, Gospodin me „vratio u Galileju“, na sam početak mog duhovnog života, sjetio me dana kada sam se zaljubila u Njega i rekla mu svoj FIAT, priznala ga svojim jedinim Gospodinom i Spasiteljem.

U mojoj braći i sestrama koje sam upoznala na Modravama ima toliko zrelosti, a jedva su iskoračili iz djetinjstva. Sav naš rad bio je molitva i pjesma.

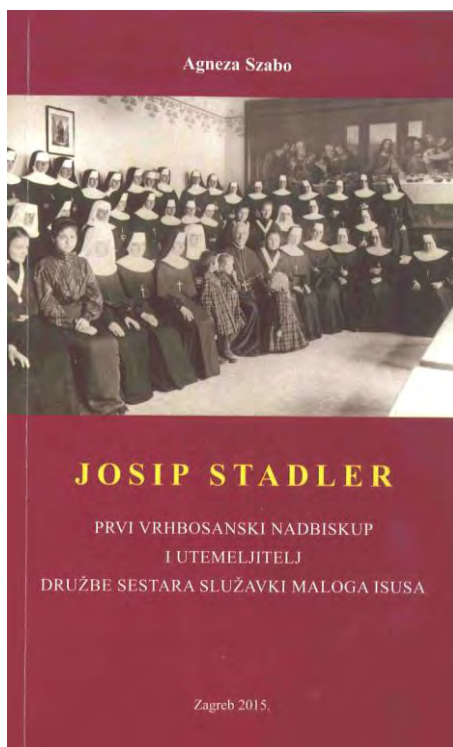
Mogla bih ovako pisati u nedogled, zato ću zaključiti modravskom himnom od ove godine koja nam se svima urezala u srce, a ona glasi: „Ti si mene prvi ljubio, Ti si mene svojim nazvao, izabrao! Ti si mene prvi zavolio, DO KRAJA!“ Tako i mi. IZGORIMO, DO KRAJA, ZA NJEGA!!! AMEN. ALELUJA.

s. Faustina, novakinja

NOVO IZDANJE KNJIGE

Agneza Szabo

**Josip Stadler – prvi vrhbosanski nadbiskup i
utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa**

Knjiga *Josip Stadler – prvi vrhbosanski nadbiskup i utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa* je spomen-knjiga posvećena 125. obljetnici utemeljenja Družbe sestara SMI. Knjigu preporučamo svima koji žele upoznati život i djelo nadbiskupa Josipa Stadlera i povijest Družbe sestara SMI.

POKOJNA RODBINA

SPLITSKA PROVINCIJA

Naši pokojnici:

† **Marija Bašić**, nevjesta s. Maris.

Zahvala

Povodom smrti moje drage majke Ane, koja je preminula 6. rujna 2015. u obiteljskoj kući u Dugopolju, od srca zahvaljujem svim sestrama cijele Družbe, na čelu s vrhovnom glavaricom s. Radoslavom Radek i provincijalkom s. Anemarie Radan. Bili su to za mene teški dani. Primljena sam u bolnicu u Split, nakon što mi je pozlilo u rodnoj kući, gdje sam bila uz bolesnu majku, dva dana prije majčine smrti, pa nisam mogla biti na njezinu sprovodu. Gospodin mi je i u tim teškim trenucima pokazao očinsku blizinu i dao snagu vjere i utjehe. Puno su mi pomogle molitve, blizina sestara i dobrih ljudi. Osjećala sam snagu udružene molitve i suosjećanja.

Hvala svima na molitvama, izrazima sućuti, sestrijskoj blizini i dolaskom na sprovod moje majke u Dugopolje. Od srca zahvaljujem na molitvama, brižnosti i iskazanoj pažnji i ljubavi prema meni za vrijeme mog boravka u bolnici i poslije.

Molim Gospodina da moju dragu majku Anu nagradi rajskom slavom u nebeskom kraljevstvu, a nama svima dadne snage za radosno svjedočenje i služenje blišnjima.

Zahvalna

s. Martinka Bosančić

Pokoj vječni daruj im, Gospodine, i svjetlost vječna svijetlila im!

PRIOPĆENJA IZ VRHOVNE UPRAVE I NAŠIH PROVINCIJALATA

VRHOVNA UPRAVA

Najave:

- **173. Spomendan rođenja i krštenja sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera** obilježit će se 24. siječnja 2016.
- **Zatvaranje Godine posvećenog života** bit će na blagdan Isusova prikazanja u hramu 2. veljače 2016.
- **Seminari za poglavarice i sestre u Duhovnom centru Gospe karmelske u Krku, Šetalište Dražica 2. u 2016. godini**

Seminari su u organizaciji HKVRPP-a

- 15. – 18. veljače 2016.
- 7. – 10. ožujka 2016.
- 9. – 12. svibnja 2016.
- 8. – 11. studenog 2016.

Tema seminara: **Duhovnost Milosrđa – Bula Pape Franje o milosrđu – zahtjevi i mogućnosti.** Predavač: **o. Jakov Mamić, OCD**

- **45. Vijećanje redovničkih odgojitelja i odgojiteljica** održat će se 22. i 23. travnja 2016. u Karmelu sv. Ilije u Buškom blatu – Livno.

Tema: **Uloga odgojitelja/ice kao duhovnog pratitelja/ice, duhovna pranja odgajanika i milosrđe kao put rasta u nasljedovanju Gospodina.**

Predavač: **prof. dr. Mihály Szentmártoni**

SPLITSKA PROVINCIJA

➤ **Premještaji i imenovanja**

- s. **M. Miljenka Grgić** iz Rima u Livno
- s. **M. Jordanka Čuže** iz Dubrovnika u Solin
- s. **M. Olimpija Ivanković** iz Solina u Dubrovnik
- s. **M. Silvana Kavain** iz Krilo Jesenice u Dubrovnik
- s. **M. Dragutina Boras** iz Dubrovnika u Omiš
- s. **M. Natanaela Marinčić** iz Omiša u Dubrovnik
- s. **M. Marica Botica** iz Dubrovnika na Šine
- s. **M. Rozemarie Matijašević** iz Essena u Krilo Jesenice
- s. **M. Branislava Matijašević** iz Solina u Krilo Jesenice
- s. **M. Nazariji Delaš** produžen mandat predstojnice u Bogosloviji u Splitu.

ZAGREBAČKA PROVINCIJA

➤ **Najave i obavijesti**

- **7. i 8. 01. 2016. godine** održat će se susret za djevojke u Novoj vesi, voditelji: vlč. Tihomir Kosec, povjerenik za pastoral mladih Varaždinske biskupije i s. M. Marta Vunak.
- **13. 02. 2016. godine** u Novoj Vesi organiziran je susret i predavanja za sestre na temu KOMUNIKACIJA U ZAJEDNICI, voditelj dr. Krunoslav Novak svećenik, dr. komunikologije.
- **29. 03. 2016. godine** održat će se XV. REDOVITI PROVINCijski KAPITUL
- **26. 06. - 2. 07. 2016. godine** DUHOVNE VJEŽBE u Novoj Vesi, voditelj o. Marijan Zubak, CPPS
- **7. 08. - 13. 08. 2016. godine** DUHOVNE VJEŽBE na Kraljevcu, voditelj o. Marijan Zubak, CPPS

➤ **Premještaji:**

- s. **M. Ambrozija Sošek** iz Nove Vesi na Kraljevec
- s. **M. Julijana Torbarac** iz Nove Vesi na Kraljevec

SARAJEVSKA PROVINCIJA

➤ ***Najave duhovnih vježbi***

- **8. -14. ožujka 2016. godine** u Duhovnome centru - *Kuća Navještenja* na Gromiljaku pod vodstvom o. Damjana Kružičevića;
- **8. - 14. lipnja 2016. godine** u Duhovnome centru - *Kuća Navještenja* na Gromiljaku pod vodstvom p. Zvonke Šeremeta;
- **7. - 13. kolovoza 2016. godine** u Duhovnome centru - *Kuća Navještenja* na Gromiljaku.

VIJESTI OD BROJA DO BROJA

VRHOVNA UPRAVA I GENERALNA KUĆA

Posjeti

* U zajednici sestara, u Generalnoj kući Družbe, 17. i 18. rujna 2015. boravio je vrhbosanski nadbiskup Vinko kardinal Puljić s osobnim tajnikom vlč. Bojanom Ivešićem. Uzoriti je u asistenciji vlč. Bojana, ujutro 18. rujna, slavio sv. Misu u kućnoj kapelici.

* Dana 18. rujna 2015. časnu majku s. Radoslavu Radek i sestre u Zajednici posjetila je gđa Štefanija Pečnik PMI, majka naše s. Emanuele. Tom je prilikom gospođa Štefanija obdarila časnu majku s. Radoslavu prigodnim darom koji je izradila u Godini posvećenog života uz projekt Duhovnog posvojenja Prijatelji Maloga Isusa sestara SMI. U prigodnoj pjesmi gospođa Štefanija iskazala je osobitu zahvalnost Bogu što je dobila ime časne majke s. Radoslave da je prati molitvom kroz ovu milosnu godinu.

* Na blagdan sv. Male Terezije, 1. listopada 2015., u večernjim satima, našu je zajednicu posjetio kardinal Vinko Puljić, generalni tajnik BK BiH mons. Ivo Tomašević i osobni kardinalov tajnik vlč. Bojan Ivešić. Sestre su im te večeri pružile lijepo gostoprinstvo. Ujutro 2. listopada, Uzoriti je, u asistenciji vlč. Ive i vlč. Bojana, slavio sv. Misu u našoj kapelici. Ovaj je posjet bio upriličen povodom promocije novoga *Šematizma Vrhbosanske nadbiskupije*.

* Dana 2. listopada 2015. našu je zajednicu posjetio brat časne majke, vlč. Franjo Radek. Sutradan, 3. listopada, slavio je sv. Misu u našoj kapelici.

* Gospođa Jarmila Šimić PMI posjetila je našu zajednicu 6. listopada 2015. U razgovoru sa sestrama rado je govorila o uspomenama iz djetinjstva koje je vežu uz Stadlerov Egipat i Betlehem u Sarajevu, gdje je bila u vrtiću i školi.

Duhovne obnove, klanjanje, Stadlerovi dani, molitvena inicijativa „40. dana za život“

* U Zajednici sestara sv. Josipa na Črešnjevcu, Zagreb, u subotu 19. rujna 2015. održana je duhovna obnova za sestre Sarajevske provincije. Toj je duhovnoj obnovi iz naše zajednice nazočila s. Jadranka Lacić, savjetnica.

* Svakoga četvrtka kroz godinu, u našoj zajednici imamo jednosatno klanjanje pred Presvetim za potrebe Družbe.

* Svaki 25. u mjesecu dan je duhovne obnove u Družbi. U našoj zajednici na taj dan u mjesecu rujnu, listopadu i studenome 2015. posebno smo častile, zahvaljivale i molile Božansko Dijete Isusa da našoj Družbi i svim njezinim članicama udjeli potrebne milosti.

* Na Stadlerov dan, 8. listopada 2015., u našoj je kapelici vlč. J. P. Bradt slavio sv. Misu za proglašenje blaženim našega Utemeljitelja sluge Božjega nadbiskupa Stadlera. Na tome misnom slavlju bile su sestra vlč. P. Bradta, s. Marija Ana Kustura, s. Imakulata Lukač i sestre iz Zajednice. Na toj smo Misi zahvalile Gospodinu što nam je darovao i domovinu Hrvatsku, koju je svim srcem ljubio naš Utemeljitelj. Molile smo za sve koji su nam je svojom ljubavlju i žrtvom stvorili. Navečer smo imale zahvalno klanjanje i molitvu za Domovinu i sve koji u njoj žive.

* Od 23. rujna do 1. studenoga 2015. u Zagrebu i u još nekoliko gradova u Hrvatskoj održana je nova molitvena kampanja međunarodne inicijative „40 dana za život“. Toj su se molitvenoj inicijativi bdijenja, ispred bolnice u Vinogradskoj ulici, više puta pridružile s. Vesna, s. Jadranka i s. Marija.

* Istoga je dana započela molitva Krunice sv. Josipu na Radio Mariji za pravedne izbore u Hrvatskoj. Uključile smo se i mi u Zajednici molitvom u ovaj projekt, koji je pokrenuo Pokret Krunice za obraćenje i mir.

* Dana 6. studenoga 2015. u župi sv. Franje Ksaverskog na Ksaveru održano je klanjanje za parlamentarne izbore u RH. Na trodnevnoj molitvi u župi sudjelovale su sestre iz zajednice.

* Dana 12. prosinca 2015. u franjevačkoj crkvi na Kaptolu održana je redovita adventska duhovna obnova za redovnice grada Zagreba. Na toj duhovnoj obnovi sudjelovale su sestre iz naše zajednice.

Proslave u redovničkim zajednicama – jubileji

* Na blagdan sv. Vinka Paulskog, 27. rujna 2015., časna majka s. M. Radoslava Radek i s. Vesna Mateljan, zamjenica časne majke, sudjelovale su na sv. Misi kod sestara milosrdnica u Frankopanskoj, koju je predslavio krčki biskup mons. Ivica Petanjak. Poslije euharistijskog slavlja pridružile su se obiteljskom slavlju koje su priredile sestre u svojoj zajednici.

* Dana 4. listopada 2015. proslavljen je blagdan sv. Franje Asiškog. Sestre iz Zajednice sudjelovale su na sv. Misama u župnoj crkvi na Ksaveru i na večernjoj proslavi sv. Franje, kada je kod Mise pjevao glagoljaški zbor Baščina. Pridružile su se i slavlju koje su oci franjevci upriličili u dvorani biskupa Srećka Badurine. Tom su prigodom sestre čestitale nebeskog zaštitnika franjevcima i sestrama franjevkama koje djeluju u ovoj župi.

* U dvorani Vijenac Nadbiskupijskoga pastoralnog instituta u Zagrebu, 10. listopada 2015., održana je svečana akademija povodom završetka 500. obljetnice rođenja sv. Terezije Avilske. Toj su proslavi iz naše zajednice nazočile časna majka s. Radoslava, s. Jadranka i s. Ana Marija.

* Dana 17. listopada 2015. u crkvi sv. Mati slobode u Zagrebu Misionari Krvi Kristove proslavili su 200. obljetnicu svoga osnutka. Toj su proslavi nazočile s. Vesna i s. Jadranka.

Sjednice

U Tajništvu Vrhovne uprave Družbe održana je sjednica Vrhovnog vijeća, 30. rujna 2015.

Predstavljanje knjiga, proslave, obljetnice, misijske izložbe, simpoziji

* Dana 2. listopada 2015. u Nacionalnoj sveučilišnoj knjižnici u Zagrebu predstavljen je novi *Šematizam Vrhbosanske nadbiskupije*. Tome predstavljanju knjige nazočile su časna majka s. Radoslava, s. Jadranka, s. Marija i s. Ana Marija.

* U dvorani Vijenac Nadbiskupijskoga PI u Zagrebu predstavljena je knjiga dr. Jurja Batelje *Rivellijeva zavjera laži. Blaženi Alojzije Stepinac i Srpska pravoslavna Crkva*. Ovo predstavljanje knjige privuklo je velik broj štovatelja blaženoga Kardinala. Predstavljanju knjige nazočile su časna majka s. Radoslava, s. Vesna i s. Alojzina.

* Dana 15. listopada 2015. u dvorani HKD-a Sv. Jeronima predstavljen je godišnjak *Danica 2016. – hrvatski katolički kalendar*. Predstavljanju je nazočila časna majka s. Radoslava s provincijskom glavaricom s. Katarinom Penić-Sirak.

* U Samostanu Antunovac u Novoj Vesi 16. listopada 2015. otvorena je misijska izložba koju su priredile sestre SMI i PMI za djecu u Beninu i na Haiti-ju. Sv. Misi, prigodnom programu i otvaranju izložbe nazočile su časna majka s. Radoslava i s. Alojzina.

* U dvorani HKD Sv. Jeronima, 5. studenoga 2015., održano je predavanje o zagrebačkom nadbiskupu Josipu Jurju Posiloviću. Predavanje je održala dr. sc. Agneza Szabo. Predavanju su nazočile s. Vesna i s. Ana Marija.

* U Napretkovom kulturnom centru u Zagrebu dana 5. studenoga 2015. predstavljena je knjiga dr. Franje Topića *Teologija povijesti i Hans Urs von Balthasar*. Predstavljanju knjige nazočile su s. Jadranka i s. Marija.

* U Gradskome kazalištu Komedija u Zagrebu predstavljen je 15. studenoga 2015. drugi po redu nosač zvuka fra Miroslava Petraca *Dar dobrote*, a predstavljanju su nazočile s. Vesna, s. Alojzina i s. Jadranka.

* Colloquium academicumu posvećenom bl. kardinalu Alojziju Stepincu, koji je organizirao KBF 4. studenoga 2015. na Ekonomskom fakultetu u Zagrebu, nazočile su s. Vesna, s. Jadranka i s. Alojzina.

* Dana 4. prosinca 2015. na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu održan je međunarodni znanstveni simpozij povodom 90. obljetnice života p. Ivana Fučeka. Simpoziju su nazočile časna majka s. Radoslava i s. Marija.

XXXI. Redovnički dani u Zagrebu

XXXI. redovnički dani u Zagrebu održani su kod oo. franjevacu u samostanu u Dubravi i Sigetu 23. i 24. listopada 2015. Posebnost ovih Redovničkih dana bila je u tome što je 24. listopada u Samostanu sv. Križa u Sigetu održan susret redovnika i redovnica s tajnikom Kongregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, nadbiskupom Joseom Rodriguezom Carballom. Na tome je susretu mons. Carballo održao predavanje u kojemu je govorio o današnjemu stanju posvećenog života i o posvećenom životu u budućnosti. Na redovničkim danima sudjelovale su sestre iz naše zajednice predvođene časnom majkom s. Radoslavom.

Mediji o slavlju Jubileja Družbe

* Prigodom bliže pripreme za slavlje 125. obljetnice utemeljenja Družbe, 14. listopada 2015., na Radio Mariji u Zagrebu upriličena je emisija o našem ocu Utemeljitelju, Družbi i bližoj duhovnoj pripravi za slavlje Jubileja Družbe. U jednosatnoj emisiji sudjelovale su s. Mirjam Dedić, s. Marta Vunak i s. Ana Marija Kesten.

* Dana 16. listopada 2015. na Radio Mariji snimljena su dva priloga za Radio Vatikan. Jedan je prilog priredila s. Mirjam Dedić, o našem Utemeljitelju, a drugi s. Marta Vunak, o povijesti Družbe sestara SMI. Prilozi su emitirani na Radio Vatikanu uz proslavu Jubileja Družbe.

* Za emisiju Vijesti iz života Crkve Hrvatskog katoličkog radija, s. Ana Marija dala je izjavu o bližoj pripravi za proslavu 125. obljetnice Družbe. Vijest je snimljena 19. listopada 2015., a emitirana na HKR-u na sam dan vanjske proslave Jubileja Družbe, 25. listopada 2015.

* Za radiopostaju Mir Međugorje dana 29. listopada 2015. časna majka s. Radoslava dala je vijest o proslavi 125. obljetnice Družbe u Sarajevu. Slušaateljima koji su se poslije te vijesti javili u Radio postaju Mir M. darovana je i predstavljena knjiga autorice dr. sc. Agneze Szabo *Josip Stadler prvi vrhbosanski nadbiskup i utemeljitelj Družbe sestara SMI*.

* Proslavu 125. obljetnice Družbe u Sarajevu snimila je lokalna Televizija KISS iz Kiseljaka, a slušatelji Radio Marije u BiH mogli su toga dana na radio valovima pratiti svečano euharistijsko slavlje iz sarajevske katedrale Presvetoga Srca Isusova.

Duhovna priprava za Rafaelovo

* Povjerenstvo za duhovnost u Družbi, uz odobrenje Vrhovne uprave Družbe i provincijskih glavarica iz svih triju provincija, pripremilo je prigodnu „Devetnicu za Rafaelovo“ koja se molila u cijeloj Družbi. Uz prigodnu riječ vrhovne glavarice Družbe s. Radoslave, Devetnica je darovana svim sestrama u Družbi, PMI i prijateljima Družbe.

* Na početku devetodnevne duhovne priprave za Rafaelovo i slavlje 125. obljetnice Družbe, u našoj su zajednici slavljene dvije svete Mise, i to na nakane kako je to predložila vrhovna glavarica s. Radoslava. Prvoga je dana svetu Misu s prigodnom propovijedi slavio umirovljeni svećenik Zagrebačke nadbiskupije preč. Mirko Totović. Drugoga je dana sv. Misu predslavio provincijal franjevac trećoredaca glagoljaša fra Nikola Barun. Treća sv. Misa slavljena je u zagrebačkoj katedrali na uočnicu 125. rođendana Družbe.

Kako je u tradiciji Družbe da se za Jubilej pomogne nekoga od siromaha, za ovaj je Jubilej naša zajednica posebno obdarila prigodnim darovima i posjetom nekoliko djevojaka koje su korisnice centra „Nada“ u Karlovcu i nekoliko djevojaka koje su udomljene u jednoj obitelji kod Vrbovca.

Prigodni dar Utemeljitelju za 125. obljetnicu Družbe

Vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek naručila je kod sestara Karmelićanki u Levanjskoj Varoši kod Đakova veliku svijeću za grob oca

Utemeljitelja. Sestre su prelijepo izradile i ukrasile svijeću s logom Jubileja i godinom Jubileja. Izradile su još pet manjih svijeća koje će časna majka s. Radoslava darovati svakoj provinciji kao spomen na Jubilej Družbe. I manje svijeće sestre su lijepo ukrasile logom Jubileja Družbe. Svijeće će ostati lije-pa uspomena na slavlje 125. Jubileja Družbe i, dok budu gorjele na našim oltarima, govorit će o ocu Utemeljitelju i našim pokojnim sestrama koji su svoj život položili za Družbu, na čijim žrtvama i mi danas živimo i slavimo jubileje.

Dana 19. listopada 2015. časna majka s. Radoslava i s. Vesna preuzele su od sestara Karmelićanki urađene svijeće. Tom su prigodom zahvalile sestrama na ljubavi koju su utkale u te darove i darovale im novu knjigu o našem Utemeljitelju. Na tome putovanju svratile su i kod naših sestara koje djeluju u Brodskom Vinogorju.

Treći dan Trodnevnice sv. Rafaelu u samostanu Antunovac

Trećega dana Trodnevnice i bliže duhovne pripreve na slavlje Jubileja Dru-žbe, sestrama u Samostanu Antunovac i u Provincijalnoj kući pridružile su se i časna majka s. Radoslava i s. Alojzina. Tom je prigodom časna majka s. Radoslava čestitala Jubilej Družbe svim sestrama i uručila prigodni dar provincijskoj glavarici s. Katarini Penić-Sirak i sestrama u Provinciji: Blago-slov Svetoga Oca za slavlje 125. obljetnice utemeljenja Družbe i svijeću s logom proslave Jubileja Družbe.

Proslava „Rafaelova“ 125. rođendana Družbe

Na Rafaelovo 24. listopada 2015. naša je Družba slavila 125. rođendan svo-ga utemeljenja. Sam rođendan Družbe sestre su proslavile u svojim zajed-nicama. Vanjska proslava bila je u nedjelju 25. listopada, u Utemeljiteljevoj katedrali Presvetoga Srca Isusova u Sarajevu, u samom srcu i kolijevci naše Družbe.

Zajednica sestara iz Generalne kuće, na čelu s vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Radoslavom Radek, proslavila je Rafaelovo, rođendan Družbe, u crkvi sv. Franje Ksaverskog svetom Misom koju je predslavio gvardijan Samosta-na fra Branko, uz nazočnost druge subraće franjevac i sestara franjevki koje djeluju u njihovu samostanu i župi. Ovo je bilo lijepo slavlje i zajedniš-tvo, koje nas je na poseban način okupilo u Godini posvećenog života. Posli-je sv. Mise sestre su zahvalile oo. franjevcima na ovome lijepom molitve-nom i bratskom zajedništvu koje se ovdje na Ksaveru njeguje više od pola stoljeća.

Poslije sv. Mise sestre su se uputile u Siget, u Franjevački samostan, na pro-gram drugoga dana održavanja redovničkih dana. Toga je dana upriličen susret redovnika i redovnica, sudionika redovničkih dana, s tajnikom Kon-

gregacije za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života, nadbiskupom Joseom Rodriguezom Carballom.

Po zatvaranju Redovničkih dana, u poslijepodnevnim satima, časna majka s. Radoslava, s. Vesna, dr. Agneza Szabo i suputnik dubrovački biskup Mate Uzinić, uputili su se prema Sarajevu na vanjsku proslavu Jubileja Družbe, koja će se obilježiti sutradan, 25. listopada. U Sarajevu su odsjeli u Samostanu Egipat, kod naših sestara koje su ih primile raširenih ruka i otvorena srca.

Sestra Jadranka, sa s. Leticijom Matijević iz zajednice sv. Josipa s Črešnjevca, također je otputovala za Sarajevo i povezla veći broj primjeraka novoobjavljene knjige o našem Utemeljitelju, koja će biti darovana svim gostima na proslavi Jubileja Družbe. Svi koji su se uputili na ovo slavlje sretno su doputovali do cilja, do Sarajeva, koje nam uvijek iznova budi svete uspomene na oca Utemeljitelja, naše pokojne sestre i svetu povijest naše Družbe. I ovoga nam puta Jubilej govori o divnim Božjim djelima koje je dobri Bog izveo po svome sluzi Josipu Stadleru u povijesti Družbe i po našim pokojnim sestrama koje su nam predale u baštinu primljenu karizmu služnja.

Vanjska proslava 125. obljetnice utemeljenja Družbe u Sarajevu

Vanjska proslava 125. obljetnice utemeljenja Družbe održana je 25. listopada 2015. g. u Sarajevu, u Sarajevskoj katedrali Presvetoga Srca Isusova i u Katoličkom školskom centru sv. Josip na Banjskom brijegu. Geslo Jubileja Družbe bile su riječi pape Franje koje je uputio redovništvu u Godini posvećenog života: „Sa zahvalnošću gledati prošlost, s velikom ljubavlju živjeti sadašnjost i s nadom gledati u budućnost“.

Središnji događaj proslave 125. obljetnice Družbe bila je zahvalna sv. Misa koju je predslavio vrhbosanski nadbiskup i metropolita Vinko kardinal Puljić, u koncelebraciji dubrovačkog biskupa Mate Uzinića, biskupa iz Gradišća mons. Egidija Živkovića te velikog broja svećenika i redovnika. Predvođene vrhovnom glavaricom Družbe s. M. Radoslavom Radek i provincijskim glavaricama s. M. Admiratom Lučić, s. Anemarie Radan i s. Katarinom Penić-Sirak, okupio se veliki broj sestara Služavki Maloga Isusa s podmladkom iz cijele Družbe na ovo sveto i zahvalno misno slavlje. Nazočio je veći broj redovnica i redovnika drugih družbi, Družbinih vanjskih suradnika Prijatelja Maloga Isusa, predvođeni Vrhovnom upravom Društva PMI, te prijatelja Družbe i župljana iz sarajevskih župa. Na misnom slavlju sudjelovala je i jedna skupina vjernika iz Austrije.

Uz veliki broj pristiglih čestitaka za Jubilej Družbe, sestrama SMI posebnu je radost učinila čestitka koju je u ime pape Franje uputio državni tajnik

Njegove Svetosti kardinal Pietro Parolin. Čestitka je stigla preko Apostolske nuncijature u RH. Na kraju euharistijskog slavlja čestitku je pročitao mons. mr. sc. Tomo Knežević, ceremonijal misnog slavlja.

Pred sam kraj sv. Mise, predvođene vrhovnom glavaricom Družbe s. Radoslavom, sestre SMI obnovile su redovničke zavjete i obećale svoju vjernost Gospodinu u Družbi do kraja života, a potom je s. Radoslava uputila prigodnu riječ zahvale.

Prije samog blagoslova misnici su se u procesiji uputili k grobu našega oca Utemeljitelja, a zbor ih je pratio pjesmom Zdravo sv. Rafaele. Na grobu Utemeljitelja, okićenom s 125. grimiznih crvenih ruža, na kojemu je gorjela velika svijeća Jubileja, svi smo zajedno izmoli molitvu za proglašenje blaženim sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera. Potom smo primili svečani blagoslov od pastira Vrhbosanske nadbiskupije kardinala Vinka, biskupa Mate i biskupa Egidija. Poslije blagoslova sestre su iz sveg srca zapjevale Himnu Služavke smo... Bilo je ganutljivo vidjeti sestre kojima su suze orosile oči dok su iz sveg srca kliknale Malome Isusu. Tko zna što je prolazilo srcem svake sestre Služavke Maloga Isusa, sestre novakinje i kandidatice dok je stajala pred ovim svetim mjestom za svaku od njih? Poslije sv. Mise, pred Stadlerovom prvostolnicom, 125. Jubilej Družbe koji je okupio više od 150 sestara zabilježen je fotografijom. Na toj će se fotografiji opaziti i djeca. Važno je reći da to nisu slučajni prolaznici koji su se priključili fotografiranju sestara. To su naša djeca iz Stadlerove kuće Egipat, koju nam je ostavio u baštinu otac Utemeljitelj. Njihova prisutnost u našoj velikoj obitelji uzveličala je i slavlje 125. jubileja Družbe.

Slavlje se nastavilo kod obiteljskog stola u Katoličkom školskom centru, koji je za 300 uzvanika pripremio gospodin Grizelj, veliki prijatelj i dobročinitelj naših sestara u Sarajevskoj provinciji.

Okrijepljeni duhom i tijelom, slavlje se nastavilo u multimedijalnoj dvorani KŠC svečanom akademijom koju su za ovaj veliki Jubilej pripremile sestre iz Družbe s članovima Društva PMI.

Na samom početku Akademije riječi pozdrava i dobrodošlice uputile su vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava i provincijska glavarica s. Admirata. Potom je slijedilo predstavljanje knjige koju je za ovaj Jubilej i u Godini posvećenog života napisala dr. sc. Agneza Szabo, pod nazivom *Josip Stadler prvi vrhbosanski nadbiskup i utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa*. O knjizi su govorili mons. dr. Pavo Jurišić, postulator kauze sluge Božjega nadbiskupa Josipa Stadlera, s. M. Vesna Mateljan, zamjenica vrhovne glavarice Družbe, i autorica knjige dr. sc. Agneza Szabo. Predstavljanje knjige bilo je popraćeno glazbenim točkama koje su izvele sestre SMI i članovi Društva PMI.

Na Akademiji su pročitane neke od čestitaka koje su stigle za ovaj svečani dan slavlja 125. Jubileja Družbe. Čestitku Apostolskog Nuncija u BiH mons. Luigija Pezzuta i predsjednika Konferencije VRPP-a u BiH fra Lovre Gavrana pročitala je s. M. Marina Piljić. Čestitku zagrebačkog nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića i predsjednika Konferencije VRPP-a u Hrvatskoj fra Jure Šarčevića pročitala je s. Ana Marija Kesten. Po završetku akademije vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić uputio je još jednom svoje čestitke svim sestrama u Družbi i poželio da budu „prava slika nadbiskupa Stadlera i svoga utemeljitelja u ovome vremenu“. Na kraju Akademije svim su gostima, u znak zahvalnosti na zajedništvu o slavlju Jubileja, sestre darovale predstavljenu knjigu.

Vrhovnoj glavarici Družbe s. M. Radoslavi Radek, u ime svih sestara Družbe, uputila je riječ zahvale i čestitku za Jubilej Družbe provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić, a prigodni dar – umjetničku sliku „Rafaelovo 1890. u prvoj nadbiskupskoj ubožnici u Mjedenici“, rad akademskog slikara gosp. Ante Mamuše – uručile su s. Zdenka Tomas iz Splitske provincije i najmlađa sestra u Družbi s. Monika Maslač iz Zagrebačke provincije.

U ime Društva PMI prigodni dar – Bijelu misnicu i na slici prikaz djelovanja Društva PMI tijekom 20 godina – časnoj majci s. Radoslavi uručili su članovi Vrhovne uprave Društva PMI gđa Ivanka Novak iz Zagreba, Marina Rubić iz Splita i Boris Dragojević iz Sarajeva.

Ovo je bila ujedno i proslava Jubileja Družbe za sestre u Sarajevskoj provinciji. Tom je prigodom časna majka s. Radoslava darovala provincijskoj glavarici s. M. Admirati Lučić prigodan dar - Blagoslov Svetoga Oca za 125. obljetnicu utemeljenja Družbe i prigodnu svijeću s logom kao spomen na Jubilej Družbe.

Istoga je dana časna majka s. Radoslava primila od biskupa iz Gradišća mons. Egidija Živkovića prigodan dar – „Umjetničku sliku oca Utemeljitelja“ koju je u *Godini posvećenog života* uradio jedan gradišćanski umjetnik.

Proslava 125. obljetnice utemeljenja Družbe u Splitskoj provinciji

U Splitskoj provinciji sv. Josipa sestre su proslavile 125. obljetnicu utemeljenja Družbe dana 29. listopada 2015. u Sjemeništu Splitske nadbiskupije. Toj su proslavi iz Vrhovne uprave Družbe nazočile časna majka s. Radoslava Radek, s. Vesna Mateljan i s. Marija Banić.

Svetu misu u sjemenišnoj kapelici u 16.30. predslavio je splitski nadbiskup mons. Marin Barišić u asistenciji velikog broja svećenika i prijatelja Družbe i Provincije.

Poslije sv. Mise, na kojoj je sudjelovao veći broj sestara iz Splitske provincije, redovnika i redovnica iz drugih družbi te članova Društva PMI, u velikoj

sjemenišnoj dvorani održana je svečana akademija koju su priredile sestre SMI i PMI.

Središnji dio Akademije bilo je predstavljanje knjige autorice dr. sc. Agneze Szabo *Josip Stadler, prvi vrhbosanski nadbiskup i utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa*. Knjigu su predstavili dr. Mile Vidović, s. M. Vesna Mateljan i autorica dr. Szabo. Poslije Akademije u Sjemeništu je upriličen domjenak za sve goste.

Ovom je prigodom časna majka s. Radoslava sa sestrama savjetnicama i dr. Agneza Szabo boravila kod sestara u Samostanu sv. Ane, gdje je časna majka uručila prigodan dar za Jubilej Družbe provincijskoj glavarici s. Anemarie Radan – Blagoslov Sv. Oca za 125. obljetnicu utemeljenja Družbe i prigodnu svijeću s logom Jubileja Družbe. Sutradan 30. listopada časna majka i sestre Vesna i Marija posjetile su naše bolesne sestre u Samostanu sv. Josipa na Šinama i u Samostanu sv. Rafaela u Solinu, gdje su se susrele sa ss. novakinjama i štíćenicima za koje se sestre skrbe. Pohodile su i grobove naših sestara na groblju Lovrinac, gdje su se pomolile i zahvalile Bogu na njihovu životu i služenju u dragoj nam Družbi.

Proslava 125. obljetnice u Zagrebačkoj provinciji

Proslava 125. obljetnice Družbe u Zagrebu održana je 12. prosinca 2015. u župnoj crkvi i samostanu sv. Franje Ksaverskog na Ksaveru.

Program proslave započeo je u Dvorani biskupa Srećka Badurine pozdravnom riječju provincijske glavarice s. M. Katarine Penić-Sirak i predstavljanjem nove knjige *Josip Stadler prvi vrhbosanski nadbiskup i utemeljitelj Družbe sestara Služavki maloga Isusa* autorice dr. sc. Agneze Szabo. Pred velikim brojem gostiju, redovnika i redovnica drugih redovničkih zajednica, prijatelja i djece PMI, knjigu su predstavili dr. sc. Stjepan Razum, s. M. Vesna Mateljan i autorica dr. sc. Agneza Szabo.

Predstavljanje knjige uzveličale su glazbenim točkama sestre SMI i PMI Zagrebačke provincije. Moderator programa bio je mons. dr. Nedjeljko Pintarić.

Na kraju predstavljanja svim je gostima darovan po jedan primjerak knjige, a darovala ih je Vrhovna uprava Družbe.

Svečano misno slavlje u župnoj crkvi sv. Franje Ksaverskog predslavio je zagrebački pomoćni biskup mons. dr. Ivan Šaško u koncelebraciji većeg broja svećenika i redovnika.

Euharistijsko slavlje svojim su anđeoskim glasom uzveličala djeca iz župe sv. Benedikta iz Kloštra Podravskog pod ravnanjem naše s. Viktorije Predragović.

Poslije popričesne molitve, predvođene vrhovnom glavaricom s. M. Radoslavom Radek, sestre SMI obnovile su svoje redovničke zavjete i obećale pred okupljenom zajednicom svoju vjernost Gospodinu do kraja života. Potom je vrhovna glavarica s. Radoslava uputila zahvalu Bogu za sve primljene milosti tijekom 125 godina života naše Družbe i zahvalila svima koji su nam iskazali svoju bratsku i sestrinsku blizinu kako kod ovoga slavlja u Zagrebu tako i u Splitu i u Sarajevu. Zahvalila je svojim savjetnicama, članicama Vrhovne uprave Družbe, provincijskim glavaricama s. Admirati Lučić iz Sarajeva, s. Anemarie Radan iz Splita i s. Katarini Penić Sirak iz Zagreba, kao i svim sestrama u Družbi koje su na bilo koji način sudjelovale u organizaciji proslave dragog nam Jubileja Družbe. Ovom proslavom u Zagrebu, gdje su sjedište Vrhovne uprave Družbe i sjedište sestara Zagrebačke provincije, zatvorena je Jubilarna godina i proslava 125. Jubileja Družbe.

Na kraju euharistijskog slavlja i poslije primljenog svečanog blagoslova, svi uzvanici okupili su se na *Agape* kod obiteljskog stola u Generalnoj kući sestara Služavki Maloga Isusa. Također u Dvorani biskupa Srećka u Samostanu franjevac trećoredaca glagoljaša, na druženju i okrjepi okupili su se Prijatelji Maloga Isusa i drugi prijatelji koji su nazočili ovoj proslavi.

Gospodin neka blagoslovi sve koji su s nama dijelili radost Jubileja Družbe i molili s nama za našu budućnost. Dao Bog da doživimo u što većem broju i vjernosti primljenoj karizmi 150. obljetnicu Družbe. Slava našem Utemeljitelju! Živjela naša Družba!

Novi naslovi tiska za 125. obljetnicu Družbe

Vrhovna uprava Družbe, uz suradnju provincijskih uprava, prigodom proslave 125. obljetnice Družbe tiskala je:

1. Knjigu posvećenu prvom vrhbosanskom nadbiskupu dr. Josipu Stadleru, Utemeljitelju Družbe sestara SMI, i povijesti Družbe, koju je za ovaj Jubilej i u Godini posvećenog života napisala dr. sc. Agneza Szabo,
2. Devetnicu sv. Rafaelu koju je za sve sestre u Družbi i PMI pripremlilo Povjerenstvo za duhovnost u Družbi,
3. Poruku za Srebrene jubilej časnoj kongregaciji služavaka Maloga Isusa u Betlehemu, od dr. Josipa Stadlera, Utemeljitelja Družbe, povodom 100. godišnjice njezina prvog tiska. Prigodnu knjižicu, uz dopune teksta o kojem Utemeljitelj govori u pojedinim točkama pripremlilo je Povjerenstvo za duhovnost u Družbi,
4. Liturgijski vodič za euharistijsko slavlje prigodom proslave 125. obljetnice Družbe u sarajevskoj katedrali 25. listopada 2015., koji je priredila s. Ana Marija Kesten u suradnji s mons. mr. sc. Tomom Kneževićem, profesorom na KBF u Sarajevu,

5. Prigodne spomen sličice na 125. Jubilej Družbe s molitvama Utemeljitelja pripremila je s. M. Admirata Lučić. Slika Utemeljitelja na nutarnjoj strani sličica preuzeta je iz arhiva Družbe. Izvorna slika prilično je uništena. Za ovu proslavu u Družbi dali smo je preslikati i obnoviti, i to je razlog za njezinu objavu prigodom Družbina Jubileja.

Zahvaljujemo svima koji su nam na bilo koji način pomogli kod pripreme materijala koje smo tiskali za 125. obljetnicu Družbe. Zahvaljujemo na suradnji tiskarama *Markulin* u Zagrebu i *MultimediaPrint* u Travniku.

Zasjedanje članova HKVRPP-a i članova Vijeća HBK za ustanove PŽ i DAŽ

* Dana 26. i 27. listopada 2015. časna majka s. Radoslava i s. Anemarie Radan, provincijska glavarica iz Splitske provincije, sudjelovale su na sjednici HKVRPP-a koja je održana kod oo. dominikanaca u Zagrebu.

* U prostorijama HBK na Ksaveru dana 13. i 14. studenoga 2015. održana je sjednica Vijeća HBK za ustanove posvećenog života i družbe apostolskog života. Na toj je sjednici sudjelovala članica toga vijeća s. Vesna Mateljan.

Proslava svetkovine Svih Svetih i spomena dana mrtvih

* Na svetkovinu Svih Svetih, 1. studenoga 2015., časna majka s. Radoslava sa sestrama iz Zajednice posjetila je grobove naših pokojnih sestara na gradskom groblju Mirogoj i grobove rodbine naših sestara. Sudjelovale su na euharistijskom slavlju koje je u crkvi Krista Kralja na Mirogoju predslavio zagrebački nadbiskup Josip kardinal Bozanić i na molitvi kod Križa, gdje je Kardinal molio potpun oprost za sve pokojne koji počivaju na ovome groblju.

* Na Dušni dan, 2. studenoga 2015., u kućnoj kapelici Generalne kuće, don Ivan Bodružić slavio je svetu Misu za naše pokojne sestre.

* Časna majka s. Radoslava sa s. Marijom pohodila je grobove naših sestara koje su pokopane na groblju u Stenjevcu i u Samoboru. Tom je prigodom posjetila i sestre u zajednicama u Stenjevcu i Samoboru.

* S. Vesna pohodila je grobove naših sestara na groblju Mirogoj, grob predsjednika dr. Franje Tuđmana, grobove branitelja Domovinskog rata i prijatelja.

* S. Jadranka i s. Alojzina pohodile su grobove naših sestara na groblju u Čardaku (BiH), gdje su u prigodi 125. obljetnice Družbe sestre Sarajevske provincije organizirale hodočašće na grobove naših sestara koje su na početku Družbe darovale svoj mladi život za Gospodina služeći mu velikodušna srca.

* Dana 6. studenoga 2015. s. Jadranka i s. Alojzina sa svojom nećakinjom Željkom pohodile su grobove svoje rodbine u Bistrincima i u Bosni.

Kanonska vizitacija

Od 16. do 23. studenoga 2015. časna majka s. Radoslava, u pratnji s. Marije, savjetnice, obavila je kanonsku vizitaciju sestrama Splitske provincije koje djeluju u Essenu u Njemačkoj i u Audregniesu u Belgiji.

Susret mladih redovnika i redovnica

Dana 27. i 28. studenoga 2015. u Zagrebu je, u organizaciji HKVRPP-a i u Godini posvećenog života, održan susret mladih redovnika i redovnica. Na tome su susretu iz naše Družbe sudjelovale kandidatice, sestre novakinje, sestre juniorke i njihove odgojiteljice. Neke od njih bile su na smještaju u Generalnoj kući. Po završetku susreta, sve sudionice iz naše Družbe časna majka s. Radoslava pozvala je na večeru u Generalnu kuću. Bio je to lijep i radostan susret Družbina podmlatka, a i razlog da još više zahvalimo Gospodinu što našoj Družbi daruje novih duhovnih zvanja, što nam daruje velikodušnih srca mladih djevojaka koje žele nastaviti služiti Malome Isusu u Družbi kojoj je prije 125 godina Duh Sveti udahnuo život. Svima njima molimo od Gospodina sv. ustrajnost na započetom putu.

Došašće

U nedjelju 30. studenoga 2015. s Došašćem je započela nova liturgijska godina. U župnoj crkvi na Ksaveru započele su sv. Mise zornice na kojima smo svakoga dana sudjelovale. Posebnost na svetim Misama zornicama u ovoj župi jest u tome što se za svetkovinu Bezgrješnog ZBDM i svetkovinu rođenja Gospodina Isusa Krista priprema duhovno i prekrasnom devetnicom.

Čestitanje imendana i posjeti zajednicama

Časna majka s. Radoslava sa sestrama savjetnicama nastojala je protekla tri mjeseca svim sestrama koje su u zajednicama u Zagrebu i okolici čestitati imendan i pohoditi sestre.

Proslava Bezgrješnog začeca BDM

* Uoči svetkovine Bezgrješnog Začeca BDM i 97. godišnjice smrti našega oca Utemeljitelja, u kapelici Generalne kuće svečanu je sv. Misu s prigodnom propovijedi predslavio vojni ordinarij mons. Juraj Jezerinac. Slavlju Bezgrješne u našoj Zajednici pridružile su se i s. Gordana i s. Marina koje djeluju u Vojnom ordinarijatu. Poslije svete Mise okupili smo se kod obiteljskog stola.

* Na svetkovinu Bezgrješne, 8. prosinca 2015., molili smo posebno za proglašenje blaženim našeg oca Utemeljitelja, i za naše sestre Sarajevske provincije koje na taj dan slave svoju Nebesku Zaštitnicu. Časna majka s. Radoslava, s. Vesna, s. Jadranka i s. Ana Marija nazočile su na taj blagdan ujutro sv. Misi kod sestara Sarajevske provincije, a potom čestitale sestrama Dan Provincije. Druženje sa sestrama nastavilo se kod obiteljskog stola.

* Na svetkovinu Bezgrješne, časna majka s. Radoslava, s. Jadranka i s. Vesna čestitale su imendan s. Imakulati Lukač, članici Vrhovne uprave Družbe, i radost imendana uzveličale svojom nazočnošću kod obiteljskog stola u zajednici Stenjevec, gdje djeluje s. Imakulata.

* U župnoj crkvi na Ksaveru održano je na ovu svetkovinu Bezgrješne cjelodnevno klanjanje. Sestre iz Zajednice pridružile su se ovom molitvenom danu u župi i molile pred Presvetim za potrebe župske zajednice.

Otvorena Sveta godina milosrđa

Na Svetkovinu Bezgrješne, 8. prosinca 2015., papa Franjo je, predvodeći sv. Misu na Trgu sv. Petra u Rimu, otvorio Izvanrednu svetu godinu milosrđa koja će trajati do 20. studenoga 2016.

Otvorena vrata milosrđa na zagrebačkoj prvostolnici

U nedjelju 12. prosinca 2015. na svečanosti otvaranja Vrata milosrđa u zagrebačkoj prvostolnici i na svečanoj sv. Misi koju je predvodio zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić sudjelovale su časna majka s. Radoslava i s. Ana Marija.

PROVINCIJA SV. JOSIPA

Posjeti provincijske glavarice i važnija događanja vezana uz život Provincije

* Dana 1. rujna 2015. provincijalka s. Anemarie i s. Ružica susrele su se u centralnom bogoslovnom sjemeništu u Splitu s mons. Jurom Bogdanom. Isti dan provincijalka je posjetila sestre na Šinama i tom prigodom čestitala imendan s. Egidiji Perleta.

* Naši gosti iz Italije pater Maurizio, njegov brat gosp. Giorgio i nevjesta gđa Marinella 2. rujna 2015. otputovali su za Italiju.

* Zahvaljujući Providnosti te otvorenosti i dobroti srca gospodina Stanka i gospođe Dijane Kvesić, 3. rujna 2015., grupa šticićenika Doma Sv. Rafaela u

Solinu u pratnji s. Krucifikse i s. Nade bili su na izletu na otoku Braču, gdje su posjetili Pražnice, Bol i Sutivan.

* Redovnički dani u Dubrovniku u organizaciji Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica održani su u subotu, 5. i 6. rujna 2015. s temom "Radost i zajedništvo" u dvorani sv. Ivana Pavla II. i franjevačkoj crkvi Male braće. Sudjelovalo je više naših sestara iz samostana u Dubrovniku i Mandaljene.

* U rodnoj kući u Dugopolju, gdje je dvorila bolesnu majku, 4. rujna 2015., pozililo je s. Martnki, pa je smještena u splitsku bolnicu na Firulama.

* U večernjim satima 6. rujna 2015. blago u Gospodinu preminula je Ana Bosančić majka s. Martinke. Sahranjena je 9. rujna 2015. u Dugopolju. Na sprovodu je bio veliki broj sestara s provincijalkom Anemarie, a s. Martinka je bila u bolnici. Provincijalka s. Anemarie i s. Krucifiksa, sutradan 7. rujna, posjetile su s. Martinku u bolnici. Isti dan su posjetile sestre u Omišu, čestitale imendan s. Marijeti i produžile na svečano misno slavlje u Vepric, gdje se svečano slavi Mala Gospa.

Proslava blagdana Male Gospe u Vepricu, Dubrovniku i Solinu

* Već tradicionalno uoči blagdana Male Gospe 7. rujna, u Lurdsko svetište Vepric, hodočaste deseci tisuća vjernika iz svih krajeva Splitsko-makarske nadbiskupije, Makarskog primorja, Neretvanske i Imotske krajine, susjednih otoka, Bosne i Hercegovine, ali i cijele Hrvatske. Proslava rođendana Gospodinove i naše duhovne Majke započela je u rano jutro kada su, u ovo marijansko svetište podno Biokova, pristigli prvi vjernici, mnogi od njih nakon cjelonoćnog hoda. Poslijepodnevno slavlje započelo je križnim putem i molitvom krunice, a središnje euharistijsko slavlje predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić. U koncelebraciji su bili upravitelj svetišta don Mijo Šurlin, generalni vikar Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslav Vidović te pedesetak svećenika. Nakon misnog slavlja uslijedila je veličanstvena marijanska procesija u kojoj je rijeka vjernika s upaljenim svijećama pjevala marijanske pjesme i upućivala svoje prošnje Mariji. Misno slavlje završilo je okupljanjem vjernika pred vepričkom špiplom, gdje im je nadbiskup udijelio svoj blagoslov. Na proslavi je bilo prisutno više naših sestara sa svojim župljanima, a uz sestre iz Splita bila je provincijalka s. Anemarie Radan.

Mnoštvo vjernika pohodilo je na blagdan Rođenja Blažene Djevice Marije 8. rujna biskupijsko svetište Gospe od Milosrđa u Gospinu polju u Dubrovniku. Središnje koncelebrirano euharistijsko slavlje predvodio je dubrovački biskup Mate Uzinić jer najavljeni krčki biskup mons. Ivica Petanjak nije mogao doći. U svetištu su na blagdan mise bile svakog punog sata od četiri

sata ujutro do jedanaest sati navečer, a hodočasnici su stizali iz raznih župa. Tijekom devetnice na večernjoj misi pjevao je i zbor svetišta pod vodstvom naše s. Celestine Jelčić, a na devetnici i na misama na sam blagdan sudjelovale su i sestre iz našeg samostana.

Brojni vjernici i hodočasnici i ove su se godine okupili u Gospinom praveštenju u Solinu na blagdan Male Gospe, 8. rujna. Svečani ophod oko svetišta s Gospinim kipom i središnje euharistijsko slavlje ispred crkve Gospe od Otoka predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelecijaciji s generalnim vikarom Splitsko-makarske nadbiskupije mons. Miroslavom Vidovićem, provincijalom Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joškom Kodžomanom, solinskim župnikom don Rankom Vidovićem i ostalim svećenicima. Na proslavi je, uz sestre iz samostana u Solinu, bilo prisutno više naših sestara na čelu s provincijalkom s. Anemarijom Radan. Poslije svete mise bile su na ručku u našem samostanu u Solinu, gdje su posjetile sestre i štíćenike. Na poslijepodnevnoj svetoj misi za bolesnike, koju je uz blagoslov djece i bolesnika predvodio don Mladen Parlov, bilo je i više naših štíćenika iz samostana u Solinu, koje su povele sestre i sestre novakinje sa svojom magistrom s. Marinom.

Pjevanje na svečanoj sv. misi prije podne i na poslijepodnevnoj svetoj misi, koju je također predvodio nadbiskup Barišić, predvodio je mješoviti zbor Kraljice Jelene sastavljen od crkvenih zborova iz Solina, Vranjica, Mravinača, Kučina, Klisa i splitskog Velog Varoša, pod ravnanjem prof. Mirka Jankova, a uz orguljašku pratnju naše s. Arsenije Vidović.

* Dana 9. rujna 2015. održana je sjednice Provincijske uprave. Isti dan, s. Krucifiksa, koja je premještena u Essen, otputovala je sa s. Fanitom u Njemačku.

* Vrhovna glavarica Družbe, s. M. Radoslava Radek, od 11. do 16. rujna 2015., obavila je kanonsku vizitaciju sestrama u samostanu u Dubrovniku, Mandaljeni i u Dobroti u Boki kotorskoj.

* Provincijalka s. Anemarie posjetila je 12. rujna 2015. sestre u Solinu, i čestitala imendan s. Marini Mužinić, učiteljici novakinja.

* U nedjelju, 13. rujna 2015., provincijalka s. Anemarie Radan, s. Zorka Radan, provincijalna ekonomica i s. Tadeja Marović posjetile su sestre u Dubrovniku i otputovale s časnom Majkom s. Radoslavom u Dobrotu. Isti dan su posjetile sestre Franjevke u Dobroti. U nedjelju 14. rujna 2015., susrele su se s mjesnim biskupom mons. Ilijom Janjićem i njegovim generalnim vikarom, a popodne doputovale u samostan u Dubrovniku.

* Dana 14. rujna 2015. magistra s. Marina i sestre novakinje otputovale su iz Splita u Rim na susret mladih redovnica i redovnika, koji je održan 15.-

19. rujna. Nakon tog susret ostat će nekoliko dana u našoj kući u Grottafer-rati.

* Blagdan Uzvišenja svetog Križa proslavljen je u staroj splitskoj župi Sve-tog Križa u Velom Varošu u Splitu u ponedjeljak 14. rujna 2015. godine. Središnje svečano bogoslužje u župnoj crkvi predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelebraciji s župnikom don Mihaelom Jelavi-ćem i ostalim svećenicima. Prije mise pjevala se svečana Večernja Svetom Križu u izvođenju pučkih pjevača Bratovštine Svetog Križa. Na trodnevnici uoči Svetog Križa i na svečanoj večernjoj svetoj misi na sam blagdan sudje-lovale su i sestre iz samostana svete Ane, a pjevanje s mješovitim zborom vodila je s. Eduarda.

* Provincijalka s. Anemarie 15. rujna 2015. razgovarala je sa sestrama u Dubrovniku. Poslije podne sa s. Zorkom i s. Maricom otputovala je za Split, i u zajednici na Bačvicama čestitala imendan s. Dolores.

* Provincijalka s. Anemarie i s. Eduarda, 18. rujna 2015., posjetile su s. Martinku u bolnici prije operacije tumora na mozgu. Sestre su molile za sretan ishod vrlo komplicirane operacije s. Martinke, koja je izvedena toga dana, hvala Bogu uspješno.

Redovnički dani u Splitu održani su 18. i 19. rujna 2015. godine.

U organizaciji Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglava-rica u petak 18. i subotu 19. rujna 2015. u dominikanskom samostanu u Splitu održani su XXXI. Redovnički dani. Prema pozivu pape Franje redov-ništvu da živi radosno, tema ovogodišnjega najvećeg skupa hrvatskoga re-dovništva bila je „Radost i zajedništvo“. Na ovim danima nazočio je veliki broj naših sestara iz svih zajednica u Splitu, kao i sestre iz Solina, K. Kambe-lovca, Krila Jesenice, Omiša, Košuta, Ciste Velike, Šestanovca, Vrgorca, Puči-šća i Sutivana prema svojim mogućnostima i slobodnom vremenu. Oba da-na bila je prisutna i provincijalka s. Anemarie Radan.

* Provincijalka s. Anemarie je 20.-21. rujna 2015. obavila vizitaciju u samo-stanu u Omišu, i susrela se i sa župnikom don Matom Čulićem.

* Dana 21. rujna 2015. s. Eduarda, s. Zorka i kandidatice Tajana posjetile su sestre u Brelima i čestitale imendan s. Matei Periš, a na povratku posjetile sestre u Omišu i zajedno s provincijalkom s. Anemarie posjetile sestre u Krilu Jesenice i na Šinama.

* Sestre iz samostana u Omišu i samostana sv. Ane, na čelu s provincijalkom s. Anemarie, 22. rujna 2015., bile su na sprovodu pok. Stipe Gunjača, oca gosp. Borka Gunjače, aktivnog člana Društva PMI-a.

* Na Košljunu je od 22.-24. rujna 2015. održan seminar za animatore za duhovna zvanja u organizaciji Vijeće HBK za sjemeništa i duhovna zvanja, na kojem je sudjelovala prefekta s. Marcela.

* Provincijalka s. Anemarie je 23. rujna 2015. obavila vizitaciju sestrama u Dugopolju i razgovarala i sa župnikom don Mirkom Bitunjem.

* Provincijalka s. Anemarie je 24. rujna 2015. obavila vizitaciju sestrama u Cisti Velikoj, i razgovarala i sa župnikom don Danijelom Gućem. Na povratku iz Ciste posjetila je sestre u Košutama.

* Dana 25. rujna 2015., duhovna obnova, cjelodnevno klanjanje u našoj kapelici. Provincijalka s. Anemarie posjetila je don Juru Bjeliša ravnatelja nadbiskupskog sjemeništa, i razgovarala u svezi organizacije proslave 125. obljetnice Družbe, o sudjelovanju svećenika i sjemeništara u našoj proslavi.

* Novakinje i s. Marina sretno su se vratile iz Rima, sretno i pune lijepih dojmova.

* Provincijalka s. Anemarie i s. Eduarda 27. rujna 2015., o svetkovini sv. Vinka, bile su na Misnom slavlju kod sestara Milosrdnica.

* S. Eduarda i s. Zorka posjetile su 28. rujna 2015. don Vjenceslava Kujundžića, župnika na Trsteniku u Splitu, koji je puno pomogao za smještaj i operaciju s. Martinke, i čestitale mu imendan. Istog dana provincijalka s. Anemarie, s. Zorka i s. Eduarda otpratile su s. Silvanu u Dubrovnik, a provincijalka s. Anemarie je ostala u Metkoviću, gdje je obavila vizitaciju sestrama.

* U Dubrovniku su, 29. rujna 2015., s. Zorka i s. Marica posjetile su u bolnici našu dobročiniteljicu gđicu Eny Radović.

* Provincijalka s. Anemarie je 30. rujna 2015. posjetila je župnika župe sv. Ilije fra Petra Gulića, i don Antu Antunovića kapelana u župi sv. Nikole, a župnik je bio odsutan.

* Sve naše zajednice su 1. listopada 2015. uključene u Lanac molitve sa PMI-a. Svaka zajednica sestara ima svoj dan u mjesecu kao i PMI-a u kojem klanjaju pred Presvetim oltarskim Sakramentom, mole kronicu i zajedno se družu.

* Provincijalka s. Anemarie, s. Marcela s. Zorka i kandidatice Tajana, 5. listopada 2015., posjetile su sestre i novakinje u Solinu, i čestitale imendan novakinji s. Faustini.

* Provincijalka s. Anemarie, s. Eduarda i s. Marcela, 9. listopada 2015., posjetile su sestre na Šinama i čestitale imendan s. Lenardi.

* U Petričanima (Zadar) od 11.-14. listopada 2015. u hotelu Piniya održana je konferencija podrške inkluzivnom obrazovanju. Prije tri godine u natječaju vijeća Europe izabrano je samo sedam škola iz Hrvatske u pilot projekt inkluzije pod nazivom: regionalna potpora inkluzivnom obrazovanju, a među njima i Druga gimnazija u Splitu. U ovoj školi radi s. Dolores Brkić kao vjeroučiteljica, te je ona imenovana od strane škole u tim za ovaj projekt. Cilj projekta inkluzivnog obrazovanja je poštivanje različitosti među svim učenicima, da je svako dijete dobro došlo, svaki roditelj uključen, i svaki nastavnik vrednovan.

* U Otoku je 17. listopada 2015. sahranjena Marija Bašić, nevjesta s. Maris. Na sprovodu su bile sestre i Bogoslovije i Sjemeništa.

* Svečanim euharistijskim slavljem u konkatedrali sv. Petra, u nedjelju 18. listopada, u Splitu je završena volonterska akcija „72 sata bez kompromisa“. Međunarodni je to projekt koji promiče solidarnost, zajedništvo, kreativnost i volonterstvo, a u kojem Hrvatska sudjeluje po drugi put. Srednjoškolci, studenti i radnička mladež su od 15. do 18. listopada stavili na raspolaganje sebe, svoje vrijeme i sposobnosti za konkretne volonterske akcije za siromašne, potrebite i marginalizirane sugrađane u Splitu, Zagrebu i Dubrovniku. U organizaciji Studentskog katoličkog centra Split (Skac_St) u Splitu je ove godine više od 400 volontera sudjelovalo na gotovo 60 humanitarnih projekata i radionica kulturnog, ekološkog, socijalnog, humanitarnog, umjetničkog i medijskog karaktera. Među njima aktivno je sudjelovala i naša kandidatice Tajana Andrlje.

Proslava Dana Družbe, sv. Rafaela, 24. listopada 2015.

U našim zajednicama u Provinciji pripremale smo se za proslavu rođendan Družbe, osobito u ovoj jubilarnoj 125. godišnjici.

U provincijalnoj kući, samostanu sv. Ane, svečanosti je prethodila devetnica. U trodnevnicu smo imale sv. misu s prigodnom propovijedi. Prvi dan trodnevnice, 21. listopada 2015., svetu misu imao je župnik župe sv. Križa don Mihael Jelavić. Drugi dan trodnevnice imale smo sv. Misu, s misnom nakanom zahvala Gospodinu za sve primljene milosti kroz 125 godina, i zahvalna molitva Gospodinu za naše dobročinitelje mrtve i žive. Svetu misu je predvodio don Ivan Sučić, župnik Slimena, koji je dulji niz godina bio naš vrijedni župnik u Velom Varošu. Treći dan devetnice imale smo cjelodnevno euharistijsko klanjanje s postom, koje je završilo večernjom sv. Misom i prigodnom propovijedi, koju je predvodio prof. don Vedran Torić. U subotu, 24. listopada 2015., na 125-ti rođendan Družbe svečanu sv. misu je predvodio prof. dr. don Ante Mateljan. Poslijepodne don Ante Mateljan imao je susret s Prijateljima Malog Isusa u župi sv. Spasa na Mejašima, koje kao vjerni duhovnik prati već više godina.

Na dan Družbe, 24. listopada ujutro jedan autobus Prijatelja Malog Isusa s nekoliko sestara, predvođen s. Dolores Brkić, provincijskom pročelnicom za Prijatelje Malog Isusa, pošao je iz Splita put Sarajeva na sutrašnje centralno slavlje, te jedan autobus Prijatelja Malog Isusa iz Košuta i Trilja s nekoliko sestara, predvođen s. Zdenkom Tomas. Sutradan, 25. listopada, u rano nedjeljno jutro, iz Splita je pošao jedan autobus sestara i novakinja, prevođen provincijskom glavaricom s. Anemarie Radan, na centralno slavlje na razini Družbe proslave 125. godišnjice Družbe Sarajeva. Također su i sestre iz Metkovića s skupa s Prijateljima Malog Isusa, i sestre iz Dubrovnika, pošle na slavlje u Sarajevo. U sarajevskoj katedrali zahvalno euharistijsko slavlje predslavio je nadbiskup vrhbosanski kardinal Vinko Puljić, uz koncelebraciji s mons. Josephom Puthenpurayil Antony, tajnikom Apostolske nuncijature u Bosni i Hercegovini, mons. Matom Uzinićem dubrovačkim biskupom i predsjednikom vijeća za Posvećeni život i Društva apostolskog života pri HBK, mons. Egidijom Živkovićem biskupa Biskupije Željezno, i uz veliki broj svećenika. Na svečanost slavlja Jubileja Družbe došao je veliki broj sestara Služavki Maloga Isusa predvođen vrhovnom glavaricom s. M. Radoslavom Radek i provincijskim glavaricama s. Admiratom Lučić iz Sarajeva, s. Anemarie Radan iz Splita i s. Katarinom Penić-Sirak iz Zagreba, te vanjski suradnici Družbe članovi Društva Prijatelja Maloga Isusa okupljeni od sjevera do juga lijepe naše domovine Hrvatske i Bosne i Hercegovine. Nakon obiteljskog stola u Katolikom školskom centru bila je svečana akademija, koju su pripremile sestre, a u njoj je nastupio i zbor sestara iz naše Provincije pod vodstvom s. Dulceline Plavša. Uz nastupe sestara i Prijatelja Maloga Isusa, promovirana je knjiga koju je, za 125. obljetnicu Družbe i u Godini posvećenog života, napisala dr. sc. Agneza Szabo "Josip Stadler prvi vrhbosanski nadbiskup i utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa".

* U samostan sv. Ane, da bude na proslavi 125. obljetnice Družbe, došla je 28. listopada 2015. s. Zdravka Petrović. Nakon mjesec dana vratila se svojoj braći svećenicima, da im bude na pomoć u njihovom služenju Bogu i vjernicima.

Obilježena 125. obljetnica Družbe

* U našoj Provinciji svečano je obilježena 125. obljetnicu Družbe u četvrtak 29. listopada 2015., u nadbiskupskom sjemeništu u Splitu. Svetu misu zahvalnicu predvodio je otac nadbiskup mons. Marin Barišić s početkom u 16,30 sati, uz četrdesetak svećenika. Bile su prisutne Časna Majka s. Radoslava Radek, s. Vesna Mateljan, njezina zamjenica i vrhovna savjetnica, s. Marija Banić, vrhovna savjetnica, dr. Agneza Szabo, bogoslovi i sjemeništarci, provincijalke i sestre drugih redovničkih zajednica koje djeluju u Splitu, PMI-a, naši dobročinitelji i ostali. Nakon sv. mise bila je svečana akademija, na kojoj je predstavljena knjiga dr. Agneze Szabe "Josip Stadler, prvi vrhbo-

sanski nadbiskup i utemeljitelj Družbe sestara Služavki Maloga Isusa", koju su predstavili dr. don Mile Vidović, s. Vesna Mateljan i dr. Agneza Sazbo. Poslije akademije bio je domjenak za sve prisutne.

Časna majka s. Radoslava Radek, s. Vesna, s. Marija i dr. A. Szabo, sutradan, 30. listopada 2015., posjetile su sestre na Šinama i Solinu, i proslijedile za Zagreb, naša dobročiniteljica gđica Eni Radović se vratila u Dubrovnik.

* Mješoviti župni zbor Karmel iz Kaštel Kambelovca, 24. i 25. listopada 2015., pod vodstvom s. Mirte Lišnić gostovao je u župi sv. Josipa radnika, Galdovo u Sisku. Zbor je u goste pozvao tamošnji župnik, fra Roko Bedalov, rođen u Kambelovcu. Na povratku su posjetili Krašić.

* U Dominikanskom samostanu Zagrebu održana je, 26.-27. listopada 2015., Plenarna skupština HKVRPP, na kojoj je sudjelovala i provincijalka s. Anemarie.

* U dvorani Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu, u utorak 27. listopada 2015., predstavljena je knjiga "Rivellijeva zavjera laži. Blaženi Alojzije Stepinac i Srpska Pravoslavna Crkva" postulatora mons. Jurja Batelje, u organizaciji Postulature blaženog Alojzija Stepinca. Uz autora, o knjizi su govorili prof. dr. sc. Ante Mateljan i doc. dr. sc. Josip Dukić. Okupljene je pozdravio splitsko-makarski nadbiskup mons. Marin Barišić. Promociju je pjevanjem obogatio mješoviti zbor Nadbiskupijske klasične gimnazije iz Splita pod ravnanjem s. Lidije Matijević. Na promociji su bile prisutne provincijalka s. Anemarie, s. Zorka, s. Eduarda, s. Marcela, s. Maneta, s. Zdravka, sestre iz Solina i sjemeništa.

* Na blagdan Svih svetih 1. studenog 2015. sestre iz Splita sa s. provincijalkom su nazočile misnom slavlju na splitskom groblju Lovrinac, koje je predvodio Mons. Marin Barišić, nadbiskup splitsko-makarski.

* Vizitaciju sestrama u Košutama, od 3.-5. studenog 2015., obavila je s. Marcela.

* Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka 4. studenog 2015. posjetile su sestre u Omišu. Čestitale su imendan s. Dragutini. Isti dan s. Marijeta je primljena u bolnicu na Križinama u Splitu, gdje su je taj dan posjetile provincijalka s. Anemarie i s. Zorka.

* Naša kuća u Krilu Jesenice je obnovljena, pa je župnik don Tomislav Bašić, 5. studenog 2015., blagoslovio kuću u nazočnosti provincijalke s. Anemarie, s. Eduarde, s. Amabilis, s. Emerite, s. Zorke i s. Valencije.

Isti dan u večernjim satima, u organizaciji Katedre za crkvenu povijest Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Splitu, u dvorani Nadbiskupskog sjemeništa u Splitu, predstavljena je knjiga dr. Mile Vidovića "Kvirin Klement Bone-

fačić - biskup splitski i makarski za vrijeme komunističkog režima 1944.-1954.". O knjizi su, uz autora, govorili i povjesničari prof. Tomislav Đonlić i prof. dr. Josip Dukić. Na predstavljanju su bile uz provincijalku s. Anemarie Radan sestre iz samostana sv. Ane, sestre iz samostana u Solinu i Svećeničkog doma u Splitu.

* Provincijalka s. Anemarie, s. Zorka i s. Zdravka 7. studenog 2015. posjetile su s. Lukreciju i s. Marijetu, koje su na liječenju u bolnici.

* Vizitaciju sestrama u Šestanovcu, 9. studenog 2015., obavila je s. Marcela.

* Provincijalka s. Aneamrie 10. studenog 2015. posjetila je sestre na Bačvicama i čestitala imendan s. Leoni i s. Martinki, a na Šinama čestitala imendan s. Leoniji i s. Jozafati.

* Provincijalka s. Anemarie posjetila je 11. studenog 2015. sestre u Solinu, te sestre u Kambelovcu i čestitala imendan s. Martini.

* Provincijalka s. Anemarie 12. studenog 2015. posjetila je sestre u Bogosloviji, i tom prigodom s. Nazariji produžila mandat predstojništva. Susrela se i s rektorom zavoda don Borisom Vidovićem. Taj dan s. Marcela je obavila vizitaciju sestrama u Opuzenu.

* Od 16. do 23. studenoga 2015., vrhovna glavarica Družbe s. M. Radoslava Radek, obavila je kanonsku vizitaciju našim sestrama koje djeluju u Essenu u Njemačkoj i u Audregnies u Belgiji.

* Provincijalka s. Anemarie od 17. do 19. studenog bila je u samostanu u Dubrovniku. Tom prigodom posjetila je biskupa dubrovačkog mons. Matu Uzinića, oce Kapucine, sestre u Mandaljeni i dobročiniteljicu gđicu Eny, a na povratku sestre u Metkoviću.

* Vizitaciju sestrama u Kaštel Kambelovcu, 20. studenog 2015., obavila je s. Marcela.

* U organizaciji Katehetskog ureda Splitsko-makarske nadbiskupije i Agencije za odgoj i obrazovanje podružnica - Split, u subotu, 21. studenoga 2015. održan je nadbiskupijski stručni skup za vjeroučitelje u školi na temu „Uloga medija u odgoju i obrazovanju djece i mladih“. Skup se održavao u Nadbiskupskom sjemeništu, na kojem se okupilo 240 vjeroučitelja iz Splitsko-makarske nadbiskupije i Hvarske biskupije. Na skupu su sudjelovale skoro sve naše sestre vjeroučiteljice.

* Provincijalka s. Anemarie i s. Zorka 23. studenog 2015. su išle u bolnicu jer je iz bolnice izlazila s. Marijeta. Na povratku iz samostana u Omišu su navratile sestrama na Šine i čestitale imendan s. Milivoji, te produžile u

posjet sestrama i novakinjama u Solin, gdje su čestitale imendan s. Lukreciji.

* Vizitaciju sestrama u samostanu u Livnu, 25. studenog 2015., obavila je s. Marcela, a s. Eduarda i s. Zorka su posjetile sestre u K. Kambelovcu i čestitale imendan s. Katarini.

* U samostanu otaca Kapucina na Poišanu u Splitu, od 27. do 29. studenog 2015. održana je misijska prodajna izložba "Imaj srce za misije", koju su priredile sestre, novakinje i Prijatelji Malog Isusa, pod vodstvom s. Dolores Brkić. Prihod izložbe je namijenjen dječjem sirotištu "Alojzije Stepinac" na Haitiju gdje rade kao misionarke i sestre Služavke Malog Isusa, te za siromahe u Tanzaniji, gdje već više od 40 godina djeluje kao misionar don Ante Batarelo. Provincijalna glavarica s. Anemarie na kraju sv. mise, zahvalila se svim sudionicima prodajne izložbe, kao i ocima kapucinima, u čijem se prostoru odvija izložba.

* Dana, 28. studenoga 2015., u Zagrebu je u organizaciji Hrvatske konferencije viših redovničkih poglavara i poglavarica održan susret mladih redovnika i redovnica, redovničkih kandidata i kandidatice u Godinu posvećenog života. Prvi dio susreta održan je u dvorani "Vijenac" Nadbiskupijskog pastoralnog instituta, a popodnevni dio u Frankopanskoj ulici u samostanskim prostorima sestara milosrdnica te u crkvi sv. Vinka. U 12 sati u crkvi sv. Vinka Paulskoga u Frankopanskoj ulici slavljen je svečana misa koju je predvodio pomoćni biskup zagrebački Ivan Šaško. Nakon popodnevnog rekreativnog programa i plenarnog izvješće s rada u skupinama susret je završen adoracijom i večernjom molitvom u crkvi sv. Vinka. Iz naše provincije sudjelovala je s. Marina Mužinić, magistra sestara novakinja sa sestrama novakinjama i s. Marcela Žolo s kandidaticom Tajanom Andrlje.

* Dana 30. studenog 2015. održana je sjednica Provincijske uprave.

* Istog dana duhovnu obnovu sestrama u samostanu u Dubrovniku vodila je s. Miljenka Grgić. Uz sestre iz samostana u Dubrovniku i Mandaljene, nazočile su i sestre iz Dobrote. Slijedećih dana, do Božića, s. Miljenka će imati u nekoliko samostana duhovne obnove sestrama: u Metkoviću, na Šinama, u Solinu, sv. Ani, Sutivanu.

* Provincijalka s. Anemarie 1. prosinca 2015. posjetila je sestre u samostanu u Solinu. Čestitala imendan s. Eligiji. Novakinja druge god. novicijata s. Milana ide na praksu u samostan u Omiš, a novakinja s. Antonia ostaje u samostanu u Solinu i pomagat će kod štićenika.

* Nakon 46 godina provedenih u zajednici u Essenu s. Rosemaria se vratila u Domovinu, i dodijeljena je u našu kuću u Krilo Jesenice.

Duhovne obnove

* Svaki osmi u mjesecu u našim zajednicama obilježava se molitvom za proglašenje blaženim i svetim našeg utemeljitelja sluge Božjeg nadbiskupa Josipa Stadlera. Sestre iz našeg samostana sv. Ane, su tako u mjesecu rujnu, listopadu i studenom, skupa s vjernicima molile su i slavile sv. misu na ovu nakanu u župskoj crkvi sv. Križa u Velom Varošu. Prije svete mise imale su s vjernicima polusatnu pobožnost, preko koje su predmolile svetu kronicu, pred slikom s likom sluge Božjeg nadbiskupa Stadlera.

* Svakog četvrtka je jednosatno euharistijsko klanjanje za duhovna zvanja. Prijatelji Malog Isusa iz župe Pojišan u Splitu, predvođeni s. Dolores, 1. listopada 2015., molili su skupa sa sestrama u samostanu sv. Ane za nova duhovna zvanja pred Presvetim oltarskim sakramentom, koje je cijelog dana bilo izloženo na klanjanje i molitvu.

* Svakog 25-tog u mjesecu je duhovna obnova, dan kad se sa sestrama uključuju u molitve i PMI. U samostanu sv. Ane u Splitu 25-tog u mjesecu misno slavlje s prigodnom homilijom predslavio je prof. don Ante Mateljan, a iza toga bilo je cjelodnevno klanjanje pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, te post o kruhu i vodi.

* Svakog 8.-og i svakog 25.-tog u mjesecu je cjelodnevno klanjanje pred Presvetim oltarskim sakramentom i u kapeli Duhovnog centra Djeteta Isusa u Livnu.

PROVINCIIJA PRESVETOG SRCA ISUSOVA I MARIJINA

Školovanje sestara

* Na Katoličkom Bogoslovnom Fakultetu u Zagrebu, 16. rujna 2015. g. pod vodstvom mentora dr. Stjepan Balobana s. M. Marta Vunak obranila je diplomski rad u kojem je obradila poslanice prvog vrhbosanskog nadbiskupa sluge Božjega dr. Josipa Stadlera.

Posjeti

* U Rimu 18. i 19. rujna 2015. g. na susretu mladih redovnika i redovnica sudjelovale su juniorke s. M. Martina Vugrinec, s. M. Kristina Maslač, s. M. Margaret Ružman i s. M. Monika Maslač. Tom prigodom posjetile su s. M. Gabrijelu Kolar i s. M. Pompeu Bertolović koje djeluju na Kolegiju Germanicum et Hungaricum.

* U Slavonskom Kobašu 1. listopada 2015. g. sestre je posjetila s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna poglavarica i čestitala imendan s. M. Tereziji Posavec.

* U Samoboru 6. listopada 2015. g. zajednicu sestara posjetila je s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna poglavarica i čestitala imendan s. M. Vjeri Brunović.

* U Rijeci kod oo. Kapucina 4. studenoga 2015. g. s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna poglavarica i s. Jelena Burić posjetile su s. M. Fidelis Levenić i s. M. Karolini Belak čestitale imendan.

* Zajednicu sestara u Marijinom domu u Vinkovcima 26. studenoga 2015. g. posjetile su s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna poglavarica i s. M. Jelena Burić, a na povratku s. M. Tereziju Posavec i s. M. Luciju Knežević u Slavonskom Kobašu.

* Zajednicu sestara u samostanu "Antunovac" 29. studenoga 2015. g. posjetila s. M. Radoslava Radek vrhovna poglavarica sa s. M. Marinom Mužinić magistrom i sestrama novakinjama iz Solina.

* Kraljevečku zajednicu sestara 3. prosinca 2015. g. posjetile su i s. M. Ksaveriji Sršan predstojnici čestitale imendan s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna poglavarica, s. M. Jelena Burić i s. M. Irma Soldo.

* Sestre u Krašiću 7. prosinca 2015. g. posjetile su s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna poglavarica i s. M. Jelena Burić i čestitale imendan s. M. Mirjam Dedić, a na Kraljevcu s. M. Ambroziji Sošek.

* Samostansku zajednicu sestara u Pitomači 9. prosinca 2015. g. posjetila je s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna poglavarica i čestitala imendan s. M. Valeriji Sakač. Na povratku je posjetila zajednicu sestara Služavki Kristovih u Zagrebu.

* Zajednicu sestara u Burgkirchenu posjetila je od 13. – 15. prosinca 2015.g. s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna poglavarica.

* U prosincu 2015.g. s. M. Katarinu-Penić-Sirak provincijalnu poglavaricu i s. M. Jelenu Burić posjetili su dobročinitelji i župnici gdje djeluju sestre.

Seminari i susreti

* Na Košljunu u samostanu braće franjevacca od 22. do 24. rujna 2015. g. održan je susret animatora za pastoral duhovnih zvanja na kojem je sudjelovala s. M. Marta Vunak.

* U samostanu "Antunovac" 25. rujna 2015. g. pod vodstvom magistre juniorki s. Marije Kiš održan je juniorski susret na kojem su sudjelovale s. M.

Martina Vugrinec, s. M. Marta Vunak, s. M. Kristina Maslač, s. M. Margaret Ružman i s. M. Monka Maslač.

* U Zagrebu, u samostanu oo. Dominikanaca na Peščenici 26. i 27. listopada 2015. g. održana je plenarna skupština HKVRPP na kojoj je sudjelovala s. M. Katarina-Penić Sirak provincijalna poglavarica.

* U samostanu "Antunovac" 7. studenoga 2015. g. održan je susret animatora Društva PMI pod vodstvom pročelnice Društva s. M. Emanuele Pečnik. Predvoditelj euharistijskog slavlja bio je vlč. Vladimir Kerečeni i održao predavanje animatorima.

* U samostanu "Antunovac" 20. studenoga 2015. g. pod vodstvom magistre s. Marije Kiš održan je susret sestara juniorki.

* U dvorani Vijenac na Kaptolu i kod sestara Milosrdnica 28. studenoga 2015. g. pod pokroviteljstvom HKVRPP održan je susret mladih redovnika i redovnica na kojem su prisustvovala i naše ss. Juniorke, ss. novakinje i kandidatice.

* U nadbiskupskom dvoru u Zagrebu 18. prosinca 2015.g., Zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić održan je susret s redovnicama koje djeluju na području Zagrebačke nadbiskupije. Prigodnu božićnu čestitku kardinalu Josipu Bozaniću uputila je u ime svih redovnica s. M. Radoslava Radek vrhovna glavarica Družbe sestara Služavki Maloga Isusa. Na čestitanju prisustvovala je s. M. Katarina Penić-Sirak u ime zagrebačke provincije i tajnica KVRPP s. M. Irena Olujević.

Slavlja

* U Retkovcu, na proslavi 50. godišnjice župe sv. Pavla apostola 27. rujna 2015. g. prisustvovala su s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna poglavarica, s. M. Jelena Burić, s. M. Ana Čajko-Šešerko, s. M. Emanuela Pečnik i s. M. Marta Vunak.

* U Zagrebu, u crkvi Svete Mati Slobode 17. listopada 2015. g. na proslavi 200. obljetnice osnutka družbe Misionara Krvi Kristove prisustvovala je s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna poglavarica.

* U samostanu "Antunovac" od 21. do 23. listopada 2015. g. održana je bliža priprema za proslavu 125. rođendana Družbe. Euharistijsko slavlje predslavio je vlč. dr. Marino Ninčević.

* U samostanu "Antunovac" 24. listopada 2015. g. proslavljen je 125. rođendan Družbe i blagdan sv. Rafaela. Euharistijsko slavlje predslavio je msgr. Antun Perčić kancelar varaždinske biskupije, na kojemu su sudjelova-

le uz sestre iz Nove vesi i sestre iz obližnjih zajednica te kandidatice te gošpođe iz Doma.

* Iz Zagrebačke provincije u Sarajevu na proslavi 125. rođendana Družbe sudjelovalo je dvadeset sestara. Zahvalno euharistijsko slavlje u sarajevskoj katedrali 25. listopada 2015. g. predslavio je kardinal Vinko Puljić nadbiskup i metropolit vrhbosanski u koncelebraciji s mons. Josephom Puthenpurayilom Antonyem, tajnikom Apostolske nuncijature u Bosni i Hercegovini, mons. Matom Uzinućem dubrovačkim biskupom i predsjednikom vijeća za Posvećeni život i Društva apostolskog života koje djeluje pri HBK, mons. Egidijem Živkovićem biskupom Biskupije Željezno u Austriji i brojnim svećenicima.

Na proslavi jubileja Družbe sudjelovale su brojne sestre, predstavnice drugih Družbi, uz Služavke Malog Isusa predvođene s. M. Radoslavom Radek vrhovnom poglavaricom, s. M. Admiratom Lučić provincijalnom poglavaricom iz Sarajeva, s. M. Anemarie Radan provincijalnom poglavaricom iz Splita i s. M. Katarinom Penić-Sirak provincijalna poglavarica iz Zagreba.

Jubilejskom slavlju su se pridružili i vanjski suradnici Družbe članovi Društva Prijatelja Maloga Isusa iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine.

* U svim zajednicama u zagrebačkoj Provinciji 8. prosinca 2015. g. proslavljen je euharistijskim slavljima blagdan Bezgješnog začeca BDM i spomen dan preminuća sluge Božjega dr. Josipa Stadlera, prvog Vrhbosanskog nadbiskupa i našega Utemeljitelja.

* Proslava 125. obljetnice osnutka Družbe sestara Služavki Maloga Isusa u zagrebačkoj provinciji obilježena je euharistijskim slavljem kojeg je predslavio pomoćni biskup zagrebački mons Ivan dr. Šaško u subotu 12. prosinca 2015. Godine u župnoj crkvi sv. Franje Ksaverskog i predstavljanjem knjige o Sluzi Božjemu Josipu Stadleru, dr. Agneze Szabo u dvorani biskupa Srećka Badurine na Ksaveru. Slavlju su, prisustvovali svećenici koji surađuju sa sestrama, redovnici i redovnice različitih Družbi, dobročinitelji i Prijatelji Maloga Isusa.

Kulturna događanja

* U Zagrebu u dvorani "Vijenac" 10. listopada 2015. g. prigodom 500. obljetnice rođenja svete Terezije Avilske na svečanoj akademiji prisustvovala je s. M. Snježana Nudić.

* U Zagrebu u dvorani "Vijenac" 13. listopada 2015.g. na promociji knjige dr. Juraja Batelje Rivellijeva zavjera laži, *Blaženi Alojzije Stepinac i Srpska Pravoslavna Crkva* prisustvovala je s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna poglavarica, s. M. Ana Čajko-Šešerko, s. M. Snježana Nudić i s. M. Marta Vunak.

* Na predstavljanju godišnjaka Danice u HKD-u sv. Jeronima 15. listopada 2015. g. prisustvovala je s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna poglavari-
ca.

* U Hrvatskom Leskovcu u samostanu sestara Karmelićanki BSI na promo-
ciji knjige Poniznost i ljubav – hod putem duhovnog rasta autora p. Miljen-
ka Sušca, prisustvovala je s. M. Katarina- Penić-Sirak provincijalna poglava-
rica.

* U prostorijama Društva sv. Jeronima 5. studenoga 2015. g. Dr. Agneza
Szabo održala je predavanje "Hrvatski duhovni velikani: nadbiskup Juraj
Posilović" na kojem je prisustvovala s. M. Katarina Penić-Sirak provincijal-
na poglavari-
ca.

* U Zagrebu u dvorani Vijenac 24. studenoga 2015. g. održan je znanstveni
skup Nadbiskup Stepinac i Srbi u Hrvatskoj, na kojem su prisustvovala s. M.
Katarina Penić-Sirak provincijalna poglavari-
ca, s. M. Snježana Nudić, s. M.
Ana Čajko-Šešerko i s. M. Marta Vunak.

Misijske djelatnosti

* U Zagrebu, u samostanu "Antunovac" od 16. do 18. listopada 2015. g. odr-
žana je Misijska prodajna izložba. Euharistijsko slavlje u crkvi sv. Ivana
Krstitelja predvodio je vlč. Odilon Gbenoukpo Singbo, uz koncelebraciju vlč.
Alojzija Žlebečića župnika, vlč. Josipa Radelje i vlč. Tomislava Kralja. Na
programu su prisustvovala s. M. Radoslava Radek vrhovna poglavari-
ca i
sestre iz obližnjih samostana, kuća i članovi društva Prijatelja Malog Isusa.

Duhovne obnove

* U Zagrebu 23. i 24. listopada 2015. g. održani su XXXI Redovnički dani na
kojima je sudjelovala s. M. Irena Olujević tajnica KVRPP i sestre iz Nove
vesi, Kraljevca i Samobora.

* U Zagrebu 24. listopada 2015. g. na XXXI. redovničkim danima u franje-
vačkom samostanu u Sigetu Mons. Carballo slavio je prigodnu euharistiju
nakon koje je održao predavanje na kojemu su sudjelovale i naše sestre
juniorke.

* U samostanu "Antunovac" 2. prosinca 2015. g. adventsku duhovnu obno-
vu za sestre održao je o. Antonio Čirko karmelićanin.

Vijesti iz odgoja

* U kandidaturu sestara Služavki Malog Isusa zagrebačke provincije, 21.
listopada 2015. g. primljena je djevojka Snježana Bjelobrk iz Kaptola, Pože-
ška biskupija, u pratnji vlč. Josipa Klarića župnika.

Naši pokojni

* U Lučkom na groblju 18. studenoga 2015. g. pokopana je štíćenica našeg Doma + Štefanija Sračić. Na sprovodu su prisustvovala s. M. Antonija Bajzek, s. M. Katarina Penić-Sirak provincijalna poglavarica, s. M. Tihomila Leventić i s. M. Martina Vugrinec.

Apostolat bolesnih

* Iz Nove Vesi 19. studenoga 2015. g. zbog bolesti s. M. Julijana Torbarac premještena je na Kraljevec.

Sjednice

* U prostorijama tajništva 24. studenoga 2015. g. održana je sjednica Provincijske uprave.

Saziv XV. Provincijskog kapitula

* Dana 4. prosinca 2015. g. najavljen je i sazvan XV. Provincijski kapitul uz dopis i izborne liste.

Vijesti iz ekonomata

* U samostanu "sv. Ivana Krstitelja" u Samoboru 7. studenoga 2015. g. završeni su radovi na adaptaciji prostora Dječjeg vrtića.

* Na kući sestara koje djeluju u Krašiću sanirano je krovíšte. Radovi su završeni 22. prosinca 2015.g.

PROVINCIJA BEZGRJEŠNOG ZAČEĆA BLAŽENE DJEVICE MARIJE

Slavlje patrona zajednica

* *Obiteljski Centar Sv. Rafael* pri samostanu *Sv. Josipa* u Vitezu proslavio je zaštitnika centra – sv. arkanđela Rafaela slavljem svete mise, 29. 9. 2015., kojoj su sudjelovale sestre naših zajednica u Vitezu, djelatnici i štíćenici Centra, Prijatelji Maloga Isusa i prijatelji sestarske zajednice. U ime Provincijske uprave slavlju je nazočila s. M. Anđa Vranješ. Tom prigodom sudjelovala je i slavlju imendana s. M. Rafaeli Ivić u Domu *Sv. Josip* u Vitezu.

* Sestre naših zajednica i samostana u Doboju i u Brodskom Vinogorju svećanim misnim slavljem proslavile su zaštitnicu samostana *Sv. Malu Tereziju*. Predslavitelj misnog slavlja u kapelici *Sv. Male Terezije* u Doboju bio je preč. Ilija Orkić uz koncelebraciju župnika vlč. Pere Iljkića, dekana – preč.

Marka Hrskanovića i još nekoliko svećenika toga dekanata. Svečanom misnom slavlju iz Provincijske uprave i *Samostana Egipat* sudjelovale su s. M. Kristina Adžamić, s. M. Finka Brjković i s. M. Klara Jerković. Taj dan posjetile su i sestre u Brodskom Vinogorju i čestitale im Sv. Malu Tereziju.

* Osoblje Doma Sv. Hedwige u Geretsriedu (D) i sestre Služavke Maloga Isusa koje su u službi starijih i nemoćnih osoba – štitičenika Doma – proslavili su svoju zaštitnicu sv. Hedwigu, 16. listopada 2015. U ime Provincijske glavarice slavlju je sudjelovala s. M. Krunoslava Adžamić - nekadašnja djelatnica Doma Sv. Hedwiga.

Sudjelovanje u slavljima

* Slavlju svetkovine svetoga Vinka Paulskoga, utemeljitelja Družbe sestara Milosrdnica i patrona crkve sv. Vinka Paulskoga u Sarajevu, 27. rujna 2015., u ime Provincijske uprave i zajednice sestara *Samostana Egipat* sudjelovale su s. M. Kristina Adžamić i s. M. Anica Matošević.

* Provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić u pratnji s. M. Kristine Adžamić i s. M. Finke Brajković čestitala je fra Lovri i ostaloj braći franjevcima svetkovinu sv. Franje – utemeljitelja Družbe te sudjelovala u svečanom misnom slavlju na Kovačićima u Sarajevu, 4. listopada 2015. U večernjim satima istoga dana, točnije u 19.30 sati, provincijska glavarica – s. M. Admirata Lučić u pratnji s. M. Kristine Adžamić – savjetnice i tajnice provincije i sestara iz *Samostana Egipat* sudjelovala je prvoj koncertnoj promociji albuma franjevačke duhovne glazbe "Pjesma nad pjesmama – izbor pjesama VIS-a Jukić" koja je održana u *Bosanskom kulturnom centru* u Sarajevu, u organizaciji FMC Svjetla riječi i Udruge đaka Franjevačke klasične gimnazije Visoko.

* Školskim sestrama Franjevkama Krista Kralja sa sjedištem na Bjelavama, progodom slavlja Sv. Franje u ime provincijske glavarice i sestara iz *Samostana Egipat*, čestitku su izručile s. M. Bertila Kovačević i s. M. Kristina Adžamić.

* Isti dan, 4. 10. 2015., u *Samostanu Egipat* proslavljen je imendan i rođendan kućne predstojnice - s. M. Anđe Vranješ. Slavlju su nazočile sestre iz zajednica u Sarajevu, Gromiljaku i Vitezu.

* U subotu, 14. studenoga 2015., slavlju patrona i godišnjice posvete crkve sv. Nikole Tavelića na Kovačićima u Sarajevu, sudjelovale su s. M. Anđa Vranješ, s. M. Kristina Adžamić i s. M. Klara Jerković.

Slavlje svete mise za pokojne sestre Služavke Maloga Isusa

U kapelici *Samostana Egipat*, 3. listopada 2015., don Krešo Pandžić – brat pokojne sestre Livije Pandžić, prigodom pohoda grobu pokojne sestre Livi-

je, slavio je misno slavlje za sve pokojne sestre u Družbi. Misnom slavlju sudjelovale su sestre i djeca samostana Egipat te rodbina pokojne s. Livije.

Priprema i slavlje 125. jubileja Družbe

* Pripremajući se za 125. jubilarni rođendan Družbe sestre iz *Samostana Egipat* s vjernicima - slušateljima *Radio Marije*, molitvenom devetnicom u čast arkandelu Rafaelu, od 15. do 23. listopada 2015., pripremali su se za zahvalno jubilarno slavlje rođendana Družbe i njezina zaštitnika sv. Arkandela Rafaela. Ovim molitveno-duhovnim djelom zahvalile su Bogu za milosti primljene po Utemeljitelju i pokojnim sestrama. Od njihova blagoslova i žrtava i mi danas živimo. Godina Bogu posvećena života bila je poticaj da sa širim krugom vjernika putem *Radio Marije* sestre izreknu svoj *Hvala Bogu* u vlastito ime i ime svih ljudima kojima su sestre bile u službi na način Marije i njezina služenja Djetetu Isusu. Devetnicu putem *Radio Marije* predmolile su sestre: s. M. Sandra Kapetanović, s. M. Jelena Jovanović, s. M. Manda Pršlja i s. M. Kristina Adžamić.

* Kako prošlih godina tako i ove, sestre Služavke Maloga Isusa (SMI) iz *Doma Sv. Josip* u Vitezu organizirale su hodočašće djelatnika Doma u Gospina svetišta - Mariju Bisticu i Kondžilo u Komušini. Radi lakše organizacije hodočastili su u dvije skupine. Prva skupina hodočastila je u nacionalno svetište Gospe Bistričke u Mariji Bistrici, 11. 10. 2015., s hodočasnicima Vrhbosanske nadbiskupije. Druga skupina hodočastila je 15. 10. 2015., u Gospino svetište u Komunišini. Bio je to dan kada su sa sestrama Služavkama Maloga Isusa pred Gospinim likom u Komušini započeli *Devetnicu u čast sv. arkandelu Rafaelu* i devetodnevnu duhovnu pripravu za 125. rođendan Družbe SMI. Tu su pod okriljem majke Marije – Gospe od Kondžila slavili svetu misu koju je predvodio dušobrižnik u Domu *Sv. Josip* – vlč. Pavo Brajinović u koncelebraciji vlč. Marka Hrskanovića upravitelja svetišta *Gospe Kondžilske* i župnika župe u Komušini.

Vlč. Marko izrazio je radost dobrodošlice te u propovijedi istaknuo lik našega blagopokojnog oca Utemeljitelja - sluge Božjega Josipa Stadlera i njegovo djelo koje živi i danas preko sestara *Služavki Maloga Isusa*. Nastavio je svoje razmišljanje o Mariji s naglaskom kako je bila vjerna službenica, uvijek osluškivala glas Božji i radosno ispunjavala volju Božju u svojoj svakodnevici. Naglasio je važnost predati se Isusu po Mariji jer ona je Majka koja voli i okuplja svoju djecu oko Isusa.

Lijepo je osjetiti radost u srcu koja dolazi od blizine majke Marije u njezinom svetištu. Okrjepljeni duhovnom i tjelesnom snagom, s krunicom u ruci i svojim nakanama – željama i očekivanjima – išli su prema brdu Kondžilu, kako reče netko od prisutnih hodočasnika Gospi ususret. Na samom povratku svratiše u maglajsko svetište *Sv. Leopolda Mandića* gdje su ih vlč. Josip

Jelić i naše sestre srdačno dočekali te vlč. Josip upoznao sa svetištem i zorno opisao lik sv. Leopolda, kojemu se u zagovor preporučiše zavjetnom molitvom.

Zahvalni Bogu za predivno hodočašće i za sve primljene milosti zaputiše se nazad svatko u svoju svakodnevicu. Neka Božje sjeme koje je posijano u srca ovim hodočašćem urodi plodom kako bi mogli biti na radost i utjehu onima kojima su stavljeni u službu.

* Provincija Bezgrješnog začeca BDM proslavila je 125. rođendan Družbe 24. listopada 2015., svečanim misnim slavljem koje je predslavio biskup iz Željeznog - msgr. Egidije Živković. U kapelici *Samostana Egipat*, slavlju je sudjelovao veći broj sestara iz naše Provincije i djeca SDE-a. Uz molitvenu devetnicu arkandelu Rafaelu, sestre su se s vjernicima župe Katedrala duhovno se pripravljalje trodnevnim misnim slavljem i molitvom prije svete mise. Predslavitelji misnog slavlja u trodnevnicu bili su: vlč Jakov Kajinić, mons. Tomo Knežević, i msgr. Egidije Živković – biskup iz Željeznog u Austriji. Na vanjskoj proslavi 125. rođendana Družbe, 25. listopada 2015., sudjelovale su sestre iz svih naših zajednica.

PMI Gromiljak nastupili na HosanaFestu

Prijatelji Maloga Isusa Gromiljak, u čijem sastavu djeluje VIS „Imakulata“, nastupili su po peti put na HosanaFestu u Sutotici 18. listopada 2015. godine. Ovogodišnji festival duhovnih pjesama bio je jubilarni 10. HosanaFest, a održan je u Tehničkoj školi „Ivan Sarić“ u Subotici. Na festivalu je nastupilo 15 izvođača, među kojima je i VIS „Imakulata“ s pjesmom „Amor est victoria“. Stihove za pjesmu napisao je Boris Dragojević, a glazbu Josip Joco Vukolja i Anamarija Dragičević.

Zahvaljujući dosadašnjem župniku preč. Marku Periću, Nadbiskupijskom centru za pastoral mladih „Ivan Pavao II.“, sestrama Služavkama Maloga Isusa, sadašnjem župniku u Gromiljaku – vlč. Iliji Karloviću – i mnogim drugima koji su ih novčano pomogli uspjeli su ostvariti nastup. U pratnji njihova nastupa u Subotici sudjelovale su s. M. Ljilja Marinčić i s. M. Marina Perić – sestre iz zajednice na Gromiljaku.

Pohod grobovima pokojnih sestara

* U pratnji zamjenice provincijske glavarice –s. M. Anđe Vranješ i prefekte kandidatice s. M. Mande Pršlja kandidatice su 31. listopada 2015., pohodile grobove pokojnih sestara u groblju *Dubravica* u Vitezu, sudjelovale u misnom slavlju sa sestrama naših zajednica u Vitezu i pomolile se za pokojne sestre.

* Na Svi Svete, 1. 11. 2015., sestre naših zajednica u Sarajevu, kandidatice i djeca SDE-a pohodile su grobove pokojnih sestara u Sarajevu i sudjelovale u molitveno – misnom slavlju za pokojne sestre.

* Na Dušni dan, 2. 11. 2015., sestre zajednica Sarajevske provincije povodom Godine Bogu posvećena života zahvalnim hodočašćem na grobove pokojnih sestara na *Dolorozu* u Čardaku zahvalile su Bogu za sve sestre koje su utkale svoje živote i žrtve u svetu povijest služenja Djetetu Isusu po Družbi SMI.

Humanitarni koncert i prodajna izložba za djecu SDE-a

U četvrtak, 26. 11. 2015., u 19 sati u prostoru *Franjevačkoga medijskoga studentskog centra* (Zagrebačka 18 - Sarajevo) održan je humanitarni koncert i prodajna izložba za djecu *Stadlerova dječjeg Egipta (SDE)* s misijom školovanja djece SDE-a. Veliki broj sudionika odazvao se pozivu na sudjelovanje.

Misijska izložba „Imaj srce za Haiti“

U subotu, 28. studenog 2015. godine, u 16 sati otvorena je sedamnaesta misijska izložba na Gromiljaku pod motom „Imaj srce za Haiti“. U ime sestara, nazočne je pozdravila provincijska glavarica s. M. Admirata Lučić i predstavila apostosloko djelovanje sestara u *Kući Navještenja* i na Haitiju.

Prva sveta pričest za djecu s posebnim potrebama

U kapelici *Sv. Josipa* u Vitezu kod sestara Služavki Maloga Isusa povodom Međunarodnog dana osoba s posebnim potrebama, 3. prosinca 2015., upriličena je Prva Sveta Pričest za djecu s posebnim potrebama koja su do prije par godina pohađala naš *Obiteljski Centar Sveti Rafael (OCSR)* u Vitezu.

Prvu Svetu Pričest primilo je četvero djece pod misnim slavljem koje je predslavio Fra Ivan Kasalo u nazočnosti roditelja djece i sestara SMI iz samostana *Sveti Josip* u Vitezu.

Sve prisutne ispunila je radost i sreća što su ova naša djeca prvi puta primila Isusa u Svetoj Hostiji. Hvala ti Bože za ovu milost!

Nakon Svete Mise slavlje je nastavljeno u prostorijama samostana, a djeca našega montessori vrtića *Sunce* razveselila su nazočne pjesmom i čestitkom prigodom ovoga velikog događaja.

Sjednice Provincijske uprave

U samostanu *Egipat* 10. prosinca 2015., održana je XIV. sjednica Provincijske uprave.

SADRŽAJ

▪ Riječ uredništva	2
▪ Riječ Crkve	3
▪ Čestitke za 125. obljetnicu Družbe	7
▪ Poruke i čestitke Vrhovne glavarice za 125. obljetnicu Družbe	11
▪ Poruke i čestitke provincijskih glavarica za 125. obljetnicu Družbe	17
▪ Božićna čestitka Vrhovne glavarice Družbe i provincijskih glavarica	26
▪ Iz duhovne riznice sestara SMI	34
▪ U Svetoj godini milosrđa milosrdni poput oca Utemeljitelja	42
▪ Stadlerove stranice	55
▪ Proslava 125. obljetnice Družbe	58
▪ Sestrinsko zajedništvo	122
▪ Karizmatско poslanje	143
▪ Odjeci Duše	160
▪ Novo izdanje knjige	169
▪ Pokojna rodbina	170
▪ Priopćenja iz Vrhovne uprave i Provincijalata	171
▪ Vijesti od broja do broja	174
▪ Sadržaj	207